

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΕ'

Πέμπτη 19 Νοεμβρίου 1998

Αθήνα, σήμερα στις 19 Νοεμβρίου 1998, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.14', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙΔΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 18.11.1998 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΚΔ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 18.11.1998, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Εθνικό Κτηματολόγιο και άλλες διατάξεις").

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Χαράλαμπο Αγγουράκη, Βουλευτή Α' Αθηνών, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος, Συνεταιρισμός και η Κοινότητα Άξου Πέλλας ζητεί να αυξηθούν τα ποσοστά αποζημίωσης από τον ΕΛΓΑ για τους μηλοπαγωγούς της περιοχής τους που επλήγησαν από παγετό.

2) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καλλονής Λέσβου ζητεί να του εγκριθεί επιδότηση για την ανάπτυξη του ιστορικού κέντρου του.

3) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Θήβας Βοιωτίας ζητεί την ίδρυση Εφετείου στη Θήβα.

4) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Αξιωματικών Αστυνομίας ζητεί την ίδρυση ανεξάρτητου Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας.

5) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ζητεί τη λήψη μέτρων για την κάλυψη του αναπτυξιακού ελλείμματος της Κρήτης.

6) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Α.Βασιλείου ζητεί την απαλλαγή φόρων για τον εκτελωνισμό αυτοκινήτου του γιου του που ήταν φοιτητής εξωτερικού.

7) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δ.Μπαρμπούτης, πατέρας τραυματισθέντος εν υπηρεσία στρατιώτη, ζητεί το διορισμό του γιου του στο Δημόσιο Τομέα.

8) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η έλλειψη έργων υποδομής στην Κρήτη.

9) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Επιτυχόντες εκπαιδευτικοί στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ Ιουνίου 1998 ζητούν τον άμεσο διορισμό τους στη Β'βάθμια εκπαίδευση.

10) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνταξιούχων ΔΕΗ - Αλιβερίου ζητεί να κινηθεί άμεσα η διαδικασία για την κάλυψη των αναγκών τόσο σε ιατρικό όσο και σε νοσηλευτικό προσωπικό του ΠΕΚΑ.

11) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Λογιστών και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Φοροτεχνικών Ελευθέρων Επαγγελματιών ζητούν την επίλυση προβλημάτων που απασχολούν τον κλάδο της.

12) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Πρακτόρων ΠΡΟ-ΠΟ ζητεί την επίλυση προβλημάτων που απασχολούν τον κλάδο της.

13) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Συμβασιούχοι Υπάλληλοι της Δ/σης Αναστήλωσης Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων του Υπ. Πολιτισμού ζητούν να υπάρξουν ρυθμίσεις στο υπό κατάρτιση νομοσχέδιο του Υπ. Εσωτερικών για τον κλάδο τους.

14) Οι Βουλευτές κύριοι ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ και ΣΤΕΛΛΑ ΑΛΦΙΕΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων των Νοσηλευόμενων Παιδιών στο Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Παιδιών Αθηνών - Σκαρामαγκά "ΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ" ζητεί την επίλυση προβλημάτων σχετικά με τα περιθαλπόμενα παιδιά.

15) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κίνηση Επιτυχόντων στο Διαγωνισμό

της 22/9/97 για την πλήρωση κενών και κενουμένων θέσεων Ειρηνοδικών ζητεί να υπάρξει στο υπό κατάρτιση σ/ν σαφής και ρητή ρύθμιση για τη σταδιακή απορρόφηση όλων των επιτυχόντων και μετά την κατάργηση των Ειρηνοδικείων και του βαθμού του Ειρηνοδίκη, παρατείνουμε της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων.

16) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ελλήνων Χημικών διαμαρτύρεται για την υποβάθμιση του μαθήματος της Χημείας στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 64/15-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 15/9-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 64/15-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Μαρία Δαμανάκη, παρακαλούμε να πληροφορηθείτε την κυρία Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΑΠ τα εξής:

Η ΕΥΔΑΠ έχει εκπονήσει ολοκληρωμένη μελέτη για την κατασκευή δικτύου ομβρίων υδάτων στην περιοχή της Άνω Κυψέλης.

Βάσει της υφιστάμενης εγκεκριμένης μελέτης της περιοχής, επί των οδών Φαιδριάδων και Κρίσσης προβλέπεται δίκτυο ομβρίων υδάτων με αποδέκτη τον αγωγό ομβρίων της οδού Κύπρου, ο οποίος όμως δεν είναι κατασκευασμένος.

Όπως προκύπτει από τη ήδη υπάρχον δίκτυο, τμήμα του δικτύου ομβρίων της οδού Κρίσσης έχει κατασκευαστεί και έχει εκτραπεί στον υφιστάμενο αγωγό της οδού Φωκίωνος Νέγρη.

Προϋπόθεση για να υλοποιηθεί το προβλεπόμενο από την μελέτη δίκτυο ομβρίων (στην οδό Φαιδριάδων, το υπόλοιπο τμήμα στην οδό Κρίσσης καθώς και η αποσυμφόρηση του αποδέκτη της οδού Φωκίωνος Νέγρη) είναι η κατασκευή του κατά μελέτη αποδέκτη ομβρίων, στην οδό Κύπρου.

Το συνολικό κόστος του νεν λόγω έργου, ανέρχεται στο ποσό των 700.000.000 δρχ.

Σημειώνεται ότι το έργο αυτό δεν περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα επενδύσεων του έτους 1998 και θα γίνουν προσπάθειες να ενταχθεί στο επόμενο χρηματοδοτικό πρόγραμμα.

Ο Υφυπουργός

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ"

2. Στην με αριθμό 253/15-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 14493/8-10-98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 253/15-7-98 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με τις ισχύουσες νόμιμες διαδικασίες κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-94 μέχρι 30-6-98 πραγματοποιήθηκαν στην Επιχείρηση συνολικά χίλιες επτακόσιες πέντε (1705) προσλήψεις προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου Ορισμένου ή Αορίστου Χρόνου και σχέση έμμισθης εντολής.

Οι προσλήψεις αυτές αναλυτικά έχουν ως εξής:

α) Νόμος 1648/86 και 1943/91	942
β) Νόμος 2190/94 άρθρο 28Α (Προκηρύξεις θέσεων για Φλώρινα Κοζάνη, Αρκαδία)	275
γ) ΦΕΚ 2/22-12-95 όπως αντικαταστάθηκε με το ΦΕΚ 3/13-2-96 - Προκήρυξη ΑΣΕΠ	12
δ) Έγκριση αρ. 29/19-8-96 της Επιτροπής άρθρου 2 παρ. 2 της 236/94 ΠΥΣ	3
ε) Νόμος 2336/95 ο οποίος προσέθεσε παρ. 3 στο άρθρο 28 Α του ν. 2190/94 (Απολυμένοι Βιομηχανικών και Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων Ν. Κοζάνης)	350
στ) Νόμος 2364/95 (Μεταφορά Προσωπικού ΕΤΕΚΑ)	83
ζ) Νόμοι 2367/95, 2446/96, 2414/96	24

(Μεταφορά Προσωπικού Ναυπηγείων)

η) Εργατικά ατυχήματα 16
(38/95 Απόφαση ΟΣ/ΔΕΗ)

Σύνολο 1705

Προσλήψεις που αναφέρονται σε χρόνο
προ της 1-1-94, αλλά η υλοποίησή τους
έγινε σε χρόνο μεταγενέστερο αυτής:

Σύνολο -----
1841

Αναλυτικά:

1.1 Προσλήφθηκαν εννιάκοσια σαράντα δύο (942) άτομα προστατευόμενα από τις διατάξεις του ν. 1648/86 (άτομα με ειδικές ανάγκες, μέλη πολύτεκνων οικογενειών, συγγενείς μειονεκτούντων ατόμων, αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης και τέκνα αυτών κλπ.) των οποίων οι προσλήψεις είναι υποχρεωτικές για την Επιχείρηση μέχρι ποσοστού 8% επί του υπηρετούντος προσωπικού σε κάθε Νομό, ανεξάρτητα αν υπάρχουν ή όχι κενές οργανικές θέσεις, μέσω τοποθετήσεων από τις αρμόδιες επιτροπές του ΟΑΕΔ κάθε Νομού.

Στον αριθμό αυτό συμπεριλαμβάνονται επίσης και τ' άτομα με ειδικές ανάγκες που προσλήφθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 66 του ν. 1943/91.

1.2 Μετά από έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου (πράξη 355/23-9-94) με τις Δ13/Β/Φ9-6-10/21694/18-10-94 και Δ13/Β/Φ9-6-10/21695/18-10-94 και τη συμπληρωματική αυτής Δ13/Β/Φ9-6-10/24940/6-12-94 Προκηρύξεις των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας προκηρύχθηκε η κάλυψη 323 θέσεων προσωπικού Τεχνικών ειδικοτήτων, εκ των οποίων προσλήφθηκαν 275 άτομα, με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, για κάλυψη αναγκών της Επιχείρησης στις μονάδες που εδρεύουν στους Νομούς Φλώρινας, Κοζάνης και Αρκαδίας. Η επιλογή του προσωπικού αυτού έγινε με τις διατάξεις του άρθρου 28Α παρ. 2 του ν. 2190/94 και με τα κριτήρια του άρθρου 18 του ίδιου Νόμου, υπό τον έλεγχο του ΑΣΕΠ.

1.3 Μετά από έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου (355/23-9-94) με την από 22-12-95 Προκήρυξη που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ τεύχος Προκηρύξεων ΑΣΕΠ αριθ. φύλλου 2/22-12-95 και η οποία αντικαταστάθηκε με την Προκήρυξη που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ τεύχος προκηρύξεων ΑΣΕΠ αρ. φύλλου 3/13-2-96 προσλήφθηκαν δώδεκα (12) άτομα για κάλυψη θέσεων του Κλάδου Υγιεινομικού της Διεύθυνσης Ασφάλισης Προσωπικού. Την διαδικασία του διαγωνισμού διενήργησε εξ' ολοκλήρου το ΑΣΕΠ.

1.4 Προσλήφθηκαν τρεις (3) δικηγόροι βάσει της 29/19-8-96 Απόφασης της Επιτροπής του άρθρου 2 παρ. 2 της 236/94 ΠΥΣ (άρθρο 14, παρ. 2 εδάφιο ιγ του ν. 2190/94).

1.5 Προσλήφθηκαν 350 άτομα διαφόρων ειδικοτήτων προερχόμενα από τους Ομαδικά απολυμένους Βιομηχανικών και Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων του Νομού Κοζάνης σε μονάδες της Επιχείρησης που εδρεύουν στο Νομό αυτό υπό τον έλεγχο του ΑΣΕΠ σε εφαρμογή του άρθρου 13 παρ. 1 του ν. 2336/95 ο οποίος προσέθεσε παρ. 3 στο άρθρο 28Α του ν. 2190/94.

1.6 Ογδόντα τρία (83) άτομα που αφορούν προσωπικό της ΕΤΕΚΑ Α.Ε. το οποίο μεταφέρθηκε και εντάχθηκε στο προσωπικό της ΔΕΗ σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 9 του ν. 2364/95.

1.7 Μετετάγησαν στην Επιχείρηση (24) άτομα εργαζόμενα στα Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε. και Ναυπηγεία Ελευσίνας Α.Ε. σύμφωνα, με τις διατάξεις των Νόμων 2367/95 και 2446/96 και του άρθρου 20 του ν. 2414/96.

1.8 Βάσει της υπ' αριθ. 38/95 Απόφασης Δ.Σ./ΔΕΗ η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με την παρ. 7 του άρθρου 6 του ν. 2244/94 προσλήφθηκαν 16 άτομα συγγενείς α' βαθμού πρώην μισθωτών της Επιχείρησης θανόντων σε εργατικό ατύχημα.

2. Επιπρόσθετα σας αναφέρουμε τις περιπτώσεις εκατόν τριάντα έξι (136) ατόμων οι προσλήψεις των οποίων υλοποιή-

θηκαν μετά την 1-1-94 αλλά οι διαδικασίες που οδήγησαν σ' αυτό έλαβαν χώρα πριν την ημερομηνία αυτή Αναλυτικά:

2.1 Είκοσι οκτώ (28) άτομα των οποίων οι συμβάσεις είχαν καταγγελθεί εκ μέρους της Επιχείρησης (παρ. 1 άρθρο 1 ν. 1915/90) λόγω της στάσεως που είχαν τηρήσει κατά την διάρκεια απεργιακών κινητοποιήσεων της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ και επαναπροσλήφθηκαν.

2.2 Εξήντα τέσσερα (64) άτομα κατόπιν συμβιβαστικών επιλύσεων δικαστικών διαφορών και εξωδικαστικών συμβιβασμών.

2.3 Σαράντα τέσσερα (44) άτομα τα οποία υπηρετούσαν στην επιχείρηση την 14-9-93 και αν και είχαν τις προϋποθέσεις της απόφασης Δ.Σ/ΔΕΗ αρ. 295/93 δεν υπέγραψαν συμβάσεις μετατροπής για λόγους που δεν οφείλονταν σ' αυτά και επαναπροσλήφθηκαν στην Επιχείρηση με την με αρ. 82/97 Απόφαση του Γενικού Δ/ντή που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της υπ' αριθμ. 14/97 Απόφασης Δ.Σ/ΔΕΗ.

3. Όσον αφορά την περίπτωση του κ. ΜΑΔΕΜΠΗ Νικολάου του Λαζάρου σας αναφέρουμε ότι η πρόσληψή του έγινε σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων του ν. 1648/86. Συγκεκριμένα τοποθετήθηκαν στην Επιχείρηση με το πρακτικό 47/19-6-97 της Επιτροπής του άρθρου 8 του ν. 1648/86 του ΟΑΕΔ Ν. Αθήνας τριάντα τέσσερα (34) άτομα ως τέκνα Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης μεταξύ των οποίων και ο κ. ΜΑΔΕΜΠΗΣ (Πτυχιούχος ΤΕΙ - υπάλληλος).

Η Επιχείρηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1648/86, προσέλαβε υποχρεωτικά τα παραπάνω άτομα με σύμβαση εργασίας Αορίστου Χρόνου. Ο κ. ΜΑΔΕΜΠΗΣ Νικόλαος έχοντας τα απαραίτητα τυπικά προσόντα που ορίζει ο Κανονισμός Κατάστασης Προσωπικού ΔΕΗ (κάτοχος Πτυχίου της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των ΤΕΙ Αθήνας) προσλήφθηκε ως Διοικητικός Τεχνολόγος και τοποθετήθηκε στο Κέντρο Δοκιμών Ερευνών και προτύπων στην Παλλήνη στο οποίο ανέλαβε υπηρεσία από 24-2-1998 και έκτοτε απασχολείται ανελλιπώς στην Επιχείρηση.

4. Έπειτα από την ψήφιση του ν. 2190/94 τόσο η απασχόληση τακτικού προσωπικού με σύμβαση εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου όσο και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για αντιμετώπιση εποχιακών ή άλλων περιοδικών αναγκών στην Επιχείρηση, γίνεται βάσει των διατάξεων του ως άνω Νόμου όπως αυτός τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το ν. 2527/97 χωρίς καμία παρέκκλιση.

5. Τέλος γνωστοποιείται ότι η Διοίκηση προσπαθεί να αξιοποιήσει το πλεονάζον προσωπικό ορισμένων κατηγοριών, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες της Επιχείρησης σε ανθρώπινο δυναμικό (π.χ. μετατάξεις, αλλαγές ειδικότητας μεταθέσεις, κλπ).

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

3. Στην με αριθμό 254/15-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2249/5-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 254/15-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Αντ. Φούσας, σχετικά με την διαγραφή χρεών των ΕΛ.ΤΑ., Ο.Σ.Ε. κλπ αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών σας διαβιβάζουμε τα σχετικά έγγραφα με αρ. πρωτ. 24119947/28-7-98 του Δ/ντος Συμβούλου των Ελληνικών Ταχυδρομείων, το με αρ. πρωτ. 886ΔΣ του Προέδρου Δ.Σ. του Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών και το με αρ. πρωτ. 235969/28-7-98 του Δ/τος Συμβούλου του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος.

Ο Υπουργός

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ"

Σημ: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Διεύθυνσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 273/16.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 77/5.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη

απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 273/16.7.1998 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Πολυδωρας και μας διαβίβασε το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με το 28088 από 18.8.1998 έγγραφό του, σας γνωρίζουμε ότι η φιλοξενία, διατροφή και περίθαλψη των αναφερόμενων αλλοδαπών, καθώς και η ίδρυση, διοικητική υπαγωγή και δαπάνες λειτουργίας νέων κέντρων υποδοχής και φιλοξενίας των αιτούντων άσυλο, σύμφωνα με τον ν.1975/91, όπως τροποποιήθηκε με το ν.2452/96, υπάγεται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Σε ό,τι αφορά το Υπουργείο μας, σας πληροφορούμε ότι λαμβάνονται όλα τα αναγκαία μέτρα για την τήρηση της τάξης και ασφάλειας στην αναφερόμενη περιοχή, με συνεχή επιτήρηση των πύριζ των κατασκηνώσεων χώρων με σκοπό την πρόληψη και καταστολή κάθε έκνομης ενέργειας εκ μέρους των διαμενόντων σε αυτές αλλοδαπών, σε συνεργασία πάντοτε και με άλλες συνεργόδιες αρχές και φορείς.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

5. Στην με αριθμό 281/16.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 24403/8.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 281/16.7.98 της Βουλευτού Αργολίδας κ. Ε. Παπαδημητρίου που κατέθεσε στη Βουλή η ανωτέρω Βουλευτής σας ενημερώνουμε ότι το εν εξελίξει Πρόγραμμα ΡΕΤΕΧ όπως εφαρμόζεται στη χώρα μας, έχει συμβάλει ικανοποιητικά πιστεύουμε, στον εκσυγχρονισμό της Ελληνικής Κλωστοϋφαντουργίας. Το Πρόγραμμα ενεκρίθη τον Ιούνιο του 1993. Είναι συνεπώς, άδικο να ελέγχεται η σημερινή Κυβέρνηση, για το γεγονός, ότι κατά την κατανομή των κοινοτικών πόρων, η χώρα μας υπελείφθη της Πορτογαλίας.

Όσον αφορά τη συμφωνία για την Κλωστοϋφαντουργία και Ένδυση (πρώην Πλυϊνική), εφαρμόζεται στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου από το 1994 και προβλέπει σταδιακή απελευθέρωση έως του τέλους του 2004.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει υποβάλει πρόταση επιστεύσεως του χρονοδιαγράμματος απελευθέρωσης.

Στην περίπτωση δε που συμβεί κάτι τέτοιο, θα καταβληθεί κάθε προσπάθεια, σε συνεργασία και με άλλες χώρες, για την αποτροπή αυτού του ενδεχόμενου.

Ο Υφυπουργός

Α. ΜΠΑΛΤΑΣ"

6. Στην με αριθμό 292/16.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 37/6.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην ερώτηση 292/16.7.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης και διαβιβάσθηκε στο Υπουργείο μας με τη Β-2316/31.8.98 κοινοποίηση του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, σας γνωρίζουμε ότι ο τρόπος λειτουργίας της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, αναφορικά με την υποχρέωσή της να ελέγχει τη χρηματοοικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων αερομεταφορών στις οποίες έχει χορηγήσει άδεια καθώς και την ασφάλεια των πτήσεων, δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Ειδικότερα καθόσον αφορά τα θιγόμενα σε θέαμα ανταγωνισμού, σημειώνεται ότι για την προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού ισχύει ο νόμος 703/1977, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα με τους νόμους (1934/91, 2000/91 και 2296/95), βάσει του οποίου η Επιτροπή Ανταγωνισμού δύναται να παρέμβει είτε αυτεπάγγελα είτε κατόπιν καταγγελίας προκειμένου να διαπιστώσει τυχόν παραβάσεις των διατάξεων του.

Δεν παραλείπεται πάντως και να αναφερθεί ότι μέχρι στιγμής, δεν υπάρχουν ενδείξεις για παράβαση του νόμου για

τον ελεύθερο ανταγωνισμό, στην αγορά των αερομεταφορών.

Ο Υφυπουργός
Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

7. Στην με αριθμό 417/20.7.98 ερώτηση ΑΚΕ δόθηκε με το υπ'αριθμ. 14344/8.10.98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης-αίτησης-κατάθεσης εγγράφων με αριθμό 417/28/20.7.98 προς τη Βουλή των Ελλήνων για την Υπουργό Ανάπτυξης του Βουλευτή κ. Ε. Αποστόλου και όσον αφορά αρμοδιότητες του Υπουργείου μας καταθέτουμε τα κατωτέρω ζητηθέντα στοιχεία:

α. 4 Αντίγραφα εκθέσεων αυτοψίας Μηχανικών της Επιθεώρησης Μεταλλείων Νοτίου Ελλάδος, που αφορούν την περιοχή Ληλάντιου Πεδίου.

β. 28 Αντίγραφα αποφάσεων επιβολής προστίμου της Επιθεώρησης Μεταλλείων Νοτίου Ελλάδος, για παράνομες χωματοληψίες στο Ληλάντιο Πεδίο συνολικού ύψους 61.000.000 δρχ.

γ. 5 Αντίγραφα άλλων σχετικών εγγράφων της Επιθεώρησης Μεταλλείων Νοτίου Ελλάδος προς την Αστυνομία, πταισματοδικείο Χαλκίδας και τον Σύλλογο Προστασίας Ληλάντιου Πεδίου.

δ. Αντίγραφο της απόφασης της Νομ. Αυτοδιοίκησης Ευβοίας με αριθμό 2184/Φ24/84/2.2.98 με την οποία χορηγήθηκε άδεια εκμετάλλευσης λατομείου αργίλου εκτάσεως 11,755 στρεμμάτων στη θέση Βουνό Κοιν. Μύτικα. Η ισχύς της αποφάσεως αυτής αναστάλη με την 353/1998 απόφαση του Σ.τ.Ε.

Περαιτέρω σας πληροφορούμε ότι από στοιχεία που μας διαβίβασε η Επιθεώρηση Μεταλλείων Νοτίου Ελλάδος το ύψος των επιβληθέντων και βεβαιωθέντων προστίμων κατά χωματοληπτική εταιρεία ή ιδιώτη αναλύεται ως εξής:

α. ΧΑΛΚΙΣ ΑΒΕΕ-Βαρουλιώτης-Γούναρης-Μυτάκης	24.500.000 δρχ.
(7 αποφάσεις)	
β. ΚΕΡΑΜΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.	19.500.000 δρχ.
(7 αποφάσεις)	
γ. ΠΛΙΝΘΟΚΕΡΑΜ ΕΠΕ (Σούμπακας Μιχαήλ)	5.000.000 δρχ.
(3 αποφάσεις)	
δ. Μπενέτος Αριστ. και Βλάχος Γεώργιος	3.000.000 δρχ.
(3 αποφάσεις)	
ε. Δέδες Γεώργιος και Νικόλαος	2.000.000 δρχ.
(2 αποφάσεις)	
στ. ΤΕΧΝΟΚΕΡΑΜΙΚΗ ΑΒΕΕ	1.500.000 δρχ.
(1 απόφαση)	
ζ. Συμεών Ευαγγελία του Ανδρέα	1.500.000 δρχ.
(1 απόφαση)	
η. Δεμερτζής Ευάγγελος του Δημ.	1.000.000 δρχ.
(1 απόφαση)	
θ. Αγγελής Γεώργιος του Αντ.	1.000.000 δρχ.
(1 απόφαση)	
ι. Σαμαρτζής Χαράλαμπος του Παναγ.	1.000.000 δρχ.
(1 απόφαση)	
κ. Χαλαλάμπους Δημήτριος του Χαρ..	1.000.000 δρχ.
(1 απόφαση)	

Η Υπουργός
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

8. Στην με αριθμό 496/22.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2283/5.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 496/22.7.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης, σχετικά με τη διαδικασία ανάδειξης των διευθυντικών στελεχών του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος, σας διαβιβάζουμε το σχετικό έγγραφο με αρ. πρωτ. 409/966109/22.9.98 του Δ/ντος Συμβούλου του

Οργανισμού.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ"

Σημ. Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 529/23.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 35/9.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 529/23.7.98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Βλασσόπουλος παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή τα εξής:

1. Οι τροποποιήσεις ορισμένων σημείων του Φακέλου Υποψηφιότητας στοχεύουν στην επίτευξη βέλτιστου αποτελέσματος τόσο για την ολυμπιακή χρήση όσο και για τη μεταολυμπιακή απόδοση των εγκαταστάσεων στο κοινωνικό σύνολο και στην πόλη. Σε ορισμένες περιπτώσεις οι τροποποιήσεις αφορούν και σε καλύτερη προσαρμογή στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, ώστε να μην προκύψουν μελλοντικά προβλήματα.

2. Η επιλογή των στελεχών, γίνεται αυτές τις ημέρες και θα ακολουθήσουν οι ανάλογες ανακοινώσεις στον Τύπο. Η στελέχωση της πρώτης αυτής φάσης θα ολοκληρωθεί μέχρι τέλος του χρόνου.

Δεν υπάρχει θέμα αποσαφήνισης αρμοδιοτήτων μεταξύ της Διυπουργικής Επιτροπής και της Οργανωτικής Επιτροπής "Αθήνα 2004". Οι αρμοδιότητες καθορίζονται στον ιδρυτικό νόμο 2598/98.

Η ερώτηση 3,4 και 5 είναι αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και άρα αρμόδιο να απαντήσει είναι το Υπουργείο Πολιτισμού.

3. Η αρμοδιότητα για την στελέχωση της Οργανωτικής Επιτροπής ανήκει αποκλειστικά στην ίδια την Επιτροπή και όχι στα Υπουργεία.

Εάν αυτοί οι αθλητικοί παράγοντες έχουν τα προσόντα που χρειάζεται για τη στελέχωσή της, τότε, η Οργανωτική Επιτροπή, θα μπορούσε να τους προσλάβει σύμφωνα με τις διαδικασίες επιλογής.

Ο Υφυπουργός
ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ"

10. Στην με αριθμό 554/24-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 17494/8-10-98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην υπ' αριθ. 554/24-7-98 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ν. Κατσαρού, όσον αφορά θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με πάγια αρχή της ΔΕΗ που εφαρμόζεται σε ολόκληρη τη Χώρα, για να γίνει οποιαδήποτε ηλεκτροδότηση είναι απαραίτητη, εκτός των άλλων προϋποθέσεων, η συμμετοχή των ενδιαφερομένων, ή του Δήμου - Κοινότητας ή της Νομαρχίας (με την ένταξη της στα γενικότερα προγράμματα έργων του Νομού) στις δαπάνες που χρειάζονται για την πραγματοποίησή της.

2. Στα ίδια πλαίσια είναι επίσης δυνατή η ηλεκτροδότηση ή η επέκταση του δικτύου ηλεκτροφωτισμού στις θέσεις "Πάνου" και "Μέκια" στον οικισμό Κόκκινο Νερό της Κοινότητας Καρίτσης.

3. Μέχρι σήμερα δεν έχει υποβληθεί στα Γραφεία της ΔΕΗ αίτημα για την επέκταση του δικτύου ηλεκτροφωτισμού στον οικισμό Κόκκινο Νερό.

Εφόσον εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση της συμμετοχής στο εν λόγω έργο, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθυνθούν στην υπηρεσία της ΔΕΗ στη Λάρισα, προκειμένου, μετά τη σύνταξη της μελέτης του έργου, να τους γνωστοποιηθεί το ακριβές ποσό της συμμετοχής που θα ισχύει τότε.

4. Στο Εθνικό Σκέλος του Β' ΚΠΣ του προγράμματος "Τουρισμός - Πολιτισμός" εντάσσονται έργα εθνικής σημασίας με στόχο την ανάπτυξη περιοχών και τη διαφοροποίηση του τουριστικού προϊόντος.

Σύμφωνα με τα παραπάνω εξετάζεται συνολικά η περιοχή του Κίσαβου από τον Όλυμπο μέχρι το Πήλιο με στόχο την ανάπτυξη του ορεινού τουρισμού.

Όσον αφορά συγκεκριμένες παρεμβάσεις τοπικού επιπέδου που ζητούνται από τον εξωραϊστικό Σύλλογο του οικισμού ΚΟΚΚΙΝΟ ΝΕΡΟ ΛΑΡΙΣΗΣ θα πρέπει να εξετασθούν από τη Ν.Α. Λαρίσης ή ενδεχομένως από την περιφέρεια Θεσσαλίας.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

11. Στην με αριθμό 605/28-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 778/8-10-98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 605/28-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Σπ. Δανέλλης με τους λόγους απένταξης του έργου της IWECO SOLAR S.A "Εγκατάσταση φωτοβολταϊκής μονάδας συνολικής ισχύος 5MW στο Δήμο Μοιρών" και το Πρόγραμμα του Υπουργείου για την ανάπτυξη Ανανεώσιμων Πηγών ενέργειας στη Κρήτη, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Α. 1. Η επένδυση εγκρίθηκε καταρχήν με τις προϋποθέσεις και τους όρους που αναφέρονται στην με Φ5/12989/ΓΕΠΕ313/27.6.97 Απόφαση.

2. Η πιστοποίηση των προϋποθέσεων, που τέθηκαν για το εν λόγω έργο, έγινε από Ειδική Θεματική Επιτροπή, όπως αναφερόταν άλλωστε και στη σχετική απόφαση. Η Επιτροπή αυτή αναγνωρίζοντας τη σημασία της επένδυσης ανέπτυξε εκτεταμένη και ενδελεχή συνεργασία με εκπροσώπους της IWECO SOLAR S.A., η οποία ήταν ο αρμόδιος φορέας για την υλοποίηση της επένδυσης. Η διαδικασία αυτή ήταν λεπτομερής και ουσιαστική κατά τη διάρκειά της οποίας η Επιτροπή εξήντησε όλες τις δυνατότητες θετικής αντιμετώπισης της επένδυσης. Δυστυχώς όμως τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από την IWECO SOLAR S.A. δεν πληρούσαν δύο από τους τρεις όρους που τέθηκαν με την προαναφερθείσα σχετική απόφαση και αφορούσαν:

. στην τεκμηρίωση του κόστους και συνεπώς της βιωσιμότητας της επένδυσης, μέσα στο πλαίσιο του συγκεκριμένου προϋπολογισμού, και

. στην τεκμηρίωση των στοιχείων για την ηλιοφάνεια στον τόπο εγκατάστασης, καθώς και για την απόδοση και την αναμενόμενη ετήσια παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

Έτσι η Επιτροπή κατέληξε ομόφωνα στην απορριπτική της εισήγηση, στην οποία στηρίχθηκε η απένταξη του έργου με την με Α.Π. Φ5/11647/569/18.6.98 Απόφαση.

3. Κατόπιν αυτού, σας επισημαίνουμε ότι η Επιτροπή Παρακολούθησης του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ενέργειας αποφάσισε κατά την 6η Συνεδρίαση της στις 23.7.1998 να διαθέσει το ποσό της δημόσιας δαπάνης, που αντιστοιχεί στο απενταχθέν έργο, ύψους 2,585 δισεκατομμυρίων δραχμών για τη χρηματοδότηση ειδικού προγράμματος διάδοσης της φωτοβολταϊκής τεχνολογίας στη Κρήτη και σε άλλα νησιά του Αιγαίου.

Το σχετικό πρόγραμμα είναι υπό σχεδιασμό από το Υπουργείο Ανάπτυξης.

Β. Το Υπουργείο Ανάπτυξης αντιμετωπίζει τα ενεργειακά θέματα της Κρήτης σε βραχυπρόθεσμο και μεσομακροπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα. Η πολιτική του συνίσταται στην αξιοποίηση των δυνατοτήτων που υπάρχουν τόσο στην παραγωγή όσο και στην εξοικονόμηση ενέργειας με κύρια έμφαση στην ηλεκτρική ενέργεια. Κύριο χαρακτηριστικό της πολιτικής αυτής είναι η μέγιστη δυνατή συνεισφορά των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, που συνάδει με τον ειδικό χαρακτήρα της Κρήτης. Άλλες επίσης εναλλακτικές πολιτικές εξετάζονται σε συνεχή βάση συνεκτιμώντας τυχόν αλλαγές στην τεχνολογία και το σχετιζόμενο κόστος τους (υγροποιημένο φυσικό αέριο, ηλεκτρική διασύνδεση με την ηπειρωτική χώρα).

Οι δράσεις για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας περιλαμβάνουν: αιολικά πάρκα σταθμούς αξιοποίησης βιομάζας, μικρά υδροηλεκτρικά έργα, θερμικά ηλιακά συστήματα, φωτοβολταϊκά συστήματα, αντλησιοταμιευτήρες και επέκταση/εκσύγχρονισμό του συμβατικού συστήματος ηλεκτροπαραγωγής της Κρήτης.

Οι δράσεις για ορθολογική χρήση της ηλεκτρικής ενέργειας περιλαμβάνουν: ενεργητικά ηλιακά συστήματα τόσο στον οικιακό τομέα όσο και σε τουριστικά συγκροτήματα, επεμβάσεις εξοικονόμησης ενέργειας σε όλους τους τομείς της οικονομίας (π.χ. αλλαγή/βελτίωση λαμπτήρων στον οικιακό τομέα και στο φωτισμό δρόμων/δημόσιων χώρων), παθητικά και υβριδικά συστήματα ειδικά για δροσίση χώρων στον οικιακό τομέα, τα ξενοδοχεία και bungalows.

Η υλοποίηση των δράσεων αυτών θα επιτρέψει την ταχεία αντιμετώπιση όλων των ενεργειακών θεμάτων που απασχολούν σήμερα την Κρήτη και θα ικανοποιήσουν πλήρως τις νέες ενεργειακές ανάγκες που θα προκύψουν στο μέλλον εξαιτίας της συνεχούς ανάπτυξης της Κρήτης.

Βασικό εργαλείο του Υπουργείου Ανάπτυξης για την άσκηση της ενεργειακής του πολιτικής μέχρι το 2001 αποτελεί το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ενέργειας που εκτελείται εντός του 2ου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ενέργειας δίνει ιδιαίτερη σημασία στην ανάληψη πρωτοβουλιών από τον ιδιωτικό τομέα για την υλοποίηση των αναφερθεισών δράσεων. Πλην του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ενέργειας, ο Αναπτυξιακός Νόμος και άλλα ενεργειακά προγράμματα, ειδικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρέχουν σημαντική ενίσχυση για την ανάληψη τέτοιων πρωτοβουλιών. Στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ενέργειας στο σύνολο της χώρας υλοποιούνται 493 ενεργειακά έργα, συνολικού προϋπολογισμού 365 δισεκατομμυρίων δραχμών, εκ των οποίων τα 411 από ιδιώτες, συνολικού προϋπολογισμού 176 δισεκατομμυρίων δραχμών και 82 από φορείς δημοσίου συμφέροντος (ΔΕΗ, ΚΑΠΕ, ΙΓΜΕ, κλπ.) συνολικού προϋπολογισμού 189 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Τα έργα που υλοποιούνται αποκλειστικά για την Κρήτη είναι 48, συνολικού προϋπολογισμού 17 δισεκατομμυρίων δραχμών και τα έργα που αφορούν περισσότερες από μία περιοχές της χώρας και στις οποίες περιλαμβάνεται η Κρήτη είναι 11, συνολικού προϋπολογισμού 4,5 δισεκατομμυρίων δραχμών. Από τα έργα αυτά, 20 αποτελούν εφαρμογές Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, συνολικού προϋπολογισμού 16,5 δισεκατομμυρίων δραχμών (15 ιδιωτικά έργα, συνολικού προϋπολογισμού 15,4 δισεκατομμυρίων δραχμών).

Σε ό,τι αφορά την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας στην Κρήτη, το 1998 σηματοδοτείται με την έναρξη λειτουργίας ενός αιολικού πάρκου 10,2 MW και την έναρξη υλοποίησης άλλων έργων συνολικής εγκατεστημένης ισχύος 70,6 MW. Έτσι λαμβανομένων υπόψη και των υφιστάμενων μονάδων Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας μέχρι το 1997, ο στόχος που τέθηκε για το 2000 ως προς την εγκατεστημένη ηλεκτρική ισχύ Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας επιτυγχάνεται ήδη κατά 70%.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

12. Στις με αριθμό 642/29-7-98, 852/6-8-98 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 109/9-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στις ερωτήσεις 642/29-7-98 και 852/6-8-98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Νίκος Αναστασόπουλος, που μας διαβιβάστηκαν με τα υπ' αρ. 26150/Β1353/24-8-98 και 26722/Β1392/15-9-98 έγγραφα του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή τα εξής:

Η εφαρμογή των διατάξεων για την αποκατάσταση των ζημιών από σεισμούς σε κτίρια επεκτείνεται και στις περιπτώσεις ζημιών που προκαλούνται από πυρκαγιές, κατολισθήσεις και πλημμύρες (άρθρο 10 του ν. 2576/98 ΦΕΚ 25/Α/9-2-98).

Για την αποκατάσταση των κτιρίων που έπαθαν ζημιές από τις πρόσφατες πυρκαγιές και την ένταξή τους σε πρόγραμμα αποκατάστασης του ΥΠΕΧΩΔΕ/ΓΓΔΕ οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις θα πρέπει να προβούν στην καταγραφή των ζημιών και στη σύνταξη ονομαστικών καταστάσεων των πληγέντων

τις οποίες θα πρέπει να υποβάλλουν στο ΥΠΕΧΩΔΕ.

Η καταγραφή των ζημιών που προκλήθηκαν στην περιοχή πραγματοποιήθηκε από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και εστάλη στο ΥΠΕΧΩΔΕ με το υπ. Αριθμ. 4004/2630/15-9-98 έγγραφο της.

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ"

13. Στην με αριθμό 689/29-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7/6-10-98 έγγραφο από την Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Αναφερόμενοι στην με αριθμό 689/29-7-98 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Νικ. Κατσαρός, σχετικά με καταγγελία για διάθεση ραδιενεργών ισπανικών αχλαδιών στην αγορά του Ν. Λάρισας από τον αχλαδέμπορο Θ. Χατζηδάκη, σας γνωρίζουμε ότι προκειμένου να εξακριβωθεί η βασιμότητα της καταγγελίας, απευθυνθήκαμε στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λάρισας (Δ/ση Εμπορίου και Τουρισμού).

Σύμφωνα με την με αριθμό 2310/18-8-98 απάντηση της εν λόγω Υπηρεσίας από τον έλεγχο που πραγματοποιήθηκε από υπαλλήλους της, διαπιστώθηκε ότι η ΑΕ Θ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ έχει αποθηκευμένα αχλάδια ιδιοκτησίας της στα ψυγεία ΧΑΤΖΟΥΛΗ στον Τίρναβο, τα οποία αγόρασε, όπως προκύπτει από τα αντίστοιχα παραστατικά στοιχεία, από παραγωγούς της περιοχής Ν. Λάρισας.

Τα τελευταία αχλάδια προέλευσης εξήχθηκαν προς πώληση από την παραπάνω αποθήκη, τον Ιούνιο τρέχοντος έτους.

Για τα εισαγόμενα αυτά αχλάδια της Α.Ε. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ από την Ισπανία, είχαν γίνει οι σχετικοί ποιοτικοί έλεγχοι από αρμόδιους γεωπόνους της Δ/σης Γεωργίας της Ν.Α. Λάρισας, χωρίς να διαπιστωθεί σχετικό ποιοτικό πρόβλημα.

Ο Υφυπουργός

MIX. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

14. Στην με αριθμό 702/30-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 46/9-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 702/30-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σπ. Δανέλλης, παρακαλούμε να πληροφορηθείτε τον κύριο Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΑΠ τα εξής:

1. Έχει ήδη αρχίσει η σύνταξη ειδικών μελετών κατασκευής φραγμάτων ανάσχεσης στους ορεινούς όγκους Πεντέλης, Υμηττού, Σελινίων Σαλαμίνας κλπ. Τα πρώτα σχέδια εφαρμογής των μελετών στις προαναφερθείσες περιοχές θα ολοκληρωθούν κατά το πρώτο δεκάημερο του Οκτωβρίου 1998, και θα συνεχιστεί η τροφοδότηση με συμπληρωματικές μελέτες εφαρμογής σε όλες τις εργολαβίες που εν τω μεταξύ θα εγκατασταθούν. Ηδη έχουν αναδειχθεί ανάδοχοι για την εκτέλεση των παραπάνω έργων.

2. Τα έργα αυτά υπολογίζεται ότι θα ολοκληρωθούν σε διάστημα όχι μεγαλύτερο των 4 μηνών και επομένως θα είναι σε θέση να λειτουργήσουν από το φετινό χειμώνα στο μεγαλύτερο μέρος τους.

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ"

15. Στην με αριθμό 753/5-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 810/8-10-98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 753/5-8-98 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Γ. Κουράκης σχετικά με τους λόγους απένταξης του έργου της IWECO SOLAR S.A. "Εγκατάσταση φωτοβολταϊκής μονάδας συνολικής ισχύος 5MW στο Δήμο Μοιρών", σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

1. Η επένδυση εγκρίθηκε κατ' αρχήν με τις προϋποθέσεις και τους όρους που αναφέρονται στην με Φ5/12989/ΓΕΠΕ313/27-6-97 Απόφαση.

2. Η πιστοποίηση των προϋποθέσεων, που τέθηκαν για το εν λόγω

έργο, έγινε από Ειδική Θεματική Επιτροπή, όπως αναφερόταν άλλωστε και στη σχετική απόφαση. Η Επιτροπή αυτή αναγνωρίζοντας τη σημασία της επένδυσης ανέπτυξε εκτεταμένη και ενδελεχή συνεργασία με εκπροσώπους της IWECO SOLAR S.A., η οποία ήταν ο αρμόδιος φορέας για την υλοποίηση της επένδυσης. Η διαδικασία αυτή ήταν λεπτομερής και ουσιαστική κατά τη διάρκεια της οποίας η Επιτροπή εξήντησε όλες τις δυνατότητες θετικής αντιμετώπισης της επένδυσης. Δυστυχώς όμως τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από την IWECO SOLAR S.A. δεν πληρούσαν δύο από τους τρεις όρους που τέθηκαν με την προαναφερθείσα σχετική απόφαση και αφορούσαν:

- στην τεκμηρίωση του κόστους και συνεπώς της βιωσιμότητας της επένδυσης, μέσα στο πλαίσιο του εγκεκριμένου προϋπολογισμού, και

- στην τεκμηρίωση των στοιχείων για την ηλιοφάνεια στον τόπο εγκατάστασης, καθώς και για την απόδοση και την αναμενόμενη ετήσια παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

Έτσι η Επιτροπή κατέληξε ομόφωνα στην απορριπτική της εισήγηση στην οποία στηρίχθηκε η απένταξη του έργου με την με Α.Π. Φ5/11647/569/18-6-98 Απόφαση.

3. Κατόπιν αυτού, σας επισημαίνουμε ότι η Επιτροπή Παρακολούθησης Επιχειρησιακού Προγράμματος Ενέργειας αποφάσισε κατά την 6η Συνεδρίαση στις 23-7-98 να διαθέσει το ποσό της δημόσιας δαπάνης, που αντιστοιχεί στο απενταχθέν έργο, ύψους 2,585 δισεκατομμυρίων δραχμών για τη χρηματοδότηση ειδικού προγράμματος διάδοσης της φωτοβολταϊκής τεχνολογίας στη Κρήτη και σε άλλα νησιά του Αιγαίου.

Το σχετικό πρόγραμμα είναι υπό σχεδιασμό από το Υπουργείο Ανάπτυξης.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

16. Στην με αριθμό 756/5-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1897/5-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 756/5-8-98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γιάννης Κουράκης, σχετικά με τα αιτήματα που έθεσαν οι συνταξιούχοι του Νομού Ηρακλείου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Οι αιτήσεις για τη συνταξιοδότηση, που υποβάλλονται από τους ασφαλισμένους των ασφαλιστικών φορέων, εξετάζονται στα πλαίσια των συνθηκών λειτουργίας του κάθε φορέα και αναλόγως με τα δεδομένα της κάθε περίπτωσης.

Ειδικότερα οι αποφάσεις συνταξιοδότησης του επικουρικού Ταμείου ΙΚΑ-TEAM εκδίδονται εντός 2 - 3 μηνών (ανάλογα με το φόρτο εργασίας κάθε Υποκαταστήματος), μετά την έκδοση της συνταξιοδοτικής απόφασης του κύριου φορέα ασφάλισης και τούτο γιατί για την συνταξιοδότηση από το ΙΚΑ-TEAM είναι απαραίτητη η προηγούμενη συνταξιοδότηση από τον κύριο φορέα.

2. Όσον αφορά την καθυστέρηση που παρατηρείται στην απονομή των συντάξεων και στην καταβολή του ΕΚΑΣ στους συνταξιούχους ΙΚΑ του Νομού Ηρακλείου, αυτή οφείλεται στον υπερβολικό φόρτο εργασίας των υπαλλήλων του αρμόδιου τμήματος καθώς και σε λειτουργικές αδυναμίες από έργα που έγιναν στους χώρους εργασίας.

Σύμφωνα με τον προγραμματισμό του ΙΚΑ, υπολογίζεται ότι μέχρι 17-10-98 θα έχει ολοκληρωθεί η καταβολή του ΕΚΑΣ στο σύνολο των δικαιούχων.

3. Το αίτημα της σύνδεσης των κατωτάτων συντάξεων με τα 20 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη, δεν είναι δυνατό να ικανοποιηθεί.

Στους χαμηλοσυνταξιούχους με τις μεγαλύτερες ανάγκες, καθιερώθηκε και χορηγείται το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ), το οποίο, με τις διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 2556/97, από 1-1-98 επεκτάθηκε στους

χαμηλοσυνταξιούχους ηλικίας 60 ετών και άνω και χωρίς όριο ηλικίας σε ειδικές κατηγορίες συνταξιούχων.

Η δαπάνη των ασφαλιστικών φορέων για την καταβολή του ΕΚΑΣ καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Το επίδομα, όπως προκύπτει από πρόσφατη ανακοίνωση του Πρωθυπουργού, αυξάνεται κατά 50% από 1-1-99.

4. Σχετικά με τη μεταστέγαση του ακτινολογικού εργαστηρίου της Νομαρχιακής Μονάδας Υγείας ΙΚΑ Ηρακλείου, σας γνωρίζουμε ότι αυτό θα λειτουργήσει στο νέο κτίριο που μισθώθηκε (πρώην κλινική Πολυχρονάκη). Ήδη εκπονείται η μελέτη ακτινοπροστασίας και θα ακολουθήσουν άμεσα οι εργασίες διαρρυθμίσεων και η τελική μετεγκατάσταση του εργαστηρίου.

5. Στη Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας ΙΚΑ Ηρακλείου έχει καλυφθεί το μεγαλύτερο μέρος των αναγκών σε γιατρούς με την πρόσληψη των κάτωθι ειδικοτήτων:

3 παθολόγων στη Μονάδα και 1 στο Σ.Α.Β., 1 καρδιολόγου, 1 νευρολόγου, 1 ορθοπαιδικού, 1 οφθαλμίατρο, 1 ακτινολόγου, 1 μικροβιολόγου και 1 παιδίατρο.

Με τις ανωτέρω προσλήψεις ενισχύεται η δύναμη των γιατρών της μονάδας και η παρεχόμενη περίθαλψη των ασφαλισμένων.

6. Τέλος, η φορολόγηση των συντάξεων είναι θέμα που ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομικών, το οποίο είναι και αρμόδιο να σας απαντήσει.

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ"

17. Στην με αριθμό 862/6-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 99/5-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 862/6-8-98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Κορκολόπουλος, σας γνωρίζουμε ότι το Πυροσβεστικό Σώμα και μετά την ανάληψη της δασοπυρόσβεσης, με το υψηλό επίπεδο ετοιμότητάς του, τη δομή, οργάνωση, τον τρόπο λειτουργίας του, την άρτα τεχνική-επιστημονική κατάρτιση και εκπαίδευση, αλλά και την εμπειρία του προσωπικού του σε κατάσβεση δασικών πυρκαγιών, λόγω της συμμετοχής του σ' αυτές και όταν την ευθύνη είχε η Δασική Υπηρεσία, σε συνεργασία και με τις λοιπές Υπηρεσίες και φορείς, ανταποκρίνεται ικανοποιητικά στην αποστολή του, παρά το γεγονός ότι κατά την τρέχουσα περίοδο εκδηλώθηκαν ταυτόχρονα πολλές και δύσκολες πυρκαγιές σε όλη τη χώρα, με αντίξοες καιρικές συνθήκες, που χαρακτηρίστηκαν οι χειρότερες των τελευταίων δεκαετιών.

Σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα αγοράς και λειτουργίας πυροσβεστικών οχημάτων από ιδιώτες, σας πληροφορούμε ότι αυτή θα εξετασθεί μελλοντικά από το Υπουργείο μας, σε συνεργασία και με τα συναρμόδια Υπουργεία, αφού ληφθούν υπόψη και τα ισχύοντα στις λοιπές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με το θέμα αυτό.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

18. Στην με αριθμό 1101/12-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 159/5-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1101/12-8-98 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Ε. Μπασιάκος και Σ. Τσιπουρίδης, σας γνωρίζουμε ότι το Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος, μετά την ανάληψη και της δασοπυρόσβεσης με τον ν. 2612/1998, προέβη στη μελέτη και επανασχεδιασμό της πυροπροστασίας της χώρας και προγραμματίσει την αναδιάρθρωση των Υπηρεσιών του, παράλληλα με την ίδρυση Πυροσβεστικών Κλιμακίων, με γνώμονα την πληρέστερη κάλυψη των πλέον πυρόπληκτων περιοχών. Ο μηχανισμός καταστολής οργανώθηκε με βάση τα δεδομένα προηγούμενων ετών και συγκεκριμένα διατηρήθηκε η ίδια διασπορά οχημάτων, προσλήφθηκε εποχικό προσωπικό και χρησιμοποιήθηκαν τα ίδια εναέρια μέσα που διαθέτει η χώρα μας, όπως ακριβώς την προηγούμενη αντιπυρική περίοδο.

Στα πλαίσια αυτά, για να ανταποκριθούν στις νέες αρμοδιότητές τους, ενισχύθηκαν οι Πυροσβεστικές Υπηρεσίες με μόνιμο προσωπικό, εποχικούς υπαλλήλους και υπαλλήλους αποσπασμένους από τη Δασική Υπηρεσία. Επίσης ενισχύθηκαν και με τα απαραίτητα υλικά και μέσα καθώς και με μηχανολογικό εξοπλισμό.

Για τα κατ' ιδία ερωτήματα που τίθενται με την ερώτηση και αφορούν το Υπουργείο μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στα πρόσθετα μέτρα φύλαξης και επιτήρησης των ευαίσθητων περιοχών που ελήφθησαν για την αποτροπή πυρκαγιών, περιλαμβάνονται εκτός των άλλων, η αύξηση των μικτών εποχούμενων περιπολιών με προσωπικό του Στρατού, της Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος και η ένταση των σχετικών ελέγχων, καθώς και η απαγόρευση της κυκλοφορίας για ορισμένο χρονικό διάστημα στις περιοχές αυτές. Παράλληλα, το Πυροσβεστικό Σώμα, εκτός από την άριστη συνεργασία που έχει με τις Υπηρεσίες άλλων Υπουργείων και λοιπούς φορείς, για πρώτη φορά φέτος, συνεργάστηκε και με τις κατά τόπους αερολάντες, οι οποίες διέθεσαν τα εναέρια μέσα τους, κατά τις κρίσιμες ημέρες και ώρες, για τον εντοπισμό και έγκαιρη αναγγελία της πυρκαγιάς.

Οι υπάλληλοι της Δασικής Υπηρεσίας, πέραν των άλλων καθηκόντων τους, συνεργάζονται με τις πυροσβεστικές δυνάμεις στην κατάσβεση των δασικών πυρκαγιών. Από αυτούς 1000 περίπου αποσπάστηκαν στο Πυροσβεστικό Σώμα και ασχολούνται αποκλειστικά με το έργο αυτό. Επισημαίνεται πάντως ότι για τον ακριβέστερο καθορισμό του τρόπου συνεργασίας των Υπηρεσιών του Πυροσβεστικού Σώματος τόσο με τη Δασική Υπηρεσία, όσο και με τις λοιπές Υπηρεσίες που εμπλέκονται στην αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών, με στόχο τον καλύτερο συντονισμό και αξιοποίηση των πυροσβεστικών δυνάμεων προωθείται η έκδοση κοινής Υπουργικής Απόφασης.

Το Πυροσβεστικό Σώμα, μετά την ανάληψη της δασοπυρόσβεσης, παρέλαβε από τη Δασική Υπηρεσία συνολικά 585 οχήματα, διαφόρων τύπων, από τα οποία ποσοστό 30%, περίπου παρουσίαζαν προβλήματα κατά τη λειτουργία τους.

Από τα πυροφυλάκια που λειτουργούσαν τα προηγούμενα έτη στελεχώθηκε ικανός αριθμός. Όσα δεν στελεχώθηκαν με προσωπικό, επειδή οι εποχικοί υπάλληλοι που προσλήφθηκαν φέτος ήταν λιγότεροι από το προηγούμενο έτος, καλύφθηκαν τόσο από υδροφόρα πυροσβεστικά οχήματα, όσο και από τις μικτές εποχούμενες περιπολίες.

Το αίτημα για συνδρομή και βοήθεια από άλλες χώρες σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης αποφασίζεται σε διϋπουργικό επίπεδο και διατυπώνεται από την Κυβέρνηση, όταν αυτό κρίνεται απολύτως αναγκαίο, αφού συνεκτιμηθούν όλες οι παράμετροι.

Από τις ανακριτικές Υπηρεσίες του Πυροσβεστικού Σώματος, κατά την τρέχουσα περίοδο και μέχρι σήμερα, ανευρέθησαν 21 εμπρηστικοί μηχανισμοί σε διάφορες δασικές περιοχές της χώρας, στις περισσότερες από τις οποίες εκδηλώθηκαν πυρκαγιές. Οι συλληφθέντες εμπρηστές το ίδιο διάστημα είναι 9. Επίσης σε 6 περιπτώσεις έγιναν αντιληπτοί ή καταγγέλλθηκαν από ιδιώτες και υπηρεσιακά όργανα εμπρηστές, οι οποίοι δεν κατέστη δυνατό να συλληφθούν.

Το Πυροσβεστικό Σώμα με το υψηλό επίπεδο ετοιμότητάς του, τη δομή, οργάνωση, τον τρόπο λειτουργίας του, την άρτα τεχνική - επιστημονική κατάρτιση και εκπαίδευση, αλλά και την εμπειρία του προσωπικού του σε κατάσβεση δασικών πυρκαγιών, λόγω της συμμετοχής του σ' αυτές και όταν την ευθύνη είχε η Δασική Υπηρεσία, σε συνεργασία και με τις λοιπές Υπηρεσίες και φορείς, ανταποκρίθηκε ικανοποιητικά στην αποστολή του, παρά το γεγονός ότι εκδηλώθηκαν ταυτόχρονα πολλές και δύσκολες πυρκαγιές σε όλη τη χώρα, με τις χειρότερες κλιματολογικές συνθήκες των τελευταίων δεκαετιών.

Τέλος πρέπει να σας επιστημόσουμε ότι, όπως προκύπτει από τηρούμενα στην Υπηρεσία μας στοιχεία, ο αριθμός των αγροτοδασικών πυρκαγιών κατά την τρέχουσα περίοδο ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και μέχρι 8-8-98 είχαν καταγραφεί

5.408 τέτοιες πυρκαγιές. Από αυτές 5.051 κατασβέσθηκαν σε χρονικό διάστημα λιγότερο των 5 ωρών, 281 σε διάστημα από 6 έως 24 ώρες και μόνο για 76 χρειάστηκε χρόνος μεγαλύτερος του 24ώρου.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ*

19. Στην με αριθμό 1393/19-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 66/9-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 1393/19-8-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ν. Τσιαρτσιώνης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή ότι το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. με την Υπηρεσία Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων (ΥΑΣ) έχει αρμοδιότητα αποκατάστασης (επισκευής ή ανακατασκευής) κτιρίων, που έπαθαν ζημιές από σεισμούς, πλημμύρες, πυρκαγιές και κατολισθήσεις.

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ*

20. Στην με αριθμό 1534/24-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 30982/8-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 1534/24-8-98 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ν. Τσιαρτσιώνη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

α. Η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, πέρα από τον καθαρά εκθεσιακό ρόλο της, έχει αναδειχθεί, εδώ και πολλά χρόνια, σε ετήσιο βήμα εξαγγελίας της κυβερνητικής πολιτικής για την επόμενη χρονιά. Τούτο αποτελεί και μία εξέλιξη που υπογραμμίζει τη σημασία της Θεσσαλονίκης και της Βόρειας Ελλάδας. Με τα δεδομένα αυτά, η καταχώρηση για την 63η ΔΕΘ ήταν αποκλειστικά διαφημιστική για την ίδια, μετέδιδε δε και ένα ισχυρό μήνυμα αποκέντρωσης και ισχυροποίησης του ρόλου της Θεσσαλονίκης.

β. Η HELEXPO εφαρμόζοντας τις αρχές της αγοράς και αναζητώντας μορφές συνεργασίας που μειώνουν τις δαπάνες και αυξάνουν τα έσοδά της, εκτόνωσε και εκτέλεσε το διαφημιστικό πρόγραμμα της 63ης ΔΕΘ κατά τρόπο ώστε, αφενός μεν να είναι πιο εκτεταμένο και δραστικό, αφετέρου δε να αντλήσει τους πόρους του από την αγορά και την εκθεσιακή λειτουργία της, χωρίς να επιβαρύνει ούτε κατ' ελάχιστο τον κρατικό προϋπολογισμό. Στο σύνολό της η διαφημιστική δαπάνη καλύφθηκε μέσω "συνδυασμένων διαφημίσεων - συνεργασιών, κρινόμενη δε από τα επιχειρησιακά αποτελέσματα της 63ης ΔΕΘ, ήταν επιτυχής.

Ο Υφυπουργός

Α. ΜΠΑΛΤΑΣ*

21. Στην με αριθμό 1792/27-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 81/9-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 1792/27-8-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Τζιτζικώστας, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας τα εξής:

Η αναφερόμενη στην ερώτηση Απόφαση 876/98 έκανε δεκτή την κύρια αγωγή 129 τώως εποχιακών υπαλλήλων.

Κατά της απόφασης αυτής το ΤΕΟ προσέφυγε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) το οποίο εξέδωσε την 13363/98 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία προβλέπεται να παραμείνουν για εργασία μόνο 72 άτομα από τα 126 μέχρις εκδικάσεως της προσφυγής της Υπηρεσίας στο Εφετείο Αθηνών.

Η προαναφερόμενη απόφαση (13363/98) έχει εφαρμοσθεί επακριβώς από το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας.

Τέλος σας πληροφορούμε ότι δεν υπάρχει δικαστική απόφαση η οποία δεν έχει εκτελεσθεί από το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας.

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ*

22. Στην με αριθμό 1955/2-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 86/9-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 1955/2-9-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Πέτρος Κατσιλιέρης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπηρεσίας Αποκατάστασης (ΥΑΣ) του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. τα εξής:

Το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει την αρμοδιότητα παροχής στεγαστικής συνδρομής στους ιδιοκτήτες ακινήτων που υπέστησαν βλάβες από τους σεισμούς, προκειμένου να επισκευάσουν ή να ανακατασκευάσουν τις οικοδομές τους.

Στους σεισμόπληκτους αυτούς παρέχεται επίσης προσωρινή στέγαση σε μεταφερόμενους οικίσκους για το χρονικό διάστημα που απαιτείται μέχρι να επισκευάσουν τις κατοικίες τους.

Στην Καλαμάτα όλοι οι ιδιοκτήτες ακινήτων οι οποίοι διέμεναν προσωρινά σε μεταφερόμενους οικίσκους έχουν εγκατασταθεί πλέον στις μόνιμες κατοικίες τους. Οι πολίτες που διαμένουν ακόμα στους καταυλισμούς προσωρινής στέγασης δεν είναι ιδιοκτήτες ακινήτων και συνεπώς δεν προβλέπεται για αυτούς στεγαστική αποκατάσταση από τα προγράμματα του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ*

23. Στην με αριθμό 1968/3-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 88/9-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 1968/03-09-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κορκολόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Για το προσωπικό που υπηρετεί με σύμβαση ορισμένου χρόνου στους ΤΑΣ Πύργου και Αχάϊας, παρέχεται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 13 του ν. 2266/94, η δυνατότητα ανανέωσης των συμβάσεων μέχρι την ολοκλήρωση του έργου και ύστερα από σχετική έγκριση με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία που προβλέπεται στην ΠΥΣ 236/7-7-94 (ΦΕΚ 115 Α'). Ήδη ύστερα από έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου, οι ανωτέρω συμβάσεις ανανεώθηκαν για όλο το προσωπικό διαδοχικά, μέχρι 31-12-1998.

Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε σκόπιμη, γιατί οι ανωτέρω συμβάσεις είχαν συναφθεί πριν την ισχύ του ν. 2190/94 και δεν μπορούσαν να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του νόμου αυτού για κάλυψη απρόβλεπτων αναγκών, όπως είναι οι ανάγκες που προκαλούνται από τους σεισμούς.

Επειδή οι ανάγκες στις περιοχές των δύο ΤΑΣ εξακολουθούν να υπάρχουν, θα ζητηθεί η εκ νέου ανανέωση των συμβάσεων και για το επόμενο έτος.

Σημειώνεται ότι οι ανάγκες που εξυπηρετούνται από τους ΤΑΣ θα περιορισθούν κατά το προσεχές έτος, αφού έχουν γίνει όλες οι απαραίτητες ενέργειες για την έγκριση πρόσληψης στον ΤΑΣ Ζακύνθου, του αναγκαίου προσωπικού για την κάλυψη των αναγκών στη Ζάκυνθο από την οικεία υπηρεσία, ώστε να παραμείνουν απερίσπαστοι οι υπάλληλοι των ΤΑΣ Πύργου και Αχάϊας στο έργο της αποκατάστασης των ζημιών από τους σεισμούς στην περιοχή τους.

Όσον αφορά τη μονιμοποίηση των υπαλλήλων αυτών, κάτι τέτοιο δεν είναι δυνατό με την ισχύουσα νομοθεσία, που προβλέπει την λήξη των συμβάσεων και την απομάκρυνση του προσωπικού, μόλις εκλείψουν οι απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες για τις οποίες προσλήφθηκαν.

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ*

24. Στην με αριθμό 2016/4-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1421/8-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2016/4-9-98 σχετικά με τη χρηματοδότηση για εργασίες επισκευής και συντήρησης στο Δημοτικό Σχολείο Κισσού Πηλίου, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Νικ. Γκατζής και Αχ. Καντριζής, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Υστερα από την αποκέντρωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, η ευθύνη για την σύνταξη του προγράμματος σχολικής στέγης ανάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Το Νομαρχιακό Συμβούλιο κάθε Νομού αξιολογεί και ιεραρχεί τις υπάρχουσες ανάγκες σχολικής στέγης και εντάσσει στο Νομαρχιακό Πρόγραμμα τις πιο επείγουσες, χωρίς την παρέμβαση του Υπουργείου Παιδείας.

Ο Ο.Σ.Κ. από το τρέχον έτος 1998 έχει την αρμοδιότητα της κατανομής των πιστώσεων του Π.Δ.Ε. στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις για οικόπεδα και κατασκευές και στους Ο.Τ.Α. για τις επισκευές και συντηρήσεις των διδακτηρίων Α/βάθμιας και Β/θμιας Εκπ/σης.

Οι εγκεκριμένες πιστώσεις της ΣΑΕ 041/5 του Ο.Σ.Κ. για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας για το 1998, από το Εθνικό Π.Δ.Ε. ανέρχονται στα εξής ποσά:

Π.Δ.Ε. (ΣΑΕ 047 - ΣΑΕ041/5)

Για κατασκευές - οικόπεδα 580.000.000 δρχ.

Για επισκευές - συντηρήσεις 90.000.000 δρχ.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

25. Στην με αριθμό 2081/8-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1425/8-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2081/8-9-98 του Βουλευτή κ. Ηλία Βεζδρεβάνη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

α) Με το ν. 2525/97 καθιερώθηκε ο νέος τύπος λυκείου, το Ενιαίο Λύκειο.

Όλα τα Λύκεια, Γ.Ε.Λ., Τ.Ε.Λ. και Ε.Π.Λ. γίνονται Ενιαία Λύκεια.

β) Η κατάργηση σχολικής μονάδας γίνεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας. Για την κατάργηση απαιτείται γνωμοδότηση του οικείου Νομαρχιακού Συμβουλίου, ύστερα από εισήγηση της Νομαρχιακής Επιτροπής Παιδείας.

Από τους προαναφερόμενους φορείς της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσπρωτίας, δεν έχει υποβληθεί μέχρι σήμερα πρόταση κατάργησης της αναφερόμενης στην ερώτηση σχολικής μονάδας.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

26. Στην με αριθμό 2091/9-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 8743/8-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2091/9-9-98, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μ. Κεφαλογιάννης, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1) Η πώληση του πλειοψηφικού πακέτου μετοχών των Καταστημάτων Αφορολογίτων Ειδών (67%) έγινε στον Όμιλο των Εταιριών SARESCO S.A. - Παπαέλληνας - Σαράντης ΑΒΕΕ με τίμημα ανά μετοχή 3.250 δρχ. το οποίο είναι ανώτερο από την τιμή εισαγωγής της εταιρίας στο Χρηματιστήριο.

2) Το μνημόνιο αμοιβαίας συμφωνίας (προσύμφωνο) μεταξύ των εταιριών "ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΕΡΟΛΙΜΗΝ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε." και ΚΑΕ ΑΕ που αναφέρεται στο μίσθωμα κλπ. δεν έχει υπογραφεί μέχρι σήμερα γιατί επανεξετάζονται και εξειδικεύονται ορισμένοι όροι με απώτερο σκοπό τη βελτίωσή τους. Η τελική συμφωνία πάντως θα είναι καλύτερη και σε καμμία περίπτωση αποικιοκρατική.

Το προσύμφωνο αυτό έχει κατ' αρχάς αποδεχθεί ο αγοραστής. Η Γενική Συνέλευση των Μετόχων των ΚΑΕ που θα γίνει στις 16

Οκτωβρίου 1998 θα εγκρίνει το νέο προσύμφωνο.

3) Δεν υπάρχει Κυβερνητική εντολή για αγορά της μετοχής των ΚΑΕ από τα ασφαλιστικά ταμεία.

Ο Υφυπουργός

Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ"

27. Στην με αριθμό 2107/9-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1433/8-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2107/9-9-98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Παν. Σκανδαλάκης, σχετικά με τη στέγαση του Λυκείου Γυθείου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με τους νόμους 2218/94 και 2240/94 και το Π.Δ. 30/96 έχει αποκεντρωθεί ο προγραμματισμός, η μελέτη, η κατασκευή και η επίβλεψη των έργων σχολικής στέγης, που είναι ενταγμένα σε Νομαρχιακό Πρόγραμμα, ΣΑΝΑ 1 και ΣΑΝΑ 2, στις οικείες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. επιχορηγεί ετησίως τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις από το Εθνικό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, συνολικά, για οικόπεδα και κατασκευές χωρίς περαιτέρω παρέμβαση στην κατανομή των πιστώσεων μέσα στο Νομό.

Οι Ο.Τ.Α. (Δήμοι - Κοινότητες) σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 2218/94 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 1892/90 και του άρθρου 31 του ν. 2009/92 έχουν την αποκλειστική αρμοδιότητα για την επισκευή και συντήρηση των σχολικών κτιρίων.

Η Ν.Α. Λακωνίας θα χρηματοδοτηθεί από το ΥΠΕΠΘ, μέσω ΟΣΚ, (ο οποίος από το 1998 θα έχει την ευθύνη της υλοποίησης του Π.Δ.Ε των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων) με τα εξής ποσά:

1) Για κατασκευές - οικόπεδα 70.000.000 δρχ.

2) Για επισκευές 30.000.000 δρχ.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Αγγουράκη.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 20 Νοεμβρίου 1998.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ.2&3 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 178/16.11.1998 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Καλαμακίδη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την παραχώρηση αιθουσών του Ειρηνοδικείου Στύρων για τις ανάγκες του νεοσύστατου Δήμου Στυραίων.

2. Η με αριθμό 182/17.11.1998 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Παρθένας Φουντουκίδου προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με την καθυστέρηση καταβολής των πρόωρων αγροτικών συντάξεων.

3. Η με αριθμό 184/18.11.1998 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Απόστολου Τασούλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων στο ΠΙΚΠΑ Βούλας, την πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού κλπ.

4. Η με αριθμό 177/16.11.1998 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Στέλλας Αλφιέρη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με τη σύλληψη και δίωξη ανηλίκου για επεισόδια κατά τη διάρκεια της μαθητικής πορείας της 11ης Νοεμβρίου 1998.

5. Η με αριθμό 191/18.11.1998 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεωργίου Καρατάσου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων επίλυσης προβλημάτων στο χώρο της Παιδείας στο Δήμο Αχαρνών.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ.2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 180/17.11.1998 επίκαιρη ερώτηση του

Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίου Παπανικολάου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με δημοσιεύματα του Τύπου αναφερόμενα σε συνάντηση στην Τρίπολη του Περιφερειάρχη Πελοποννήσου και νεοεκλεγέντων Δημάρχων της Μεσσηνίας, φιλικά προσκείμενων στο κυβερνών κόμμα κλπ.

2. Η με αριθμό 185/18.11.1998 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Απόστολου Τασούλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων επίλυσης προβλημάτων των νεφροπαθών.

3. Η με αριθμό 188/18.11.1998 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κας Ανδριανής Λουλέ προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την ένταξη των γιατρών του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ).

4. Η με αριθμό 189/18.11.1998 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Βασιλικής Αράπη-Καραγιάννη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λειτουργία των Εσπερινών Λυκείων κλπ.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα τα εξής:

α) Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: "Οικονομικοί πόροι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις".

β) Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών "Διαρρυθμίσεις στη φορολογία των αυτοκινήτων οχημάτων και άλλες διατάξεις".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 158/13.11.98 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Καλαμακίδη προς τους Υπουργούς Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ένταξη στα έργα άμεσης προτεραιότητας της κατασκευής του παραλιακού οδικού άξονα Πολιτικά-Λίμνη Νομού Ευβοίας, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Η δεύτερη, η υπ'αριθμόν 155/12.11.98 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελισάβετ Παπαδημητρίου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με τη δικαστική υπαγωγή στο Εφετείο Ναυπλίου περιοχών από όμορου νομού κλπ., διαγράφεται επίσης, λόγω κωλύματος του κ. Γιαννόπουλου.

Τρίτη είναι η υπ'αριθμόν 174/16.11.98 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Απόστολου Τασούλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τις κινητοποιήσεις των νοσοκομειακών γιατρών, την καταβολή επιδόματος εξομάλυνσης κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Τασούλα είναι η ακόλουθη:

"Παρά τους ανυπόστατους και δημαγωγικούς ισχυρισμούς της Κυβέρνησης ότι με το νέο μισθολόγιο, που θεσπίστηκε για τους νοσοκομειακούς γιατρούς του δημόσιου συστήματος υγείας, οι μισθοί τους αυξήθηκαν κατά 30%, οι γιατροί συνεχίζουν με μαζικότητα τις κινητοποιήσεις τους.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

-Πώς εξηγήει η Κυβέρνηση την κινητοποίηση ενός ολόκληρου κλάδου, τη στιγμή που όπως η ίδια ισχυρίζεται οι μισθοί αυξήθηκαν ήδη κατά 30%;

-Γιατί δεν έδωσε μέχρι σήμερα λύση στο αίτημα της ΕΙΝΑΠ για επίδομα εξομάλυνσης σε όσους γιατρούς έχουν λιγότερες συνολικά αποδοχές από εκείνες που έπαιρναν το Δεκέμβριο του 1997;

-Τι θα κάνει, ώστε τα νοσοκομεία να λειτουργήσουν ομαλά;". Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Φαρμάκης έχει το λόγο για τρία λεπτά για να πρωτολογήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να σημειώσω, πριν απαντήσω στο συνάδελφο κ. Τασούλα, ότι έχουμε απαντήσει ήδη στις 16 του μηνός σε ίδια ερώτηση συναδέλφου άλλου κόμματος.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να δούμε τι θα γίνει με αυτό το θέμα, για την απάντηση δηλαδή ιδίων ερωτήσεων μέσα σε δύο μέρες. Αντιλαμβάνεστε ότι είναι μεγάλη η απασχόλησή μας στο Υπουργείο και νομίζω ότι ο χρόνος είναι χρήσιμος και για άλλα πράγματα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν σεβόμαστε τις διαδικασίες κοινοβουλευτικού ελέγχου. Όταν όμως έχει απαντηθεί μία ερώτηση την προηγούμενη, θεωρώ ότι δεν μπορεί να επανακατατίθεται η ίδια από άλλο συνάδελφο σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα.

Ως προς την ουσία του θέματος τώρα.

Είναι αλήθεια, κύριε συνάδελφε, και αυτό αποδεικνύεται από τα εκκαθαριστικά των γιατρών, ότι οι τακτικές αποδοχές των γιατρών του Εθνικού Συστήματος Υγείας με το νέο μισθολόγιο έχουν διπλασιαστεί και δεν έχουν αυξηθεί μόνο κατά 30%, όπως εσείς αναφέρετε.

Το άθροισμα των τακτικών αποδοχών και των πρόσθετων αποδοχών των γιατρών του Εθνικού Συστήματος Υγείας για τη συντριπτική πλειοψηφία των γιατρών δείχνει ότι έχουν δοθεί αυξήσεις που ξεκινούν από εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές το μήνα και έχουν φθάσει σε ποσά που αγγίζουν το πλαφόν -γιατί έχει θεσπιστεί και πλαφόν, όπως γνωρίζετε, για τους γιατρούς της τρίτης ζώνης, για τα κέντρα υγείας κλπ.- των αποδοχών του προέδρου του Αρχείου Πάγου, γιατί θα μπορούσαν να το ξεπεράσουν. Αυτή είναι η αλήθεια, η οποία δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

Επίσης, είναι αλήθεια -εκτός αν αναφέρεστε σε αυτό και το

γενικεύετε- ότι κάποιες εργαστηριακές ειδικότητες και οι οδοντίατροι -αν θέλετε να αναφερθώ συγκεκριμένα- έχουν πρόβλημα με τις νέες αποδοχές, γιατί ο αριθμός των μη πραγματικών εφημεριών που ανεγράφεται και προστίθεται στις αποδοχές τους δεν μπορεί να είναι ο ίδιος σήμερα. Κάποιοι έχουν περιοριστεί μόνο σε εφημερίες ετοιμότητας επειδή ακριβώς έχει ενσωματωθεί όλο το πλασματικό μέρος της υπερωριακής τους απασχόλησης στις τακτικές αποδοχές, που έφθασαν στο ύψος για το οποίο σας μίλησα.

Το πρόβλημα είναι ότι ο χώρος βρίσκεται, πράγματι, σε αναστάτωση εδώ και καιρό, παρά τα σαράντα δύο δισεκατομμύρια (42.000.000.000) δραχμές που δόθηκαν παραπάνω σε σχέση με το 1997 για τους μισθούς και τις εφημερίες των γιατρών του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Αλλά δεν κινητοποιούνται ούτε όλοι οι γιατροί του συστήματος ούτε όλες οι ειδικότητες των γιατρών του συστήματος ούτε όλα τα νοσοκομεία. Και εκεί υπάρχει και το πρόβλημα. Οι προτάσεις των ενώσεων είναι διαφορετικές, οι προτάσεις των γιατρών διαφόρων ειδικοτήτων είναι διαφορετικές, οι προτάσεις της ομοσπονδίας είναι διαφορετικές και για την Κυβέρνηση δεν υπάρχει κοινός και φερέγγυος συνομιλητής για συνεργασία.

Ως νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου έχουμε ήδη συζητήσει με την Ένωση των Νοσοκομειακών Γιατρών της Αθήνας και του Πειραιά, με την Ένωση της Θεσσαλονίκης, με την Ομοσπονδία. Έχουμε επίσης μιλήσει και με άλλους γιατρούς άλλων ειδικοτήτων και ο καθένας έχει την πρότασή του. Καταλαβαίνετε τη δυσκολία επίλυσης του προβλήματος.

Έχει συσταθεί, λοιπόν, μία επιτροπή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα σταματήσω σεβόμενος το χρόνο και τη διαδικασία και αν χρειαστεί θα δευτερολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο για δύο λεπτά, για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή του.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, η πραγματικότητα είναι ότι μια μερίδα των γιατρών θα έχει μικρότερες αποδοχές απ' ό,τι είχε το Δεκέμβριο του 1997. Εάν είναι, όπως λέτε, ότι πολλοί γιατροί παίρνουν πολλά χρήματα και τα λοιπά και ότι δίνετε και σαράντα δύο δισεκατομμύρια παραπάνω, δεν καταλαβαίνω πού δυσκολεύεστε να λύσετε το πρόβλημα αυτό για τους λίγους γιατρούς, όπως λέτε εσείς, που δεν παίρνουν όσες αποδοχές έπαιρναν. Θα έπρεπε να το είχατε λύσει και να μην αναφέρατε αυτό το επιχείρημα. Το ένα είναι αυτό.

Επίσης δεν έχετε πληρώσει τα δεδουλευμένα. Και εδώ εμπλέκεται το ζήτημα αυτό των αποδοχών σε σχέση με το Δεκέμβριο του 1997. Γι' αυτό δεν καταλήγετε οριστικά στο τι θα πληρώσετε, πόσο θα πληρώσετε. Πολλές αποφάσεις υπουργικές παίρνετε και το αποτέλεσμα είναι να μην έχετε πληρώσει ούτε τις τακτικές αποδοχές ούτε τις εφημερίες.

Είναι σε κινητοποίηση ο κλάδος και λέτε ότι έχουν διαφορετικές θέσεις κλπ. Αυτό είναι φυσικό για δύο λόγους. Ο ένας λόγος είναι ότι είναι διαφορετική η κατάσταση στα νοσοκομεία. Άλλα προβλήματα έχει η ύπαιθρος, άλλα προβλήματα έχουν τα κέντρα κλπ. Και ένας δεύτερος λόγος είναι ότι όπου βάζετε το χέρι σας στο συνδικαλιστικό κίνημα και έχετε τον πρώτο λόγο, έτσι τα κατανάτε τα πράγματα. Ας το καταλάβουν και οι γιατροί και ο υπόλοιπος ελληνικός λαός, να μη σας βγάζουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ενώ εσείς δεν βάζετε χέρι και δεν το καθοδηγείτε!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Μη με διακόπτετε. Δεν έχω χρόνο.

Το θέμα είναι ότι θα προκύψουν ζητήματα. Θα τα πούμε όμως και αύριο αυτά. Αλλά πρέπει να σας πω ότι έτσι που πάτε να λύσετε το πρόβλημα με εφημερίες, ετοιμότητες κλπ., θα δημιουργήσετε σοβαρότατα προβλήματα. Δεν μπορούν να λειτουργήσουν τα νοσοκομεία κατ' αυτόν τον τρόπο.

Τα νοσοκομεία έχουν προγράμματα εφημεριών εγκεκριμένα

και παλιότερα και τώρα. Τα κονδύλια, που έχετε εσείς εγκρίνει, δεν επαρκούν. Έχω υπόψη μου πολλά νοσοκομεία. Χθες μου έλεγαν ότι στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Δρούτης στα Γιάννενα δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα με την έγκριση που έχετε κάνει εσείς.

Λύστε το πρόβλημα, πληρώστε τους γιατρούς, για να σταματήσουν οι αναστατώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε, κύριε Τασούλα.

Ο κ. Φαρμάκης έχει το λόγο για δύο λεπτά για να δευτερολογήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, και από αυτά που είπατε βγαίνει το συμπέρασμα, ότι το πρόβλημα είναι να καθορίσουμε -και ποιος θα το κάνει αυτό, για να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε και να συμφωνήσουμε- ποιες είναι οι πραγματικές ανάγκες των νοσοκομείων σε εφημερίες. Θα παρακαλέσω πάρα πολύ όλοι μας, για να μην προσπαθούμε να ανακαλύψουμε το αβγό του Κολόμβου, να δούμε και τι γίνεται έξω από την Ελλάδα, όπου αυτά τα προβλήματα έχουν λυθεί εδώ και δεκαετίες.

Εάν δείτε πόσοι γιατροί εφημερεύουν απόψε π.χ. στο Λονδίνο, θα δείτε ότι είναι ίσως λιγότεροι από όσους εφημερεύουν μόνο στον ελληνικό "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ". Πρέπει, λοιπόν, να δούμε ποιες είναι οι πραγματικές ανάγκες και να συμφωνήσουμε.

Αναφέρατε ότι υπάρχουν προγράμματα και δεδουλευμένα. Υπάρχουν, πράγματι, προγράμματα που έχουν εγκριθεί, όπως προβλέπει ο νόμος, δηλαδή έχουν υιοθετηθεί και έχουν εγκριθεί από τις διοικήσεις, αλλά υπάρχουν και προγράμματα που έχουν γίνει από την κλινική και έχουν επικυρωθεί μόνο από τις επιστημονικές επιτροπές. Δεν έχουν εγκριθεί από τις διοικήσεις και υπάρχει απαίτηση από τους ενδιαφερομένους να πληρωθούν.

Είμαστε στο τέλος του προϋπολογισμού και δεν υπάρχει αποθεματικό προς διανομή. Είναι αναγκαίο το κονδύλι, που είναι εγκριμένο για φέτος, να εκταμιευθεί. Πρέπει να γίνει εκκαθάριση με βάση αυτό το κονδύλι, γιατί αν λήξει το οικονομικό έτος θα έχουμε μεγαλύτερα προβλήματα.

Γι' αυτό ζητήσαμε από τα νοσοκομεία να γίνει εκκαθάριση με βάση τα προγράμματα του Οκτωβρίου. Είναι μία λύση που χωράει στα οικονομικά μεγέθη που έχουμε στη διάθεσή μας. Όποιος λέει "να πάτε να βρείτε λεφτά", είναι ανεύθυνος. Και μπορώ να το πω από του Βήματος της Βουλής. Δεν είναι απεριόριστοι οι πόροι. Θα γίνει εκκαθάριση με βάση τα προγράμματα του Οκτωβρίου. Από εκεί και πέρα όσοι θεωρούν ότι μπορούν να διεκδικήσουν και άλλες αποδοχές δεδουλευμένες, να το κάνουν. Αυτά για το 1998.

Για το 1999 υπάρχει μία επιτροπή που λειτουργεί -αύριο λήγει η προθεσμία για να παραδώσει τις προτάσεις της στο Υπουργείο και δεν πρόκειται να δοθεί παράταση- για να αποφασίσει το Υπουργείο πώς θα επιλυθεί οριστικά το πρόβλημα της υπερωριακής, της εφημεριακής απασχόλησης των γιατρών από 1.1.99 και μετά. Είμαστε ακριβώς σ' αυτό το στάδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Τέταρτη είναι η με αριθμό 171/16.11.98 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ανδριανής Λουλέ προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τη ρύθμιση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των πολιτικών προσφύγων από την Τσεχοσλοβακία.

Η επίκαιρη ερώτηση έχει ως εξής:

"Βάσει της διακρατικής συμφωνίας Ελλάδας - Σ.Δ. Τσεχοσλοβακίας, οι ελληνικοί ασφαλιστικοί οργανισμοί αναγνωρίζουν τη σύνταξη στους Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες, οι οποίοι επαναπατρίζονται στην Ελλάδα μέχρι 30.6.1990.

Με έγγραφό της η Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων προχώρησε στην αναγνώριση χρόνου απασχόλησής τους στην αλλοδαπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1902/90, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος γήρατος, τόσο σε αυτούς που υπέβαλαν αίτηση πριν την έναρξη του ν. 1902/90 όσο και σε

αυτούς που υπέβαλαν αίτηση μετά την έναρξη του νόμου.

Δεν συνέβη όμως το ίδιο για εκείνους που κατά την ένταξη ήταν κάτω των πενήντα πέντε, πενήντα ετών άνδρες-γυναίκες αντίστοιχα και υπέβαλαν αίτηση πριν την έναρξη (17.10.90) του ν. 1902/90.

Έτσι βρίσκονται σε δυσχερή θέση πολιτικοί πρόσφυγες με 12.000 ένοσημα στο εξωτερικό και με 750 έως 1.500 ένοσημα στην Ελλάδα, αφού δεν παίρνουν ούτε την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ και κυριολεκτικά λιμοκτονούν.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Βρίσκεται στις προθέσεις του Υπουργείου η αλλαγή των κείμενων διατάξεων, ώστε να εξαλειφθεί η παραπάνω αδικία και να συνταξιοδοτηθεί η κατηγορία αυτή των πολιτικών προσφύγων;"

Ο Υφυπουργός κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο για τρία λεπτά, να πρωτολογήσει.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Όπως γνωρίζετε, αγαπητή συνάδελφε, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1985 με τον ν. 1539 πήρε μία πολύ σημαντική απόφαση, με την οποία τελικά συνταξιοδοτήθηκαν όλοι οι πολιτικοί πρόσφυγες. Πήραν συντάξεις όλοι οι έχοντες συνταξιοδοτηθεί πριν έλθουν στην Ελλάδα. Για τους υπολοίπους δόθηκαν ανάλογα με την ηλικία τους οι δυνατότητες να πληρώσουν ορισμένες προϋποθέσεις, να αναγνωρίσουν συντάξιμα χρόνια, σύμφωνα και με τους ασφαλιστικούς κανονισμούς των αντίστοιχων ασφαλιστικών οργανισμών, στους οποίους εντάχθηκαν.

Αυτό είχε ως συνέπεια να καλυφθούν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο και με πολύ σημαντικό κόστος, για το οποίο συχνά επεκρίθησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, οι άνθρωποι αυτοί, που είχαν ταλαιπωρηθεί μία ολόκληρη ζωή. Ανεξάρτητα από τη θέλησή τους πολλές φορές βρέθηκαν σε δύσκολη θέση. Η πολιτεία με το νόμο του ΠΑΣΟΚ τους αγκάλιασε. Ήλθε μετά η νομοθεσία με το ν. 1902/90, με τον οποίο αυξήθηκαν οι χρονικές προϋποθέσεις, τόσο για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω αναπηρίας όσο για τη σύνταξη γήρατος. Αυτές οι αυξημένες προϋποθέσεις είχαν ανάγκη να αντιμετωπισθούν με μία εγκύκλιο του Υπουργείου μας προς το ΙΚΑ. Μετά και από γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους δόθηκε η δυνατότητα στους άνδρες και στις γυναίκες αντίστοιχα πενήντα, πενήντα πέντε ετών να αναγνωρίσουν αντί 4.000, 4.500 ημερομίσθια.

Όσοι ήταν κάτω από πενήντα και πενήντα πέντε ετών, τόσες ημέρες, όσες προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις του ΙΚΑ. Να μην πάμε σε περισσότερες λεπτομέρειες, γιατί δεν μου αρκεί ο χρόνος. Αναγνώριση, όμως, σήμερα, όπως ζητάτε, για επιπλέον χρόνο ασφάλισης, πέραν ήδη αυτού που έχει αναγνωρισθεί στους πολιτικούς πρόσφυγες για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος ή αναπηρίας, σημαίνει πολύ σημαντική επιβάρυνση, την οποία δεν είναι δυνατόν να αντέξουν οι ασφαλιστικοί οργανισμοί.

Ενδεικτικά σας λέω ότι σύμφωνα με υπολογισμούς της αρμόδιας υπηρεσίας του ΙΚΑ, το κόστος ετησίως είναι οκτώμισι δισεκατομμύρια (8.500.000.000) δραχμές και λυπάμαι, γιατί αυτό το αίτημα δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Λουλέ έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κύριε Υπουργέ, με λίγα λόγια τους λέτε ότι επειδή δεν έχουμε λεφτά, κόψτε το λαιμό σας. Οπότε και εδώ έχουμε πολίτες δύο ταχυτήτων, όπως γίνεται στην παιδεία και σε άλλους κλάδους. Έτσι έχουμε πολιτικούς πρόσφυγες δύο ταχυτήτων, αυτοί που έκαναν την αίτηση πριν από το ν.1902/90 μπορούν να πάρουν σύνταξη και εκείνοι που την υπέβαλαν μετά, δεν αναγνωρίζονται τα συντάξιμα χρόνια τους.

Εδώ έχουμε όμως μία συμφωνία διακρατική Ελλάδος και Τσεχοσλοβακίας, που υπεχρέωνε τους ελληνικούς ασφαλιστικούς οργανισμούς να αναγνωρίσουν δικαίωμα συνταξιοδότησης στους Έλληνες πρόσφυγες που επαναπατρίστηκαν στην

Ελλάδα μέχρι τις 30 Ιουνίου 1990. Για το λόγο αυτόν η Τσεχοσλοβακία έδωσε είκοσι τέσσερα εκατομμύρια δολάρια (24.000.000) και η Ελλάδα εγγυήθηκε να εξοφλήσει τις συντάξεις όλων των επαναπατριζομένων, των οποίων το δικαίωμα σύνταξης αναγνωρίστηκε στην Τσεχοσλοβακία, αλλά ταυτόχρονα ανέλαβε την υποχρέωση να υπολογίσει σύμφωνα με τους ελληνικούς κανονισμούς, τη διάρκεια της εργασίας στην επικράτεια της πρώην σοσιαλιστικής δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας για τις περιπτώσεις εκείνες που το δικαίωμα για σύνταξη δημιουργήθηκε μετά την επιστροφή στην Ελλάδα.

Σύμφωνα λοιπόν με τις διατάξεις του ν.1539/85 και μετά την ψήφιση του ν.1902/90, που αυξάνει τις προϋποθέσεις για την συνταξιοδότηση, η Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναγνώρισε το συνταξιοδοτικό δικαίωμα γήρατος, τόσο σε αυτούς που υπέβαλαν αίτηση πριν από την έναρξη του ν.1902, όσο και σε εκείνους που υπέβαλαν την αίτηση μετά από την ψήφιση του νόμου. Όμως, όπως λέω στην ερώτησή μου, έχετε αφήσει έξω εκείνους που ήταν κάτω των πενήντα πέντε ετών -οι άνδρες- και κάτω των πενήντα ετών -οι γυναίκες- που υπέβαλαν την αίτηση πριν από την έναρξη του ν.1902. Η μη αναγνώριση του χρόνου ασφάλισης, σύμφωνα με το άρθρο 27 του συγκεκριμένου νόμου, σ' αυτήν την κατηγορία των πολιτικών προσφύγων είναι κατά τη γνώμη μου, αν μη τι άλλο, άδικη. Αυτό γιατί άλλος χρόνος ασφάλισης αναγνωρίζεται σε εκείνους που υπέβαλαν την αίτηση πριν από το νόμο και άλλος σε εκείνους που υπέβαλαν αίτηση μετά από το νόμο.

Πιστεύω ότι με το μίνι ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που θα φέρετε τώρα στη Βουλή, είναι μια ευκαιρία να δούμε το θέμα και να μη λέμε απλώς ότι δεν έχουμε χρήματα, άρα δεν σας δίνουμε, άρα τελειώνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κυρία Λουλέ, πρέπει να σας πω ότι ενώ με όλες τις χώρες του κόσμου έχουμε διακρατικές συμφωνίες, που αναγνωρίζονται τα ασφαλιστικά δικαιώματα εκατέρωθεν, ειδικά με τις χώρες του πρώην ανατολικού συνασπισμού, μεταξύ των οποίων και η Τσεχοσλοβακία, φθάσαμε σε εντελώς ετεροβαρείς συμφωνίες, όχι για άλλο λόγο, αλλά από ανθρωπιστικούς λόγους, γιατί θελήσαμε να καλύψουμε, χωρίς να καταβάλουν τα αντίστοιχα ποσά που όφειλαν οι χώρες αυτές, τους συμπαθείς και τόσο δεινά ταλαιπωρηθέντες συμπατριώτες μας, τους πολιτικούς πρόσφυγες.

Πρέπει να σας πω ότι δεν είναι μόνο η Τσεχοσλοβακία, αν και μιλάμε γι' αυτούς τώρα, όμως εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε ρυθμίσεις μόνο για μία χώρα. Επιπλέον, όταν αναφέρασε στα είκοσι τέσσερα εκατομμύρια (24.000.000) δολάρια, το πραγματικό κόστος για τη χώρα μας ήταν απίερως μεγαλύτερο. Θα σας πω ένα απλό πράγμα, για να καταλάβετε το πρόβλημα. Όταν διαπραγματεύτηκα στο Βουκουρέστι με τον ομόλογο Υφυπουργό το θέμα της συμφωνίας για τους πολιτικούς πρόσφυγες της Ρουμανίας, εμείς ήμασταν υποχρεωμένοι να δώσουμε την καλύτερη σύνταξη του ΙΚΑ, όπως είχαμε προβλέψει γι' αυτήν την περίπτωση.

Έλεγα ότι, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να συμμετάσχουν τουλάχιστον όχι τόσο, όσο υπό ομαλές, υπό κανονικές συνθήκες θα όφειλε να συμμετάσχει η χώρα στην οποία εργάστηκαν, αλλά να καλύψουν κατ'ελάχιστον ένα ποσόν, το οποίο θα έφθανε στο 1/3 της κανονικής τους υποχρέωσης.

Ξέρετε τι μου απάντησε; Μου απάντησε, ναι, αλλά η κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ είναι δύο φορές ο μισθός του Πρωθυπουργού μας. Και εγώ βεβαίως δεν είχα άλλον τρόπο να απαντήσω σε αυτό το τραγικό, αν θέλετε, επιχείρημα, αλλά απάντησα ότι είμαι βέβαιος ότι ο Πρωθυπουργός σας περνά καλύτερα από τον κατώτατο συνταξιούχο του ΙΚΑ στην Ελλάδα.

Σας βάζω αυτήν τη διάσταση, για να καταλάβετε ότι η χώρα μας έχει επιβαρυνθεί πολύ περισσότερο από ό,τι της αναλογούσε, εάν επρόκειτο για κανονικές διακρατικές συμφωνίες κοινωνικής ασφάλισης.

Δεν αρνούμαστε τις ανάγκες που υπάρχουν. Αλλά πρέπει να ξέρετε ότι δεν είναι ανεξάντλητα τα περιθώρια των ασφαλιστικών οργανισμών. Και όταν σας λέω ότι οι άνθρωποι αυτοί συνταξιοδοτήθηκαν ή θα συνταξιοδοτηθούν με τις προϋποθέσεις που προέβλεπε τότε η συμφωνία και ότι η αλλαγή αυτού του καθεστώτος σημαίνει ετήσια επιβάρυνση για το ΙΚΑ της τάξεως των οκτώμισι δισεκατομμυρίων (8.500.000.000) δραχμών και μόνο για την κατηγορία που αναφέρασθε, καταλαβαίνετε ότι υπάρχει πραγματικό πρόβλημα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Ιωαννίδη.

Πέμπτη επίκαιρη ερώτηση είναι η με αριθμό 167/16.11.98 του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεωργίου Καρατάσου προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με τη στελέχωση του Πολυδύναμου Αστυνομικού Τμήματος Αχαρνών.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Καρατάσου σε περίληψη έχει ως εξής:

"Το Πολυδύναμο Αστυνομικό Τμήμα Αχαρνών καλύπτει μία τεράστια περιοχή, που αποτελείται από τους Δήμους: Αχαρνών, Άνω Λιοσίων, Φυλής και Ζεφυρίου.

Είναι μία περιοχή με πολλά και έντονα προβλήματα, ναρκωτικά, εγκληματικότητα, μεγάλες αποστάσεις, γκέτα και πολλά άλλα.

Παρόλα αυτά και παρά το γεγονός ότι ήδη λειτουργεί τρία χρόνια τώρα, αδυνατεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, παρά τις φιλότιμες και υπεράνθρωπες προσπάθειες των υπηρετούντων σ'αυτό αστυνομικών, γιατί δεν υπάρχει ο απαιτούμενος αριθμός αστυνομικών και τα απαραίτητα μέσα.

Επειδή η ασφάλεια των πολιτών στις περιοχές αυτές βρίσκεται σε κίνδυνο και επειδή τα προβλήματα είναι πολλά και έντονα,

ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Τι προτίθεται να πράξει, ώστε το Πολυδύναμο Αστυνομικό Τμήμα Αχαρνών να μπορέσει να ανταποκριθεί στο έργο του".

Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Πετσάλνικος έχει το λόγο για τρία λεπτά, να πρωτολογήσει.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, η πρόληψη και η καταστολή της εγκληματικότητας όπως και η πάταξη της αυθαίρετης δόμησης και γενικότερα η τήρηση της τάξης για την παγίωση αισθήματος ασφαλείας στους πολίτες στην ευρύτερη περιοχή ευθύνης του Αστυνομικού Τμήματος Αχαρνών, περιοχή Μενιδίου, που περιλαμβάνει τους Δήμους Αχαρνών, Άνω Λιοσίων, και Φυλής και τμήμα του Δήμου Ζεφυρίου καθώς και την Κοινότητα Θρακομακεδόνων και τον οικισμό Βαρυμπόμπης, αποτελεί το κύριο μέλημα του Αστυνομικού Τμήματος Αχαρνών. Και ασκείται στην αναφερόμενη περιοχή διαρκής αστυνόμευση, με συνεχείς περιπολίες, εξορμήσεις, συστηματικούς ελέγχους, τόσο από την Υπηρεσία αυτή όσο και από τις λοιπές αρμόδιες Υπηρεσίες της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής.

Η εγκληματικότητα στην αναφερόμενη περιοχή, θα έλεγα, ότι ελέγχεται σε ικανοποιητικό βαθμό και εκτιμάται ότι βρίσκεται στα ίδια περίπου επίπεδα με τα άλλα προάστια του Λεκανοπεδίου Αττικής, αν και σε μερικές περιοχές της εδαφικής αρμοδιότητας του παραπάνω Αστυνομικού Τμήματος παρουσιάζονται προβλήματα αυξημένης εγκληματικότητας, κυρίως λόγω κοινωνικών προβλημάτων, αλλά και άλλων ιδιομορφιών, όπως πληθυσμιακή σύνθεση λόγω εγκατάστασης σε αυτές τις περιοχές πολλών αλλοδαπών, κυρίως οικονομικών μεταναστών.

Σε ό,τι αφορά τη λειτουργία του τοπικού Αστυνομικού Τμήματος Αχαρνών, αυτό έχει στελεχωθεί μέσα από τη δυνατότητα που έχει η ελλειμματική δύναμη της Ελληνικής Αστυνομίας -και γι'αυτό άλλωστε θα κάνουμε μία σειρά από προσπάθειες, ώστε να εξοικονομηθούν δυνάμεις που θα ασχολούνται με αλλότρια έργα- και έχει στελεχωθεί με αρκετά ικανή δύναμη. Πρόσφατα μάλιστα ενισχύθηκε και με τριάντα νέους αστυφύλακες. Σήμερα σε αυτό υπηρετούν δεκαεπτά αξιωματικοί και εκατόν έξι αστυνομικοί κατωτέρων βαθμών. Και η περαιτέρω ενίσχυσή του θα γίνει, όπως είπα, όταν οι

υπηρεσιακές δυνατότητες το επιτρέψουν.

Επίσης, έχουμε διαθέσει στο Τμήμα νέα οχήματα και τα απαραίτητα υλικοτεχνικά μέσα και εφόδια. Ενδεικτικά αναφέρω ότι είναι πλήρως εξοπλισμένα με συμβατικό ασυρματικό υλικό και κατέχουν ικανοποιητικό αριθμό οχημάτων, έξι οχήματα, δύο τζιπ, ένα λεωφορείο, καθώς επίσης και δύο μοτοσυκλέτες.

Με την εξέλιξη των προγραμμάτων προμηθειών που ξεκίνησαν από πέρυσι και θα συνεχισθούν με μεγαλύτερη ένταση φέτος, γιατί έχουν προβλεφθεί και τα σχετικά κονδύλια στον υπό κατάθεση προϋπολογισμό, πιστεύω ότι θα έχουμε τη δυνατότητα σημαντικής περαιτέρω ενίσχυσής του.

Έτσι θα ανταποκρίνεται πλήρως στις ανάγκες αστυνόμευσης της περιοχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καρατάσος έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν είναι έτσι. Οργιάζει ο Τύπος εκεί. Δεν τα λέτε καλά τα πράγματα. Μας τα ωραιοποιείτε.

Πριν δύο χρόνια περίπου είχα κάνει την ίδια ερώτηση και μας είχε πει ο προηγούμενος Υπουργός ότι σε έξι μήνες θα λυνόταν το πρόβλημα. Το μόνο που έγινε ήταν να σταλούν απλώς μερικά άτομα, εκ των οποίων τα μισά έφυγαν πάλι και συνεχίστηκε το ίδιο πρόβλημα. Δυστυχώς, κάθε πέρσι και καλύτερα, κάθε φέτος και χειρότερα.

Το Πολυδύναμο αδυνατεί να ανταποκριθεί στις αυξημένες ανάγκες αυτών των περιοχών. Είναι περιοχές με οξύ πρόβλημα στον τομέα της εγκληματικότητας και των ναρκωτικών. Οι αποστάσεις, όπως ξέρετε, είναι πάρα πολύ μεγάλες, υπάρχουν γκέτα τσιγγάνων, χλωματερή και μεγάλη διακίνηση ναρκωτικών.

Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν χιλιάδες υποθέσεις σε εκκρεμότητα και η αστυνομική δύναμη δεν φθάνει ούτε για τις περιπολίες. Καλούνται οι πολίτες να φτιάξουν μία ομάδα επέμβασης με πολλή δυσκολία. Αλλά και αν ακόμα αυτή πετύχει, κλείνονται πολλές φορές στα γραφεία, γιατί δεν έχουν αυτοκίνητο να μετακινηθούν. Περιμένουν κάποιον να γυρίσει ή παίρνουν τα δικά τους αυτοκίνητα.

Το δυναμικό του Πολυδύναμου είναι σήμερα εκατόν είκοσι άτομα, ενώ οι οργανικές θέσεις είναι διακόσια ογδόντα. Τα μισά, όμως, άτομα από αυτά είναι σε άλλες υπηρεσίες, ή έχουν φύγει ή μενουν στα γραφεία, που σημαίνει ότι δεν μπορούν να ανταποκριθούν.

Τρεις είναι οι λόγοι που έχουν δημιουργήσει αυτήν την κατάσταση: Η έλλειψη προσωπικού, η ανεπάρκεια περιπολικών και η έλλειψη οργάνωσης. Ό,τι γίνεται, οφείλεται στο φιλότιμο των αστυνομικών, που άρχισαν όμως και αυτοί να απογοητεύονται, αφού βλέπουν ότι η κατάσταση αυτή συνεχίζεται.

Κύριε Υπουργέ, χρειάζεται άμεσα να διπλασιαστεί, τουλάχιστον, η οργανική δύναμη, να τριπλασιαστεί ο αριθμός των οχημάτων, να υπάρξει σωστή οργάνωση και συντονισμός των υπηρεσιών, να γίνει αναβάθμιση της Δημοτικής Αστυνομίας και το κυριότερο, κύριε Υπουργέ, να επαναλειουργήσουν τα Αστυνομικά Τμήματα του Ζεφυρίου και των Άνω Λιοσίων. Είναι ανάγκη να γίνει αυτό, κύριε Υπουργέ. Δεν αρκεί ο σχεδιασμός στα χαρτιά, χρειάζεται αυτό που σχεδιάζεται, να ανταποκρίνεται και στην πράξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Καρατάσο.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Σε ό,τι αφορά την ανάγκη για μεγαλύτερο αριθμό ανδρών, συμφωνώ απόλυτα και για αυτό σας είπα ότι η προσπάθεια που καταβάλλουμε είναι να εξοικονομηθεί σημαντικός αριθμός αστυνομικών, που ασχολείται με αλλότρια έργα, για να υπάρξει και αριθμητική ενίσχυση σε Αστυνομικά Τμήματα, όπως το Αστυνομικό Τμήμα για το οποίο συζητάμε.

Επίσης, θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω ότι ολοκληρώνουμε με εντατικό ρυθμό μία μελέτη, που αφορά την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών της Διεύθυνσης Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, ώστε να προκριθούν κατάλληλες διορθωτικές και βελτιωτικές παρεμβάσεις για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των αστυνομικών προβλημάτων της ευρύτερης περιοχής της δυτικής Αττικής, αλλά και της συγκεκριμένης περιοχής.

Θα πάρουμε οριστικές αποφάσεις για τις περιοχές αυτές μετά την ολοκλήρωση αυτής της μελέτης, με γνώμονα το υπηρεσιακό και ευρύτερο κοινωνικό συμφέρον και σύμφωνα με τα νέα δεδομένα και τις πραγματικές ανάγκες που υπάρχουν.

Τα Πολυδύναμα είναι μία πολύ θετική σύλληψη, οργανωτική δομή, αλλά θα πρέπει να δούμε, πράγματι, την αναγκαιότητα κάλυψης των διαφορών κενών που υπάρχουν.

Βέβαια, σε ό,τι αφορά τον εξοπλισμό, σας είπα ότι πιστεύω πως τους επόμενους μήνες, με την εξέλιξη των προγραμμάτων προμηθειών και με την γενναία χρηματοδότηση που έχουμε εξασφαλίσει στον υπό κατάθεση προϋπολογισμό, θα είμαστε σε θέση πράγματι να βελτιώσουμε σημαντικά και τα μέσα και τον εξοπλισμό και άλλων Τμημάτων, αλλά και του Τμήματος που αναφερόμαστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ: Για τα δύο Τμήματα, κύριε Υπουργέ, τι έχετε σκεφθεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Νομίζω ότι αυτά τα οποία ήθελε να σας απαντήσει, σας τα απάντησε. Για να μην απαντά, σημαίνει ότι το σκέφτεται ο κύριος Υπουργός.

Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Πετσάλνικος παρεκάλεσε να προηγηθεί η τρίτη επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου, γιατί έχει κάποια επείγουσα εργασία.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το Σώμα συνεφωνήσε.

Επομένως εισερχόμαστε στις επίκαιρες ερωτήσεις δευτέρου κύκλου, και θα συζητηθεί η τρίτη με αριθμό 175/16.11.98 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Χαράλαμπου Αγγουράκη προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με την αύξηση των ληστειών στις τράπεζες, την καθυστέρηση ίδρυσης του ειδικού αστυνομικού σώματος κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Αγγουράκη έχει ως εξής:

"Το τελευταίο διάστημα παρουσιάζεται μεγάλη αύξηση ληστειών στις τράπεζες και μάλιστα αιματηρών, με θύματα πότε πελάτες και πότε εργαζόμενους, με αποκορύφωμα το τελευταίο θανατηφόρο περιστατικό της ληστείας στη Θεσσαλονίκη με θύμα την εικοσάχρονη φοιτήτρια Βασιλική Κατσάνου.

Σύμφωνα με στοιχεία της ΟΤΟΕ, το 1998 και μέχρι το δέκατο μήνα έχουν γίνει ενενήντα τέσσερις ληστείες σε τράπεζες.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

- Τι μέτρα θα πάρει η Κυβέρνηση για την προκλητική άρνηση των τραπεζιτών να εφαρμόσουν τις υπάρχουσες διατάξεις για λήψη μέτρων ασφαλείας, όπως διπλές πόρτες, αλεξίσφαιρα τζάμια κλπ;

- Με ποιο σκεπτικό άλλαξε μονομερώς η υπουργική απόφαση του 1993 (βέβαια δεν εφαρμόστηκε ποτέ), η οποία προέβλεπε κυρώσεις σε βάρος των τραπεζών, αν δεν εφάρμοζαν τα μέτρα ασφαλείας;

- Γιατί το Υπουργείο καθυστερεί την ίδρυση του ειδικού αστυνομικού σώματος, που συμφωνήθηκε στη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας '92 της ΟΤΟΕ, όταν μάλιστα λέγεται ότι η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών έχει δώσει 2,8 δισεκατομμύρια για τον εξοπλισμό του ειδικού σώματος;

- Τι μέτρα λαμβάνονται για τα θύματα από τις ένοπλες ληστείες (πρόβλεψη ιατρικής περίθαλψης αυτών που έχουν τραυματιστεί ή έχουν πάθει ψυχολογικό σοκ);"

Ο Υπουργός κ. Πετσάλνικος έχει το λόγο για τρία λεπτά για να πρωτολογήσει.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Η Αστυνομία στα πλαίσια των προληπτικών της ενεργειών ασκεί επιτήρηση των τραπεζικών και λοιπών χρηματοπιστωτικών καταστημάτων. Επίσης με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης του παρελθόντος έτους, δηλαδή του Απριλίου του 1997, καθορίστηκαν οι όροι ασφαλείας που πρέπει να τηρούνται απ' όλα τα καταστήματα των πιστωτικών ιδρυμάτων, όπως και των ανταλλακτηρίων συναλλάγματος.

Οι όροι ασφαλείας που προβλέπονται στην ως άνω απόφαση είναι για παράδειγμα η εγκατάσταση και λειτουργία σύγχρονου και ασφαλούς συστήματος συναγερμού σιωπηλού, που συνδέεται με την τοπική αστυνομική αρχή. Επίσης, είναι η εγκατάσταση και λειτουργία συστήματος συνεχούς καταγραφής κοινού, όλες τις ώρες λειτουργίας τους, η εγκατάσταση διπλών θυρών εισόδου-εξόδου με δυνατότητα αυτόματης λειτουργίας και με σύγχρονα μηχανήματα ανίχνευσης μετάλλων και η χρήση χρηματοκιβωτίων εφοδιασμένων με σύστημα χρονοκαθυστέρησης.

Πέραν αυτών βέβαια, οι διευθυντές των πιστωτικών ιδρυμάτων και των ανταλλακτηρίων συναλλάγματος μεριμνούν για την υλοποίηση και άλλων μέτρων συνολικής πολιτικής για την ασφαλεία των καταστημάτων, όπως η σωστή συντήρηση των συστημάτων συναγερμού και η προστασία των απορρητών στοιχείων, η παροχή οδηγιών στο προσωπικό σχετικά με τις ενέργειές τους σε περίπτωση ληστείας. Και βέβαια μεριμνούν σε ό,τι αφορά τη συνεχή παρουσία του προσωπικού ασφαλείας σε κατάλληλες θέσεις και την αποκλειστική απασχόλησή τους στα καθήκοντα αυτά, γιατί, όπως γνωρίζετε, σε πάρα πολλά υποκαταστήματα υπάρχει προσωπικό ασφαλείας.

Για τον έλεγχο της τήρησης των όρων ασφαλείας προβλέπεται από την ανωτέρω απόφαση και η σύσταση, σε κάθε Αστυνομική Διεύθυνση ή Διεύθυνση Αστυνομίας, επιτροπής, η οποία θα αποτελείται από έναν αξιωματικό της Αστυνομίας, έναν εκπρόσωπο του φορέα στον οποίο ανήκει το κατάστημα και έναν εκπρόσωπο των εργαζομένων στο κατάστημα. Η επιτροπή αυτή πρέπει να ενεργεί αυτοψία στα καταστήματα και να συντάσσει σχετικό πρακτικό.

Επισημαίνεται δε, ότι σύμφωνα με τις διατάξεις της ως άνω απόφασης του 1997, σε περίπτωση που δεν πληρούνται, σύμφωνα με το πρακτικό της επιτροπής, οι ως άνω όροι ασφαλείας, εφαρμόζονται οι διατάξεις που προβλέπει ο ν. 2145/1993.

Πρέπει να πω, όμως, ότι οι διατάξεις αυτές δεν έχουν μέχρι σήμερα εφαρμοστεί λόγω της μη προσέλευσης στην αναφερόμενη επιτροπή των εκπροσώπων της ΟΤΟΕ. Το θέμα αυτό απασχολεί το Υπουργείο μας, βρίσκομαι σε συζήτηση και με την ΟΤΟΕ και θα χρειαστεί να κάνουμε ένα διάλογο σύντομο, αλλά αποδοτικό και με την Ένωση Τραπεζών και με την ΟΤΟΕ, σε ό,τι αφορά το θέμα αυτό.

Επίσης, στο σχετικά πρόσφατο παρελθόν είχε διαπιστωθεί από τους ελέγχους, που είχαν γίνει στα τραπεζικά καταστήματα, ότι από τα 2.191 επιθεωρηθέντα τέτοια καταστήματα, ελάχιστα μόνο πληρούσαν τους όρους ασφαλείας που είχαν καθοριστεί, αν και είχαν παρέλθει και οι προθεσμίες που είχαν ταχθεί.

Και μετά τη διαπίστωση αυτή, η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών θεωρούσε ότι οι ανωτέρω δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν σε όλα τα τραπεζικά καταστήματα. Γι' αυτό και είχε ξεκινήσει μετά το 1995 ένας διάλογος και κατέληξε στις αποφάσεις του 1997. Κυρίως δε, είχε προκριθεί η λύση της προστασίας, της αστυνόμευσης των καταστημάτων και της περιοχής γύρω απ' αυτά με τη διενέργεια περιπολιών από αστυνομικούς.

Η Ένωση Τραπεζών Ελλάδας χρηματοδότησε τον εξοπλισμό αυτών των αστυνομικών. Οι αστυνομικοί έχουν προσληφθεί και τις επόμενες ημέρες, όπως αναλυτικά θα ακοινώσουμε σήμερα το απόγευμα, θα ξεκινήσουν να εκτελούν κανονικά την υπηρεσία τους για την καλύτερη επιτήρηση των τραπεζικών καταστημάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο κ. Αγγουράκης έχει το λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή του.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, νομίζω ότι τα μέτρα που μας είπε ο κύριος Υπουργός δεν θα μπορέσουν να αντιμετωπίσουν αυτό το φοβερό φαινόμενο.

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να σας πω ότι φέτος, τους πρώτους δέκα μήνες του χρόνου, έχουμε σχεδόν τριπλασιασμό των ληστειών σε τράπεζες. Πέρσι όλον το χρόνο είχαμε τριάντα τέσσερις, φέτος είναι ήδη ενενήντα δύο μέχρι και τον Οκτώβρη.

Το θετικό από την απάντηση του κυρίου Υπουργού είναι, βεβαίως, η δέσμευση για το Σώμα των Αστυνομικών. Ελπίζω να μιλάμε για χίλιους αστυνομικούς. Ο κύριος Υπουργός δεν το διευκρίνισε αυτό. Πάντως ελπίζω η απόφαση του Υπουργού να είναι αυτή.

Τώρα, σε σχέση με τα άλλα ζητήματα που τέθηκαν, ήθελα να πω ότι αναφέρθηκε στην αρχή της ομιλίας του ο κύριος Υπουργός σε ορισμένα μέτρα, που είναι υποχρεωμένες να εφαρμόζουν οι τράπεζες.

Αυτό που ήθελα να σας πω, κύριε Πρόεδρε -και θα ήθελα να το έχει υπόψη του και ο κύριος Υπουργός- είναι ότι τουλάχιστον στην περίπτωση της ληστείας στη Θεσσαλονίκη διαπιστώθηκε ότι τα συστήματα εσωτερικού κυκλώματος δεν λειτούργησαν, πράγμα που είχε αποτέλεσμα να μην υπάρξουν στοιχεία, ενώ οι ληστές που έκαναν τη ληστεία δεν ήταν ούτε καν μεταμφιεσμένοι. Απ' ό,τι φαίνεται, υπάρχουν συχνά τέτοια προβλήματα. Γι' αυτό νομίζω ότι είναι ορθή η επιμονή της ΟΤΟΕ στα αλεξίσφαιρα τζάμια και στις ειδικές πόρτες, κάτι που προέβλεπε και το διάταγμα του 1993. Σε αυτήν την κατεύθυνση, όμως, δεν έχει ακουστεί τίποτα. Απ' ό,τι γνωρίζω και στο εξωτερικό υπάρχουν χώρες με παρόμοια εμπειρία.

Επίσης νομίζω ότι είναι αναγκαίο να υπάρχουν ειδικά μέτρα ψυχολογικής στήριξης των θυμάτων των ληστειών, να υπάρχουν πολύ αυστηρές κυρώσεις σε βάρος των τραπεζών, όταν δεν τηρούν τα μέτρα ασφαλείας, πολύ περισσότερο που απ' ό,τι φαίνεται τα κέρδη τους είναι τόσο μεγάλα, που δεν έχουν κανένα πρόβλημα που έχουν απώλειες από τις ληστείες.

Από το 1995 η συνολική απώλεια ήταν ενάμισι δισεκατομμύριο (1.500.000.000) δραχμές. Τα χρήματα αυτά είναι τόσο ασφαλισμένα, που οι τράπεζες δυστυχώς δεν προχωρούν στη λήψη μέτρων ασφαλείας.

Επειδή υπάρχουν και θύματα, θα πρέπει να είναι πολύ πιο αυστηρά τα μέτρα τιμωρίας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Αγγουράκη.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για δύο λεπτά, εάν επιθυμεί να δευτερολογήσει.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Θα ήθελα να επαναλάβω την άποψή μου με ιδιαίτερη σαφήνεια, ότι οι όροι που έχουν καθοριστεί θα πρέπει να τηρούνται. Γι' αυτό είπα ότι θα κάνουμε ένα συστηματικό διάλογο τις επόμενες μέρες με την Ένωση Τραπεζών.

Επίσης, θέλω να υπογραμμίσω το γεγονός ότι ξεκινά τις επόμενες μέρες η αστυνόμευση με εποχούμενους -δηλαδή και με οχήματα, αλλά και με μοτοσυκλέτες- αστυνομικούς, όσον αφορά την καλύτερη αστυνόμευση γύρω από τα υποκαταστήματα των τραπεζών.

Τέλος, επειδή στην πρωτολογία μου δεν πρόλαβα να καλύψω και το άλλο ερώτημα του συναδέλφου, θα ήθελα να απαντήσω -σε ό,τι αφορά την αναφερόμενη σ' αυτήν την ερώτηση ενίσχυση των παθόντων από εγκληματικές δραστηριότητες- και να πληροφορήσω ότι τέτοια δυνατότητα, δυστυχώς, δεν προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία σήμερα. Εάν συγκεκριμένο γεγονός συνιστά πράξη, που στοιχειοθετεί ευθύνη του δημοσίου προς αποζημίωση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 104 και 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα, τότε εφαρμόζεται η νόμιμη διαδικασία.

Ως προς το τραγικό, πράγματι, γεγονός που αναφέρατε, της απώλειας της ζωής της νέας κοπέλας στη Θεσσαλονίκη, εάν η ανωτέρω υπόθεση κριθεί από τα αρμόδια δικαστήρια ότι δικαιολογεί καταβολή αποζημίωσης, το ελληνικό δημόσιο θα συμμορφωθεί βέβαια με τις σχετικές αποφάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Επανερχόμεθα στην πρώτη επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου, την με αριθμό 162/13.11.98, του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Πιπεργιά προς τους Υπουργούς Υγείας και Πρόνοιας, Εθνικής Παιδείας

και Ορθοσκευμάτων, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων επίλυσης του προβλήματος των "παιδιών των φαναριών" κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Πιπεργιά είναι η ακόλουθη:

"Είναι σύνηθες πλέον το φαινόμενο σε κάθε φανάρι να σε πλησιάζουν δειλά-δειλά παιδιά σχολικής, ακόμα και προσχολικής ηλικίας, άλλοτε πουλώντας χαρτομάνηλα, άλλοτε καθαρίζοντας τα παρμπρίζ των αυτοκινήτων. Είναι τα γνωστά "παιδιά των φαναριών".

Κάτω από τις ρόδες ενός φορτηγού τέλειωσε προχθές το βράδυ η ζωή της μικρής Κλωντιάν, μέλους της κοινωνίας των "παιδιών των φαναριών".

Το κοινωνικό αυτό φαινόμενο αποδεικνύει τις ελλείψεις στην κοινωνική πρόνοια. Ασφαλώς δεν αποτελεί λύση η καταστολή του αλλά η πρόληψη. Προφανώς ο εγκλεισμός ενός παιδιού σε ένα ίδρυμα δεν αποτελεί λύση. Λύση θα μπορούσε να δοθεί με μέριμνα του κράτους για στοιχειώδη εκπαίδευση και δημιουργική απασχόληση των παιδιών.

Τα μέτρα που θεσμοθετήθηκαν δεν έχουν εφαρμοστεί μέχρι σήμερα και δεν έχουν συμβάλει ούτε στο ελάχιστο στην επίλυση του προβλήματος, που μόνο ντροπή πρέπει να μας κάνει να νιώθουμε.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

Πότε πρόκειται να εφαρμοσθούν οι σχετικές διατάξεις του ν.2646/98;

Υπάρχει μηχανισμός και διαδικασία ελέγχου για την τήρηση των διατάξεων, που προβλέπουν εννεατή υποχρεωτική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά;

Πόσο αποτελεσματική είναι η μέριμνα του κράτους για την εκπαίδευση των αλλοδαπών και των τσιγγάνων, έτσι ώστε να ενσωματωθούν στην κοινωνία;"

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Κοτσώνης για τρία λεπτά, για να πρωτολογήσει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, επί του ιδίου θέματος ενημέρωσα τη Βουλή τη Δευτέρα και μεταξύ εκείνων που είπα ήταν ότι σήμερα το πρωί επρόκειτο να γίνει σύσκεψη στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ώστε να σχεδιασθούν οι τελευταίες λεπτομέρειες ενός σχεδίου για την αντιμετώπιση αυτού του τόσο σοβαρού προβλήματος.

Πράγματι η σύσκεψη έγινε και είμαστε έτοιμοι, ώστε μέσα στο επόμενο δεκαήμερο να ξεκινήσουμε αυτήν την προσπάθεια. Αλλά όπως πολύ σωστά επισημαίνετε, ενώ το πρόβλημα είναι σύνθετο, είναι ένα πρόβλημα που αφορά τη δημόσια τάξη, τη δικαιοσύνη και την πρόνοια. Βασικά είναι πρόβλημα πρόνοιας. Γιατί το θέμα δεν είναι το πως θα συγκεντρωθούν τα παιδιά -αυτό είναι το ευκολότερο τμήμα της όλης επιχειρήσεως- το θέμα είναι τι θα γίνουν αυτά τα παιδιά. Και βέβαια εκείνο που επιβαρύνει ιδιαίτερα το όλο πρόβλημα είναι ο μεγάλος αριθμός.

Εμείς, επειδή ακριβώς το αντιμετωπίζουμε σαν θέμα προνοίας, φροντίσαμε όλους αυτούς τους μήνες να προετοιμάσουμε τους χώρους όπου πρόκειται να φιλοξενηθούν τα παιδιά, αλλά και να εξασφαλίσουμε το εξειδικευμένο προσωπικό αποτελούμενο από κοινωνικούς λειτουργούς, ψυχολόγους κλπ., οι οποίοι θα φροντίσουν, έτσι ώστε αυτά τα παιδιά, εκτός από την τροφή και τη στέγη που θα τους δοθεί, να μπορέσουν να ενταχθούν πάλι σε ένα δρόμο που όλοι επιθυμούμε. Γιατί βέβαια καταλαβαίνετε ότι όλη αυτή η ιστορία του δρόμου δεν οδηγεί μέσα στην ευνομούμενη κοινωνία. Μάλλον προς τον Κορυδαλλό οδηγεί. Και φιλοδοξία μας είναι να σώσουμε όσο το δυνατόν περισσότερα παιδιά από αυτήν την καταστροφική πορεία. Και αν καταφέρουμε έστω και μία ψυχούλα να σώσουμε και να τη δώσουμε μέσα στην κοινωνία σαν νομοταγή πολίτη, πιστεύω ότι θα έχουμε κάνει το έργο μας.

Για τις συγκεκριμένες ερωτήσεις που θέτει ο κύριος συνάδελφος, όσον αφορά τον πρόσφατα ψηφισθέντα ν. 2446/98, έχω να σας πληροφορήσω ότι πριν από είκοσι μέρες περίπου δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και βεβαίως έχουμε αρχίσει τις προσπάθειες για την εφαρμογή του.

Για τις άλλες δύο ερωτήσεις, οι οποίες προφανώς απευθύνονται προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας, έχω πάρει τα στοιχεία από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας, επειδή όμως είναι εκτεταμένα, δεν προλαβαίνω να τα διαβάσω. Θα καταθέσω, λοιπόν, στη Βουλή, απ' όπου μπορείτε και να πάρετε τις απαντήσεις, όσον αφορά τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την εκπαίδευση των τσιγγανοπαίδων, των αλλοδαπών, για την εννεατή υποχρεωτική φοίτηση κλπ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Θεόδωρος Κοτσώνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Πιπεργιάς έχει το λόγο για δύο λεπτά, για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρσι, όταν είχα θέσει πάλι το ίδιο θέμα, τα παιδιά των φαναριών ήταν σαφώς λιγότερα. Είχε αρχίσει το φαινόμενο τότε να πρωτοεμφανίζεται. Σήμερα πάνω από δύο χιλιάδες παιδιά είναι διεσπαρμένα σε όλο το Λεκανοπέδιο, σχεδόν σε κάθε διασταύρωση, σε κάθε φανάρι.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, από τις συλλήψεις που έχουν γίνει και τις προσαγωγές, το 80% είναι Αλβανοί, το 20% τσιγγάνοι. Και βέβαια το πρόβλημα δεν αντιμετωπίζεται με την καταστολή, διότι υπάρχουν αποδεδειγμένα στοιχεία και αποδεδειγμένες περιπτώσεις ότι η σύλληψη και η απέλαση παιδιών δεν έχει φέρει κανένα αποτέλεσμα, αφού μετά από δύο, τρεις ημέρες τα παιδιά ξαναβρίσκονται στο πόστο τους.

Από αυτήν την άποψη νομίζω ότι χρειάζεται για όλα αυτά τα παιδιά να ληφθούν μέτρα πρόνοιας και να πάμε με εντατικούς ρυθμούς στα μέτρα που ψηφίστηκαν με το ν.2646.

Επίσης, ορισμένες άλλες παρατηρήσεις: Πιστεύω ότι είναι θετική η ενεργοποίηση των ιδιωτικών φορέων πάνω στο ζήτημα αυτό.

Ήδη ενεργοποιήθηκε και ο Σύλλογος Χαμόγελο του Παιδιού, ενώ υπάρχει και ένα κέντρο ανοιχτής προστασίας στο Μεταξουργείο, όπου λειτουργεί εδώ και δύο χρόνια.

Θα πρέπει, όμως, να αυξηθεί και η κρατική μέριμνα και πιστεύω ότι ο αριθμός των κρατικών λειτουργιών είναι ελάχιστος για να καλύψει αυτά τα σύνθετα προβλήματα, τα οποία προέκυψαν από τη νέα τάξη πραγμάτων, ιδιαίτερα στην περιοχή μας, στα Βαλκάνια.

Αυτήν τη στιγμή ένας κοινωνικός λειτουργός αντιστοιχεί σε εβδομήντα χιλιάδες κατοίκους, ενώ σε άλλες χώρες αναπτυγμένες αντιστοιχεί ένας κοινωνικός λειτουργός σε δυόμισι χιλιάδες κατοίκους.

Επίσης, μία ακόμη διαπίστωση. Το πρόβλημα δεν λύνεται με ευκολόγιο και η κατάσταση που έχει επικρατήσει με την ανοχή μας, με την εργασία των παιδιών στους δρόμους, έχει δημιουργήσει ένα ιδιότυπο καθεστώς. Απ' αυτήν την εργασία, που είναι προσοδοφόρος για πολλές οικογένειες, ζουν ολόκληρες οικογένειες και σε πολλές περιπτώσεις πολυτεκνες οικογένειες, με αποτέλεσμα οι αποκλεισμένοι από την εργασία γονείς να έχουν βολευτεί και να μην ενδιαφέρονται για το μέλλον των παιδιών. Εάν όμως το μέλλον των παιδιών αυτών δεν ενδιαφέρει τους γονείς, που σε πολλές περιπτώσεις ενοικιάζουν και πωλούν τα παιδιά, πρέπει να ενδιαφέρει όλους εμάς και να μας ευαισθητοποιήσει.

Γι' αυτό πιστεύω ότι πρέπει να γίνουν πιο εντατικά τα μέτρα της πρόνοιας και να είναι υποχρεωτική η εκπαίδευση ακόμη και σ' αυτά τα παιδιά, που βρίσκονται παράνομα στη χώρα μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λόγο;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Δεν έχετε να πείτε τίποτε άλλο, εξάλλου ήταν ποιοτική περισσότερο η επίκαιρη ερώτηση του κ. Πιπεργιά.

Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από

τα δυτικά γενικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", σαράντα εννέα μαθητές και τέσσερις συνοδοί - καθηγητές από την Ελληνογαλλική Σχολή Ουρσουλίνων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Δεύτερη είναι η με αριθμό 161/13.11.98 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Καρασμάνη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με την υλοποίηση του προγράμματος του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) για την επιδότηση νέων επιχειρηματιών κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Καρασμάνη είναι η ακόλουθη:

"Κατά την πρόσφατη υλοποίηση του προγράμματος του ΟΑΕΔ για την επιδότηση νέων επιχειρηματιών, πολλοί εκ των ενδιαφερομένων δεν μπόρεσαν να επωφεληθούν.

Τούτο, διότι:

Το πρόγραμμα στο πρόσφατο στάδιο υλοποίησής του είχε καταληκτική ημερομηνία (μέχρι την οποία έπρεπε να κατατεθούν οι αιτήσεις) την 21.10.1997. Οι αρμόδιες πάντως υπηρεσίες εξακολουθούσαν να δέχονται αιτήσεις και μέχρι την ημερομηνία αυτή, δημιουργώντας τη βάσιμη ελπίδα ότι η νέα απόφαση για τη συνέχιση υλοποίησης του προγράμματος θα είχε ισχύ αναδρομική.

Η νέα απόφαση, όμως, ορίζει ως ημερομηνία έναρξης ισχύος του νέου προγράμματος την 11.3.1998, γεγονός που αποκλείει όλους αυτούς που υπέβαλαν αιτήσεις στο διάστημα που μεσολάβησε. Η αυστηρότητα των ημερομηνιών προκαλεί τουλάχιστον απορίες, δεδομένου ότι η απορροφητικότητα των κονδυλίων του συγκεκριμένου προγράμματος από τη χώρα μας είναι ιδιαίτερα χαμηλή -μόλις 10%- γεγονός που από μόνο του λογικά θα επέβαλε την "ελαστικότητα" στην τυπική εφαρμογή των προθεσμιών, βοηθώντας έτσι την ένταξη όσο το δυνατόν περισσότερων νέων και όχι να δημιουργεί αποκλεισμούς.

Επειδή το πρόγραμμα αυτό συνιστά σημαντικό κίνητρο δραστηριοποίησης νέων επιχειρηματιών σε μια περίοδο σοβαρής οικονομικής φύσεως και επειδή παράλληλα μια τέτοια δραστηριοποίηση εύλογο είναι να προσδοκάται ότι θα συμβάλει στην αντιμετώπιση της ανεργίας με τη δημιουργία θέσεων εργασίας, ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Ποιοι λόγοι επέβαλαν τη σύντομη αυστηρή τήρηση των προθεσμιών, όταν μάλιστα είναι γνωστή η μηδαμινή μέχρι στιγμής απορρόφηση των κονδυλίων;

2. Αν προτίθεται να δώσει στη νέα απόφαση αναδρομική ισχύ ή να πράξει ό,τι άλλο ενδείκνυται, ώστε και νέοι, που έχουν υποβάλει "εκπρόθεσμες" αιτήσεις, να ενταχθούν, και η υλοποίηση του τόσο σημαντικού αυτού προγράμματος να επιταχυνθεί".

Ο Υφυπουργός κ. Πρωτόπαπας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για ένα πρόγραμμα, που, όπως και τα άλλα προγράμματα του Υπουργείου Εργασίας, από το 1998 εφαρμόζεται με έναν τελείως διαφορετικό τρόπο. Στα προγράμματά μας μέχρι τις αρχές του έτους, που διανύουμε, είχαμε μια λογική απλή, παλιά, παραδοσιακή. Έλεγε ότι εξαγγέλλεται ένα πρόγραμμα, ο κάθε εργοδότης παίρνει όποιον άνεργο θέλει στη δουλειά του, ο καθένας, που θέλει να ανοίξει μια δουλειά, από τους νέους άνεργους, για να γίνει επαγγελματίας, υποβάλλει τα χαρτιά του στον ΟΑΕΔ, χωρίς να έχει αποδεικτικά στοιχεία ότι είναι άνεργος. Και στις δύο περιπτώσεις ο ΟΑΕΔ ερχόταν και έδινε την επιδότηση είτε προς τον εργοδότη για την πρόσληψη είτε προς το νέο, για να ανοίξει την επιχείρησή του.

Αυτό εξασφάλιζε μία απορρόφηση του προγράμματος με ανεπαρκή έλεγχο, δεν ξέρουμε, όμως, τι πραγματικές επιπτώσεις είχε στην αγορά εργασίας. Αποφασίσαμε από το 1998 να κάνουμε μία τομή στα πράγματα και όπως και σε άλλα προγράμματά μας, είτε αυτά

ήταν της κατάρτισης είτε της καταπολέμησης της ανεργίας, να δουλέψουμε με πραγματικούς και ρεαλιστικούς όρους. Έτσι θέσαμε ως προϋπόθεση για την ένταξη στο πρόγραμμα και των νέων επιχειρηματιών την ύπαρξη κάρτας ανεργίας, την απόδειξη, δηλαδή, με τον πιο καταφανή τρόπο ότι ο άνθρωπος αυτός, ο οποίος ζητάει τα χρήματα, που είναι χρήματα κοινοτικά και κρατικά, από τον ΟΑΕΔ, για να ανοίξει την επιχείρησή του, για να επιδοτηθεί, θα πρέπει να αποδεικνύει, έχοντας κάρτα ανεργίας, ότι πραγματικά είναι άνεργος. Αυτό δημιούργησε προβλήματα τον πρώτο καιρό ένταξης στο πρόγραμμα, διότι είχαν μάθει αλλιώς, διότι είχαν συνηθίσει αλλιώς, διότι πολλοί από εκείνους που έπαιρναν τις επιδοτήσεις ήταν ήδη εργαζόμενοι, ή διότι πολλοί από εκείνους που έπαιρναν τις επιδοτήσεις από τους εργοδότες, στο παράλληλο πρόγραμμα που τρέχει των νέων ανέργων, έκαναν ανακύκλωση του προσωπικού τους. Αυτό, λοιπόν, σταμάτησε και μέχρι να προσαρμοστεί η αγορά στους καινούριους ρυθμούς υπήρξε στην αρχή από το Μάιο μέχρι τον Ιούλιο μία μεταβατική περίοδος. Τώρα τα προγράμματα πάνε πολύ καλύτερα και το πρόβλημα δεν είναι απλά ότι θα έχουν απορροφητικότητα, το πρόβλημα είναι αυτή η απορροφητικότητα οδηγεί πραγματικά στο ζητούμενο, σε δημιουργία πραγματικών θέσεων εργασίας και πραγματική μείωση της ανεργίας, διότι αυτό επιδιώκουμε. Δεν δίνουμε χρήματα γενικώς. Δίνουμε χρήματα σε άνεργους, για να τους βοηθήσουμε να έχουν μία ευκαιρία στη ζωή τους και ένα νέο ξεκίνημα.

Όσον αφορά τα ειδικά ζητήματα που βάζει ο συνάδελφος, ειδική βλέπουμε ακριβώς αυτές τις δυσκολίες, που τεχνικά δημιουργήθηκαν, πήραμε και μία απόφαση ακόμη αυτές τις ημέρες σε συνεργασία με τον ΟΑΕΔ, δεχόμαστε την αναδρομικότητα των αιτήσεων και την εξέταση των ενστάσεων που έχουν υποβληθεί, αλλά πάλι τίθεται ως προϋπόθεση έστω και αν ξεπεράσουμε τις χρονικές προθεσμίες, που ο αγαπητός συνάδελφος μου θέτει στην ερώτησή του, μπορούμε, λοιπόν, να ξεπεράσουμε τις προθεσμίες, αλλά δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε τη μία και σταθερή προϋπόθεση, ότι θα έχει αποδείξει ο ενδιαφερόμενος ότι πραγματικά ήταν άνεργος με την εγγραφή του στον ΟΑΕΔ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το πρόβλημα έχει ως εξής. Ο κύριος Υφυπουργός δεν έδωσε απάντηση. Οι νέοι αυτοί επαγγελματίες υπέβαλαν αίτηση επιδότησης τον Οκτώβριο μήνα του 1997, γνωρίζοντας ότι το πρόγραμμα έχει καταληκτική ημερομηνία 1-12-97, με τις προϋποθέσεις εκείνες που ζητούσε εκείνο το πρόγραμμα. Όμως η διοίκηση του ΟΑΕΔ με εντολή του Υπουργού σταμάτησε την επιδότηση στις 22-10-97, με αποτέλεσμα αυτοί οι άνθρωποι να βγουν εκτός προγράμματος. Ο ΟΑΕΔ, όμως, τους διαβεβαίωνε ότι η καινούρια απόφαση, η οποία θα εκδοθεί, θα συμπεριλάβει και αυτούς τους επιχειρηματίες. Η απόφαση, όμως, βγήκε και έχει ημερομηνία 11-3-98. Τώρα έρχεστε και λέτε "θα πάρουμε κάποια απόφαση, θα δώσουμε τη δυνατότητα σε αυτούς τους ανθρώπους, αλλά με τη βασική προϋπόθεση ότι θα έχουν κάρτα ανεργίας". Δεν λαμβάνεται, λοιπόν, υπόψη εκείνη η περίοδος κάτω από τις προϋποθέσεις τις οποίες εκείνοι οι άνθρωποι υπέβαλαν τις αιτήσεις; Θα έπρεπε να το δείτε αυτό, κύριε Υπουργέ. Για ποια κοινωνική πολιτική μιλάτε, για ποιο κοινωνικό πρόσωπο μιλάτε, για ποια κοινωνική αλληλεγγύη, για ποια αρχή δικαίου κράτους μιλάμε, όταν αυτούς τους ανθρώπους τους αποκλείετε. Δώστε τους, λοιπόν, τη δυνατότητα. Εδώ παίρνετε αποφάσεις, αλλάζετε ημερομηνίες και χαρίζετε κάποια δισεκατομμύρια σε κάποιες άλλες τάξεις. Σε αυτούς τους νέους ανθρώπους που ψάχνουν απασχόληση, είναι άνεργοι, δεν δίνετε τη δυνατότητα της απασχόλησης. Είμαστε η χειρότερη χώρα από απόψεως ανεργίας και μάλιστα έχουμε ελεγχθεί πρόσφατα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί δεν κάνετε αυτήν την πολιτική απορρόφησης, απασχόλησης. Στη Μακεδονία από πλευράς νέων και γυναικών είμαστε πάνω από το 45% άνεργοι. Λοιπόν, πού είναι η πολιτική; Δώστε τη δυνατότητα αυτή, τηρείστε αυτά που λέγατε και δώστε τη δυνατότητα σε αυτούς τους ανθρώπους, που υπέβαλαν αίτηση

από 21 Οκτωβρίου μέχρι 1 Δεκεμβρίου, που έλεγε το πρόγραμμα να συμπεριληφθούν, όταν η απορροφητικότητα των κονδυλίων είναι μηδαμινή, είναι στο 10%.

Και μετά μου λέτε ότι θα προχωρήσουμε και θα το απορροφήσουμε; Αποκαταστήστε τη δικαιοσύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

Πριν πάρετε το λόγο όμως, ξέρω πολύ καλά ότι λύσατε το πρόβλημα με τους εργαζόμενους. Τώρα πρέπει να πάρετε στα χέρια σας και να λύσετε και το πρόβλημα με τους νέους επαγγελματίες.

Πράγματι, κύριε Υφυπουργέ, υπάρχει ένα δικίο σ' αυτό, ξέρω ότι ενδιαφέρεστε προσωπικά και θα λύσετε το θέμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Θα ήθελα να απαντήσω στον κύριο συνάδελφο, όταν κάνει κριτική στην Κυβέρνηση, ας διαβάξει τουλάχιστον τα στοιχεία. Ας φροντίζει να είναι ενημερωμένος.

Τι είναι αυτά που επιτύθηκαν περί ανεργίας η οποία αυξάνεται και είμαστε οι χειρότεροι στην Ευρώπη; Που το είδατε αυτό, κύριε συνάδελφε;

Το ποσοστό ανεργίας στην Ελλάδα όχι μόνο έχει σταθεροποιηθεί, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε στην οικονομία τα τελευταία χρόνια, αλλά υπάρχουν και ενδείξεις για πρώτη φορά το 1998 -και περιμένουμε τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας- για μείωση.

Επίσης, θα έπρεπε να ξέρετε ότι έχουμε από τα χαμηλότερα ποσοστά ανεργίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σαφώς κάτω του μέσου όρου. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν μας ενδιαφέρει το θέμα της ανεργίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μας απασχολεί -και μας απασχολεί πάρα πολύ σοβαρά- ότι έχουμε 10% ανέργους. Μας απασχολεί και μας καίει. Αλλά θα πρέπει να καταλάβετε ότι γι' αυτόν το λόγο πρέπει να φροντίζουμε, ώστε τα προγράμματά μας να εξυπηρετούν πραγματικά ανέργους.

Το περσινό πρόγραμμα για τους νέους επαγγελματίες εξαντλήθηκε. Απορροφήθηκε εξ ολοκλήρου. Κάποια στιγμή λοιπόν σταμάτησε και δεν δόθηκε εντολή να διακοπεί. Δεν είχαμε να δώσουμε άλλα χρήματα. Απορροφήθηκε εξ ολοκλήρου. Είχαν καλυφθεί οι δέκα χιλιάδες θέσεις. Τελείωσε το πρόγραμμα για το '97. Από κει και πέρα, το πρόγραμμα πάει για το '98 και πάει με άλλες προϋποθέσεις. Και είναι πραγματικές προϋποθέσεις. Δεν ζητάμε τίποτε άλλο τρομερό. Δεν ζητάμε κάτι που δεν μπορεί κάποιος να καλύψει. Ένα πράγμα ζητάμε, να μπορεί να αποδείξει ότι είναι άνεργος. Εμείς θέλουμε αυτοί που θα πάρουν αυτά τα χρήματα να ήταν πραγματικά άνεργοι, να ανοίξουν την επιχείρησή τους, να βγουν δηλαδή από το ποσοστό ανεργίας. Σας πληροφορώ ότι στο πρόγραμμα συνεχιζόμενη κατάρτισης θα απορροφηθούν κατά 100% τα χρήματα και μέσα σε τακτή προθεσμία, αλλά να έχουν όχι απλά και μόνο απορροφητικότητα, κύριε Καρασμάνη, αλλά πραγματική απόδοση για τους ανέργους. Τι να κάνω εγώ την απορρόφηση για την απορρόφηση, αν δεν μπορέσουμε να μειώσουμε την ανεργία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Οι αιτήσεις θα εξεταστούν...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Σας είπα, για τις αιτήσεις, ότι θα εξετάσουμε όλες τις ενστάσεις και θα τις κάνουμε δεκτές υπό μια προϋπόθεση, ότι θα αποδεικνύει ο ενδιαφερόμενος ότι είναι άνεργος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Νομίζω, κύριε Καρασμάνη, ότι συνοψίζοντας ο κύριος Υπουργός το αίτημά σας, το κάνει δεκτό. Είπε ότι θα τα εξετάσει όλα.

Τέταρτη είναι η με αριθμό 170/16-11-98 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Πέτρου Κουνάλακη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επανεξέταση του θεσμού λειτουργίας των Προγραμμάτων Σπουδών Επιλογής (ΠΣΕ).

Η ερώτηση σε περίληψη έχει ως εξής:

"Το πάγιο αίτημα των πολιτών για τη διεύρυνση της Τριτοβάθμιας

Εκπαίδευσης και των δυνατοτήτων πρόσβασης σ' αυτή, φαίνεται να διαψεύδεται και να υπονομεύεται και από το θεσμό των Προγραμμάτων Σπουδών Επιλογής (Π.Σ.Ε.).

Σημαντικό μέρος της Ακαδημαϊκής Κοινότητας, φοιτητές, μέλη ΔΕΠ, σύλλογοι, διοικητικοί προσωπικού κλπ., είναι αντίθετο με τη λειτουργία των (Π.Σ.Ε.)

Μετά την πολύμηνη κατάληψη από τους φοιτητές του Πολυτεχνείου Κρήτης και η Πρυτανεία του Παντείου τελεί υπό κατάληψη διαρκείας, ενώ φοιτητικοί σύλλογοι σχολών της Αθήνας, Νομική, Φιλοσοφική κλπ., προγραμματίζουν κινητοποιήσεις.

Οι ενστάσεις που διατυπώνονται, σε ό,τι αφορά τα Π.Σ.Ε., έχουν ως σημεία αιχμής το περιεχόμενο σπουδών, τον τρόπο συγκρότησης και εφαρμογής τους και το γεγονός ότι παρακάμπτονται τα θεσμικά όργανα της ακαδημαϊκής κοινότητας (Γενικές Συνελεύσεις Τμημάτων, Σύγκλητος).

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός: 1. Προτίθεται να επανεξετάσει το πλαίσιο λειτουργίας των ΠΣΕ, ώστε α) να μην υπονομεύεται η αυτοτέλεια των ΑΕΙ και β) να δημιουργηθούν οι σύγχρονες προϋποθέσεις για τη διά βίου εκπαίδευση;

2. Πώς θα εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των ΠΣΕ μετά το τέλος της χρηματοδότησής τους από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ.);"

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να ευχαριστήσω τον κύριο συνάδελφο για την ερώτηση που κατέθεσε. Πράγματι, δείχνει το ειλικρινές ενδιαφέρον του και την καλοπροαίρετη ανησυχία του. Τα Προγράμματα Σπουδών Επιλογής (ΠΣΕ) είναι μία καινοτόμος δράση. Αποτελεί πιλοτική εφαρμογή στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΕΠΕΑΕΚ) του Υπουργείου Παιδείας. Αποσκοπούν, πράγματι, στη διεύρυνση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με νέες δυνατότητες, με νέες επιλογές, όχι για περιορισμένους πατροπαράδοτους χρήστες ορισμένης ηλικίας, αλλά για όλα τα μέλη της κοινωνίας, ανεξαρτήτως ηλικίας. Δεν θέλω να επεκταθώ σε περισσότερη ανάλυση. Είναι γνωστό και από σας, κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνουν προγράμματα σπουδών επιλογής. Είναι προγράμματα που εξυπηρετούν βασικά το στόχο της διά βίου εκπαίδευσης των Ελλήνων πολιτών και όχι μόνο, και είναι απολύτως ωφέλιμα, χρήσιμα, προκειμένου να επικαιροποιεί κάποιος τις γνώσεις του να βελτιώνει επαγγελματικά τη θέση του, να ανοίγει τους ορίζοντές του στα πλαίσια της Κοινωνίας της Γνώσης και των Πληροφοριών.

Ήδη, από το Μάρτη του 1998, που ξεκίνησαν τα ΠΣΕ, έντεκα (11) εφαρμόζονται σε δεκαοκτώ (18) ΑΕΙ της χώρας και δεκαπέντε (15) εφαρμόζονται στα δεκατέσσερα (14) ΤΕΙ της χώρας. Αυτό σημαίνει ότι τα προγράμματα αυτά λειτουργούν με καλές προϋποθέσεις, έχουν μεγάλη ζήτηση και παρυσίζουν επιτυχία, η οποία φαίνεται από τα πρώτα αποτελέσματά τους.

Ήδη πιστεύουμε ότι εντός του 1999 θα αυξηθεί ο αριθμός τους στα σαράντα (40). Και αυτό πώς; Αν και είναι προγράμματα προαιρετικής εφαρμογής, δεν επιβάλλεται η εφαρμογή τους στα πανεπιστήμια, γιατί βέβαια μεταξύ των στόχων αυτών των προγραμμάτων είναι και η αντικατάσταση των ως τω πω λιγάνι άκαμπτων δομών που απέκτησε η τριτοβάθμια εκπαίδευσή μας. Τις παρακάμπτει έως ότου θα τις αντικαταστήσει τελείως αυτή η νέου τύπου ευχέρεια σε προγράμματα σπουδών επιλογής.

Εμείς έχουμε εξασφαλισμένη τη χρηματοδότησή τους μέσα από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Η χρηματοδότηση των προγραμμάτων θα συνεχιστεί και από το Γ' Πακέτο Κοινωνικής Στήριξης και οπωσδήποτε έχει γίνει και δήλωση της Κυβέρνησης έχει αναληφθεί, δέσμευση του Υπουργείου Παιδείας, ότι με εθνικούς πόρους τα προγράμματα αυτά θα συνεχίσουν να χρηματοδοτούνται εσαεί. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κουνάλακης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουρ-

γός δεν μας είπε τίποτα για τις αντιδράσεις, που ήταν και το κύριο μέρος της ερώτησής μου, γιατί μας περιέγραψε μία ειδυλλιακή εικόνα, ενώ είναι γνωστό ότι το Πολυτεχνείο της Κρήτης δεν λειτουργεί εδώ και πολλούς μήνες, ότι η Πρυτανεία του Παντείου έχει καταληφθεί, εκτός βέβαια αν είναι ικανοποιημένος από το γεγονός ότι ο κ. Χριστόδουλος έδωσε το πράσινο φως στη μεταρρύθμιση, μετά μάλιστα από αυτήν τη φοβερή φράση του κ. Ανθόπουλου "Ιδού ο Νυμφίος έρχεται εν τω μέσω του φωτός".

Υπάρχουν αντιδράσεις, κύριε Υπουργέ, και σε αυτό δεν αναφερθήκατε. Εμείς νομίζουμε ότι η προχειρότητα με την οποία η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει μέσα από τα ΠΣΕ το μεγάλο θέμα της διεύρυνσης της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που απορρυθμίζει το δημόσιο χαρακτήρα της εξασθενεί τη συνταγματική ρήτρα για το αυτοδιοίκητο και το αυτοτελές των ΑΕΙ και ΤΕΙ και δημιουργεί πτυχία διαφορετικών ταχυτήτων και προϋποθέσεων. Αυτά λένε εξαιρετικά σημαντικοί πανεπιστημιακοί δάσκαλοι.

Επίσης τα ΠΣΕ υπονομεύουν τη λειτουργία και το κύρος του δημόσιου πανεπιστημίου και των ΤΕΙ, με μοναδικό σχεδόν αντιστάθμισμα την προσδοκία μεγαλύτερης απορρόφησης -το είπατε- πόρων από το Β' και πιθανότατα και από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και τα πολιτικά οφέλη μιας κατά τη γνώμη μας ψευδοεπίγραφης διεύρυνσης του δικαιώματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έτσι συμφωνών μαζί σας ότι χιλιάδες νέοι άνθρωποι και άνθρωποι γενικώς εγγράφονται και προσέρχονται. Το θέμα είναι τι θα γίνει.

Εμείς είμαστε υπέρ της διά βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Προτείνουμε, λοιπόν, να καταργηθούν τα ΠΣΕ και η διά βίου εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση να γίνεται από τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ για όλους τους πολίτες, κάτω όμως από τον έλεγχο της πανεπιστημιακής κοινότητας μέσω των συλλογικών οργάνων, της γενικής συνέλευσης του Τμήματος της Συγκλήτου κλπ.

Δύο λόγια τώρα όσον αφορά στη χρηματοδότηση. Άκουσα τις δηλώσεις σας. Είναι θετικές. Όμως δεν είναι καταγεγραμμένες. Είναι προφορικές δηλώσεις και ανάλυση ευθυνών. Δυστυχώς επειδή είναι γνωστό ότι στη χώρα μας οι πόροι για την παιδεία είναι περιορισμένοι κατά τη γνώμη μου είναι ορατός ο κίνδυνος να απαιτήσει, μελλοντική λειτουργία των ΠΣΕ την καταβολή διδάκτρων από τους φοιτητές, είτε την προσφυγή σε πόρους -γιατί το έχετε πει και αυτό- της αγοράς με συνέπεια δουλείες και δεσμεύσεις. Και ακόμη κατά τη γνώμη μου οι δύο αυτές δυνατότητες καταργούν ουσιαστικά τη συνταγματικά κατοχυρωμένη προσφορά της δωρεάν δημόσιας εκπαίδευσης και πιθανώς ανοίγουν το δρόμο στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Γιατί αν αυτό συμβαίνει εντός των δημοσίων πανεπιστημίων, γιατί να μη δικαιολογούνται κάποιοι που θέλουν και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εσείς τα θέλετε από ό,τι ξέρω.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Εμείς τα θέλουμε; Ποιος τα λέει αυτά;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, εκατόν πενήντα καθίσματα υπάρχουν και όλοι μαζί βρεθήκατε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι συνωμοσία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παραπάνω από δύο, είναι γιάφκα!

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να καθυστερήσω τον αγαπητό συνάδελφο και να τον διαβεβαιώσω για μία ακόμη φορά ότι τα προγράμματα σπουδών επιλογής είναι ένας λειτουργικός θεσμός όχι με ημερομηνία λήξεως όπου η λήξη εξαρτάται από τη χρηματοδότηση. Είναι ένας θεσμός, ο οποίος μπήκε οριστικά και αμετάκλητα θα έλεγα στη ζωή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Και αυτό γιατί το απαιτούν οι καιροί. Είναι πραγματικά όπως το

υπογραμμίσατε και εσείς, κοινωνική επιταγή. Μόρφωση σε όλους στα πλαίσια μίας εκπαίδευσης ανοικτών οριζώντων του 21ου αιώνα και μετά. Άρα θα πρέπει πράγματι να δούμε πώς θα διασφαλίσουμε τη βιωσιμότητά τους και λειτουργικά και οικονομικά. Αυτό είναι κάτι που το φροντίζει και η σημερινή Κυβέρνηση αλλά και όποιες κυβερνήσεις θα ακολουθήσουν στο μέλλον.

Εκείνο που θα ήθελα να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι το εξής: Τα λειτουργικά έξοδα από τους χρήστες αυτών των προγραμμάτων, από τα οποία βέβαια απαλλάσσονται και αυτοί οι οποίοι είναι άποροι, δεν αποτελούν δίδακτρα. Ούτε στη νοοτροπία ούτε στη φιλοσοφία των διδάκτρων εμπνέονται, αλλά ούτε τέτοιους σκοπούς έχει η Κυβέρνηση. Προφανώς, όμως, ένας επαγγελματίας, ένας πτυχιούχος ελεύθερος επαγγελματίας ή επιχειρηματίας, ο οποίος θέλει να διευρύνει τις γνώσεις του πάνω σε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο, διότι τα προγράμματα αυτά δημιουργούν και δεξιότητες νέου τύπου, σύμφωνα και με τις ανάγκες της σύγχρονης αγοράς εργασίας, είναι και αποκατεστημένος και εύπορος. Γιατί να μην πληρώσει τα λειτουργικά έξοδα σε ένα γνωστικό αντικείμενο που η πολιτεία έχει τη διάθεση και το χρέος να του δώσει; Δεν είναι δίδακτρα και γι' αυτό να μην παρεξηγούμε αυτόν τον όρο και να μην τον χρησιμοποιούμε έτσι εύκολα γιατί πραγματικά τα "ιδιωτικά" πανεπιστήμια, τα Ελεύθερα Κέντρα Σπουδών βλέπουν αυτόν το θεσμό ως ανταγωνιστικό και τον πολεμούν λυσσώδως.

Αλλά θέλω να σας πω το εξής: Η πανεπιστημιακή κοινότητα τον αποδέχθηκε και αυτό φαίνεται από τα νούμερα τα οποία ανέφερα, από την προοπτική εξέλιξης αυτών των αριθμών. Σαράντα θα λειτουργήσουν μέχρι το 1999 και πολύ περισσότερα μέχρι το 2000. Έχουμε προγραμματίσει έναν αριθμό φοιτητών που θα απολαμβάνουν των προγραμμάτων αυτών περίπου στις πενήντα με εξήντα χιλιάδες από το 2000 και μετά. Και βέβαια έχουν και μια διεθνικότητα αυτά τα προγράμματα διότι θα καλέσουν να χρησιμοποιηθούν και από φοιτητές άλλων χωρών.

Τέλος θα ήθελα να πω, κύριοι συνάδελφοι, επειδή πολύς λόγος έγινε για το "νυμφίος" και για την αλληγορική αυτή αποστροφή που απηύθυναν στον Αρχιεπίσκοπο. Ο νυμφίος, είναι ο νυμφίος των ψυχών και οι γνωστές μωρές παρθένες ήταν οι ψυχές, οι οποίες αδράνησαν μπροστά στο κάλεσμα της σωτηρίας της ψυχής. Αλλά μην μπερδεύουμε τις πολιτικές μας κουβέντες με κάποιες θεολογικές αλληγορίες. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς.

Εισερχόμαστε στην πέμπτη και τελευταία επίκαιρη ερώτηση με αριθμό 165/16.11.98, του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεωργίου Ρόκου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λειτουργία του κεντρικού συστήματος διανομής τροφίμων του Νοσοκομείου "Κοργιαλένιο-Μπενάκειο".

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Ρόκου είναι η ακόλουθη:

"Όπως είναι γνωστό, το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο "Κοργιαλένιο-Μπενάκειο" του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, με χρηματοδότηση της Νομαρχίας εκατόν εβδομήντα πέντε εκατομμύρια (175.000.000) δραχμές και απευθείας ανάθεση, προ τετραετίας, απέκτησε τα πιο σύγχρονα αυτόματα μαγειρεία προς σίτιση των νοσηλευομένων και εφημερευόντων ιατρών, με κεντρικό σύστημα διανομής.

Ακορη και σήμερα η κεντρική διανομή τροφίμων δεν λειτουργεί, λόγω έλλειψης προσωπικού, κατά τους ισχυρισμούς του νοσοκομείου.

Επίσης, σύμφωνα με το ν. 2519/97 άρθρο 28 παράγραφος θ' το διοικητικό συμβούλιο του νοσοκομείου επιχείρησε με διαγωνισμό την εκμίσθωση σε ιδιώτη της τραπεζαρίας, για σίτιση ιατρών - υπολοίπου προσωπικού και συνοδών ασθενών. Μετά την παρέμβαση των εργαζομένων και του διοικητικού συμβουλίου του σωματείου, ακυρώθηκε ο διαγωνισμός, διότι τα δεδομένα λειτουργούσαν σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος και των εργαζομένων.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί, ώστε να λειτουργή-

γήσει η κεντρική διανομή τροφίμων για τους ασθενείς και τους εργαζόμενους και τα οφέλη του νοσοκομείου, οικονομικά - ποιοτικά και κοινωνικά, να αποβούν υπέρ του δημόσιου συμφέροντος".

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Φαρμάκης έχει το λόγο για τρία λεπτά να πρωτολογήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, δύο θέματα θέτει ο κύριος συνάδελφος με την επίκαιρη ερώτησή του. Το ένα είναι το θέμα της λειτουργίας της κεντρικής διανομής φαγητού στο Νοσοκομείο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού και το άλλο το θέμα της εκμίσθωσης του χώρου της τραπεζαρίας σε ιδιώτη, προκειμένου να λειτουργήσει ως κυλικείο - εστιατόριο, για να εξυπηρετηθεί με ειδικές τιμές τις ανάγκες του ιατρικού και του λοιπού προσωπικού του νοσοκομείου, αλλά και τις ανάγκες των επισκεπτών.

Για το πρώτο θέμα, πρέπει να πληροφορήσω τον κύριο συνάδελφο ότι η καθυστέρηση της έναρξης λειτουργίας της κεντρικής διανομής φαγητού στο νοσοκομείο δεν οφείλεται σε έλλειψη προσωπικού.

Είναι γνωστό ότι τα έργα κατασκευής των νέων σύγχρονων μαγειρείων, της υποδομής, δηλαδή, που χρειάζεται για να ξεκινήσει η λειτουργία, ολοκληρώθηκαν στο τέλος του 1997 αρχές του 1998. Μετά την ολοκλήρωση της προετοιμασίας για τη λειτουργία ετέθη σε δοκιμαστική εφαρμογή τον Ιούλιο, για μία εβδομάδα περίπου, και παρατηρήθηκαν διάφορα προβλήματα τα οποία έπρεπε να επιλυθούν, όπως ήταν η βελτίωση του ασανσέρ και επίσης των κεντρικών πλυντηρίων.

Αυτές οι παρεμβάσεις στην υποδομή έχουν ολοκληρωθεί και σε δεκαπέντε ημέρες θα λειτουργεί η κεντρική διανομή φαγητού στους γιατρούς και το άλλο προσωπικό του νοσοκομείου. Δεν υπάρχει, επαναλαμβάνω, θέμα έλλειψης προσωπικού.

Για το δεύτερο θέμα, έχω να πω ότι μετά από αίτημα όλων των φορέων, του σωματείου των εργαζομένων, των γιατρών και της επιστημονικής επιτροπής, αποφασίσθηκε η προκήρυξη δημόσιου διαγωνισμού για την εκμίσθωση του χώρου της τραπεζαρίας του νοσοκομείου, σύμφωνα με όσα ορίζει ο ν. 2519/1997. Οι όροι της προκήρυξης συντάχθηκαν από επιτροπή, στην οποία συμμετείχαν, εκτός από τον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου, εκπρόσωποι του σωματείου των εργαζομένων, ο διευθυντής της Χειρουργικής Υπηρεσίας και η διευθύντρια της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας. Προσέλθαν πέντε ενδιαφερόμενοι. Ο διαγωνισμός απέβη άγονος. Κρίθηκε ότι είναι ασύμφορος για τα συμφέροντα του νοσοκομείου και απεφασίσθηκε να επαναληφθεί.

Αυτές είναι οι απαντήσεις στα ερωτήματα που έθεσε ο κύριος συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Ο κ. Ρόκος έχει το λόγο για δύο λεπτά, να πρωτολογήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Η εν εξελίξει ιδιωτικοποίηση του Ερυθρού Σταυρού, που ξεκίνησε με την εκποίηση της ακίνητης περιουσίας του στο όνομα της θυγατρικής "Ερρίκος Ντινάν", που έχω εδώ καταγγείλει και στο παρελθόν, συνεχίζεται κομμάτι-κομμάτι.

Ο ίδιος ο Υπουργός αυτήν τη στιγμή ομολογεί ότι ενώ τελείωσε ένα έργο, έστω και μ' αυτές τις καθυστερήσεις - δεν είναι όμως ακριβή τα στοιχεία - δεν λειτουργεί. Δεν λειτουργεί, λόγω έλλειψης προσωπικού, όπως ισχυρίζεται η διοίκηση, ενώ εσείς διαβεβαιώνετε ότι δεν λειτουργεί, για άλλους λόγους.

Κάποια στιγμή, μετά την ηθελημένη καθυστέρηση που παρατηρήθηκε από πλευράς διοίκησης, που δεν πήρε την ευθύνη να προχωρήσει με γρηγορότερους ρυθμούς για ένα έργο της τάξης των εκατόν εβδομήντα πέντε εκατομμυρίων (175.000.000) που έχει ολοκληρωθεί εδώ και τόσο καιρό, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και οι φορείς που τους εκπροσωπούν, οδηγήθηκαν στη συμβιβαστική λύση να το δώσουν, αρκεί να λειτουργήσει. Αυτό το κλίμα επικρατεί εκεί μέσα.

Το θέμα είναι κάποια στιγμή αυτές οι διοικήσεις των συμβουλίων να κληθούν να απολογηθούν, γιατί τέτοια εκσυγχρονισμένα έργα με

καλό εξοπλισμό, που έχουν στοιχίσει στο ελληνικό δημόσιο δεν λειτουργούν.

Ενώ το έργο έχει τελειώσει εδώ και δύο χρόνια και όχι τώρα τον Ιούνιο που λέτε, και λειτουργεί για τους γιατρούς και μόνο, δεν λειτουργεί για το υπόλοιπο προσωπικό.

Ξέρετε τι γίνεται, κύριε Πρόεδρε; Εκεί έχει μεγαλώσει το παζλ των συμφερόντων. Με τη δημιουργία του "Ερρίκου Ντινάν" δίπλα και του εμπορικού κέντρου, μεγαλώνει η πελατεία. Και έπεσαν οι επιχειρηματίες σαν όρνια να φάνε τον ιδρώτα του ελληνικού λαού που επένδυσε εκεί μέσα, αλλά και να δυσκολέψουν τους εργαζόμενους που τόσο καιρό δεν σιτίζονται. Κάποια στιγμή πρέπει να αποδίδονται ευθύνες. Γιατί θα έρθει η ώρα, όταν θα ολοκληρωθεί ο διαγωνισμός, κύριε Υπουργέ, με στοιχεία που θα σας φέρω να καταλάβετε τι διαγωνισμοί μαϊμούδες είναι αυτοί και πού θα οδηγήσουν. Όταν κλείσουν, τότε θα σας φέρω τα στοιχεία και θα τα πάτε στον εισαγγελέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για δύο λεπτά να δευτερολογήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, έδωσα ακριβή στοιχεία για τους χρόνους ανάπτυξης της υποδομής για να λειτουργήσει η κεντρική διανομή φαγητού του νοσοκομείου. Ο κύριος συνάδελφος τα αμφισβητεί. Από εκεί και πέρα, υπάρχει αδυναμία συνεννόησης. Νομίζω ότι δεν χρειάζεται να το επαναλάβω.

Τελείωσαν οι υποδομές στο τέλος του 1997. Ετέθη σε δοκιμαστική λειτουργία η διανομή φαγητού τον Ιούλιο του 1998. Παρουσιάστηκαν προβλήματα. Δεν χωρούσαν τα καρότσια στα ασανσέρ για παράδειγμα. Τι να κάνουμε; Χρειάστηκε μία συμπλήρωση της υποδομής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Δεν είναι μόνο θέμα υποδομής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Σας παρακαλώ.

Διαβεβαιώνω το συνάδελφο και το σώμα ότι σε δέκαπεντε ημέρες θα αρχίσει να λειτουργεί η κεντρική διανομή φαγητού. Λέει ο κύριος συνάδελφος ότι η διοίκηση ισχυρίζεται ότι υπάρχει έλλειψη προσωπικού. Μα, σε συνεργασία και σε συνεννόηση με τη διοίκηση του νοσοκομείου απαντούμε σε αυτήν την ερώτηση. Πάντοτε έτσι γίνεται.

Επαναλαμβάνω ότι δεν υπάρχει θέμα έλλειψης προσωπικού. Θα λειτουργήσει η διανομή μετά από δεκαπέντε ημέρες. Φοβούμαι ότι μπερδεύετε τα δύο θέματα. Μπερδεύετε το ένα θέμα με το άλλο. Η εκμίσθωση του χώρου της τραπεζαρίας είναι άλλο θέμα. Εκεί πράγματι υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων.

Όταν ενοικιάζεται ένας χώρος για να λειτουργήσει ένα κυλικείο, ένα εστιατόριο, ενώ υπάρχει και άλλο κυλικείο εξωτερικό μέσα στο νοσοκομείο και υπάρχουν και γύρω από το νοσοκομείο ανεπτυγμένες επιχειρήσεις που φιλοξενούν τους επισκέπτες του νοσοκομείου, όχι με το αζημίωτο βέβαια, αλλά εισπράττουν και από το λοιπό προσωπικό και τους γιατρούς, υπάρχει πράγματι σύγκρουση συμφερόντων.

Επαναλαμβάνω όμως ότι ο διαγωνισμός διενεργείται από επιτροπή, σύμφωνα με το νόμο και με τη συμμετοχή των εργαζομένων. Δεν μπορούμε μείς πάνω από αυτούς να αναθούμε σε συνηγόρους των δικών τους συμφερόντων. Προσωπικά έχω την εντύπωση ότι οι εργαζόμενοι υπερασπίζονται οι ίδιοι τα δικά τους συμφέροντα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτόκλητους συνήγορους δεν θέλουν.

Έγινε, λοιπόν, ο διαγωνισμός. Επειδή όμως θεωρήθηκε ότι το αποτέλεσμα του προς το συμφέρον του δημόσιου και τα νοσοκομεία, ακυρώθηκε και επαναλαμβάνεται. Τι άλλο να κάνουμε για την προστασία των συμφερόντων του δημοσίου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Εφαρμογή των αποφάσεων 827/25.5.1993 και 955/8.11.1994 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών με τις οποίες ιδρύθηκαν δύο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για την εκδίκαση παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ρουάντα".

Εισηγητές εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ είναι ο κ. Ιωάννης Καλαμακίδης και εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Απόστολος Σταύρος.

Επίσης, ως Υπουργός θα παρασταθεί ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

Ο κ. Δημήτριος Γεωργακόπουλος Βουλευτής Ηλείας με αίτησή του ζητεί να του χορηγηθεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η Βουλή ενέκρινε την ζητηθείσα άδεια.

Ο κ. Σταύρος Δήμας, Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας με επιστολή του ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για το νομοσχέδιο αυτό το Βουλευτή Επικρατείας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

Επίσης ο κ. Δημήτρης Τσοβόλας Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος με επιστολή του στο Προεδρείο ορίζει ως ειδικό αγορητή για το νομοσχέδιο αυτό τον κ. Γεώργιο Τσαφούλια.

Ο κ. Καλαμακίδης, έχει το λόγο για είκοσι λεπτά για να πρωτολογήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα ήμουν ιδιαίτερα ευτυχής εάν θα μου εδίδετο η ευκαιρία να εισηγηθώ την ίδρυση ενός διεθνούς ποινικού δικαστηρίου για την εκδίκαση παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου που έγιναν και γίνονται από την Τουρκία και έχουν σχέση με γενοκτονίες, λεηλασίες, εμπρησμούς, βασανισμούς και έλλειψη σεβασμού προς τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η τουρκική εισβολή στην Κύπρο προκάλεσε φρίκη, όλεθρο, καταστροφή. Με τη βία, με φόνους εν ψυχρώ, βιασμούς, επιθέσεις, βασανιστήρια, εξαναγκάσαν το 1/3 του συνολικού πληθυσμού της Κύπρου να εγκαταλείψει τα σπίτια του. Η τραγικότερη όψη του κυπριακού δράματος είναι οι αγνοούμενοι. Η Τουρκία όμως παρά τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών αρνείται να πληροφορήσει εάν ζουν, εάν δολοφονήθηκαν ή σε ποιες φυλακές σπνίζονται.

Η γενοκτονία των Ποντίων είναι ιστορικό γεγονός. Οι λόγοι, τα μέσα, οι συνεργοί, έχουν καταγραφεί στην ιστορία. Η πολιτική της Τουρκίας που έγινε μέσω δολοφονιών, εκτελέσεων, λεηλασιών, πυρπολήσεων, δεν έτυχε, δυστυχώς, της διεθνούς αποδοκιμασίας.

Η κοινή γνώμη και σήμερα ακόμα, παρακολουθεί συγκλονισμένη το δράμα της γενοκτονίας των Κούρδων που αγωνίζονται για την ανεξαρτησία τους και το δικαίωμα να αυτοπροσδιορίσουν το μέλλον τους και την εθνική τους οντότητα. Είναι προκλητικό, αλλά συγχρόνως θαρσύνει, οι σφαγές των λαών να θεωρούν τρομοκράτη τον αρχηγό ενός λαού που αγωνίζεται για τα ιδανικά της πατρίδος του.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφέρω μια περικοπή δηλώσεως που έκανε ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Κρητικός, σχετικά με το θέμα των Κούρδων. Λέει: "Ο αγώνας των Κούρδων είναι απευλευθερωτικός. Συνεπώς η συμμετοχή σε έναν τέτοιο αγώνα, πολύ περισσότερο του ηγέτη του, νομιμοποιεί το δικαίωμα παροχής ασύλου, που είναι πλέον καθήκον που γίνεται χρέος όταν η έκδοση αγωνιστή ζητείται από μία χώρα στην οποία τα ανθρώπινα δικαιώματα βρίσκονται στη διαδικασία του εκτελεστικού αποσπάσματος". Αυτή τη δήλωση και εγώ συνυπογράφω.

Στη Μικρά Ασία, οι σφαγές, οι λεηλασίες και η συστηματική εξόντωση του ελληνικού στοιχείου είναι έργα των νεοτούρκων.

Πεντακόσιες χιλιάδες νεκροί, θύματα της θηριωδίας. Η εκτεταμένη γενοκτονία, ο εξισλαμισμός, οι παρατεταμένοι διωγμοί συνιστούν εγκλήματα με βάση τις αποφάσεις της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ της 9ης Σεπτεμβρίου 1948.

Όμως, δυστυχώς οι λεγόμενες μεγάλες δυνάμεις έκλεισαν τα μάτια.

Η σφαγή των Αρμενίων είναι επίσης ένα ιστορικό γεγονός που συγκλόνισε την ανθρωπότητα και έργο των Τούρκων. Πρέπει στο σημείο αυτό να σημειωθεί, κύριοι συνάδελφοι, ότι τα εγκλήματα που στρέφονται κατά της ανθρωπότητας είναι απαράγραπτα, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο. Άρα, δεν υπάρχει θέμα παραγραφής των εγκλημάτων αυτών και συνεπώς μπορούν να κριθούν από ένα διεθνές δικαστήριο που θα συσταθεί με απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Σήμερα, όμως, κύριοι συνάδελφοι, εισηγούμαι σχέδιο νόμου περί εφαρμογής των αποφάσεων 827/1993 και 955/1994 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, με τις οποίες ιδρύθηκαν δύο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για την εκδίκαση παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ρουάντα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Πρόκειται για εκτεταμένες και κατάφωρες παραβιάσεις του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου, ήτοι μαζικές δολοφονίες, βιασμοί γυναικών, γενοκτονίες κλπ.

Η σύσταση ενός διεθνούς δικαστηρίου και η άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται, θα συμβάλει στην αποκατάσταση και διατήρηση της ειρήνης.

Κατ' αρχήν, σύμφωνα με το χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ είναι υποχρεωτικές για το ελληνικό κράτος. Για σοβαρές παραβιάσεις του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ εξέδωσε τις προαναφερθείσες αποφάσεις, με τις οποίες ιδρύεται διεθνές δικαστήριο αρμόδιο να δικάσει τέτοιες παραβιάσεις που διαπράχθηκαν στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από το έτος 1991 και στο έδαφος της Ρουάντα και των γειτονικών χωρών από το έτος 1994.

Σε εκτέλεση αυτών των αποφάσεων εισάγεται για ψήφιση το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο όμως θα πρέπει να συμβαδίζει με τις αρχές του ελληνικού Συντάγματος. Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι κατά το άρθρο 2 παράγραφος 2 του Συντάγματος, η Ελλάδα ακολουθώντας τους κανόνες Διεθνούς Δικαίου, επιδιώκει την εμπέδωση της δικαιοσύνης. Κατά το άρθρο 5 παράγραφος 2 του Συντάγματος, απαγορεύεται η έκδοση αλλοδαπού που δώκεται για δράση υπέρ της ελευθερίας, περίπτωση Οτσαλάν. Κατά το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις από την επικύρωση με νόμο, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη.

Άρα, το σχέδιο νόμου που συζητάμε συμβαδίζει με τις αρχές του ελληνικού Συντάγματος.

Στο συζητούμενο σχέδιο νόμου καθορίζονται τα εγκλήματα για τα οποία θα ασκηθεί ποινική δίωξη. Καθιερώνεται ειδική δικαιοδοσία των ελληνικών ποινικών δικαστηρίων, καθιερώνεται η προτεραιότητα στη διαδικασία του διεθνούς δικαστηρίου έναντι των ελληνικών αρχών, καθορίζεται η διαδικασία παράδοσης του κατηγορουμένου στο διεθνές δικαστήριο, καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο θα παρέχεται η δικαστική συνδρομή προς το διεθνές δικαστήριο και τέλος, διευκρινίζονται ζητήματα που αφορούν την εκτέλεση ποινών απονομής χάριτος ή μετατροπή της ποινής.

Με το σχέδιο νόμου καθιερώνεται η αρχή του διπλού αξιοποιήσιμου για τα αδικήματα που αναφέρονται στις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και ειδική δικαιοδοσία των ελληνικών ποινικών δικαστηρίων ανεξάρτητα από τον τόπο της τέλεσής του.

Τα διεθνή ποινικά δικαστήρια, όπως προανέφερα, έχουν προτεραιότητα στη δικαιοδοσία έναντι των αρμοδίων ελληνικών αρχών, προκειμένου για την εκδίκαση της ίδιας πράξης.

Δηλαδή αν μία πράξη εκδικάστηκε από τα διεθνή ποινικά δικαστήρια, παύει να διώκεται ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η κοινωνία των πολιτειών αποτελείται από κράτη ανεξάρτητα και κυρίαρχα. Η ανεξαρτησία, όμως αυτή, δεν σημαίνει ότι κάθε κράτος είναι ελεύθερο να πράττει κατά το δοκούν. Η ανεξαρτησία των κρατών στις διεθνείς σχέσεις έχει την αυτή έννοια, την οποία έχει η ελευθερία των ατόμων στο εσωτερικό της πολιτείας. Και στις δύο περιπτώσεις η ελευθερία του ατόμου και η ανεξαρτησία του κράτους περιορίζονται από κανόνες δικαίου.

Το κράτος δεσμεύεται από αποφάσεις, που ενέκρινε και προβλέπονται από το χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Η μετατροπή των διεθνών συνθηκών σε εσωτερικό δίκαιο είναι αναγκαία για να είναι υποχρεωτική στο εσωτερικό. Η μετατροπή γίνεται παρήκριν δια νόμου, όταν καθιερώνονται κανόνες δικαίου και δημιουργούν δικαιώματα και υποχρεώσεις για τους συμβαλλομένους.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών εισάγουν δίκαιο, το οποίο από τη φύση του εφαρμόζεται στις έννομες σχέσεις των κρατών-μελών και υπερισχύει κάθε διάταξης εσωτερικού δικαίου.

Ο θεσμός του διεθνούς ποινικού δικαστηρίου για την πρώτη Γιουγκοσλαβία και Ρουάντα πιστεύω ότι άνοιξε νέους ορίζοντες σε σχέση με το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η θεμελιώδης διαφορά μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου αφ'ενός και του διεθνούς ποινικού δικαστηρίου για την πρώτη Γιουγκοσλαβία και Ρουάντα αφ'ετέρου είναι ότι τα όργανα του Στρασβούργου ασκούν εποπτική δικαιοδοσία, ενώ το διεθνές ποινικό δικαστήριο για την πρώτη Γιουγκοσλαβία και Ρουάντα ασκεί πλήρη δικαιοδοσία πρωτογενούς φύσεως.

Αυτή η διαφορά έχει συνέπειες ιδιαίτερης σημασίας. Στο Στρασβούργο η απόδειξη των γεγονότων είναι καθήκον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία εξακριβώνει τα γεγονότα, με βάση τα στοιχεία που παρουσίασαν τα μέλη με δική τους επιμέλεια. Η διαδικασία, όμως, ενώπιον του διεθνούς ποινικού δικαστηρίου, είναι εντελώς διαφορετική, όσον αφορά την απόδειξη και την εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών.

Ο κατηγορούμενος στη δικαιοδοσία αυτή είναι μία ανεξάρτητη αρχή, είναι υπεύθυνος για την έρευνα των πραγματικών περιστατικών. Αν θεωρεί ότι υπάρχουν επαρκείς αποδείξεις, που παρέχουν βάσιμες υπόνοιες ότι ο ύποπτος διέπραξε αδικήματα, που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου, υποβάλλει την κατηγορία, με το σχετικό βεβαίως υλικό προς τον γνωμοδοτούντα δικαστή. Αν η κατηγορία επιβεβαιωθεί και ο κατηγορούμενος δεν ομολόγησε την πράξη, τότε προσδιορίζεται δικάσιμος.

Πρέπει να διασαφηνιστεί ότι επί της ενοχής, εδώ δεν αποφασίζει ένα σώμα ενόρκων, αλλά ένα δικαστικό συμβούλιο, που απαρτίζεται από τρεις τακτικούς δικαστές και πέντε εφέτες, σε δεύτερο βαθμό.

Ούτε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ούτε η επιτροπή εφαρμόζουν άμεσα ουσιαστικό Ποινικό Δίκαιο. Εξετάζουν μόνο αν τα εθνικά δικαστήρια τήρησαν τις διατάξεις της ευρωπαϊκής σύμβασης των δικαιωμάτων του ανθρώπου στην εκδίκαση αυτών των υποθέσεων.

Σπάνια τίθενται επί τάπητος ουσιαστικοί κανόνες Ποινικού Δικαίου στο Στρασβούργο. Αυτό είναι σαφές. Σύμφωνα με την αναφορά του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, η οποία παρουσιάστηκε στις 3 Μαΐου 1993, το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο οφείλει να εφαρμόζει κανόνες Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου, που αποτελούν αναμφισβήτητο μέρος του Διεθνούς Εθιμικού Δικαίου.

Εδώ θα πρέπει να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις. Πρώτη η απλή αναφορά στο Διεθνές Εθιμικό Δίκαιο, ως εφαρμοζόμενο δίκαιο προκαλεί σοβαρά θέματα δεδομένου ότι το πλαίσιο ορισμών για τις εθνικές προσβολές είναι ελλιπές.

Δεύτερη παρατήρηση, ο ορισμός της εγκληματικής συμπεριφοράς που εμπίπτει στα άρθρα 2 έως 5 του Κώδικα του Διεθνούς

Δικαστηρίου είναι μάλλον ασαφής, αφού η αόριστη διατύπωση "άλλες απάνθρωπες πράξεις" στο άρθρο 5 του κώδικα, προκαλεί ασάφεια για το χαρακτηρισμό μιας πράξης ως εγκλήματος.

Τρίτη παρατήρηση, τα εγκλήματα κατά των δικαιωμάτων της ανθρωπότητας διαπράττονται από ανθρώπους και όχι από την αφηρημένη υπόσταση του κράτους. Γι' αυτόν το λόγο τιμωρούνται και θα πρέπει να τιμωρούνται οι άνθρωποι και όχι τα κράτη.

Τελευταία παρατήρηση είναι η εξής: Σκοπός δεν πρέπει να είναι η εκδίκαση, αλλά η απόδοση δικαιοσύνης και η διασφάλιση του δικαίου των λαών.

Με αυτές τις παρατηρήσεις εισηγούμαι την ψήφιση του σχεδίου νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, η ίδρυση των δύο διεθνών ποινικών δικαστηρίων για την εκδίκαση παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου κινείται, μερικώς έστω, προς την κατεύθυνση της διεθνούς νομιμότητας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σαν ιδέα είναι σωστή.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, στις 25 Μαΐου 1993, εξέδωσε την υπ' αριθ. 827 απόφαση με την οποία συνιστά διεθνές δικαστήριο για την εκδίκαση υποθέσεων σοβαρών παραβιάσεων Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου για την πρώτη Γιουγκοσλαβία.

Επίσης, εξέδωσε και την υπ' αριθμ. 955/94 απόφασή του για τη Ρουάντα. Έτσι η ίδρυση των δύο διεθνών ποινικών δικαστηρίων βρίσκεται σε πλήρη εφαρμογή με τα αισθήματα δικαίου της διεθνούς κοινότητας, αρκεί το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο να κινηθεί προς όλες τις πλευρές και όχι να ενεργήσει επιλεκτικά προς μία κατεύθυνση.

Όπως είναι γνωστό οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας είναι υποχρεωτικές και δεσμευτικές για τη χώρα μας, αφού η Ελλάδα πάντοτε κινείται στα πλαίσια της διεθνούς νομιμότητας.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο συμβαδίζει με τις αρχές του ελληνικού Συντάγματος, αλλά και τη βούληση του ελληνικού λαού στη μη διάπραξη εγκλημάτων ανθρωπιστικού δικαίου. Συνεπώς, η ευαισθησία του Συμβουλίου Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. με τις πιο πάνω αποφάσεις του είναι θεμιτή και επιβεβλημένη.

Όμως εγκλήματα, όπως αυτά που περιγράφονται στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, δηλαδή, σοβαρές παραβιάσεις της Σύμβασης της Γενεύης, παραβιάσεις των νόμων ή εθίμων του πολέμου, γενοκτονίες και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διαπράχθηκαν από τους Τούρκους σε βάρος του κυπριακού Ελληνισμού και διαπράττονται σήμερα σε βάρος του κυπριακού λαού, η διεθνής κοινότητα, ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, τι έπραξε και τι πράττει;

Πώς ανέχεται η διεθνής κοινότητα τα εγκλήματα σε βάρος του κυπριακού, του κυπριακού λαού; Πώς ανέχεται τη μη εφαρμογή των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας για την Κύπρο; Γιατί μέχρι σήμερα δεν ιδρύθηκε διεθνές ποινικό δικαστήριο για να δικάσει τους υπεύθυνους των παραβιάσεων, όπως αυτές αναφέρονται στα άρθρα 3, 4 και 5 του συζητούμενου νομοσχεδίου σε βάρος του κυπριακού Ελληνισμού και του κυπριακού λαού;

Κύριε Πρόεδρε, παρ'όλα όσα ακούσθηκαν ειδικότερα στην επιτροπή για τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών, δεν μπορώ να λησμονήσω ως Έλλην πολίτης τις θετικές αποφάσεις και τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. όσον αφορά την Κύπρο, ανεξάρτητα αν αυτές μέχρι σήμερα δεν μπόρεσαν για διαφόρους λόγους να εφαρμοσθούν. Αυτό είναι, αν θέλετε, θέμα των ικανοτήτων και των δυνατοτήτων συγχρόνως των οποίων διαχρονικά ελληνικών κυβερνήσεων να προστατεύσουν αυτές αποφάσεις και αν έχουμε τη δύναμη ως έθνος να τις επιβάλουμε.

Η Νέα Δημοκρατία στηρίζει και ψηφίζει βέβαια αυτό το νομοσχέδιο. Εκφράζουμε όμως την ευχή η Κυβέρνηση να

κινήσει τις απαραίτητες διαδικασίες για τον ποινικό κολασμό των υπεύθυνων για τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έγιναν σε βάρος του κυπριακού Ελληνισμού. Δεν είναι δυνατόν η διεθνής κοινότητα να δώσει συγχωροχάρτι για όσα διεπράχθησαν παλαιότερα για την εξόντωση του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης, τη γενοκτονία των Ποντίων και τη γενοκτονία των Αρμενίων. Δεν είναι δυνατόν η εξόντωση του κουρδικού λαού να περνά απαρατήρητη. Δεν είναι δυνατόν η διεθνής κοινότητα να παραμένει απαθής μπροστά στο δράμα του κουρδικού λαού.

Τώρα που το πρόβλημα αυτό διεθνοποιείται, εκφράζω την ευχή και θέλω να πιστεύω, ότι η διεθνής κοινότητα θα ανταποκριθεί στο αίτημα των λαών για δικαιοσύνη και σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πιστεύω, ότι έχει φθάσει η ώρα για να δικαιωθεί ο κουρδικός λαός και ο ηγέτης του, ο κ. Οτσαλάν.

Δεν μπορούμε όμως, κύριε Πρόεδρε, ως λαός να ανεχόμαστε διαχρονικά την ατιμωρησία των Τούρκων, όταν και σήμερα απειλούνται κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας, ο εναέριος, ο θαλάσσιος και ο χερσαίος χώρος. Θα έπρεπε να υπάρξει και εκεί μία πρόβλεψη, ώστε όταν ένα κράτος αποδεδειγμένα, όπως κάνει η Τουρκία σήμερα, απειλεί ένα άλλο κράτος, να υπάρχουν και οι ανάλογες κυρώσεις.

Με αυτές τις επισημάνσεις και παρατηρήσεις η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει το νομοσχέδιο αυτό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά γενικά θεωρεία σαράντα τέσσερις μαθητές με τρεις συνοδούς-καθηγητές από την Ελληνογαλλική Σχολή ΟΥΡΣΟΥΛΙΝΕΣ, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ".

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι ο συνάδελφος κ. Γκαλήπ Γκαλήπ ζητεί ολιγόμηρη άδεια απουσίας του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Κόρακας, έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έπεται από μια καθυστέρηση αρκετών μηνών, που μας δημιούργησε την ελπίδα ότι ίσως η Κυβέρνηση θα άκουγε την άποψη της πλειοψηφίας της Διαρκούς Επιτροπής της Βουλής, που συζήτησε αυτό το νομοσχέδιο και δεν θα το έφερνε για ψήφιση, ερχόμαστε σήμερα δυστυχώς να τα συζητήσουμε στην Ολομέλεια του Σώματος και να κληθούμε να το ψηφίσουμε.

Ήδη τονίσαμε στην επιτροπή ότι, κατά τη γνώμη μας, κάτι τέτοιο δεν πρέπει να συμβεί. Και ξεκινώντας, θέλουμε να κάνουμε έστω μια ύστατη έκκληση στην Κυβέρνηση να το αποσύρει και να ενημερώσει τους αρμόδιους και τον αρμόδιο οργανισμό, ότι η Ελλάδα για τους συγκεκριμένους λόγους, που θα πούμε και παρακάτω, δεν μπορεί να ψηφίσει ένα τέτοιο νομοσχέδιο.

Πράγματι, πρόκειται για αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για τη δημιουργία δύο δικαστηρίων με συγκεκριμένη αποστολή, να δικάσουν τα εγκλήματα που έγιναν στη Γιουγκοσλαβία και στη Ρουάντα. Πρέπει να πούμε από την αρχή ότι πολύ σωστά παρήρτησαν συνάδελφοι, νομικοί, στη Βουλή ότι εδώ δε θεσπίζεται από το διεθνή οργανισμό ένα γενικότερο πλαίσιο πρόληψης, καταστολής, αποτροπής πράξεων κατά της ανθρωπότητας, αλλά ένα πλαίσιο συγκεκριμένο που αφορά συγκεκριμένες χώρες και συγκεκριμένους λαούς.

Αυτή και μόνο η παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, υποδηλώνει ότι τα

δικαστήρια αυτά έρχονται να εξυπηρετήσουν κάποιες σκοπιμότητες. Κατά τη γνώμη μας, οι σκοπιμότητες αυτές είναι προφανείς. Και γίνονται ακόμα πιο καθαρές, εάν εξετάσουμε την περίπτωση του δικαστηρίου για τη Γιουγκοσλαβία, γιατί είναι ακριβώς στην περιοχή μας και είμαστε -εάν θέλετε- καλύτεροι γνώστες των εξελίξεων και των πραγμάτων εκεί.

Στη Γιουγκοσλαβία, κατάφεραν τελικά οι ιμπεριαλιστές να ρίξουν τους λαούς της σ' έναν εμφύλιο πόλεμο. Και ξέρουμε πολύ καλά ότι σ' ένα εμφύλιο πόλεμο υπάρχουν εγκλήματα, πράξεις απαράδεκτες, εγκληματικές και από τις δύο μεριές. Βεβαίως, δεν είναι δυνατό για ένα εμφύλιο πόλεμο να στήνονται τέτοια διεθνή δικαστήρια.

Νομίζουμε ότι ήταν άστοχος ο παραλληλισμός που έγινε ανάμεσα σ' αυτό το δικαστήριο, που πάει να στηθεί τώρα και στο δικαστήριο της Νυρεμβέργης και ως προς την αποστολή του, αλλά και ως προς το γεγονός ότι τα δικαστήρια αυτά καλούνται να δικάσουν πράξεις προγενέστερες από τη σύσταση του δικαστηρίου και από τον ορισμό τους μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο. Δηλαδή, δεν είναι δυνατό να δικάσεις κάποιον για πράξεις που έκανε, με βάση νόμο που ψηφίζεις μετά την εκτέλεση των πράξεων, γιατί τότε που τις έκανε, ορισμένες τουλάχιστον από αυτές, δεν θεωρούνταν εγκλήματα.

Στο δικαστήριο της Νυρεμβέργης ήταν διαφορετικά. Ήταν ένα παγκόσμιο ζήτημα, ήταν ένα εγκλημα, που εκτελέστηκε ενάντια σε ολόκληρη την ανθρωπότητα από το ναζισμό και κατά συνέπεια δεν μπορεί να γίνεται σύγκριση.

Είχα, κύριε Πρόεδρε, τη δυνατότητα να έχω μία πολύ άμεση προσωπική εμπειρία και να συσσωρεύσω κάποια πείρα γύρω από το θέμα της Γιουγκοσλαβίας και γιατί έτυχε να πάρω μέρος στις συζητήσεις που έγιναν στην ολομέλεια της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, ως μέλος της Ελληνικής Αντιπροσωπείας, αλλά και γιατί είμαι Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Μετανάστευσης Προσφύγων και Δημογραφίας του ιδίου οργανισμού, που συζήτησε πάρα πολύ συγκεκριμένα το ζήτημα της δημιουργίας του δικαστηρίου για τη Γιουγκοσλαβία και είχαμε και ακρόασεις υψηλά ιστάμενων παραγόντων.

Είχα μερικές αμφιβολίες αλλά με αυτές τις συζητήσεις μου διαλύθηκαν και είμαι πεπεισμένος ότι το δικαστήριο αυτό πάει να εξυπηρετήσει σκοπιμότητες.

Και έθεσα εκεί το ερώτημα, που έθεσαν και άλλοι συνάδελφοι εδώ, γιατί τώρα σκεφθήκατε να κάντε τέτοιο δικαστήριο και δεν κάνατε δικαστήριο παρόμοιο για το Βιετνάμ, για άλλα εγκλήματα που έχουν διαπραχθεί από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, για τη Γρανάδα, κλπ., γιατί δεν κάνατε ένα δικαστήριο κατά των εγκλημάτων του Ισραήλ, κατά του παλαιστινιακού λαού, γιατί δεν κάνατε ένα δικαστήριο κατά των εγκλημάτων των Γάλλων κατά του λαού της Αλγερίας -υπήρχε ο Ο.Η.Ε., υπήρχε η ιδρυτική πράξη- όπου ενάμισι εκατομμύριο Αλγερινούς σφαγίασαν οι Γάλλοι ιμπεριαλιστές στη διάρκεια της αλγερινής επανάστασης, εκατοντάδες χιλιάδες σφαγίασαν στη Μαδαγασκάρη και έρχεστε τώρα, κύριοι, με περίσσια υποκρισία, ως υπερασπιστές του ανθρώπου και προβάλλοντας τέτοιες ευαισθησίες να στήσετε δικαστήριο κατά των Σέρβων ουσιαστικά; Γιατί; Δεν είναι θέμα, κύριε Πρόεδρε, αν συμφωνεί κανείς με όλες τις αποφάσεις και τις ενέργειες των ηγετών Σέρβων, αλλά πρέπει να συμφωνήσουμε ότι θεωρούνται οι Σέρβοι ως το "μαύρο πρόβατο" στην περιοχή μας διότι σηκώνουν κεφάλι στους ιμπεριαλιστές, διότι αντιστέκονται. Αν έσκυβαν και αυτοί το κεφάλι, αν τους έλεγαν "περάστε, σφάξτε με Αγά μου ν'αγιάσω", τότε δεν θα υπήρχε πρόβλημα. Θα ήταν και αυτοί όπως και οι μουσουλμάνοι, Κροάτες και οι άλλοι που έχουν υποταχθεί, θα ήταν πάρα πολύ συμπαθείς σ'αυτούς τους κύκλους.

Οι Σέρβοι με τη στάση τους αυτή είναι βέβαιο ότι στέλνουν ένα μήνυμα αντίστασης, ένα μήνυμα πολύτιμο στις σημερινές συνθήκες όπου οι Αμερικανοί ιμπεριαλιστές και γενικότερα οι νατοϊκοί ιμπεριαλιστές θέλουν να πείσουν τους λαούς ότι η διαταγή τους πρέπει εξάπαντος να εκτελεστεί. Αυτοί αποφασίζουν να βομβαρδίσουν οπουδήποτε κλπ.

Δείτε τώρα τι γίνεται με το Ιράκ. Φυσικά δεν μπορεί να

συμφωνεί κανείς με την πολιτική που ακολουθεί ο Σαντάμ Χουσεΐν. Είναι μια πολιτική δικτατορική, αντιλαϊκή, οι κομμουνιστές διώκονται, σφαγιάζονται κλπ., αλλά υπάρχει ένα γενικότερο θέμα. Έχει το δικαίωμα ο οποιοσδήποτε και διεθνής ακόμα οργανισμός επειδή στο εσωτερικό της χώρας υπάρχει μια καταπίεση σε βάρος ενός λαού -και επιλεκτικά βεβαίως, γιατί τέτοιες καταπίεσεις έχουμε σε πολλές χώρες, αλλά είναι φιλικές προς τις Η.Π.Α.- να αποφασίζει και να διατάζει βομβαρδισμούς; Διακόσιοι πενήντα χιλιάδες αθώοι Ιρακινοί σκοτώθηκαν στους προηγούμενους βομβαρδισμούς. Και βγαίνουν τώρα με περίσσιο θράσος και κάνουν αυτά και δεν έχει το σθένος η ελληνική Κυβέρνηση να βγει να πει "όχι εμείς θα προβάλουμε βέτο παντού, όταν πρόκειται για τέτοια ζητήματα". Δεν το καταλαβαίνω. Στην περιοχή μας διαπράττονται αυτά τα εγκλήματα.

Αυτοί λοιπόν, αυτοί οι κύριοι που διαπράττουν τόσα εγκλήματα, έρχονται εδώ και στήνουν ένα τέτοιο δικαστήριο. Και το ερώτημα τίθεται -είναι θέμα ηθικής τάξης και συνείδησης, κύριε Πρόεδρε- ως εξής: Είναι δυνατόν εμείς να συνεργήσουμε σε τέτοιες πράξεις; Και μάλιστα στο άρθρο 9 ή στο άρθρο 8 -δεν θυμάμαι καλά- λέει ότι υπάρχει και συναρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου με τα εθνικά δικαστήρια. Δηλαδή και εμείς θα τους πιάσουμε εδώ και εμείς θα τους συλλάβουμε και εμείς θα τους δικάσουμε, αν καταφύγουν στην πατρίδα μας. Αυτά είναι πράγματα απαράδεκτα, αδιανόητα!

Και φυσικά το ότι εξυπηρετεί σκοπιμότητες, φαίνεται και από ένα άλλο γεγονός. Διώκονται και καταζητούνται οι ηγέτες της Σέρπσκα Ρεπούμπλικα, της Σερβικής Δημοκρατίας της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, ο Κάρατζιτς, ο Μπλάνιτς, αλλά δεν διώκεται ο Ιζεντμπέκοβιτς ή ο Τούτσαν. Αυτοί δεν πήραν μέρος στον εμφύλιο πόλεμο; Είναι λίγα τα εγκλήματα με τα οποία βαρύνονται οι κροατικές δυνάμεις ασφαλείας και ο επικεφαλής τους φυσικά, σαν αρχηγός του κράτους, ο Τούτσαν κατά των Σέρβων της Κροατίας; Εκατοντάδες χιλιάδες Σέρβους εκτόπισαν, δολοφόνησαν, βασάνισαν, βίασαν!

Έτυχε να πάω, κύριε Πρόεδρε, στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη ως παρατηρητής στις εκλογές της Σερβικής Δημοκρατίας το Νοέμβριο, αν θυμάμαι καλά, του 1997 και εκεί είχα την ευκαιρία να ενημερωθώ από πρώτο χέρι, στο Σαράγιεβο, και από τους λεγόμενους εκπροσώπους της διεθνούς κοινότητας και από μουσουλμάνους και από Σέρβους και από Κροάτες.

Τρεισήμισι χιλιάδες Σέρβοι του Σαράγιεβο κακοποιήθηκαν με το χειρότερο τρόπο, κορίτσια βιάστηκαν, παιδιά βασανίστηκαν και εκδιώχθηκαν από τα σπίτια τους, μετά την υπογραφή του Ντέιτον. Ακούσατε τίποτα γι' αυτά;

Στη Σερμίαπνισα έλεγαν ότι σκότωσαν χιλιάδες οι Σέρβοι και όταν έγιναν οι εκλογές τότε, το Νοέμβριο του 1997, αυτοί οι σκοτωμένοι, που ήταν γραμμένοι και σε κατάλογο, ψήφισαν.

Αυτά τα πράγματα δεν τα παίρνουμε υπόψη μας; Θυμάσθε το βομβαρδισμό της αγοράς του Σαράγιεβο; Τότε ξεσηκώθηκαν, λέγοντας ότι οι Σέρβοι βομβάρδισαν την αγορά του Σαράγιεβο, για να δικαιολογήσουν τους βομβαρδισμούς κατά των Σέρβων και τον αποπλυσμό τους. Μετά από την έρευνα αποδείχτηκε ότι βομβαρδίστηκε η αγορά από το μουσουλμανικό τομέα. Τέτοια πράγματα έγιναν.

Βεβαίως, πρέπει ακόμη να πούμε ότι δολοφόνησαν έναν ανώτατο αξιωματικό της Σερβικής Αστυνομίας οι διεθνείς δυνάμεις, χωρίς καν να είναι στους καταλόγους. Και όταν υπήρξε διαμαρτυρία έλεγαν "ναι αλλά έχουμε και μυστικούς καταλόγους". Από που αντλούν το δικαίωμα να εκτελούν; Καταλαβαίνετε σε ποια περιπέτεια μπαίνουμε; Δεν ξέρω αν είναι κανείς εξουσιοδοτημένος και από ποιόν να προχωρήσει σε τέτοιου είδους πράγματα.

Ακόμα ενημερώθηκα ότι πριν μερικούς μήνες στο εξωτερικό συνελήφθη η Πρόεδρος της Σερβικής Δημοκρατίας της Βοσνίας Ερζεγοβίνης, η κ. Πλάβιτς, γιατί δεν ήταν στον κατάλογο, αλλά έπρεπε να τη συλλάβουν για να φάσουν όλα τα κιτάπια τους και τους μυστικούς καταλόγους κλπ., για να δουν μήπως είναι. Τελικά αφέθηκε ελεύθερη κάτω από τη γενική κατακραυγή.

Για να καταλάβετε η κ. Πλάβιτς δεν ήταν καθόλου εχθρική

απέναντί τους, έχει όμως την ατυχία να είναι Σέρβα. Τέτοιο πρόβλημα δεν θα μπορούσε ποτέ να συμβεί για τον κ. Τούτσαν ή για τον κ. Ιζεντμπέκοβιτς.

Τα λέω αυτά, κύριε Πρόεδρε, για να δείξω, πόσο αυτό το δικαστήριο είναι δικαστήριο σκοπιμότητας.

Επίσης είναι γεγονός ότι δεν μπορεί ο ΟΗΕ να έχει ως αποστολή την παραπέρα υποδαύλιση και διατήρηση μιας έντασης. Έχετε την εντύπωση ότι μ' αυτό το δικαστήριο θα έχουμε ειρήνευση; Δεν θα ανοίξουν νέες πληγές; Δεν θα υπάρξει νέα αγανάκτηση των Σέρβων και δικαιολογημένη, αφού είναι ο στόχος που βάζει το δικαστήριο αυτό στη Γιουγκοσλαβία; Νομίζετε ότι ένας τέτοιος περήφανος λαός θα το βάλεi τόσο εύκολα κάτω; Άλλα μέσα θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την ειρήνη.

Πριν απ' όλα, θα έπρεπε να σταματήσουν αυτοί οι υποκριτές, οι ιμπεριαλιστές να επεμβαίνουν στα εσωτερικά των άλλων χωρών και λαών. Πρέπει να σταματήσουν να εξοπλίζουν αυτούς που υπηρετούν τα συμφέροντά τους.

Και αυτό πρέπει να το πούμε. Ενώ οι Σέρβοι έχουν ουσιαστικά αποπλιστεί και έχουν πανάρχαια όπλα αυτήν τη στιγμή, οι μουσουλμάνοι έχουν όπλα τρίτης γενιάς.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, είναι μαρτυρία -κατάθεση του ίδιου του Αμερικανού εκπροσώπου της διεθνούς κοινότητας στη Γιουγκοσλαβία. Όταν ρωτήσαμε, "πού τα βρίσκουν τα όπλα", μας απάντησε ευθέως "από τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Σαουδική Αραβία, την Τουρκία και το Ιράν". Έχουν μετατρέψει το Σαράγιεβο, από μια κοσμοπολίτικη πόλη που ήταν σε μια μουσουλμανική, ισλαμική ουσιαστικά πόλη, για να υπηρετούν βεβαίως τα συμφέροντά τους και έτσι φαίνεται και η υποκρισία τους, όταν μιλάνε για την Τουρκία και τους ισλαμιστές κλπ. Αυτό που τους ενδιαφέρει είναι, πώς θα υπηρετήσουν καλύτερα τα συμφέροντά τους.

Τίθεται κατά συνέπεια το ερώτημα, ποιο ρόλο παίζει σήμερα ο ΟΗΕ. Κατά τη γνώμη μας είναι καθαρό. Ο ΟΗΕ με το νέο συσχετισμό δυνάμεων, μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και στη Σοβιετική Ένωση, μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, παίζει το ρόλο του νομιμοποιητή αποφάσεων που παίρνονται έξω από τον ΟΗΕ, κυρίως από το ΝΑΤΟ και πολλές φορές που πάρθηκαν πριν αποφασίσει ο ΟΗΕ. Δηλαδή έρχεται εκ των υστέρων ο ΟΗΕ να νομιμοποιήσει τέτοιες αποφάσεις.

Θα ήθελα να πω ότι για μας, κύριε Πρόεδρε, αυτό το δικαστήριο δεν πρέπει να στηθεί για τους λόγους που εξηγήσαμε. Δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να ρίχνει λάδι στη φωτιά.

Βεβαίως, σωστά τέθηκε το θέμα των άλλων εγκλημάτων που διαπράττονται σήμερα. Μάλιστα, θυμάμαι ότι στη συζήτηση που είχαμε στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στην ολομέλεια και στην επιτροπή, αυτοί που υπερθεμάτιζαν για τη δημιουργία αυτού του δικαστηρίου, ήταν οι εκπρόσωποι του τουρκικού κοινοβουλίου. Και όταν θέσαμε το ερώτημα, τι γνώμη θα είχαν να γίνει κάποιο τέτοιο δικαστήριο για το κουρδικό ζήτημα και να δικαστούν έστω -για να είμαστε αντικειμενικοί- όλοι όσοι έχουν εγκληματίσει, τότε ξεσηκώθηκαν και μας κατήγγειλαν ότι επειδή είμαστε Έλληνες διακατεχόμαστε από κάποιο μίσος κατά του τουρκικού λαού κλπ.

Βεβαίως, ο περίγυρος των υποκριτών, αυτών που εφαρμόζουν δύο μέτρα και δύο σταθμά, δεν βρήκαν κουβέντα να πουν, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, γιατί υπάρχουν και φωτεινές εξαιρέσεις που ευτυχώς πληθαίνουν και με τη δική μας προσπάθεια και πίεση.

Έπιασαν τώρα τον Οτσαλάν. Φυσικά, εμείς θέλουμε να ελπίζουμε - και καλούμε την ελληνική Κυβέρνηση να ασκήσει όλη την επιρροή της προς αυτήν την κατεύθυνση- ότι θα δοθεί το καθεστώς του πολιτικού πρόσφυγα, θα δοθεί πολιτικό άσυλο στον ηγέτη του ΡΚΚ στον Αμπτουλά Οτσαλάν. Κοιτάzte όμως, με πόσο θράσος διεκδικεί τον Οτσαλάν η Τουρκία. Αυτός είναι τρομοκράτης, αυτός είναι ο εγκληματίας κλπ. Εδώ όμως, ο νόμος μιλάει για γενοκτονία και έχει ολόκληρο άρθρο

για τη γενοκτονία. Εάν αυτή η πολιτική που ακολουθεί σήμερα η Τουρκία κατά του κουρδικού λαού δεν είναι γενοκτονία, τότε τι είναι γενοκτονία;

Τέθηκε πράγματι από ένα συνάδελφο στην επιτροπή -αν θυμάμαι καλά από τον κ. Κουβέλη- ένα θέμα συνταγματικότητας. Είπαμε από την αρχή κατά πόσο είναι δυνατόν να ποινικοποιούνται πράξεις εκ των υστέρων. Πιστεύουμε ότι τέτοιο θέμα υπάρχει και πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη.

Όσον αφορά τώρα τη Ρουάντα, τι έγινε, κύριοι Βουλευτές, εκεί στην πραγματικότητα; Στη Ρουάντα, για να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας, είχαμε έναν ανταγωνισμό συμφερόντων ανάμεσα στην ΕΛΦ ΕΚΙΤΕΝ, τη γαλλική πολυεθνική και σε αμερικάνικα πολυεθνικά συμφέροντα, κυρίως για τις μεγάλες γνωστές λίμνες στην Κεντρική Αφρική, που έχουν ιδιαίτερα πλούσια κοιτάσματα πετρελαίου, ουρανίου και άλλων πολύτιμων μεταλλευμάτων. Εκεί, λοιπόν, γίνεται η σύγκρουση αυτών των συμφερόντων. Και οι πράκτορες αυτών των συμφερόντων προκαλούν, όπως και στη Γιουγκοσλαβία και σε άλλα μέρη του κόσμου, τον εθνικιστικό φανατισμό και ρίχνουν τους λαούς στην αλληλοσφαγή. Υπήρξαν ένα με ενάμισι εκατομμύριο σκοτωμένοι στη Ρουάντα, πέρα από αυτούς που πεθαίνουν καθημερινά από την πείνα και την εξουθλίωση, για να υπηρέτησουν τα συμφέροντα αυτών των πολυεθνικών. Βάζουν τους Χούτου και τους Τούτσι να σφάζονται και αυτοί παίζουν το παιχνίδι τους.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με την εξής παρατήρηση: Αν για κάποιους πρέπει να στηθούν τέτοια δικαστήρια, είναι ακριβώς γιατί αυτοί που υποκινούν, για τα συμφέροντά τους, τα οποία εγκλήματα γίνονται σε βάρος της ανθρωπότητας. Και κατά περίπτωση είναι οι ίδιοι και στη Γιουγκοσλαβία και στη Ρουάντα και σε άλλα μέρη, που ενδεχόμενα οι σκοπιμότητες των ιμπεριαλιστών αυτών θα θελήσουν να στήσουν τέτοια δικαστήρια. Είναι οι Γερμανοί, οι Γάλλοι, οι Αμερικάνοι και γενικότερα οι νατοϊκοί ιμπεριαλιστές που συγκρούονται.

Να γιατί, τελειώνοντας, θέλουμε να κάνουμε αυτήν την ύστατη έκκληση προς την ελληνική Βουλή. Εάν ξεκινήσουμε με την ψήφιση τέτοιων νομοσχεδίων και τη δημιουργία τέτοιων δικαστηρίων, δεν κάνουμε τίποτα περισσότερο, παρά να σπρώχνουμε την ανθρωπότητα σε ένα δρόμο που μόνο δεινά μπορεί να σωρεύει τόσο γενικότερα στον κόσμο όσο και στο λαό μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η διεθνής νομιμότητα δεν είναι δυνατόν να ασκείται επιλεκτικά και ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών και το Συμβούλιο Ασφαλείας πάρα πολλές φορές έχουν αντιμετωπίσει με ένα επιλεκτικό τρόπο τη διεθνή νομιμότητα. Το αποτέλεσμα αυτής της συμπεριφοράς του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και του Συμβουλίου Ασφαλείας είναι να μειώνεται το κύρος τους, να μειώνεται το κύρος τους έναντι της διεθνούς κοινής γνώμης.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν παραβιάστηκε η διεθνής νομιμότητα με την κατοχή του βόρειου τμήματος του νησιού της Κύπρου; Δεν παραβιάστηκε η διεθνής νομιμότητα με τα εγκλήματα κατά των Παλαιστινίων; Δεν παραβιάζεται η διεθνής νομιμότητα αυτήν την ώρα με τη σε βάρος του κουρδικού λαού γενοκτονία; Τα παραδείγματα περισσεύουν. Δεν είναι δυνατόν όμως ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών κάτω από τους γνωστούς και συγκεκριμένους συσχετισμούς τη μια φορά να ευαισθητοποιείται και να ορνύει στο όνομα της διεθνούς νομιμότητας και της υποχρέωσης του σεβασμού της και την άλλη μέρα να κρύβεται πίσω από το δάκτυλό του, όταν πρόκειται για χώρες, όταν πρόκειται για περιπτώσεις, που δεν είναι στο ιδιότελές ενδιαφέρον των Ηνωμένων Πολιτειών, που αναμφισβήτητα ελέγχουν και καθοδηγούν σε μεγάλο, σε σημαντικό βαθμό τη συμπεριφορά και του ΟΗΕ και του Συμβουλίου Ασφαλείας. Ποιος θα είχε αντίρρηση να ιδρυθεί ένα διεθνές ποινικό δικαστήριο με διάρκεια, με συνέχεια και με δυνατότητα να

επιλαμβάνεται όλων των εγκληματικών πράξεων, όλων των πράξεων που προσβάλουν τη διεθνή νομιμότητα; Καμία αντίρρηση. Αλλά αυτή η ad hoc ίδρυση ποινικών διεθνών δικαστηρίων, δεν είναι καθόλου πειστική και μαρτυρά, με ένα κραυγαλέο τρόπο, τη σκοπιμότητα της ίδρυσης αυτών των δικαστηρίων.

Κανείς δεν μπορεί να έχει αντίρρηση ότι έγιναν εγκληματικές πράξεις και στην τέως Γιουγκοσλαβία και στη Ρουάντα. Κανείς όμως δεν πρέπει να έχει αντίρρηση ότι και σήμερα συντελούνται άλλες εγκληματικές πράξεις σε βάρος άλλων λαών. Πού είναι η ευαισθησία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών; Πού είναι η ευαισθησία του Συμβουλίου Ασφαλείας να επιληφθεί όχι μόνο με δικαστήρια αλλά και με άλλες διαδικασίες προκειμένου τους χειμαζόμενους και εξοντούμενους λαούς να τους σώσει. Πρόκειται για μία αδιαφορία, η οποία δεν είναι άμοιρη σκοπιμοτήτων και ιδιαίτερων συμφερόντων που έχουν οι ισχυροί, που αναμφισβήτητα ελέγχουν και καθοδηγούν τη συμπεριφορά επαναλαμβάνω του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν θα ψηφίσουμε το σχέδιο νόμου όχι γιατί πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται από τη διεθνή κοινότητα η οποία εγκληματικότητα σημειώνεται σε βάρος των λαών. Δεν θα ψηφίσουμε το σχέδιο νόμου γιατί θέλουμε να καταθέσουμε την αντίρρησή μας για σκοπιμότητες οι οποίες προωθούνται μέσα από τέτοιες ρυθμίσεις, σαν και αυτήν τη ρύθμιση που εισηγείται το κρινόμενο σήμερα σχέδιο νόμου.

Είναι ακριβές, κύριε Πρόεδρε, ότι στη Διαρκή Επιτροπή έθεσα και θέμα συνταγματικότητας μερικών διατάξεων. Και ερωτώ τον κάθε καλόπιστο. Είναι συνταγματική η ρύθμιση του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, που έρχεται να καθιερώσει εγκλήματα τα οποία με έναν αναδρομικό τρόπο έρχονται να αναφερθούν και να καλύψουν συμπεριφορές που συνετελέστησαν, εγκληματικές συμπεριφορές, είτε στην τέως Γιουγκοσλαβία είτε στη Ρουάντα; Είναι συνταγματικό κύριοι συνάδελφοι; Και η αρχή *nullum crimen, nulla poena sine lege* που πάει; Θα την ξεχάσουμε στο όνομα της υποχρέωσης όπως μας είπε η Κυβέρνηση στη Διαρκή Επιτροπή να ακυρώσουμε την απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας; Προφανώς όχι.

Δεν είναι συνταγματική η ρύθμιση του άρθρου 3, κύριοι συνάδελφοι, όσο και αν κάποιοι επιμένουν περί του αντιθέτου. Και ερωτώ απευθυνόμενος σε όλους και ιδιαίτερα σε εκείνους που διακονούν τη νομική επιστήμη: έχετε ακούσει έγκλημα να ορίζεται με τη φράση "εξόντωση"; Τι θα πει "εξόντωση"; Πώς οριοθετείται η έννοια της εξόντωσης, όταν αναφερόμαστε στο δικαίό μας σύστημα;

Τι θα πει, κύριοι συνάδελφοι, η διατύπωση "άλλες απάνθρωπες πράξεις;" Πώς ορίζεται η έννοια της "απάνθρωπης πράξης", όταν γνωρίζετε πολύ καλά ότι το δικαίό μας σύστημα, ο πολιτισμός του δικαίου, θέλει σαφή τρόπο για τον καθορισμό της οποίας εγκληματικής πράξεως; Είναι δυνατόν να κυρώσουμε μια τέτοια σύμβαση στο όνομα των τυπικών υποχρεώσεων της χώρας μας έναντι του Συμβουλίου Ασφαλείας; Μικρή χώρα είμαστε, αναμφισβήτητα. Ξέρω τις δυνατότητές μας, γνωρίζω τους συσχετισμούς όπως και εσείς. Αλλά νομίζω ότι δεν θα ανατραπούν τα πράγματα, δεν θα έλθει η συντέλεια του κόσμου αν αυτή η μικρή Ελλάδα, αλλά με έναν πολιτισμό και στα ζητήματα τα δικαίκα και γενικότερα, σηκωθεί και πει "όχι, δεν κυρώνω αυτήν τη Σύμβαση".

Δεν θα αναφερθώ σε όλα εκείνα τα οποία εθίγησαν από τους προλαλήσαντες. Εγώ αναφέρομαι στα συγκεκριμένα ζητήματα, όπως καταγράφονται στο σχέδιο νόμου.

Ποιος κατά μας, με τη στοιχειώδη ευαισθησία απέναντι στα συστήματα του δικαίου πολιτισμού, είναι δυνατόν να συνηγορήσει για τέτοιες διατάξεις, όταν μάλιστα έχω τη γνώμη ότι αυτές οι διατάξεις έρχονται σε ευθεία αντίθεση με το Σύνταγμά μας;

Ο ίδιος ο Υπουργός Δικαιοσύνης, κ. Γιαννόπουλος, ο οποίος σήμερα απουσιάζει, βεβαίως νομοτύπως αναπληρούμενος από τον κύριο Υφυπουργό Εξωτερικών, κ. Παπανδρέου, ξέρετε τι είπε στη Διαρκή Επιτροπή; "Υπάρχει αμφιβολία για την παραβίαση της αρχής του *nullum crimen, nulla poena sine lege*".

Η αρχή αυτή αναφέρεται στο άρθρο 7 του Συντάγματος. Καταγράφει τις αμφιβολίες του ο ίδιος ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Τι λέει η Κυβέρνηση για όλα αυτά;

Είμαι βέβαιος ότι θα ακούσουμε τον Υπουργό των Εξωτερικών να αναφέρεται στις τυπικές υποχρεώσεις της χώρας μας και ενδεχομένως -δεν ξέρω αν θα το ομολογήσει- και σε πιέσεις που ασκούνται. Είναι δυνατόν όμως κάτω από πιέσεις να νομοθετεί η Βουλή των Ελλήνων; Προφανώς όχι.

Κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι σε όλους σας, ανεξάρτητα από την πτέρυγα στην οποία ο καθένας βρίσκεται, στο όνομα της ευαισθησίας του Ελληνικού Κοινοβουλίου απέναντι σε τέτοια ζητήματα και σας ζητώ να μην ψηφίσετε τη σύμβαση αυτή και πάντοτε με την επισημάνση ότι δεν έχει πια η Ελλάδα να φοβηθεί και τόσα πολλά πράγματα σαν και αυτά που υπαινικτικά λέγονται ή αφήνονται να αιωρούνται.

Κυρία Πρόεδρε, εμείς καταψηφίζουμε το σχέδιο νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Πράγματι, ο διεθνής οργανισμός κάνει προσπάθεια για να πείσει για το έργο του που επιτελεί ώστε να μη θεωρείται κάθε φορά λειτουργικό εξάρτημα των Η.Π.Α.

Οι ίδιος οι Η.Π.Α. πρέπει να γνωρίζουν ότι ο τρόπος λειτουργίας του Συμβουλίου των Ηνωμένων Εθνών δεν εμπνέει την πίστη των λαών στη μελλοντική πορεία της αποστολής του. Δεν υπάρχει ένα θεσμικό διεθνές πλαίσιο κοινό για όλους, ώστε σε ανύποπτο χρόνο να ενεργοποιούνται διατάξεις που δεν έχουν σχέση με τη συγκεκριμενοποίηση παραβάσεων που προέρχονται από πολέμους λαών. Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα μπορούσε να πείσει στη συγκεκριμένη περίπτωση όμως σε χρόνο που προσδιορίζονται ορισμένες εμπόλεμες καταστάσεις, το νομοσχέδιο έρχεται να επιβάλει το δικαίωμα του ισχυρότερου. Έρχεται να εξισορροπήσει το συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων και των δυνάμεων που επεκράτησαν.

Συγκεκριμένα, για τη Γιουγκοσλαβία αφού επεκράτησαν οι δυνάμεις που έδωσαν τη συνθήκη, τώρα προσπαθούν να εφαρμόσουν την ιδεολογική έκφραση την οποία πήραν εμπόλεμα και να την προσαρμόσουν στην ψυχή των ανθρώπων αυτών.

Η λειτουργία αυτών των ποινικών δικαστηρίων δεν είναι τρόπος εξυπηρέτησης, ειρηνικής διευθέτησης, γιατί η ψυχή του λαού δεν απομακρύνει έτσι εύκολα τους ηγέτες που είχε κατά την εμπόλεμο περίοδο. Οι ηγέτες της εμπόλεμης περιόδου εξέφραζαν κάποια ιδεολογία. Και στο όνομα αυτής έκαναν κάποιες εγκληματικές πράξεις. Οι άλλοι έκαναν χειρότερα, αλλά επειδή είναι η κρατούσα δύναμη αμνηστεύονται. Είναι δικαίωμα αυτό; Θα πιστέψει η διεθνής κοινωνία στην αποστολή του Ο.Η.Ε. εν όψει της συστάσεως αυτών των διεθνών ποινικών δικαστηρίων; Άλλωστε, είναι και μια πρόκληση για μας διότι αν είναι το Κυπριακό ένα θέμα που σχετίζεται με την απονομή του δικαίου θα έπρεπε κατά τον ίδιο τρόπο εμείς που αδικηθήκαμε από την εισβολή και κατάληψη τμήματος της Κύπρου, να έχουμε δικαιωθεί. Να, γιατί δεν εκδικάστηκαν τα αδικήματα των Τούρκων, διότι αφού επεκράτησαν οι Τούρκοι με τη θέληση των Αμερικανών, θεωρείται ότι είναι δικαίωμα αυτό που έγινε. Οι Ελληνοκύπριοι και όλων όσων τα ανθρώπινα δικαιώματα προσεβλήθησαν, σήμερα μπορεί να θεωρηθούν ότι διέπραξαν τα εγκλήματα αυτά. Οι Τούρκοι αποτελούν την έκφραση της λειτουργίας της διεθνούς νομιμότητας! Τα ίδια ισχύουν και για τον κουρδικό λαό και για τους Αρμένιους, αλλά και για τους Πόντιους, το Βιετνάμ, την Παλαιστίνη. Να, λοιπόν, ποια είναι η σκοπιμότητα των διεθνών ποινικών δικαστηρίων. Πολιτική σκοπιμότητα εγκαθίδρυσης πνεύματος απονομής δικαίου έστω και αν λειτουργήσει το άδικο για να δημιουργηθεί ο συσχετισμός των πολιτικών δυνάμεων.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί ποτέ να πειστούν οι λαοί και να πειστεί η διεθνής κοινότητα με εξαιρέσεις ικανοποιήσεως πολιτικών που συμφέρουν την Αμερική. Η Αμερική είναι το εκτελεστικό όργανο του Συμβουλίου Ασφαλείας. Και η Αμερική είναι αυτό τούτο το Συμβούλιο Ασφαλείας. Δεν έχει κανένα διακριτικό στοιχείο από το

οποίο να προκύπτει η διαφορά που υπάρχει μεταξύ της άσκησης πολιτικής των Ηνωμένων Εθνών και της άσκησης εξουσίας από το Συμβούλιο Ασφαλείας. Η αξία της έννοιας της άσκησης εξουσίας από το Συμβούλιο Ασφαλείας ταυτίζεται με την αξία της έννοιας της άσκησης πολιτικής από την Αμερική. Επομένως, τι να το κάνουμε το Συμβούλιο Ασφαλείας; Το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι ένα όργανο που δεν έχει καμία σχέση με τη διεθνή νομιμότητα. Έχει καταργηθεί στη συνείδηση των λαών. Είναι ένα όργανο το οποίο αυτήν τη στιγμή το ακούν και το περιφρονούν οι πάντες, τουλάχιστον όσοι έχουν συνείδηση τι είναι Συμβούλιο Ασφαλείας.

Εμείς, αυτήν τη στιγμή, δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να πούμε ότι ψηφίζουμε αυτόν το νόμο, διότι υπάρχει το Κυπριακό. Αποτελεί ενδοτισμό της Κυβέρνησης για τη λύση του Κυπριακού προβλήματος. Με την ψήφιση του νομοσχεδίου αυτού αποδέχεται η ελληνική Κυβέρνηση ότι θα δικαστούν εκείνοι στη Ρουάντα και στη Γιουγκοσλαβία οι οποίοι διέπραξαν τα αδικήματα για να νομιμοποιηθεί η Συνθήκη του Ντίτον και να διατηρηθεί η έννομος τάξη και η νέα τάξη πραγμάτων στο επίπεδο εκείνο, ενώ αρνούμαστε να πούμε το όχι για την Κύπρο. Ο ενδοτισμός αυτός αποτελεί πρόκληση σε όλον τον ελληνικό λαό, διότι εμείς προσπαθούμε να δικάσουμε τα αδικήματα άλλων περιοχών και δεν ζητούμε να δικαστούν τα δικά μας αδικήματα. Με ποιο ψυχικό, ηθικό, πολιτικό σθένος άσκησης εξωτερικής πολιτικής βαίνουμε για να διευθετήσουμε το Κυπριακό πρόβλημα, όταν εμείς λέμε, ναι, καλά να δικαστούν αυτοί στη Γιουγκοσλαβία, να δικαστούν αυτοί στη Ρουάντα, αλλά να μη δικαστούν οι Τούρκοι, για τα αδικήματα που διέπραξαν στην Κύπρο;

Δεν αποτελεί αντίσταση της Κυβέρνησης στην πορεία του Κυπριακού προβλήματος για τη λύση του. Αποτελεί πλήρη ενδοτισμό, αποτελεί υποχώρηση, αποτελεί ταύτιση των συμφερόντων της Αμερικής με τη λειτουργία της εξωτερικής πολιτικής που ασκεί η ελληνική Κυβέρνηση. Και εδώ ήταν μια περίπτωση να σηκώσει το ανάστημά της η ελληνική Κυβέρνηση.

Πιστεύω ότι αν ζούσε ο Ανδρέας Παπανδρέου θα ήταν η μόνη και μοναδική περίπτωση να πει το όχι σε αυτό το νομοσχέδιο, για να καταδείξει ότι γίνεται αγώνας, ότι γίνεται αντίσταση του ελληνικού λαού ενάντια στο δικαίωμα το οποίο βοά απανταχόθεν.

Η νομιμοφροσύνη προς την Αμερική και το Συμβούλιο Ασφαλείας δεν θα αποτελέσει περιεχόμενο λύσεως του Κυπριακού προβλήματος και ικανή και αληθινή πορεία, για να διεκδικήσουμε τα δίκαια αιτήματά μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Διότι όταν καθοδηγούμεθα και όταν πράγματι εμείς συμφωνούμε με τις υποδείξεις, δεν είναι δυνατόν παρά να δεχθούμε τις υποδείξεις και τις δικές τους προτάσεις και τις δικές τους αποδοχές.

Αυτόν τον ενδοτισμό δεν τον θέλει ποτέ ο ελληνικός λαός. Και η ελληνική Κυβέρνηση είναι αντίθετη προς το πνεύμα και την ψυχή του ελληνικού λαού στην πορεία της λύσης του Κυπριακού προβλήματος.

Σήμερα αισθάνομαι την ανάγκη να πω ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης από την προηγούμενη φορά όπου ήταν στη Διάρκη Επιτροπή, αισθανόταν τύψεις συνειδήσεως, έλεγχο συνειδήσεως και γι' αυτό δεν ήρθε σήμερα εδώ. Βέβαια, ενδεχομένως να αισθάνεται έλεγχο συνειδήσεως και ο Γεώργιος Παπανδρέου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρία Τσαφούλια, είναι άρρωστος ο κύριος Υπουργός και κακώς τον κατηγορείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: ... δεν μπορεί όμως να κάνει διαφορετικά διότι κάποιος έπρεπε να παρουσιαστεί από την Κυβέρνηση.

Σε αυτό το σημείο ζητώ διευκρίνιση από τον κ. Γεώργιο Παπανδρέου, να πει εάν αυτή η ψήφιση του νομοσχεδίου έχει σχέση εξάρτησης, σε σχέση με την πορεία του Κυπριακού προβλήματος και αν η αποδοχή του νομοσχεδίου αυτού δεν

αποτελεί και αποδοχή υποδείξεων της Αμερικής για την πορεία της λύσεως του Κυπριακού προβλήματος. Είναι μία πλευρά την οποία θα πρέπει να αντιμετωπίσει ενώπιον του ελληνικού Κοινοβουλίου και να δοθεί απάντηση. Γιατί αυτήν τη στιγμή να μην αντισταθούμε; Γιατί να μην πούμε το μεγάλο όχι, όπως έλεγε ο πατέρας του και να πούμε ότι μόνο εκεί διεπράχθησαν τα αδικήματα;

Δεν είναι δυνατόν να βλέπει η διεθνής κοινότητα τη Γερμανία να δίνει εξοπλισμό στους Τούρκους, για να σκοτώσουν τους Κούρδους και από την άλλη πλευρά η Γερμανία να αποτελεί μέλος των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποτελεί σύμμαχο και συνεργάτη των μελών και της Ελλάδος ακόμη και να δίδει όπλα να χτυπάνε τους Κούρδους.

Σας ερωτώ, ποια διεθνής κοινότητα, ποιο συμβούλιο ασφαλείας, ποια διεθνής τάξη πραγμάτων, ποια λειτουργία εμπέδωσης απονομής δικαίου, είναι δυνατόν να συμβαδίσει με την άσκηση της πολιτικής της Γερμανίας;

Γιατί δεν καταρρίπτεται στα μάτια όλου του κόσμου η αξία της έννοιας της λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εν όψει αυτού του αισχρού εγκλήματος που κάνει η Γερμανία, να εξοντώσει ένα λαό σαν τους Κούρδους; Γιατί δεν απαντάμε εδώ; Γιατί δεν έχουμε φωνή να υψώσουμε το ανάστημά μας ως ελληνική Κυβέρνηση και να απαντήσουμε στο θέμα της Γερμανίας για τους Κούρδους; Πώς είναι δυνατόν να εννοηθούν αυτά τα πράγματα σε αυτήν την περίπτωση;

Βολευόμαστε μέσα στη λειτουργία μίας αστικής κοινωνίας. Βολευόμαστε ως νεοφιλελεύθερες και σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις και παρατάξεις. Βολευόμαστε στη σημερινή λειτουργία των πραγμάτων, όπως ακριβώς έχουν συμβεί και για το εαυτό μας και για τα τομάρια μας ευνοούμε τη λειτουργία ορισμένων αντιλήψεων, απόψεων, αποδοχών, στρατηγικών και επιλογών, που έχουν σχέση με την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων, για να βολέψουμε εμείς τη δική μας περίπτωση στη λειτουργία της νέας τάξης πραγμάτων, είτε ως νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις και παρατάξεις είτε ως σοσιαλδημοκρατικές παρατάξεις.

Όταν αγνοούμε όμως το δικαίο των άλλων λαών, όταν αγνοούμε εκείνους που πεθαίνουν από πείνα, όταν αγνοούμε όλους εκείνους, οι οποίοι σήμερα παραγνωρίζονται από το Συμβούλιο Ασφαλείας, θα καταριφθώ και η αξία της έννοιας της λειτουργίας των νεοφιλελεύθερων και σοσιαλδημοκρατικών συστημάτων, στα οποία έχει αφεθεί ο λαός, ώστε να πιστεύει ότι με μία ειρηνική διαβίωση μπορεί να περνάει καλά.

Η αξία της έννοιας της απόλαυσης του υλικού αγαθού στη ζωή είναι καλύτερη έννοια από την αξία της απόλαυσης του πνευματικού αγαθού και του δικαίου. Εδώ η σύγκρουση των δύο αυτών μεγάλων συμφερόντων στη εποχή μας, θα καταδείξει ότι στην πορεία του χρόνου δεν θα αντέξουν οι μεθοδεύσεις, ούτε του νεοφιλελευθερισμού ούτε του σοσιαλδημοκρατισμού, για την εξασφάλιση της απονομής του δικαίου και τη λειτουργία και τη διατήρηση των κοινωνιών εις όλο τον κόσμο.

Δεν μπορεί να βλέπουμε από τα σπία μας, με το καλοριφέρ, εκείνους που πεθαίνουν από την πείνα, εκείνους που αδικούνται, που αγωνίζονται, τραυματίζονται και πεθαίνουν στην Τουρκία, που λέγονται Κούρδοι και να λέμε ότι η νέα τάξη πραγμάτων ευνοεί τα δικά μας τομάρια, τους δικούς μας εαυτούς και "τι μας ενδιαφέρει"; Είναι η νεοφελμιστική άποψη της μη καταψήφισής του νομοσχεδίου για την περίπτωση της άσκησης πολιτικής εκ μέρους της Κυβέρνησης.

Έρχομαι τώρα στα συνταγματικά θέματα. Το άρθρο 9 του νόμου λέει ότι μπορούν και τα δικαστήρια, τα εθνικά -δηλαδή η Ελλάδα- να πιάσουν τους ανθρώπους και να τους δικάσουν για διεθνή ανθρωπιστικά αδικήματα και να επιτρέψει και το Διεθνές Δικαστήριο. Το είπε και ο κ. Κουβέλης στην εκπομπή, το επαναλαμβάνω κι εγώ σήμερα. Όταν το δικαστήριο φερ'επιείν του κράτους-μέλους που ψηφίζει εθεώρησε, χαρακτήρισε αυτό κοινό έγκλημα, καταδεικνύεται πλημμελής αμέλεια περί της ερμηνείας του περιεχομένου της αποφάσεως και διατυπώται μεροληπτική κρίση για την έκδοση της αποφάσεως από το Εθνικό Δικαστήριο.

Αυτά είναι "σημεία και τέρατα" ερμηνείας διατάξεων διεθνούς νόμου. Δηλαδή, θα κρίνει το Διεθνές Δικαστήριο εάν υπάρχει μεροληπτική κρίση για την απόφαση, που εξέδωσε το Εθνικό Δικαστήριο και θα πει "πήραν τον Κάρατζιτς στην Ελλάδα να τον δικάσουν και αθωώθηκε. Τον πιάνω εγώ. Ήταν μεροληπτικοί εκείνοι". Ακούστε νόμο.

Δεν είναι μόνο αυτό. Μπορεί να το θεωρήσει και κοινό έγκλημα. Φερ'επιείν, αν δικάσει ένα κράτος τον Κάρατζιτς για κοινό έγκλημα, τότε θα πει "τον δικάζω και εγώ ως διεθνές δικαστήριο για τα εγκλήματα που έκανε". Είναι νόμος αυτός; Ποιος νόμος υπάρχει; Κατά το Σύνταγμα nullum crimen, nulla poena sine lege. Εδώ τώρα ψηφίζεται και τα αδικήματα έγιναν το 1991. Δεν είναι αντισυνταγματικό, δεν είναι παράνομο;

Υπάρχει και ειδική διεθνής διάταξη, η οποία προσδιορίζει την απαγόρευση της αναδρομικότητας των νόμων και όμως η αναδρομικότητα γίνεται. Με αυτά τα γιγαντιστικά της λειτουργίας αποδοχής υποδείξεων από την Αμερική και υποδείξεων διευκρίνισης του τι πρέπει να κάνουμε, σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατόν να λυθεί το πρόβλημα. Το πρόβλημα λύνεται με την αντίσταση του ελληνικού λαού, τον οποίο είσατε υποχρεωμένους να υπηρετήσετε, κύριε Υπουργέ, ενάντια σ' αυτό το νομοσχέδιο με το μεγάλο παράπονο ότι εγκλημάτισαν εναντίον της ανθρωπότητας στην Κύπρο και στα άλλα μέρη. Και εκεί να πείτε το μεγάλο "όχι". Έλεγε ο πατέρας σας, κύριε Υπουργέ, "ήρθε η ώρα να πούμε το μεγάλο ναι ή το μεγάλο όχι". Εσείς σήμερα λέτε το μεγάλο "ναι". Εν ονόματι αυτής της αληθείας, πιστεύω ότι θα έχετε την κατακραυγή του ελληνικού λαού και θα σας συνοδεύσει μέχρι την ημέρα των εκλογών το στοιχείο αυτό ως στοιχείο υποχωρητικότητας, ως στοιχείο αποδοχής υποδείξεων αμερικανικής πολιτικής και ως στοιχείο, το οποίο δεν έχει σχέση με την αξιοπρέπεια άσκησης εξωτερικής πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Τσαφούλια.

Έχουν εγγραφεί για να μιλήσουν ο κ. Μολυβιάτης, ο κ. Παπαδημόπουλος και ο κ. Βεζδρεβάνης.

Ο κ. Μολυβιάτης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με πολλή προσοχή τις ομιλίες των συναδέλφων και πρέπει να ομολογήσω, κύριε Πρόεδρε, ότι συμμερίζομαι απολύτως τα αισθήματα της οργής και της αγανάκτησης, που εξέφρασαν για την υποκρισία, που επικρατεί στη διεθνή ζωή και για την επιλεκτική εφαρμογή των κανόνων του δικαίου. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτή είναι η διεθνής πραγματικότητα, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το δικαίο εφαρμόζεται με δύο μέτρα και με δύο σταθμά.

Αν δεν συνέβαινε αυτό, θα έπρεπε να είχε ήδη συσταθεί δικαστήριο, για να δικάσει τις θηριωδίες των Τούρκων στην Κύπρο, για να δικάσει τη γενοκτονία του κουρδικού λαού, που διαπράττουν ακόμα και σήμερα οι τουρκικές αρχές.

Νομίζω, όμως, κύριε Πρόεδρε, ότι εμείς εδώ στην Αίθουσα αυτή θα πρέπει να πάρουμε την απόφασή μας, αν θα πρέπει να υπερψηφίσουμε ή να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό, όχι μόνο με βάση τα συναισθήματά μας, όσο δικαιολογημένα και αν είναι, αλλά βάσει μίας συνολικής εικόνας, που θα περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία του προβλήματος, που μας απασχολεί, θα περιλαμβάνει τις μόνιμες αρχές που διέπουν την ελληνική εξωτερική πολιτική και θα περιλαμβάνει επίσης τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις της πατρίδας μας στη διεθνή ζωή.

Άκουσα, κύριε Πρόεδρε, συναδέλφους που ανέφερόσαν στην ανάγκη παρεμποδίσεως της λειτουργίας του δικαστηρίου αυτού, κυρίως της Γιουγκοσλαβίας. Το γεγονός είναι ότι το δικαστήριο αυτό λειτουργεί επί πέντε χρόνια τώρα, όπως και της Ρουάντα επί τέσσερα χρόνια. Και λειτουργεί επί πέντε χρόνια, διότι έχουν εφαρμόσει τις αποφάσεις αυτές του Συμβουλίου Ασφαλείας όλες ανεξαιρέτως οι χώρες του κόσμου. Όπως με πληροφορεί η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, η Ελλάδα είναι η μόνη από τις εκατόν ογδόντα επτά χώρες, η οποία δεν έχει εφαρμόσει ακόμη αυτές

τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Μπορώ να σας βεβαιώσω από την πείρα μου -αλλά το λέει και η κοινή λογική- ότι δεν είναι καθόλου ευχάριστη η θέση μίας χώρας στη διεθνή ζωή, η οποία βρίσκεται σε μειοψηφία του ενός. Διότι αυτό συμβαίνει σήμερα με μας. Όταν είναι κανείς μειοψηφία του ενός επί εκατόν ογδόντα επτά, είναι πολύ δύσκολο να πείσει ότι μόνο αυτός έχει δίκιο και οι άλλοι εκατόν ογδόντα έξι έχουν άδικο.

Επομένως, κύριε Πρόεδρε, τυχόν καταψήφιση αυτού του νομοσχεδίου από την Ελλάδα υπό τις συνθήκες αυτές, θα κινδύνευε να εκθέσει διεθνώς τη χώρα μας, ότι εμείς είμαστε εκείνοι που κάνουμε επιλεκτική εφαρμογή του δικαίου και όχι οι άλλοι εκατόν ογδόντα έξι. Αυτή η κατηγορία θα μπορούσε να στραφεί εναντίον μας.

Λειτουργεί, λοιπόν, αυτό το δικαστήριο εδώ και πέντε χρόνια διότι μεταξύ των εκατόν ογδόντα έξι χωρών που το ψήφισαν, είναι και η Ρωσία και η Κύπρος. Η Ρωσία είναι η παραδοσιακή μεγάλη προστάτης των Σέρβων. Και όχι μόνο αυτό. Η Ρωσία ως μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας είχε το δικαίωμα να προβάλλει βέτο και να ματαιώσει όχι μόνο την εφαρμογή αυτής της αποφάσεως, αλλά ακόμη και την έκδοσή της. Δεν το έπραξε. Και δεν άκουσα να υπάρξουν φωνές διαμαρτυρίας ή παραπονών από τη Σερβία.

Επικαλούμεθα εδώ το παράδειγμα της Κύπρου. Η Κύπρος όμως έχει εφαρμόσει τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και πολύ ορθώς το έπραξε, κατά τη γνώμη μου, διότι η βάση της πολιτικής της Κύπρου για να λύσει το Κυπριακό πρόβλημα, είναι ο σεβασμός των αποφάσεων και των ψηφισμάτων της Γενικής Συνελεύσεως και του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.

Δεν μπορούσε η Κύπρος, όπως δεν μπορούμε και εμείς, να περιπέσουμε στην αντίφαση, από τη μια μεριά να στηρίζουμε την κυπριακή πολιτική μας στο σεβασμό των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας και από την άλλη να τις καταψήφισουμε. Αν δεν την ψηφίσουμε, δεν παραβιάζουμε μόνο την υποχρέωση του σεβασμού, αλλά και τον ελληνικό εσωτερικό νόμο, διότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας που λαμβάνονται με βάση το κεφάλαιο 7 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών είναι υποχρεωτικές, είναι δεσμευτικές για όλα τα μέλη του Οργανισμού, βάσει και της εσωτερικής ελληνικής νομοθεσίας.

Δεν πιστεύω ότι η Ελλάς θα έπρεπε να δείξει αυτήν την ασυνέπεια.

Υπάρχει πέραν αυτών και διεθνής τάση να δοθεί μηχανισμός επιβολής του Διεθνούς Δικαίου για πρώτη φορά πλέον σε όργανα, σε δικαστήρια, μη εξαρτώμενα από τις κυβερνήσεις. Το δικαστήριο -το διαρκές, κύριε Κουβέλη, στο οποίο αναφερθήκατε- ιδρύθηκε ήδη πέρσι τον Ιούνιο στη Ρώμη και η Ελλάς υπερψήφισε την ίδρυση αυτού του δικαστηρίου. Και πολύ ορθώς, γιατί αυτό το δικαστήριο είναι διαρκές, είναι διεθνές, επιβάλλει κυρώσεις για εγκλήματα αυτά κατά της ανθρωπότητας και τα εγκλήματα πολέμου.

Η Ελλάς έχει κάθε συμφέρον να ενισχύει αυτήν την τάση, διότι και πιστεύουμε στις αρχές του Διεθνούς Δικαίου, αλλά και έχουμε υπάρξει στο παρελθόν θύματα τέτοιων καταστάσεων, πολέμων, εμφυλίων πολέμων και διαπράξεως εις βάρος του ελληνικού λαού τέτοιων εγκλημάτων.

Είναι, λοιπόν, συμφέρον της χώρας μας, να υποστηρίξει αυτήν την τάση του εξοπλισμού του Διεθνούς Δικαίου με μηχανισμούς επιβολής κυρώσεων.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, εάν έχω κάτι να πείσω την Κυβέρνηση, είναι η μεγάλη καθυστέρηση με την οποία φέρνει αυτό το νομοσχέδιο προς κύρωση, πέντε χρόνια μετά την υιοθέτηση αυτών των αποφάσεων από το Συμβούλιο Ασφαλείας. Αυτή η καθυστέρηση μας εκθέτει διεθνώς ότι είμαστε μία χώρα η οποία δεν συμμετέχει και δεν παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις και η οποία είναι αδιάφορη σε θέματα που δεν έχουν άμεση σχέση με τα συμφέροντά μας.

Είναι λάθος πολιτική αυτό, κύριε Πρόεδρε, διότι, όταν επικαλείσαι τη συμπαράσταση των άλλων για τα δικά σου συμφέροντα, πρέπει να δείχνεις ενδιαφέρον και για τα γενικότερα προβλήματα της διεθνούς ζωής.

Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι εμείς δεν πρέπει να είμαστε βασιλικότεροι του βασιλέως, γιατί μια τέτοια στάση μας χωρίς να ωφεληθούν τους φίλους μας, απλώς θα εξέθετε τη δική μας διεθνή εικόνα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παπαδημόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, αν πράγματι η κακία είχε παραχωρήσει τη θέση της στην αγάπη, αν η αλαζονεία έχει παραχωρήσει τη θέση της στη σύνεση, αν εδώ, στον τόπο μας, κυριαρχούσε και γενικά στη γη, η αρετή και όχι η κακία, φυσικά δεν θα βρισκόμασταν σήμερα στη θέση αυτή, να ψηφίζουμε τέτοιου είδους νομοσχέδια.

Όμως, ο πόλεμος υπάρχει από αρχαιοτάτων χρόνων ανάμεσα στις κοινωνικές ομάδες, τα κράτη, τους λαούς. Ο πόλεμος λέμε ότι από μια σκοπιά είναι εγκλημα, είναι φρενοκομείο, είναι ό,τι το απαισιο έχει βρεθεί από τον άνθρωπο, ωστόσο εμείς οι ίδιοι, όταν πρόκειται να εξασφαλίσουμε την ελευθερία μας, την ακεραιότητα της χώρας, την κοινωνική δικαιοσύνη, τότε λέμε πως ο πόλεμος αυτός είναι υπέρ βιωμών και εσπιών, είναι πόλεμος για τα ιερά και όσια ενός λαού.

Φυσικά το σχέδιο νόμου δεν αναφέρεται στον κολασμό εκείνων των συμπεριφορών, των εγκλημάτων και των κακουργημάτων που διαπράττονται προκειμένου να προσασπίσει αυτές τις υψηλότερες ιδέες, αλλά κυρίως για παρατραβηγμένες πράξεις -όπως τα εγκλήματα πολέμου και φυσικά όχι για τους σκοτωμούς που γίνονται στα πεδία των μαχών, αυτό είναι κατανοητό απ' όλους- για τα εγκλήματα εκείνα, όπως ορίζει το νομοσχέδιο, που είναι εκ προθέσεως, όσον αφορά την αφαίρεση ζωής για μια πολλές άλλες αξιόποινες πράξεις που ταπεινώνουν τον άνθρωπο.

Εν πάση περιπτώσει δεν είναι ανάγκη να αναφέρουμε αυτά που καταγράφει η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Δεν μπορούμε, όμως, να δεχθούμε, ύστερα από μία πρακτική που εφαρμόζεται καθημερινά στον πλανήτη μας, το Συμβούλιο Ασφαλείας και ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών να κάνουν επιλεκτική εφαρμογή αυτής της πολιτικής. Βεβαίως όλοι δικαιολογημένα εκφράζουμε οργή και αγανάκτηση. Συνεπώς είναι δικαιολογημένοι οι συνάδελφοι, που μέχρι τώρα έχουν μιλήσει και περιέγραψαν τα εγκλήματα που διεπράχθησαν στην Κύπρο, τα εγκλήματα που διαπράττονται σήμερα σε βάρος του κουρδικού λαού και τα εγκλήματα που διεπράχθησαν σε παλαιότερες εποχές.

Άρα, λοιπόν, δεν είσαι εντάξει εσύ, διεθνής κοινωνία, δεν είσαι εντάξει Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών, δεν είσαι εντάξει Συμβούλιο Ασφαλείας, γιατί ενώ έχεις τη δύναμη -μπορεί να μην έχεις βεβαίως κατασταλτικούς μηχανισμούς και μηχανισμούς εφαρμογής των αποφάσεών σου- όταν θέλεις να μπορείς να επιβάλλεις την έννομο τάξη, όμως αποφεύγεις και το κάνεις επιλεκτικά. Γι'αυτό το λόγο νομίζω όλοι είμαστε σε κατάσταση οργής και αγανάκτησης, διότι κανείς δεν θα είχε αντίρρηση, κανείς δεν θα στενοχωριόταν, κανείς δεν θα έκανε δυσμενή κριτική, εάν όντως μέχρι τώρα το Συμβούλιο Ασφαλείας και οι αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών έβρισκαν καθολική εφαρμογή σε όλες τις περιπτώσεις και δεν είχαμε αυτά τα παρατράγουδα που έχουμε σήμερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Με ποιο σθένος θα έλθουμε εμείς να εφαρμόσουμε σήμερα αυτήν την απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, όταν ξέρουμε ότι για τους αδελφούς μας Κυπρίους κωφεύουν. Άρα, λοιπόν, είναι εκτεθειμένη η διεθνής κοινότητα και οπωσδήποτε με κρύα καρδιά θα ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, σήμερα. Και το πράττουμε αυτό όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά κυρίως για να δείξουμε στη διεθνή Κοινότητα ότι η χώρα μας σέβεται τις αποφάσεις της διεθνούς κοινότητας, ότι η χώρα μας είναι προσηλωμένη αυστηρά στις αρχές του καταστατικού χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και δεν θέλουμε

σε αυτήν την περίπτωση να δείξουμε πως είμαστε ένα άτακτο μέλος του μεγάλου αυτού Οργανισμού. Μόνο και μόνο γι'αυτό το λόγο το πράττουμε και διατηρούμε ένα σωρό άλλες επιφυλάξεις.

Θα κάνω τώρα δύο-τρεις παρατηρήσεις, από νομικής καθαρά πλευράς, του ισχύοντος σήμερα Διεθνούς Δικαίου.

Είπε ο κ. Κουβέλης, ότι δεν πρέπει να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, διότι πάει κόντρα στην αρχή που ισχύει από το Ρωμαϊκό ακόμα Δίκαιο, στο *nullum crimen, nulla poena sine lege* και ότι βεβαίως δεν μπορούμε να κολάσουμε μία πράξη εκ των υστέρων εάν δεν υπάρχει νόμος εκ των προτέρων που να ορίζει, ποιές ανθρωπίνες συμπεριφορές είναι για κολασμό.

Θα μου επιτρέψει ο κ. Κουβέλης στο σημείο αυτό να διαφωνήσω, διότι η αρχή αυτή -και ό,τι επικράτησε μετά σε όλα τα σύγχρονα συντάγματα- αφορά κυρίως πράξεις του κοινού Ποινικού Δικαίου, δηλαδή πράξεις ορατές από τον μέση αντίληψη άνθρωπο.

Μπορεί να πει κάποιος, γιατί με κατηγορείτε ότι έκλεψα τούτο το αντικείμενο, ενώ εάν ήξερα εκ των προτέρων ότι απαγορεύεται η κλοπή δεν θα το έπραττα! Αυτά είναι πασιφανή πράγματα. Αλλά επίσης πολύ αντιληπτό γίνεται από όλους μας και το γεγονός ότι στα κακούργηματα αυτά, στα αταίριαστα αυτά εγκλήματα δεν χρειάζεται σώνει και καλά να εφαρμόζουμε 100% την αρχή αυτή. Μπορεί οι ποινικολόγοι, μπορεί οι θεωρητικοί του δικαίου να εμμένουν και μπορεί όλα τα ποινικά δίκαια του κόσμου να έχουν ενσωματώσει την αρχή αυτή, αλλά όμως να την κάνουν τι την αρχή, όταν βλέπω ότι πράγματι κάποια συμπεριφορά χρειάζεται κολασμό, έστω και εκ των υστέρων, διότι είναι πράξη η οποία συγκινεί την παγκόσμια κοινή γνώμη;

'Αρα, λοιπόν, από αυτής της πλευράς δεν θα ήταν αντισυνταγματική οποιαδήποτε διάταξη νομοσχεδίου, διότι καθιερώνει εκ των προτέρων κολασμό ανθρωπίνων συμπεριφορών που δεν το πράττει εκ των προτέρων ο νόμος. 'Αλλωστε, υπάρχει και η διεθνής πρακτική. Τότε με ποια λογική ιδρύσαμε το Διεθνές Δικαστήριο Εγκλημάτων Πολέμου στην Νυρεμβέργη; Και εδώ τα εγκλήματα βέβαια είχαν διαπραχθεί όταν απεφασίσθη η συγκρότηση αυτού του δικαστηρίου και βεβαίως με ανακούφιση δέχθηκε η παγκόσμια κοινή γνώμη τη σύσταση αυτού του δικαστηρίου, για να δικάσει αυτούς τους εγκληματίες πολέμου. 'Αρα, λοιπόν, δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση αποφυγής εφαρμογής λόγω αναδρομικότητας του ποινικού νόμου κλπ.

Το μόνο που πρέπει να μας προβληματίζει όλους είναι αυτή η αταξία που υφίσταται στη διεθνή κοινότητα, όπου δεν θέλει να εφαρμόζει προς πάσα κατεύθυνση τις αποφάσεις της ίδιας της συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, αλλά και του Συμβουλίου Ασφαλείας, παρά μόνο κάνει αυτήν την επιλεκτική εφαρμογή, όπως είπα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, μετά την εισήγηση του εκλεκτού εισηγητού του κόμματός μας κ. Σταύρου και ιδιαίτερα την αγόρευση του πρέσβευς κ. Μολυβιάτη, νομίζω ότι θα περίπτεε η δική μας παρέμβαση. Ειλικρινά ο κ. Μολυβιάτης έθεσε τα θέματα από κάθε πλευρά και νομίζω ότι πεισθήκαμε όλοι για το τι πρέπει να κάνουμε, πώς πρέπει να το κάνουμε και γιατί το κάνουμε. Ωστόσο επιτρέψτε μου να εκφράσω, κύριε Υπουργέ, και κάποιες δικές μου απόψεις παρ'ότι σε δύο-τρία εκ των επιχειρημάτων με πρόλαβε ήδη ο κ. Μολυβιάτης.

Η χώρα μας τίμησε πάντοτε την υπογραφή της στου διεθνείς οργανισμούς. Και με την τιμή υπογραφής της η ελληνική διπλωματία βρίσκεται σε καλό στάδιο οσάκις τίθενται όμοια θέματα, γιατί έχει το δικαίωμα να πει πως σεβάστηκε τα διεθνή νόμιμα, σεβάστηκε τις διεθνείς συνθήκες, σεβάστηκε ό,τι υπέγραψε μέχρι αυτήν τη στιγμή. Ως εκ τούτου η ελληνική διπλωματία δεν βρίσκεται σε θέση απολογουμένου οσάκις τίθενται τέτοια θέματα. Και γι'αυτό πολύ καλά -και είχα σκοπό να το πω- ο κ. Μολυβιάτης είπε πως εκατόν ογδόντα έξι χώρες ήδη υπέγραψαν και μένουμε μόνο εμείς,

οι οποίοι εκ παραδόσεως σεβόμαστε τα διεθνή νόμιμα. Δεν χρειάστηκε να μας τα επιβάλλει ποτέ κανένας διά της βίας. Με συναίσθηση ευθύνης και δικαίου ό,τι υπογράψαμε το τιμήσαμε.

Συνεπώς και στην προκειμένη περίπτωση, που είναι μία απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, μία απόφαση η οποία είναι υποχρεωτική για τα μέλη του πρέπει να πράξουμε το ίδιο. Οι αποφάσεις δεν έχουν περιθώρια για πολλαπλές ερμηνείες εν προκειμένω ή είσαι μέλος του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και εφαρμόζεις τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας ή δεν είσαι. Και από τη στιγμή που είσαι και έχεις και μια παράδοση να σέβασαι την υπογραφή σου, δεν μπορείς να κάνεις διαφορετικά παρά να κυρώσεις, να σεβαστείς και αυτήν την απόφασή του και να ψηφίσεις εν προκειμένω το νομοσχέδιο το οποίο έρχεται σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Είναι όμως, κύριε Υπουργέ, απολύτως δίκαιο ό,τι ελέχθη σε αυτήν την Αίθουσα από πολλούς συναδέλφους. Αν θέλετε για μένα το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί μία ευκαιρία να διατρανώσει η Βουλή των Ελλήνων την οργή και την αγανάκτησή της προς τα διεθνή όργανα και εν προκειμένω στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών για την επιλεκτική εφαρμογή του δικαίου. Μόνο, κύριε Υπουργέ, ως τέτοια ευκαιρία θεωρώ τη συζήτηση αυτή. Κατά τα άλλα θα είχατε εν λευκώ τη δική μου εξουσιοδότηση να προσυπογράψετε και να περάσετε αυτό το νομοσχέδιο, διότι είναι επιταγή ενός οργάνου το οποίο σεβόμαστε.

Ως τέτοια, λοιπόν, θεωρώ την παρέμβασή μου και ως τέτοια θεωρώ τη συζήτηση σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, να διατρανώσουμε την αγανάκτησή μας και την οργή μας για την επιλεκτική εφαρμογή του δικαίου από τους διεθνείς οργανισμούς.

Διότι δεν υπέστησαν ολιγότερα οι αδελφοί μας Κύπριοι, δεν υφίστανται ολιγότερα σήμερα οι Κούρδοι από την εξ ανατολών γείτονα χώρα, η οποία δεν σεβάστηκε ποτέ το Διεθνές Δίκαιο και όμως οι διεθνείς οργανισμοί στέκονται μπροστά και απέναντί της με μια επιδεκτικότητα και όταν εκείνη εγκληματεί και γενοκτονεί, τη χαϊδεύει.

Σαν τέτοια, λοιπόν, θέλω να θεωρήσετε την παρέμβασή μου σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία και δηλώνω ότι ψηφίζω το νομοσχέδιό σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά γενικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, σαράντα οκτώ μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από την Ελληνογαλλική Σχολή Ουρσουλινών.

Τους καλωσορίζουμε στο εθνικό Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη εκ μέρους του κ. Γιαννόπουλου που δεν μπόρεσε, λόγω ασθένειας, να παρευρεθεί σήμερα και ο οποίος χειριζόταν μέχρι στιγμής το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Είναι όμως, ένα νομοσχέδιο που αφορά τις διεθνείς μας υποχρεώσεις, τη διεθνή μας πολιτική, αν θέλετε, και έτσι λοιπόν αναπληρώνω αυτήν τη στιγμή τον κ. Γιαννόπουλο.

Έχουμε τις αποφάσεις του ΟΗΕ, την 827/1993, καθώς και την 955/1994, για τη δημιουργία δυο διεθνών ποινικών δικαστηρίων για τη Γιουγκοσλαβία και τη Ρουάντα.

Τις αποφάσεις του ΟΗΕ, είμαστε καταρχήν υποχρεωμένοι να τις σεβαστούμε, αλλά δεν είναι μόνο τυπική η υποχρέωση, γιατί η χώρα μας -και νομίζω ότι πολλοί συνάδελφοι το τόνισαν- είναι μια χώρα που πασχίζει για την εφαρμογή των αποφάσεων του ΟΗΕ στην Κύπρο, το σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου στο Αιγαίο και την επίλυση θεμάτων που θέτει η Τουρκία, μέσω των διεθνών συνθηκών και ιδιαίτερα μέσω του

διεθνούς δικαστηρίου της Χάγης. Είναι ιδιαίτερης σημασίας, λοιπόν, η υποστήριξή μας στις αποφάσεις του ΟΗΕ, ιδιαίτερα στην καθιέρωση κανόνων δικαίου.

Αν προστρέξουμε στην ιστορία, οι δίκες της Νυρεμβέργης αποτέλεσαν μια πρώτη τομή στην ανθρωπότητα. Η γενοκτονία των Εβραίων, αλλά και άλλων, όπως των τσιγγάνων, αποτέλεσε το αντικείμενο αυτών των δικαστηρίων.

Θα μπορούσε όμως, κάποιος ιστορικός να υποστηρίξει ότι το δικαστήριο της Νυρεμβέργης, ήταν απλώς ένα προϊόν ιστορικών συγκυριών και ότι καμία ουσιαστική συνέχεια δεν θα έδινε ή δεν είχε δώσει η ανθρωπότητα στην αντιμετώπιση αυτής της βαρβαρότητας του πολέμου και της ευθύνης της εκάστοτε εξουσίας, αυτών των κρατούντων, που δίνουν τις εντολές στην ατομική ευθύνη για τα εγκλήματα αυτά.

Όμως, αυτές οι δύο αποφάσεις του ΟΗΕ για τα ad hoc δικαστήρια, βάσει του κεφαλαίου 7 του χάρτη του ΟΗΕ, μετά από τη διαπίστωση της διάπραξης μεγάλης κλίμακας παραβιάσεων των συμβάσεων της Γενεύης του 1949 -άρα λοιπόν μιλάμε για μια σύμβαση, ένα νομικό κεκτημένο, που ήταν προ των πράξεων και όχι μετά των πράξεων που διαπράχθηκαν, όπως κάποιοι έχουν υποστηρίξει στην Αίθουσα αυτή- αποτελούν την απόδειξη ότι η ανθρωπότητα δεν θέλει να μείνει αμέτοχη ή παθητικός παρατηρητής σε βάρβαρα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Και αν δημιουργούνται δυο συγκεκριμένα δικαστήρια για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις, είναι δύσκολο ή και λάθος πολλές φορές να προσπαθήσει κανείς να συγκρίνει καταστάσεις διαφορετικές, όπως είναι του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, με εκείνες της πρώην Γιουγκοσλαβίας ή της Ρουάντα.

Αυτό που είναι απαραίτητο να τονίσει κανείς και το οποίο είναι ένα κοινό στοιχείο, είναι ότι η ανθρωπότητα ξεκίνησε να θέτει κανόνες και ποινές για τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Έθεσαν αρκετοί συνάδελφοι το θέμα της επιλεκτικότητας των περιπτώσεων, το κατά πόσο η διεθνής κοινότητα είναι επιλεκτική. Και πράγματι τόνισαν κάποιοι συνάδελφοι ότι έχουμε τη γενοκτονία των Αρμενίων, τη γενοκτονία των Ποντίων, των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και άλλες περιπτώσεις παλαιότερες. Αλλά ακόμα και σήμερα έχουμε περιπτώσεις, όπως των Κούρδων ή το συνεχιζόμενο δράμα της Κύπρου και το τι γίνεται με αυτό. Είναι αλήθεια ότι τώρα, αργά, η διεθνής κοινότητα αρχίζει να ξυπνά για τα εγκλήματα αυτά, όπως παραδείγματος χάρη το Κοινοβούλιο της Γαλλίας που πρόσφατα ψήφισε νομοσχέδιο για την καταδίκη της γενοκτονίας των Αρμενίων.

Εγώ, αγαπητοί συνάδελφοι, όχι μόνο δεν θα διαφωνήσω με τις δικές σας διαπιστώσεις, αλλά θα συμμεριστώ και τα ίδια τα αισθήματά σας. Άλλος μίλησε για οργή, άλλος για απογοήτευση, άλλος για αγανάκτηση. Τα ίδια αισθήματα και εμένα με διακατέχουν πάρα πολλές φορές, όταν αντιμετωπίζω μια διπλοπροσωπία, μία υποκρισία ή αν θέλετε δύο μέτρα και δύο σταθμά από εταίρους μας ή από τη διεθνή κοινότητα.

Αν θέλετε, προσωπικά πολλές φορές έχω θέσει ακριβώς αυτό το οποίο εσείς σήμερα εκφράζετε πολύ εύγλωττα σε πάρα πολλούς συναδέλφους μου, γερουσιαστές, που έρχονται και επισκέπτονται την Ελλάδα, στο ίδιο το Κογκρέσσο ή σε υπεύθυνους της Αμερικανικής Κυβέρνησης ή και σε εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όμως, το ερώτημα είναι ποιο συμπέρασμα πρέπει να βγάλουμε από αυτό το γεγονός. Όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Μολυβιάτης, το συμπέρασμα για μένα είναι τελείως διαφορετικό από αυτό κάποιων κομμάτων της Αντιπολίτευσης, που θεωρούν ότι γι'αυτό το λόγο δεν πρέπει να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Αντιθέτως, είναι αδήριτη ανάγκη να υποστηρίξουμε κάθε βήμα που θα ενισχύει τη διεθνή νομιμότητα, την τάξη δικαίου στις διεθνείς σχέσεις, αλλά και στη συγκεκριμένη περίπτωση την ατομική ευθύνη των υπευθύνων, των πολιτικών ηγετών που δίνουν τις εντολές για τη διάπραξη αυτών των βαρβαροτήτων, όχι μόνο για το παρελθόν, αλλά βεβαίως και προς αποφυγή αυτών των βαρβαροτήτων στο μέλλον.

Δικαιώνεται, λοιπόν, η άποψη -αν θέλετε η άποψή μας- που

ακούσθηκε ότι με αφορμή τα ad hoc δικαστήρια και με αυτό το οποίο σήμερα ψηφίζουμε, δημιουργήθηκε μια δυναμική, μια νέα και αποφασιστική δυναμική για τη δημιουργία ενός διεθνούς ποινικού δικαστηρίου.

Αν θέλετε λοιπόν, αυτό που ψηφίζουμε εδώ εμείς πράγματι αργοπορημένα, πράγματι τελευταίοι, έχει δημιουργήσει μία δυναμική, που ακριβώς αντιμετωπίζει την κριτική, που όλοι μας κάνουμε για τη διεθνή κοινότητα. Υιοθετήθηκε εν τέλει με τη διεθνή διάσκεψη στη Ρώμη φέτος, το καταστατικό ενός διεθνούς ποινικού δικαστηρίου γενικώς, δηλαδή όχι επιλεκτικώς, για όλα τα εγκλήματα που διαπράττονται ανά τον κόσμο. Η Ευρώπη το υπερψήφισε, η Ελλάδα όχι μόνο το υπερψήφισε, αλλά αγωνίστηκε σκληρά, για να γίνει πραγματικότητα και να τεθεί σύντομα σε ισχύ. Άλλες χώρες δεν το ψήφισαν, όπως η Αμερική.

Θεωρώ, λοιπόν, λάθος τη στάση που λέει ότι, εφόσον μέχρι σήμερα υπάρχουν επιλεκτικές λογικές στη διεθνή κοινότητα, τότε η Ελλάδα θα σαμποτάρει, θα αρνηθεί, όχι μόνο τις διεθνείς της υποχρεώσεις, αλλά και τα πρώτα δειλά βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση, εκτέμποντας έτσι ένα μήνυμα αντιφατικό, θα έλεγα πολύ αρνητικό για την Ελλάδα.

Δηλαδή, τι μήνυμα θα εκτέμπαμε, αν εμείς δεν υπερψηφίζαμε αυτό το νομοσχέδιο; Η χώρα μας μάχεται ίσως όσο πολύ λίγες για την εφαρμογή των αποφάσεων του Ο.Η.Ε. στην Κύπρο, για τη λειτουργία του διεθνούς δικαστηρίου της Χάγης όταν υπάρχουν προβλήματα στις σχέσεις όλων των χωρών που θέλουν να γίνουν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή έστω και μέλη της ευρωπαϊκής διάσκεψης, όπως είναι παραδείγματος χάρη η Τουρκία. Μάχεται για το διεθνές δίκαιο και την εφαρμογή του διεθνούς δικαίου στο Αιγαίο, για την εφαρμογή και το σεβασμό των συνθηκών, για το σεβασμό των συνόρων, για το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε σχέση με τους Κούρδους, σε σχέση με τους Έλληνες της διασποράς, σε σχέση με άλλους, με τους Παλαιστίνιους, ακόμη σε σχέση με τη δική μας μειονότητα των Μουσουλμάνων και τις κινήσεις προστασίας τους σε ό,τι αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματά τους.

Είναι μια χώρα που ήταν πρόσφατα πρόεδρος στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Εκεί είχαμε ως προτεραιότητες της προεδρίας μας να ενισχύσουμε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, είχαμε ως προτεραιότητα να ενισχύσουμε τον επίτροπο για τα ανθρώπινα δικαιώματα, είχαμε ως προτεραιότητα να προωθήσουμε τα θέματα της εφαρμογής του νόμου στις νέες χώρες, αλλά και στις χώρες που είναι παλαιότερα μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, ένα Συμβούλιο το οποίο έδωσε την Ελλάδα κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, ακριβώς διότι καταπατήθηκαν τα ανθρώπινα δικαιώματα με βασανιστήρια και φυλακίσεις εκείνη την εποχή και βεβαίως ένα δικαστήριο το οποίο έχει πια πάρει νέες αρμοδιότητες, το οποίο έχει καταδικάσει την Τουρκία για την υπόθεση Λοϊζίδου στην Κύπρο, το οποίο έχει καταδικάσει την Τουρκία για αρκετές υποθέσεις σε σχέση με τους Κούρδους και που βεβαίως εμπλέκεται στις εσωτερικές υποθέσεις και που βεβαίως κρίνει τα εθνικά δικαστήρια.

Ο κ. Τσαφούλιας νομίζω είπε, "πώς κρίνει εθνικά δικαστήρια"; Μα, εμείς έχουμε αποδεχτεί ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κρίνει τα εθνικά μας δικαστήρια, όπως έχει κρίνει και τα εθνικά δικαστήρια της Τουρκίας και έχει αναίρεσει τις αποφάσεις τους.

Να τα θεωρήσουμε αυτά, όπως είπε κάποιος από τους ομιλητές, ως εσωτερικές υποθέσεις και να μην ασχοληθούμε; Δηλαδή να μην ασχοληθεί η διεθνής κοινότητα σήμερα με το κουρδικό; Να μην ασχοληθεί η διεθνής κοινότητα με την παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε άλλες χώρες;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Να μην επεμβαίνει δικαστικά και στρατιωτικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Αυτό είπατε. Άρα, λοιπόν, πρέπει να επεμβαίνει με δικαστικές αποφάσεις, με δικαστήρια, βεβαίως με την υιοθέτηση κανόνων δικαίου.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Γιατί αυτό δεν το ψήφισαν;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Δεν ψήφισαν, όπως ξέρετε, το Διεθνές Δικαστήριο Ποινικού Δικαίου.

Για να μην διακόπτω, λοιπόν, τον ειρμό της σκέψης μου, θα ήθελα να πω ότι θα ήταν πολύ λάθος αν η Ελλάδα -η οποία έχει υπερασπιστεί, έχει παλέψει για την υιοθέτηση διεθνούς δικαίου στην επίλυση προβλημάτων που έχουν να κάνουν με τη διεθνή της πολιτική, έλθει και πει "ξέρετε, εγώ δεν ψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο" και να πει διάφορα πράγματα, όπως παραδείγματος χάρι "επειδή είναι οι Σέρβοι φίλοι μας" ή και "επειδή είναι άλλα ζητήματα που δεν έχουν επιλυθεί και θα πρέπει να επιλυθούν, πριν εμείς ψηφίσουμε γι' αυτά τα ζητήματα". Τότε η Ελλάδα θα χαρακτηριστεί στη διεθνή κοινότητα, όχι ως μια χώρα δικαίου, μια χώρα που αναζητά πράγματι το δίκιο της, αλλά μια χώρα που κοιτά απλώς και η ίδια, επιλεκτικά τα ζητήματα της διεθνούς πολιτικής, με εμπάθεια και με κακοπιστία και βλέπει τη λειτουργία της διεθνούς κοινότητας, μόνο ως αντικείμενο συνωμοσιολογικών αναλύσεων.

Αν θέλουμε να αποδείξουμε εν τέλει και τη φιλία μας προς τη Σερβία, τότε δεν έχουμε παρά να συμβάλουμε, ώστε η Σερβία-Γιουγκοσλαβία πράγματι να βρει τη θέση της στη διεθνή κοινότητα, μακριά από τη σημερινή της απομόνωση.

Και εκεί πρέπει να είμαστε ειλικρινείς -και είμαστε ειλικρινείς- όπως πρόσφατα και κατά τη διάρκεια της προεδρίας μας στο Συμβούλιο της Ευρώπης, έχουμε κάνει την κριτική μας και δημόσια για το φίμωμα των σερβικών μέσων ενημέρωσης στο Βελιγράδι.

Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση είναι η ίδια η Γιουγκοσλαβία -δεν ξέρω αν το ξέρετε αυτό- η οποία αποδέχεται το δικαστήριο. Αυτό το οποίο εμείς ψηφίζουμε το έχει αποδεχτεί η Γιουγκοσλαβία. Το ξέρετε αυτό; Μάλιστα, το δικαστήριο αυτό έχει γραφεία στο Βελιγράδι.

Είναι λάθος η εντύπωση -εσείς τη δώσατε αυτήν την εντύπωση και σε σας απαντώ- ότι το δικαστήριο αυτό κρίνει μόνο Σέρβους. Κάνουμε κακό στη Σερβία, αν δώσουμε αυτή την εντύπωση. Κρίνει και μη Σέρβους. Και μουσουλμάνους και Κροάτες. Μάλιστα πρόσφατα καταδίκασε μουσουλμάνους ακριβώς για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Αν θέλουμε λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, να δείξουμε, όχι μόνο τη φιλία μας, αλλά και την προσήλωσή μας στις αρχές, αυτό δεν θα το δείξουμε όταν τις εφαρμόζουμε μόνο για τους αντιπάλους μας, αλλά ειδικότερα όταν τις εφαρμόζουμε και για τους φίλους μας και ιδιαίτερα για τους εαυτούς μας. Τότε έχει μία ηθική στάση η Ελλάδα, τότε έχει δυνατή φωνή η Ελλάδα. Η Ελλάδα έχει δυνατή φωνή, όταν έχει μια ηθική φωνή, αγαπητοί συνάδελφοι.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Τον Ντούτμαν τον κυνηγάει και τον Ιζετμπεκόβιτς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Φοβάμαι, λοιπόν, ότι το κλίμα κάποιων παρεμβάσεων παρουσιάζει τουλάχιστον έλλειψη ενημέρωσης.

Θέλω πριν κλείσω να επισημάνω απλώς δύο σημεία πρώτον ότι δεν είναι μεταγενέστερος, όπως είπα, ο νόμος της πράξης. Οι νόμοι που παραβιάστηκαν είναι οι συμβάσεις της Γενεύης του 1949 για το ανθρωπιστικό δίκαιο και για την καταστολή της γενοκτονίας του 1948.

Υπάρχουν δε τα πρωτόκολλα 1 και 2 του 1977 στις συμβάσεις της Γενεύης του 1949, τα οποία είναι και τα δύο κυρωμένα από την Ελλάδα και περιέχουν μεγάλους καταλόγους εγκλημάτων πολέμου και εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας.

Επίσης θέλω να τονίσω, επειδή άκουσα αρκετά για το Κουρδικό -δεν είναι του άμεσου ζητήματος, έχει όμως μια συνάφεια, μια και μιλάμε για εγκλήματα και παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή των δικαιωμάτων των μειονοτήτων- ότι σαφώς η πρόσφατη έλευση του Οτσαλάν στη Ρώμη, έχει δώσει την ευκαιρία να θέσει η διεθνής κοινότητα και πάλι αυτό το ζήτημα. Επαιφίεται σε μας, ως Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και ως διεθνής κοινότητα να αξιοποιήσουμε πράγματι αυτήν την ευκαιρία, να ξεφύγουμε από τη

λογική ότι αυτή είναι μία Ιταλοτουρκική σύγκρουση. Δεν είναι ιταλοτουρκική σύγκρουση, όσο και αν κάποιοι θα ήθελαν να είναι ιταλοτουρκική σύγκρουση, όπως επίσης το Κουρδικό δεν είναι ελληνοτουρκική σύγκρουση. Πολλές φορές οι Τούρκοι προσπαθούν να δημιουργήσουν αυτήν την εντύπωση, να βρουν ουσιαστικά ένα εξιλαστήριο θύμα, να βρουν έναν αποδιοπομπαίο τράγο, για την αδυναμία τους με στρατιωτικά μέσα να επιλύσουν το κουρδικό πρόβλημα, αδυναμία που θέλουν να δικαιολογήσουν απέναντι στη δική τους κοινή γνώμη. Προσπαθούν βεβαίως να βάλουν τη δική τους ταμπέλα, τη δική τους εξήγηση στο Κουρδικό πρόβλημα. Δεν είναι, λοιπόν, ούτε ελληνοτουρκικό πρόβλημα, ούτε ιταλοτουρκικό πρόβλημα, είναι ένα πρόβλημα καταπάτησης ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ένα πρόβλημα έλλειψης δημοκρατικών θεσμών, ένα πρόβλημα μη συμμόρφωσης με κανόνες Διεθνούς Δικαίου, ένα πρόβλημα των σχέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Τουρκία, ένα πρόβλημα των σχέσεων της διεθνούς κοινότητας με την Τουρκία και έτσι πρέπει να τοποθετηθεί. Με αφορμή αυτό το συγκεκριμένο γεγονός πρέπει να αξιοποιηθεί από τη διεθνή κοινότητα και να τεθεί επί τάπητος, το θέμα του κουρδικού λαού και βεβαίως της ειρηνικής επίλυσής του. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα χρησιμοποιήσω πολύ λίγο από το χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Διευκρινίζω αυτό το οποίο τονίστηκε από τον εισηγητή μας κ. Μολυβιάτη, αλλά και από και άλλους. Ότι, δηλαδή, ψηφίζουμε τη σύμβαση αυτή. Βεβαίως, αυτό το οποίο θέλω να τονίσω είναι, οι λόγοι για τους οποίους την ψηφίζουμε. Όχι βεβαίως γιατί πρόκειται να προσθέσω κάτι άλλο σε σχέση με αυτά που ελέχθησαν, αλλά γιατί μετά και την παρέμβαση του κυρίου Υπουργού, καλό είναι να διευκρινισθούν ορισμένα πράγματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν το Διεθνές Δίκαιο σήμερα πάσχει σε μεγάλο βαθμό, αν δεν μπορεί να επιβληθεί, να ισχύσει, οφείλεται κυρίως σε δύο πράγματα: Πρώτον στο γεγονός ότι δεν υπάρχουν κυρωτικοί μηχανισμοί εφαρμογής του. Και, δεύτερον, στο γεγονός ότι η εφαρμογή του είναι επιλεκτική. Και τα δύο στοιχεία εφαρμογής ενός κανόνα δικαίου αποδυναμώνουν την έννοια του δικαίου.

Ο κανόνας δικαίου δεν μπορεί να είναι λέξη imperfecta. Πρέπει να θεσπίζεται για να μπορεί να εφαρμοστεί. Και βεβαίως πρέπει να υπάρχουν και οι κυρωτικοί εκεί μηχανισμοί οι οποίοι διασφαλίζουν την εφαρμογή του. Όταν ο κανόνας δικαίου υπάρχει αλλά δεν εφαρμόζεται, από εκεί και πέρα αντιλαμβάνεσθε ότι ουδείς πιστεύει σε αυτήν τη μορφή του κανόνα δικαίου. Μη με κατηγορήσετε για νομικισμό, αλλά όταν παροικούσαμε την Ιερουσαλήμ των φοιτητικών εδρών, θυμάμαι τη φράση την οποία είχε δανειστεί σεβαστός καθηγητής από το Ρούντολφ φον Γέρινγκ, έναν από τους μεγαλύτερους νομικούς που ανέδειξε ο περασμένος αιώνας στη Γερμανία, που έλεγε ότι το δίκαιο που δεν έχει κυρωτικούς μηχανισμούς και δεν εφαρμόζεται είναι φως που δεν φωτίζει, φωτιά που δεν καίει.

Δυστυχώς, όπως ήδη είπα, σήμερα το Διεθνές Δίκαιο πάσχει, από το γεγονός ότι δεν υπάρχουν οι κυρωτικοί εκείνοι μηχανισμοί που επιβάλλουν την εφαρμογή του. Γι' αυτό και δεν μπορεί να νομιμοποιηθεί στα μάτια των ανθρώπων, στα μάτια των εθνών και ιδίως των ασθενέστερων. Και έπειτα υπάρχει επιλεκτική εφαρμογή που σημαίνει ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, εφαρμόζεται γιατί αυτό το θέλουν κάποιοι και μπορούν να το επιβάλλουν. Δεν είναι δηλαδή ο κανόνας δικαίου ο οποίος μπορεί να επιβάλλει την εφαρμογή του, αλλά η δύναμη εκείνων οι οποίοι μπορούν να θέσουν σε ορισμένες περιπτώσεις τους μηχανισμούς εφαρμογής σε κίνηση. Και αυτό, αυτή η επιλεκτική εφαρμογή αναιρεί την πεμπτούσια του ίδιου του δικαίου που είναι η αρχή της ισότητας της εφαρμογής του. Και όταν μιλάμε για αρχή ισότητας την εννοούμε με την αναλογική του έννοια όπως τη θέλησε ο Αριστοτέλης. Αυτά είναι τα δύο μεγαλύτερα προβλήματα του διεθνούς δικαίου

σήμερα. Η μη εφαρμογή του ή η επιλεκτική εφαρμογή του.

Εμείς πιστεύουμε -και νομίζω πως έτσι πρέπει να το δούμε- ότι στις δύο αυτές περιπτώσεις υπάρχει επιτέλους μια εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου. Τα δύο δικαστήρια που συνιστώνται θα μπορούσαν να δημιουργήσουν προβλήματα εάν επιλεκτικά, σε ορισμένες περιπτώσεις παραδείγματος χάρη μέσα στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας, εφήρμοζαν τους κανόνες που αφορούν τις παραβιάσεις του ανθρωπιστικού δικαίου. Αφορούν όμως, όπως τονίστηκε προηγουμένως από όλους και όπως φαίνεται από την ίδια τη σύμβαση, ό,τι και αν έγινε στην πρώην Γιουγκοσλαβία είτε από τη μια είτε από την άλλη πλευρά. Και θα έλεγα και η Γιουγκοσλαβία το καταλαβαίνει καλύτερα από ορισμένους από εμάς. 'Αρα πρέπει να το ψηφίσουμε και για ένα άλλο λόγο, όσο και αν μας πονάει. Γιατί σε ορισμένες περιπτώσεις σε μας η διεθνής κοινότητα, σε δικά μας εθνικά δίκαια, δεν φέρθηκε με την ίδια ευαισθησία.

Πρέπει να το κάνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί μπορούμε να το επικαλούμεθα σαν προηγούμενο. Όσα περισσότερα προηγούμενα υπάρχουν, τόσο περισσότερο νομιμοποιείται η θέση μας. Το ζήτημα λοιπόν δεν είναι να μην ψηφίσουμε τη σχετική σύμβαση και να μην την κυρώσουμε. Το ζήτημα είναι να μην αφήσουμε να πάει χαμένη η ευκαιρία το ότι την ψηφίσαμε παρά το γεγονός ότι εμείς έχουμε πολύ περισσότερες αιτίες να δημιουργηθούν τέτοια δικαστήρια, παραδείγματος χάρη στην Κύπρο ή αλλού.

Με αυτήν την έννοια η Νέα Δημοκρατία την ψηφίζει τη σύμβαση αυτή θεωρώντας ότι αποτελεί εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου. Μία εφαρμογή όμως η οποία πρέπει να γίνεται γενικώς. Και βεβαίως την ψηφίζουμε, με την έννοια ότι εξουσιοδοτούμε την Κυβέρνηση να επικαλεσθεί αυτή τη βάση για να μπορέσει ακριβώς να υπερασπισθεί καλύτερα τα εθνικά μας δίκαια.

Θυμίζω μόνο ένα πράγμα. Μια αρνητική θέση στη συγκεκριμένη περίπτωση θα σήμαινε ίσως και αρνητική θέση σε αυριανή δική μας αίτηση για το ίδιο ζήτημα. Νομίζω πως τώρα όσο και αν πονάει -τονίζω- όσο και αν κοστίζει πολιτικά, ενισχύουμε τις θέσεις μας. Και με αυτήν την έννοια η Νέα Δημοκρατία την ψηφίζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Ομολογώ ότι μου έκανε εντύπωση η τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού και ήταν πίσω από την τοποθέτηση και αυτού ακόμη του Υπουργού Δικαιοσύνης που έκανε στην επιτροπή.

Ακούσαμε για παράδειγμα ότι είναι ανάγκη να στηρίξουμε κάθε μέτρο που ενισχύει τη διεθνή νομιμότητα. Παρακάτω όμως ο ίδιος ο κύριος Υπουργός τόνισε ότι αγανακτεί και αυτός μαζί μας μπροστά στην κοινή διαπίστωση της επιλεκτικής ευαισθησίας που δείχνουν ορισμένοι κυρίαρχοι κύκλοι σε αυτούς τους οργανισμούς. Αγανακτεί και ο ίδιος μαζί μας μπροστά στην πολιτική των δύο μέτρων και δύο σταθμών. Θα μπορούσα, λοιπόν, να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου είναι η επιβράβευση αυτής της πολιτικής των δύο μέτρων και δύο σταθμών. Διότι, επαναλαμβάνω, εάν έλεγε "δημιουργείται ένα διεθνές δικαστήριο το οποίο θα ασχολείται με βάση αυτούς τους κανόνες λειτουργίας και με αυτούς τους ορισμούς των αδικημάτων, θα ασχολείται με τα αδικήματα που θα γίνονται κατά της ανθρωπότητας στον κόσμο γενικά". Θα μπορούσαμε να κάτσουμε να κουβεντιάσουμε.

Εδώ όμως μας λέτε ότι πάει να γίνει κάτι τέτοιο και είναι σχεδόν βέβαιο, αλλά δεν ζητάτε, αφού θα γίνει το γενικό, να καταργηθεί και το μερικό, να καταργηθούν αυτά τα πράγματα που προβλέπει το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Μας λέτε, κύριε Υπουργέ -απαντώντας στην παρατήρησή μας, ότι κατά κύριο λόγο διώκονται οι Σέρβοι και κυρίως η ηγεσία των Σέρβων της Βοσνίας και της Ερζεγοβίνης- ότι δικάστηκαν και Κρόατες. Το ξέρω, αλλά αυτοί είναι στην ιεραρχία στην τέταρτη και πέμπτη σειρά. Και δεν μας λέτε ή κάνετε πως δεν το ακούτε -δεν καταλαβαίνω γιατί εξάλλου- ότι διώκεται ο Κάρατζιτς, ο οποίος ήταν

την εποχή εκείνη ο ηγέτης της Σερβικής Δημοκρατίας, διώκεται ο Πλάτζίτς που ήταν επικεφαλής των ενόπλων δυνάμεων ή εν πάση περιπτώσει, ένας από τους πρώτους σημαίνοντες παράγοντες. Διώκεται κάποιος τέτοιος, απ' αυτήν την ιεραρχία, από την πλευρά των μουσουλμάνων και των Κροατών; Φυσικά όχι. Ούτε καν για να κρατήσουν τα προσχήματα.

Επίσης έφτασαν στο σημείο και να εκτελούν ακόμα, γιατί ήταν, λέει, σε μουσική λίστα. Υπάρχουν δηλαδή, κατά τη γνώμη μας, προβλήματα τέτοια, που δεν μπορούν να μας αφήσουν αδιάφορους.

Είπατε, επίσης, αν θέλουμε να βοηθήσουμε πραγματικά τους φίλους μας τους Σέρβους κλπ. Εγώ δεν θέτω θέμα φιλίας ή μη φιλίας. Θέσαμε θέμα του κοινού αισθήματος δικαίου, θέμα δικαιοσύνης, ότι δηλαδή αυτό που κάνει σήμερα ο ΟΗΕ είναι να προωθεί, να νομιμοποιεί αποφάσεις κλπ. των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Και πολλές φορές στο παράδειγμα της Γιουγκοσλαβίας -είναι κραυγαλέο αυτό που θα σας πω- ήρθε να νομιμοποιήσει αποφάσεις και ενέργειες των ιμπεριαλιστών εκ των υστέρων, για να τους δώσει το κάλυμμά του.

Εμείς δεν λέμε ότι πρέπει να διαλυθεί ο ΟΗΕ. Λέμε ότι πρέπει να αναπτύσουμε τον αγώνα για τον εκδημοκρατισμό του και να σταματήσει αυτή η καταδυνάστευσή του -αν μπορώ να πω έτσι- απ' αυτές τις δυνάμεις.

Δέστε τώρα τι γίνεται με το Ιράκ. Αν ο Σαντάμ Χουσεϊν κάνει πόλεμο ή όχι, τότε να ενισχυθεί η πλευρά η άλλη, που υφίσταται την πίεσή του, αν νομίζετε ότι έτσι πρέπει να γίνει. Αλλά είναι δυνατόν, επειδή ο Σαντάμ Χουσεϊν θα εφαρμόζει αυτήν την πολιτική, να πηγαίνουν και να βομβαρδίζουν και να σκοτώνουν εκατοντάδες χιλιάδες αθώοι άνθρωποι;

Επίσης, είπατε και κάτι άλλο, κατά τη γνώμη μας περιέργο ότι η Ελλάδα έχει ισχυρή φωνή, όταν έχει θετική φωνή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Είπα, "ηθική φωνή".

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Η ηθική, κύριε Υπουργέ, ξέρετε ότι είναι μια έννοια πάρα πολύ πλατιά και εξαρτάται για ποιανού συμφέροντα τίθεται το θέμα της ηθικής. Όμως, ποιος θα το κρίνει; Εγώ σας ρωτώ εδώ, αυτή η φωνή που βγάζουμε εμείς, δεν είναι ηθική; Και δεν θα μπορούσε να πει η Ελλάδα "πολύ καλά, θέλετε να ψηφίσω αυτό το πράγμα -"σας κάνω όπως βλέπετε ένα σωρό αβαρίες"- θα το ψηφίσω, αλλά να γίνει παρόμοιο δικαστήριο και για την Τουρκία, για το Κουρδικό, παρόμοιο δικαστήριο και για το Ισραήλ, για τους Παλαιστίνιους, παρόμοιο δικαστήριο και για την Κύπρο". Δεν είναι θέμα αυτό; Λίγα είναι τα εγκλήματα, που διαπράχθηκαν εις βάρος αυτών των λαών; Και γιατί;

Σας είπα ότι στο Συμβούλιο της Ευρώπης μου απάντησαν πως δεν σημαίνει, επειδή δεν έγιναν τέτοια δικαστήρια γι' αυτές τις περιπτώσεις, ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε να μην κάνουμε τίποτα. Εγώ θα μπορούσα πάλι να το δεχθώ αυτό, αν λέγαμε έστω και τώρα να γίνει, γιατί οι πληγές αυτές είναι ανοιχτές, είναι ανοιχτή η πληγή της Κύπρου, είναι ανοιχτή η πληγή του Κουρδικού, είναι ανοιχτή η πληγή του Παλαιστινιακού, που σκοτώνουν καθημερινά, παραβιάζουν και ποδοπατούν τα πάντα εκεί. Και μπορώ να σας αναφέρω κι άλλους λαούς. Όμως δεν το λέμε αυτό. Και ερχόμαστε και παίρνουμε αυτήν τη θέση, που παίρνουμε.

Να, γιατί πιστεύουμε, κύριε Παυλόπουλε, ότι βεβαίως ασθενεί το Διεθνές Δίκαιο, γιατί εφαρμόζεται επιλεκτικά, αλλά δεν καταλαβαίνουμε, γιατί σε μία τέτοια περίπτωση που ακριβώς επιλεκτικά εφαρμόζεται, δεν αντιδράτε και λέτε ότι πρέπει να το ψηφίσουμε, ακριβώς για να δημιουργήσουμε προηγούμενο.

Έχετε αυταπάτη ότι θα δημιουργηθεί ποτέ δικαστήριο για την Τουρκία; Ακούστε, θέλω για μια άλλη φορά να δηλώσω ότι εμείς τρέφουμε απέραντη αγάπη και αλληλεγγύη απέναντι στον τουρκικό λαό, στους λαούς της Τουρκίας γενικότερα και υποφέρουμε μαζί του για την καθημερινή καταπίεσή του και για τις φυλακές που είναι γεμάτες, στους φυλακισμένους εκφράζουμε την αλληλεγγύη τη συμπαράστασή μας. Αλλά,

ακριβώς επειδή αγαπάμε αυτούς τους λαούς, δεν δεχόμαστε αυτό το καθεστώς. Και ακριβώς εκεί καταγγέλλουμε την τεράστια υποκρισία. Επίλεκτο μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η Τουρκία, κύριε Υπουργέ -και το ξέρετε πολύ καλά.

Είπατε ότι βγήκαμε και κάναμε κριτική στους Σέρβους, στη Σερβία, στη Γιουγκοσλαβία, για το ότι στο Βελιγράδι φιμώνεται ο Τύπος. Δεν θα είχαμε καμία αντίρρηση γι' αυτό, εάν η χώρα μας επέμενε, ως πρόεδρος του Συμβουλίου της Ευρώπης, να μπει επιτέλους η Γιουγκοσλαβία στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Όμως αυτό δεν έγινε, κύριε Υπουργέ. Μπορούσαμε όμως στους έξι μήνες της Προεδρίας μας να επιμείνουμε, να το παλέψουμε. Δεν το παλέψαμε, ενώ υπάρχουν άλλες χώρες, όπως η Τουρκία, οι λεγόμενες Δημοκρατίες της Βαλτικής -όπου εκεί οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι άγριες- που συμμετέχουν στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Και σας επαναλαμβάνω, ότι ξέρετε πολύ καλά ότι -ανεξάρτητα από την όποια διαφορά μπορούμε να έχουμε με την πολιτική που ακολουθεί το Βελιγράδι ή οι Σέρβοι της Δημοκρατίας της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης- το κύριο πρόβλημα που έχει η λεγόμενη διεθνής κοινότητα είναι το ότι ακόμα, έστω και κάπως αμβλυμένα, συνεχίζει αυτή η χώρα, συνεχίζει αυτός ο λαός να αντιστέκεται στα κελεύσματα των ιμπεριαλιστών. Κι εμείς, δυστυχώς, παρά τις όποιες διακηρύξεις φιλίας, συνεργήσαμε -όταν λέγω εμείς, εννοώ η επίσημη Ελλάδα- στο έγκλημα που διαπράττεται κατά του λαού αυτού και με το εμπάργκο -κρατώντας το εμπάργκο- και τον αποκλεισμό και με την αποστολή στρατευμάτων στη Βοσνία - Ερζεγοβίνη και εν πάση περιπτώσει με την ψήφιση όλων αυτών των μέτρων.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς επιμένουμε, καταλαβαίνουμε ότι εδώ πρόκειται για διεθνή οργανισμό, παγκόσμιο οργανισμό, όπως είναι ο ΟΗΕ, ο οποίος δίνει ορισμένες εντολές και μπορεί να θεωρούνται αυτές υποχρεωτικές. Όμως, ωστόσο επιμένουμε ότι η Ελλάδα έπρεπε να υψώσει φωνή διαμαρτυρίας, διαφορετική φωνή εκεί μέσα και να ασκήσει την πίεσή της, ώστε να σταματήσει αυτή η επαίσχυντη πολιτική των δύο μέτρων και δύο σταθμών, που τελικά μόνο τους ιμπεριαλιστές ωφελεί και μόνο τους λαούς ζημιώνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Το λόγο έχει για ένα λεπτό ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πάλι θα ήθελα να διευκρινίσω κάτι, το οποίο δεν αποτελεί, αν θέλετε, εξήγηση αυτών τα οποία είπα προηγουμένως. Αλλά, θέλω να πω -και σήμερα είναι ήπια η ατμόσφαιρα στη Βουλή, που συζητάμε- ότι η θέση την οποία η Νέα Δημοκρατία πήρε -κι εδώ απαντώ στον κ. Κόρακα- είναι η ακόλουθη και πολύ απλή:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε να επιλέξουμε: Ή να πούμε ότι όσο δεν δημιουργούνται διεθνή δικαστήρια για κάθε παραβίαση του ανθρωπιστικού δικαίου στο σύνολο της ανθρωπότητας, δεν δεχόμαστε κανένα δικαστήριο...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Έστω και ένα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και ένα.

...να μην υπάρχει καμία καταδίκη καμιάς παραβίασης ή να δεχόμαστε έστω την αρχή που δεν ξεκινά από εμάς, αλλά μπορούμε να την επικαλεσθούμε ως προς την επέκτασή της.

Έχω την εντύπωση ότι η απόλυτη άρνηση, την οποία πολλές φορές επιχειρήσαμε σαν λαός και σαν έθνος, μπορεί να ικανοποίησε τα δικά μας αισθήματα, αυτά τα αισθήματα που έχουμε όλοι, που εκφράζουμε όλοι εδώ, τα αισθήματα αγανάκτησης, αλλά δεν ευνόησε τη διεθνή μας παρουσία, δεν ευνόησε τις εθνικές μας θέσεις.

Θέλω να τονίσω όμως, κύριοι συνάδελφοι -και συγχωρέστε με, κύριε Πρόεδρε, αλλά όσο και αν φαίνεται το αντικείμενο μικρό και δεν ενδιαφέρει πολλούς συναδέλφους εδώ, δεν παύει να είναι ένα μεγάλο αντικείμενο- θέλω να θυμίσω ότι το ζήτημα σ' αυτόν τον τόπο δεν είναι με τα λόγια μας και τις θέσεις μας να ικανοποιούμε μεταξύ μας εκείνα τα οποία θέλουμε να εκφράσουμε και θέλουμε να μεταφέρουμε. Το ζήτημα είναι στα διεθνή θέματα πόσο ενισχύουμε τη διεθνή μας θέση.

Και το λέω, κύριε Κόρακα, στο σημείο αυτό με απόλυτη συνέπεια και σας διαβεβαίω με απόλυτη ειλικρίνεια. Ναι, προτιμώ την επιλεκτική εφαρμογή αρκεί να είναι σωστή, αρκεί να μην καταλάβει ένα κομμάτι της Γιουγκοσλαβίας αλλά το σύνολο, αρκεί να μην καταλάβει ένα κομμάτι της Ρουάντας αλλά το σύνολο. Ναι, προτιμώ αυτό το ξεκίνημα της εφαρμογής του Διεθνούς Δικαίου από συγκεκριμένες περιπτώσεις για να μπορέσω να το επικαλεσθώ, παρά να περιμένω να έρθει η ώρα να ισχύσουν όλα αυτά στο σύνολο της ανθρωπότητας. Τη στιγμή μάλιστα που ξέρω ότι αυτό διά μιας δεν πρόκειται να γίνει. Όσο κόστος και αν έχει αυτό, και σας είπα όσο και αν και εμένα ως Έλληνα πολίτη με πονάει και το ομολογώ, προτιμώ αυτήν τη θέση ακριβώς, γιατί μπορώ απ' αυτήν τη θέση να περιμένω περισσότερα απ' όσα θα περίμενα αν απλώς ικανοποιούσα το συναίσθημα μέσα στη Βουλή αυτήν την ώρα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν παίρνω το λόγο, το κάνω διότι αισθάνομαι την ανάγκη να δώσω μερικές εξηγήσεις αν και θέλω να πιστεύω ότι οι παρατηρήσεις που έκανε ο κύριος Υπουργός δεν αφορούσαν τη δική μου ομιλία, αναφορικά με την άσκηση των δικαιωμάτων των λαών στη διεθνή νομιμότητα.

Η πρώτη μου επισήμανση: Άκουσα κάποιον συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας -δεν συγκρατώ το επώνυμό του- όταν αναφέρθηκε στην αρχή του *nullum crimen, nulla poena sine lege*, να λέει ότι αυτό δεν μπορεί να αφορά εγκλήματα που αφορούν τη διεθνή ζωή. Πρόκειται για μία επικίνδυνη άποψη. Και λυπάμαι που απουσιάζει ο συνάδελφος, αλλά πρέπει να του πω ότι αυτή η αρχή απησχόλησε έντονα το δικαστήριο της Νυρεμβέργης. Και το δικαστήριο της Νυρεμβέργης, την εποχή εκείνη, δέχθηκε ότι αποτελεί απαραβίαστη αρχή από μία κοινωνία η οποία διεκδικεί τον πολιτισμό της. Βεβαίως το δικαστήριο της Νυρεμβέργης, για όσους έχουν ασχοληθεί με τις αποφάσεις αυτού του δικαστηρίου, κατάφερε και με ένα άλλο νομικό τρόπο αντιμετώπισε το ζήτημα. Δεν πρόκειται κατά συνέπεια για "νομικίστικα ζητήματα", όπως είπε ο κύριος συνάδελφος, αλλά πρόκειται για βασικές αρχές και αξίες του δικαίου πολιτισμού.

Μία δεύτερη επισήμανση: Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι δεν σφάλλω. Αλλά το παρόν σχέδιο νόμου μεταφέρει όχι ακριβώς τις διατάξεις του ανθρωπιστικού δικαίου της Γενεύης. Αν ενθυμούμαι καλώς, το ανθρωπιστικό δίκαιο της Γενεύης δεν επιλέγει σε καμία περίπτωση να αναφέρεται σε εγκλήματα και να χρησιμοποιεί τη διατύπωση "άλλες απάνθρωπες πράξεις". Πιθανόν να σφάλλω. Αλλά, απ' ό,τι είμαι σε θέση να θυμάμαι, το ανθρωπιστικό δίκαιο της Γενεύης τέτοια διατύπωση δεν περιλαμβάνει. Σας το λέω με κάθε επιφύλαξη, διότι δεν έχω μαζί μου τα σχετικά κείμενα.

Και η τρίτη και τελευταία επισήμανση: Όταν ασκούμε, κύριε Υπουργέ, κριτική στο συζητούμενο σχέδιο νόμου και αναφερόμαστε στην ανάγκη όχι επιλεκτικής αντιμετώπισης της διεθνούς νομιμότητας, θέλω να σας βεβαιώσω ότι δεν το κάνω ούτε εγώ ούτε το κόμμα μου, για να εισηγηθούμε τη διάσπαση και αποδυνάμωση της διεθνούς νομιμότητας.

Εμείς έχουμε την άποψη ότι η κριτική που ασκείται, από τη θέση που είχα τη δυνατότητα να σας εκθέσω, είναι μία κριτική που ενισχύει τη διεθνή νομιμότητα. Είναι μία φωνή η οποία προτρέπει στο να ασκείται η διεθνής νομιμότητα, όπως οι λαοί αξιούνουν και οι καιροί επιβάλλουν. Και κανένας από μας δεν είναι εισηγητής απομάκρυνσης της χώρας μας από το πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας που εμείς, θέλω να σας βεβαιώσω, το διεκδικούμε διευρυνόμενο κάθε μέρα και περισσότερο.

Αισθάνθηκα την υποχρέωση αυτή, κύριε Πρόεδρε, διότι τουλάχιστον όσον αφορά τον ομιλούντα και το κόμμα του, εμείς είμαστε υπέρ της συμμετοχής της χώρας σε όλες εκείνες τις διαδικασίες, οι οποίες πράγματι αξιοποιούν τη διεθνή νομιμότητα, την ενισχύουν και την ενδυναμώνουν. Και πιστεύουμε ότι στοιχείο ενδυνάμωσης της διεθνούς νομιμότητας

είναι η κριτική που οφείλουμε να ασκούμε και εμείς από τη θέση ενός κόμματος της Αντιπολιτεύσεως και εσείς από τη θέση της Κυβερνήσεως. Μια κριτική η οποία θα αναδεικνύει όλη εκείνη την παθολογία της συμπεριφοράς του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Δεν με έχει εγκαταλείψει, κύριε Υπουργέ, ο ρεαλισμός. Γνωρίζω το μέγεθος της χώρας μου, γνωρίζω και τους συσχετισμούς. Αλλά έχω την πεποίθηση ότι αυτοί οι συσχετισμοί για να ανακαθοριστούν και για να αλλάξουν και οι "μικροί" έχουν το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωση και να διαμαρτύρονται και να ασκούν κριτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Η ερμηνεία της έννοιας της διεθνούς νομιμότητας έχει το περιεχόμενο, απ' ενός μεν να υπακούμε στη λειτουργία των κανόνων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και του Συμβουλίου Ασφαλείας και στην κατά το πρωτόκολλο σειρά των ενεργειών, οι οποίες πρέπει να διενεργούνται προκειμένου να ικανοποιηθεί ένα δίκαιο διεθνές αίτημα.

Επομένως υπάρχει η υπακοή, η σειρά, η υποταγή, στην αυστηρή λειτουργία της δικονομικής τάξης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και του Συμβουλίου Ασφαλείας, το οποίο λέγεται διεθνής νομιμότητα και μπορούν να το ερμηνεύουν οι κυβερνήσεις σαν διεθνή νομιμότητα και υπάρχει και ο πολιτικός αγώνας.

Ωραία, όλα αυτά που προσδιορίζουν το περιεχόμενο της διεθνούς νομιμότητας είναι δικονομική λειτουργία, είναι τήρηση δικονομικής τάξης των κανόνων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και του Συμβουλίου Ασφαλείας. Από εκεί και πέρα, όταν παραβιάζονται κατάφωρα τα ανθρώπινα δικαιώματα και η δικονομική τάξη των κανόνων του Συμβουλίου Ασφαλείας δεν εφαρμόζει το δίκαιο, ούτε υπάρχει πρόθεση στα επόμενα χρόνια, πράγματι να βασιστούμε ότι θα το εφαρμόσει, ερωτάται: Δεν έχουμε δικαίωμα να αμυνθούμε; Δεν έχουμε δικαίωμα να αντισταθούμε;

Το Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο που έχουμε διδαχθεί στο πανεπιστήμιο λέει ότι και η άμυνα είναι όπλο διεθνές ενάντια στη βαναυσότητα της λειτουργίας των διεθνών οργανισμών. Έτσι το δίδασκε ο Δέλβιας. Έλεγε δηλαδή ότι μπορούμε να αμυνθούμε σαν ένα μέσο, σαν ένα όπλο ενάντια στη βαναυσότητα των διεθνών αυτών συμπεριφορών.

Επομένως, γιατί θα πούμε ότι η αντίσταση, η έντονη παράθεση αυτού του γεγονότος, του Κυπριακού, όπως ωμά έχει εξελιχθεί και η δική μας αντίσταση, η δική μας άρνηση δεν είναι εντός των ορίων της λειτουργίας της έννοιας της διεθνούς νομιμότητας; Γιατί διαφορετικά, όταν καταλύεται η διεθνής νομιμότητα από το Συμβούλιο Ασφαλείας και από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών με τη συμπεριφορά αυτή, τι θα πούμε; Θα πούμε ότι τηρούμε τη διεθνή νομιμότητα; Πώς το αναλύετε αυτό το πνεύμα, δηλαδή το περιεχόμενο της έννοιας της διεθνούς νομιμότητας; Πώς το αναλύετε; Εντάξει, η Κύπρος, ο Κληρίδης, ο ένας, ο άλλος είναι μια κατάσταση. Τι να κάνουμε τώρα; Παπάς κρεμάμενος, είδε και απ'είδε, τόσα χρόνια δεν γίνεται τίποτε, πρέπει να κάνουμε αυτό και να αναγνωρίσουμε τα δικαστήρια που συνεστήθησαν για τη Ρουάντα και για τη Σερβία, μήπως έλθει η δική μας σειρά κλπ. Η ελπίδα μήπως κάποτε έλθει η δική μας σειρά, είναι αποδοχή της νομιμότητας;

Εμείς αρνούμεθα αυτό τον τρόπο. Επιμένουμε στις θέσεις μας και λέμε ότι η απουσία αντίστασης της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, από το Κυπριακό και τ' άλλα τα θέματα, έχει μονοδρομήσει γραμμή υποχωρητικότητας, -όχι μόνο υποχωρητικότητας- γραμμή ενδοτισμού, ο οποίος λαμβάνεται σοβαρώς υπόψη από τις μεγάλες δυνάμεις και γι' αυτό διενεργούνται τα όσα διενεργούνται στην εξωτερική πολιτική. Δηλαδή, είναι ήσυχοι οι άνθρωποι αυτοί ότι εδώ δεν υπάρχει αντίθετη φωνή, δεν υπάρχει δύναμη αντίστασης και δύναμη ψυχής. Και πάνω σε αυτό δημιουργούν τους ελιγμούς και το ένα και το άλλο.

Όσον αφορά τις διατάξεις, λέει ότι εάν υπάρχει εκτίμηση ότι το δικαστήριο έκρινε πλημμελώς και ότι η απόφασή του υπόκειται σε σφάλματα, τότε το Διεθνές Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα. Υπάρχει

συντρέχουσα αρμοδιότητα και του εθνικού δικαστηρίου και του διεθνούς δικαστηρίου. Αυτά νομίζω ότι είναι από τα άλογα και ως εκ τούτου, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με αυτήν την ανάλυση που έκανε ο κύριος Υπουργός Εξωτερικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν από τα δυτικά γενικά Θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" τριάντα τρεις μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το 5ο Γυμνάσιο Βόλου Νομού Μαγνησίας.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρώ ότι οι δευτερολογίες σαφώς έδωσαν κάποιες διευκρινίσεις στην κριτική η οποία γίνεται για τη σύμβαση αυτή, που είναι χρήσιμες για να τοποθετηθούν τα πράγματα ως έχουν, σύμφωνα με τις θέσεις των κομμάτων και ευχαριστώ για τις διευκρινίσεις αυτές. Θέλω απλώς να δώσω μερικές απαντήσεις.

Πρώτα από όλα, σε σχέση με το κατά πόσο η Συνθήκη της Γενεύης καλύπτει ή αν θέλετε η φράση "και άλλες πράξεις" καλύπτεται από τη Συνθήκη της Γενεύης ή από τα πρωτόκολλα που έχουν υπογραφεί το 1977, πιστεύω ότι η βεβαίωση είναι μία φράση που χρησιμοποιείτε εσείς οι νομικοί για την οικονομία των πραγμάτων. Αν διαβάσουμε το Πρωτόκολλο του 1977 θα δούμε ότι καλύπτονται πολλές πράξεις. Εδώ αναφέρεται η φράση αυτή "και άλλες πράξεις". Το διαβάζω: "Βία κατά της ζωής, της υγείας και της φυσικής και πνευματικής ευημερίας των ατόμων και ειδικότερα ο φόνος, καθώς και η σκληρή μεταχείριση, όπως τα βασανιστήρια, οι ακρωτηριασμοί ή οποιαδήποτε μορφή σωματικής τιμωρίας. Δεύτερον, οι ομαδικές τιμωρίες. Τρίτον, η κράτηση ομήρων. Τέταρτον, οι πράξεις τρομοκρατίας. Πέμπτον, η προσβολή της αξιοπρέπειας του ατόμου και ειδικότερα η ταπεινωτική ή μειωτική μεταχείριση, ο βιασμός, ο εξαναγκασμός σε πορνεία και οποιαδήποτε μορφή άσεμνης επίθεσης. Έκτον, η δουλεία και το δουλεμπόριο σε όλες τους τις μορφές. Έβδομον, η λεηλασία και όγδοο οι απειλές για διάπραξη των παραπάνω πράξεων". Νομίζω, λοιπόν, ότι καλύπτεται ένα μεγάλο εύρος πράξεων στο οποίο αναφέρεται η απόφαση...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Επιτρέψτε μου να τελειώσω και αν θέλετε να τριτολογήσετε.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Δεν θέλω να σας διακόψω. Θέλω να σας ρωτήσω αν υπάρχει στο ανθρωπιστικό δίκαιο της Γενεύης η διατύπωση "και άλλες απάνθρωπες πράξεις", διότι επ' αυτού άσκησα κριτική και όχι στα άλλα που αναφέρατε, τα οποία είναι οριοθετημένα σε μεγάλο βαθμό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Δεν μπορώ να επιχειρηματολογήσω με νομικά επιχειρήματα, με τα οποία θα μπορούσατε πιθανώς να επιχειρηματολογήσετε εσείς, αλλά μπορώ να σας πω πολύ απλά ότι κατ' οικονομία χρησιμοποιείται αυτή η φράση. Συγκεκριμένα, στο Πρωτόκολλο της Γενεύης του 1977 υπάρχει αυτή η αναφορά στις συγκεκριμένες πράξεις. Σαφώς, και μόνο αυτή η αναφορά, αν θέλετε, καλύπτει πάρα πολλές πράξεις και εκ των πραγμάτων θα είναι αντικείμενο των δικαστηρίων το κατά πόσον έγιναν, υπήρξαν, για να καταδικασθεί κάποιος από τους κατηγορούμενους.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με τα δεδομένα του δικού μας δικαίου να ήταν υπερβολικά αόριστος ο όρος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Δεν διαφωνώ, δέχομαι την παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Νομίζω ότι δεν αντιλέγει στο όλο πνεύμα των θέσεων που έχει πάρει είτε η Κυβέρνηση είτε η Συμπολίτευση είτε η Αντιπολίτευση σ' αυτήν την Αίθουσα.

Θα ήθελα να δώσω επίσης, μία διευκρίνιση: 'Όταν μιλάω για ηθική φωνή, το τονίζω, με την απλούστατη λογική ότι και στη διεθνή κοινότητα, με την αλλαγή που έχει συντελεσθεί διεθνώς, έχουμε πολύ περισσότερες χώρες με δημοκρατικές διαδικασίες, έχουμε την εξάπλωση των μέσων ενημέρωσης και οπωσδήποτε η κοινή γνώμη, ο πολίτης, επηρεάζει συστηματικά και ελέγχει πολύ περισσότερο από παλαιά -και είναι πολύ θετικό- τις πράξεις του κάθε Υπουργείου Εξωτερικών, της κάθε κυβέρνησης. 'Αρα η εντύπωση, η εικόνα και οι αξίες που κάθε χώρα εκπροσωπεί, επηρεάζουν σημαντικά και τις θέσεις των κυβερνήσεων απέναντι στη συγκεκριμένη χώρα.

Πρακτικά, λοιπόν -και δεν το λέω απλώς για αόριστους λόγους ηθικής, όπως είπατε- επηρεάζει την κοινή γνώμη, που έχει πολύ μεγαλύτερο λόγο τώρα από ό,τι είχε στον Ψυχρό Πόλεμο για παράδειγμα, με εξαιρέσεις βεβαίως, όπως ήταν το Βιετνάμ και τον αγώνα των φοιτητών τότε, στην Αμερική.

Το δεύτερο όμως σε σχέση με αυτό είναι ότι αυτό δεν σημαίνει πως δεν υπάρχουν επιλεκτικές πολιτικές των κυβερνήσεων. Μακάρι να ήταν έτσι, όλα να είναι αγγελικά πλασμένα και οι κυβερνήσεις να αποφασίζουν σύμφωνα με τις αξίες που αναδεικνύουν οι δημοκρατικές τους αρχές και οι δημοκρατικές διαδικασίες κάθε χώρας. Σαφώς δεν είναι έτσι και γι' αυτό και η Ελλάδα δεν περιμένει να αμυνθεί ή να προστατεύσει τα συμφέροντά της μόνο με τη στάση αυτή. Είναι αναγκασμένη -και νομίζω ότι το κάνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο- να έχει μία δυνατή άμυνα, σε σχέση με τις απειλές που υπάρχουν από πλευράς Τουρκίας.

Σαφώς θα θέλαμε το Διεθνές Δίκαιο να εφαρμοστεί -που δεν εφαρμόζεται ή εφαρμόζεται επιλεκτικά- γενικώς, σε σχέση με τις διαφορές που υπάρχουν, πραγματικές ή μη, σε ό,τι αφορά την Τουρκία.

Μόνο μία διευκρίνιση για τη Γιουγκοσλαβία. Πράγματι στην Ελλάδα, ως προεδρείο του Συμβουλίου της Ευρώπης, είχε έρθει η αίτηση από την προηγούμενη προεδρία της Γιουγκοσλαβίας για να γίνει μέλος στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Εμείς αντιμετωπίσαμε, αν θέλετε, την καθολική σχεδόν άρνηση των μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης για την αποδοχή της Γιουγκοσλαβίας ως μέλους. Παρά ταύτα είπαμε ότι, ακριβώς για να μην απορριφθεί η αίτηση, θα πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτήν τους τη διάθεση, παίρνοντας την πρωτοβουλία.

Και επί προεδρίας μας πήραμε μία πρωτοβουλία, λέγοντας ότι θα ξεκινήσουμε ένα διάλογο με τη Γιουγκοσλαβία, ένα διάλογο στο θέμα του Κοσσόβου, που τότε δεν είχε φθάσει στη σημερινή διαδικασία επίλυσης. Ήταν μία πρωτοβουλία με τέσσερα σημεία: Πρώτον, την εκχειρία στο χώρο του Κοσσόβου. Δεύτερον, τον πολιτικό διάλογο για την εύρεση μίας πολιτικής λύσης. Τρίτον, την αποστολή παρατηρητών. Και τέταρτον, τη δημιουργία ενός καταλόγου των αρχών, των ρυθμίσεων που θα πρέπει να κάνει στο νομικό της πλαίσιο η Γιουγκοσλαβία, για να συνάδουν οι νόμοι της με τις αρχές του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Γιατί όπως ξέρετε, για τα νέα μέλη έχει τεθεί κάποιες διαδικασίες, όπως και υποψήφιες χώρες Γεωργία, Αζερμπαϊτζάν, Αρμενία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, για την εισδοχή τους ως μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Και οι διαδικασίες αυτές έχουν κάποιες προϋποθέσεις. Εμείς θέλαμε να συζητήσουμε με τη Γιουγκοσλαβική κυβέρνηση, στην προσπάθειά μας να πείσουμε ότι, αν εκπληρωθούν αυτές οι προϋποθέσεις, θα μπορέσει και η προεδρία μας πολύ πιο ουσιαστικά να προωθήσει την υποψηφιότητά της.

Στην τελευταία συνεδρίαση στο Συμβούλιο της Ευρώπης, δίνοντας την προεδρία στην Ουγγαρία, υπήρξαν αρκετές αντιπροσωπείες που τόνισαν ότι θέλουν να δουν τη Γιουγκοσλαβία ως μέλος του Συμβουλίου, βεβαίως κάτω από προϋποθέσεις, ελπίζοντας ότι οι τελευταίες εξελίξεις στο Κόσσοβο, θα συμβάλουν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Τόνισα όμως ότι πρόσφατα είχαμε το κλείσιμο των μέσων ενημέρωσης στο Βελιγράδι, το οποίο καθόλου δεν βοηθά προς αυτήν την κατεύθυνση. Και επειδή πράγματι έχουμε μία φιλική σχέση με το σερβικό λαό -κανείς δεν το αμφισβητεί- αντί να το αγνοούμε, είναι πολύ καλύτερο να τονίζουμε με ειλικρίνεια ότι αυτό πρέπει να αλλάξει, αν θέλουν πράγματι να έχουν την πορεία τους προς την Ευρώπη, προς το Συμβούλιο της Ευρώπης, προς τις διάφορες συμβάσεις με οικονομική ή άλλη ουσία, που θέλουν και θέλουμε και εμείς να συνυπογράψουν με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτά ήθελα να πω. Τελειώνω με αυτό που είπε ο κ. Παυλόπουλος ότι αν θέλουμε να είμαστε υπεύθυνοι απέναντι στον ελληνικό λαό, δεν είναι κατά πόσο θα εκφράσουμε ευκαιρικά συναισθήματα δικά μας ή και του ελληνικού λαού -τα οποία εκφράζουμε- αλλά εν τέλει θα κριθούμε από το κατά πόσο προωθούμε ουσιαστικά τη συμμετοχή της Ελλάδας, τα συμφέροντά της, ενισχύοντας την ελληνική φωνή. Και εκ των πραγμάτων συγκαταλεγόμαστε, συμπαραστεκόμαστε και εμείς με όλες εκείνες τις μικρότερες χώρες που ζητούν στη διεθνή κοινότητα την εφαρμογή του δικαίου. Διότι η μη εφαρμογή του δικαίου, σημαίνει την αυθαιρεσία του δυνατότερου. Είναι το δικαίο της δύναμης.

'Αρα, πολύ λογικά η Ελλάδα συγκαταλέγεται σε εκείνες τις χώρες που ζητούν την εφαρμογή του δικαίου στις διεθνείς σχέσεις. Πρέπει να δούμε πώς προωθούμε αποτελεσματικά αυτό το συμφέρον και όχι απλώς να αντιδρούμε σε ένα γεγονός, σε ένα δικαιολογημένο μας αίσθημα αγανάκτησης ή οργής. Και αν απλώς αυτό αποτυπωθεί, κάθε άλλο παρά θα προωθήσει τα πραγματικά συμφέροντά της χώρας μας. Και εν τέλει απ' αυτό θα κριθούμε σε αυτήν την Αίθουσα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Θα ήθελα να πω ότι καταλαβαίνουμε πως η Κυβέρνηση έχει αποφασίσει να ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο όπως και η Νέα Δημοκρατία. Αλλά πέντε μας "ό,τι και να μας λέτε, εμείς θα επιμένουμε ότι αυτό πρέπει να ψηφιστεί, γιατί έχουμε αναλάβει τέτοιες δεσμεύσεις". Όλα τα υπόλοιπα είναι προφάσεις εν αμαρτίαις, αν μου επιτρέπτε την έκφραση.

Επανελάβε ο κύριος Υπουργός τη θέση της χώρας μας απέναντι στη Γιουγκοσλαβία. Και βρίσκει ότι η Γιουγκοσλαβία αυτή τη στιγμή δεν πληροί τις προϋποθέσεις και τους όρους για να γίνει μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Όμως, πληρούσε τις προϋποθέσεις και τους όρους η Κροατία του Τούτσαν, αυτού του καθεστώτος που τόσο πολύ ταλαιπώρησε τη σερβική μειονότητα εκεί, που τόσο κατάφωρα παραβίασε τα δικαιώματά της. Προφανώς επειδή είχε ένα μεγάλο προσόν και ατού: Ο κ. Τούτσαν και το καθεστώς του ήταν πολύ στενός φίλος της Γερμανίας. Το ίδιο με τη Σλοβενία. Το ίδιο με τις βαλτικές δημοκρατίες. Ξερετε εκεί ότι υπάρχουν μειονότητες, πχ. η ρωσική μειονότητα σε ορισμένες δημοκρατίες, που ξεπερνάει το 40% και που δεν έχει κανένα δικαίωμα; Και όμως το Συμβούλιο της Ευρώπης το δέχεται.

Το Συμβούλιο της Ευρώπης συζήτησε και επί της προεδρίας σας και πιο μπροστά να αποβάλλει ή να αναστείλει τη συμμετοχή της Ρωσίας στην Ουκρανία γιατί δεν έχει καταργήσει ακόμη την ποινή του θανάτου. Και φυσικά εμείς είμαστε υπέρ της κατάργησης αλλά ούτε και η Τουρκία δεν την έχει καταργήσει. Και όμως η Τουρκία ζει και βασιλεύει στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Είπε κάποια στιγμή ότι από το 1985 δεν εκτελεί τις θανατικές ποινές. Και απαντήσαμε ότι το πρόβλημα του Συμβουλίου της Ευρώπης δεν είναι αν εκτελούνται άνθρωποι σε μία χώρα, αλλά αν εκτελούνται έπειτα από δικαστική απόφαση. Και αν μεν εκτελούνται έπειτα από δικαστική απόφαση, είναι πολύ κακό. Αν όμως εκτελούνται μέσα στις φυλακές, με βασανιστήρια κλπ. αυτό είναι αποδεκτό.

Αυτή είναι η ιστορία.

Είπατε για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που φιμώνονται στο Βελιγράδι. Δεν ξέρω τι ακριβώς συμβαίνει και κάτω από ποιες συνθήκες παίρνονται ορισμένα μέτρα. Όμως, στην κρίση

των Ιμίων επιβλήθηκε αυστηροτάτο πρόστιμο πχ. στο ΣΚΑΙ, γιατί παρουσίασε με έναν άλφα τρόπο τα γεγονότα. Τι πρέπει να πούμε ότι και στην Ελλάδα φημώνται τα μέσα ενημέρωσης; Δεν λέω ότι όλα είναι στην Ελλάδα καλά σε αυτόν τον τομέα. Σας το λέω για να σας δείξω ότι και εσείς συμμερίζεστε αυτήν την πολιτική των δύο μέτρων και δύο σταθμών.

Μου έκανε εντύπωση η τοποθέτησή σας. Εμείς είμαστε διαμετρικά αντίθετοι με το δικαίωμα σε οποιονδήποτε οργανισμό να επεμβαίνει στρατιωτικά στα εσωτερικά μιας άλλης χώρας.

Αυτό παραβιάζει τη βασική αρχή του Διεθνούς Δικαίου, που είναι σεβασμός στην εθνική ανεξαρτησία και εθνική κυριαρχία της κάθε χώρας. Το αν ένα καθεστώς σε μία χώρα είναι αντιλαϊκό ή αντιδημοκρατικό κλπ., να το αποφασίσει ο λαός και να το ανατρέψει. Αυτό που η Διεθνής Κοινότητα έχει υποχρέωση να κάνει, είναι να εκφράσει την αλληλεγγύη της, με πολιτικά μέσα απέναντι στον αγώνα του λαού, όπως έγινε με τον αγώνα του ελληνικού λαού ενάντια στη φασιστική στρατιωτική δικτατορία.

Εμείς, όταν στηρίζουμε τον αγώνα του Κουρδικού λαού, δεν ζητάμε από τη Διεθνή Κοινότητα να στείλει στρατό στην Τουρκία ούτε να στείλει στρατό στην Κύπρο για να διώξει τους Τούρκους ή για να σώσει τους Κούρδους. Ζητάμε απλώς η διεθνής κοινότητα να πάρει όλα εκείνα τα μέτρα απέναντι στο κράτος εκείνο που παραβιάζει το διεθνές δίκαιο, ώστε να σταματήσει να το κάνει.

Ξέρετε πολύ καλά ότι αν η Διεθνής Κοινότητα ήθελε, θα μπορούσε από τη μία μέρα στην άλλη να έχει φύγει η Τουρκία από την Κύπρο, να έχει σταματήσει η Τουρκία τη γενοκτονία του κουρδικού λαού. Όχι μόνο δεν το κάνει, αλλά οπλίζει και την Τουρκία για να συνεχίσει αυτά τα εγκλήματα. Αναφέρομαι συνέχεια στην Τουρκία, γιατί είναι μία χώρα γειτονική που την ξέρουμε πολύ καλά. Θα μπορούσε κανείς να βρει και άλλες χώρες. Καταλάβετε ποιο είναι το πρόβλημά μας; Πρέπει να ξέρετε πως αν ξεκινήσουν αυτές οι επεμβάσεις στα εσωτερικά των άλλων χωρών, που έχουν ξεκινήσει, η ιστορία αυτή δεν θα έχει τελειωμό.

Με τη Γιουγκοσλαβία, το πρόβλημα της Διεθνούς Κοινότητας στο Συμβούλιο της Ευρώπης, είναι να φύγει από το Κοσσυφοπέδιο. Και ψήφισε η ολομέλεια της κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, πρόταση σύστασης που προτείνει μετά των άλλων τη χρήση και της στρατιωτικής βίας και τη στρατιωτική επέμβαση στο Κοσσυφοπέδιο, προκειμένου να φύγουν οι Γιουγκοσλάβοι. Ζητάει από τη Γιουγκοσλαβία να πάρει τα στρατεύματά της από μία επαρχία της όπως είναι το Κοσσυφοπέδιο. Αν δεν το κάνει αυτό, θα έχουμε στρατιωτική επέμβαση. Είναι σωστά αυτά τα πράγματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Προφανώς, πολλά από αυτά που είπε ο κ. Κόρακας απευθύνονται στους συναδέλφους του στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Εγώ δεν μίλησα για στρατιωτικές επεμβάσεις, εγώ μίλησα για ανθρώπινα δικαιώματα και θέλω να πω ότι αυτό το θέμα έχει γίνει διεθνές ζήτημα. Παλαιότερα, αν θέλετε υπήρχε και ένα δίλημμα στη Διεθνή Κοινότητα, κατά πόσο υπήρχε λόγος στα εσωτερικά από πλευράς της Διεθνούς Κοινότητας, όταν παραβιάζονταν ανθρώπινα δικαιώματα. Όμως υπάρχει μία ενίσχυση των δομών της Διεθνούς Κοινότητας, αλλά και γενικότερα δικαστηρίων και έτσι έχουμε μία αυξημένη ευαισθησία στα θέματα αυτά. Δεν μπορούμε να είμαστε τόσο απόλυτοι για θέμα εσωτερικής ή μη υπόθεσης.

Οι Κούρδοι είναι εσωτερική υπόθεση της Τουρκίας. Βέβαια παρεξηγήσατε ηθελημένα τα λόγια που χρησιμοποίησα εγώ. Η χούντα όταν καταδικάστηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης λόγω των βασανιστηρίων, θα μπορούσε να πει κανείς γιατί επιλέκεται στα εσωτερικά της Ελλάδας. Μη συγχέουμε αυτά που λέμε.

Τέλος, όσο για το Συμβούλιο της Ευρώπης, επειδή αναφέρθηκε πολλές φορές πρέπει να πω ότι έχει διάφορα όργανα, όπως την κοινοβουλευτική συνέλευση, που μιλήσατε γι' αυτήν, έχει το Συμβούλιο Υπουργών, το οποίο εκφράζει τις κυβερνήσεις και οι κυβερνήσεις εκφράζουν τη βούληση της χώρας τους, που μπορεί να έχει την επιλεκτική διάσταση που λέτε. Αλλά υπάρχει και το δικαστήριο, το ευρωπαϊκό των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το

δικαστήριο αυτό έχει επανειλημμένα καταδικάσει την Τουρκία για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σε ό,τι αφορά τους Κούρδους και σε ό,τι αφορά την Κύπρο, όπως πρόσφατα στην υπόθεση της Λοϊζίδου.

'Αρα, λοιπόν, εδώ μιλάμε για δικαστήρια, μιλάμε για την έναρξη μιας διαδικασίας που έχει την ολοκλήρωσή της στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

'Ετσι, λοιπόν, θεωρώ ότι είναι απαραίτητη η βούληση της χώρας μας να δείξει ότι στηρίζουμε αυτούς τους θεσμούς όχι επιλεκτικά, αλλά στηρίζουμε διότι είναι αρχή μας και είναι και στο συμφέρον, όχι μόνο της χώρας μας, αλλά της ανθρωπότητας ολόκληρης να στηρίζουμε τέτοιου είδους θεσμούς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Εφαρμογή των αποφάσεων 827/25-5-93 και 955/8-11-1994 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών με τις οποίες ιδρύθηκαν δύο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για την εκδίκαση παραβάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ρουάντα".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης "Εφαρμογή των αποφάσεων 827/25.5.1993 και 955/8.11.1994 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών με τις οποίες ιδρύθηκαν δύο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για την εκδίκαση παραβάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ρουάντα" έγινε δεκτό κατά τη πλειοψηφία επί της αρχής.

Προχωρούμε στην ψήφιση των άρθρων.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Είπαμε ότι θα το ψηφίσουμε πρώτα επί της αρχής και μετά έχουμε τη συζήτηση επί των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κόρακα, ο Προεδρεύων πριν από εμένα μου είπε πως θα μπει σε ψηφοφορία με την ίδια διαδικασία που μπήκε και στη Διαρκή Επιτροπή.

Προχωρούμε, λοιπόν, στην ψήφιση των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο πρώτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δεύτερο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς, το άρθρο δεύτερο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο τρίτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο τρίτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο τέταρτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο τέταρτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πέμπτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο πέμπτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο έκτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο έκτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο έβδομο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο έβδομο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο όγδοο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο όγδοο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο ένατο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο ένατο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δέκατο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο δέκατο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο ενδέκατο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο ενδέκατο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δωδέκατο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς, το άρθρο δωδέκατο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δέκατο τρίτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο δέκατο τρίτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δέκατο τέταρτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο δέκατο τέταρτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δέκατο πέμπτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο δέκατο πέμπτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Εφαρμογή των αποφάσεων 827/25.5.1993 και 955/8.11.1994 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών με τις οποίες ιδρύθηκαν δύο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για την εκδίκαση παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ρουάντα" έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

Εφαρμογή των αποφάσεων 827/25.5.1993 και 955/8.11.1994 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών με τις οποίες ιδρύθηκαν δύο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για την εκδίκαση παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ρουάντα

Άρθρο πρώτο

Ορισμοί

1. Δυνάμει του άρθρου 25 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, που κυρώθηκε με τον α.ν. 585/1945 (ΦΕΚ 242 Α'), εφαρμόζονται οι αποφάσεις 827/25.5.1993 και 955/ 8.11.1994 του Συμβουλίου Ασφαλείας, με τις οποίες ιδρύθηκαν δύο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για την εκδίκαση σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ρουάντα, αντίστοιχα, κατ' εφαρμογή του κεφαλαίου VII του Καταστατικού Χάρτη.

2. Ως "Διεθνές Δικαστήριο" νοείται το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο που αναφέρεται στις αποφάσεις 827/1993 και 955/1994, και ως "Καταστατικό" το αναφερόμενο στα Παραρτήματα των αποφάσεων αυτών.

3. Το κείμενο των αποφάσεων 827/1993 και 955/1994, σε πρωτότυπο στην αγγλική και σε μετάφραση στην ελληνική γλώσσα, έχει ως εξής:

UNITED
NATIONS

Security Council

S/RES/827 (1993)

RESOLUTION 827 (1993)

Adopted by the Security Council at its 3217th meeting, on
25 May 1993

The Security Council,

Reaffirming its resolution 713 (1991) of 25 September 1991 and all subsequent relevant resolutions,

Having considered the report of the Secretary-General (S/25704 and Add.1) pursuant to paragraph 2 of resolution 808 (1993),

Expressing once again its grave alarm at continuing reports of widespread and flagrant violations of international humanitarian law occurring within the territory of the former Yugoslavia, and especially in the Republic of Bosnia and Herzegovina, including reports of mass killings, massive, organized and systematic detention and rape of women, and the continuance of the practice of "ethnic cleansing", including for the acquisition and the holding of territory,

Determining that this situation continues to constitute a threat to international peace and security,

Determined to put an end to such crimes and to take effective measures to bring to justice the persons who are responsible for them,

Convinced that in the particular circumstances of the former Yugoslavia the establishment as an ad hoc measure by the Council of an international tribunal and the prosecution of persons responsible for serious violations of international humanitarian law would enable this aim to be achieved and would contribute to the restoration and maintenance of peace,

Believing that the establishment of an international tribunal and the prosecution of persons responsible for the above-mentioned violations of international humanitarian law will contribute to ensuring that such violations are halted and effectively redressed,

Noting in this regard the recommendation by the Co-Chairmen of the Steering Committee of the International Conference on the Former Yugoslavia for the establishment of such a tribunal (S/23221),

Reaffirming in this regard its decision in resolution 808 (1993) that an international tribunal shall be established for the prosecution of persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia since 1991,

Considering that, pending the appointment of the Prosecutor of the International Tribunal, the Commission of Experts established pursuant to resolution 780 (1992) should continue on an urgent basis the collection of information relating to evidence of grave breaches of the Geneva Conventions and other violations of international humanitarian law as proposed in its interim report (S/25274),

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. Approves the report of the Secretary-General;
2. Decides hereby to establish an international tribunal for the sole purpose of prosecuting persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia between 1 January 1991 and a date to be determined by the Security Council upon the restoration of peace and to this end to adopt the Statute of the International Tribunal annexed to the above-mentioned report;
3. Requests the Secretary-General to submit to the judges of the International Tribunal, upon their election, any suggestions received from States for the rules of procedure and evidence called for in Article 15 of the Statute of the International Tribunal;
4. Decides that all States shall cooperate fully with the International Tribunal and its organs in accordance with the present resolution and the statute of the International Tribunal and that consequently all States shall take any measures necessary under their domestic law to implement the provisions of the present resolution and the Statute, including the obligation of States to comply with requests for assistance or orders issued by a Trial Chamber under Article 29 of the Statute;
5. Urges States and intergovernmental and non-governmental organizations to contribute funds, equipment and services to the International Tribunal, including the offer of expert personnel;
6. Decides that the determination of the seat of the International Tribunal is subject to the conclusion of appropriate arrangements between the United Nations and the Netherlands acceptable to the Council, and that the International Tribunal may sit elsewhere when it considers it necessary for the efficient exercise of its functions;
7. Decides also that the work of the International Tribunal shall be carried out without prejudice to the right of the victims to seek, through appropriate means, compensation for damages incurred as a result of violations of international humanitarian law;
8. Requests the Secretary-General to implement urgently the present resolution and in particular to make practical arrangements for the effective functioning of the International Tribunal at the earliest time and to report periodically to the Council;
9. Decides to remain actively seized of the matter.

APPENDIX II

Statute of the International Tribunal

Having been established by the Security Council acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, the International Tribunal for the Prosecution of Persons Responsible for Serious Violations of International Humanitarian Law Committed in the Territory of the Former Yugoslavia since 1991 (hereinafter referred to as "the International Tribunal") shall function in accordance with the provisions of the present Statute.

Article 1Competence of the International Tribunal

The International Tribunal shall have the power to prosecute persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia since 1991 in accordance with the provisions of the present Statute.

Article 2Grave breaches of the Geneva Conventions of 1949

The International Tribunal shall have the power to prosecute persons committing or ordering to be committed grave breaches of the Geneva Conventions of 12 August 1949, namely the following acts against persons or property protected under the provisions of the relevant Geneva Convention:

- (a) wilful killing;
- (b) torture or inhuman treatment, including biological experiments;
- (c) wilfully causing great suffering or serious injury to body or health;
- (d) extensive destruction and appropriation of property, not justified by military necessity and carried out unlawfully and wantonly;
- (e) compelling a prisoner of war or a civilian to serve in the forces of a hostile power;
- (f) wilfully depriving a prisoner of war or a civilian of the rights of fair and regular trial;
- (g) unlawful deportation or transfer or unlawful confinement of a civilian;
- (h) taking civilians as hostages.

Article 3Violations of the laws or customs of war

The International Tribunal shall have the power to prosecute persons violating the laws or customs of war. Such violations shall include, but not be limited to:

- (a) employment of poisonous weapons or other weapons calculated to cause unnecessary suffering;
- (b) wanton destruction of cities, towns or villages, or devastation not justified by military necessity;
- (c) attack, or bombardment, by whatever means, of undefended towns, villages, dwellings, or buildings;
- (d) seizure of, destruction or wilful damage done to institutions dedicated to religion, charity and education, the arts and sciences, historic monuments and works of art and science;
- (e) plunder of public or private property.

Article 4Genocide

1. The International Tribunal shall have the power to prosecute persons committing genocide as defined in paragraph 2 of this article or of committing any of the other acts enumerated in paragraph 3 of this article.

2. Genocide means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, as such:

- (a) killing members of the group;
- (b) causing serious bodily or mental harm to members of the group;
- (c) deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part;
- (d) imposing measures intended to prevent births within the group;
- (e) forcibly transferring children of the group to another group.

3. The following acts shall be punishable:

- (a) genocide;
- (b) conspiracy to commit genocide;

- (c) direct and public incitement to commit genocide;
- (d) attempt to commit genocide;
- (e) complicity in genocide.

Article 5

Crimes against humanity

The International Tribunal shall have the power to prosecute persons responsible for the following crimes when committed in armed conflict, whether international or internal in character, and directed against any civilian population:

- (a) murder;
- (b) extermination;
- (c) enslavement;
- (d) deportation;
- (e) imprisonment;
- (f) torture;
- (g) rape;
- (h) persecutions on political, racial and religious grounds;
- (i) other inhumane acts.

Article 6

Personal jurisdiction

The International Tribunal shall have jurisdiction over natural persons pursuant to the provisions of the present Statute.

Article 7

Individual criminal responsibility

1. A person who planned, instigated, ordered, committed or otherwise aided and abetted in the planning, preparation or execution of a crime referred to in articles 2 to 5 of the present Statute, shall be individually responsible for the crime.

2. The official position of any accused person, whether as Head of State or Government or as a responsible Government official, shall not relieve such person of criminal responsibility nor mitigate punishment.

3. The fact that any of the acts referred to in articles 2 to 3 of the present Statute was committed by a subordinate does not relieve his superior of criminal responsibility if he knew or had reason to know that the subordinate was about to commit such acts or had done so and the superior failed to take the necessary and reasonable measures to prevent such acts or to punish the perpetrators thereof.

4. The fact that an accused person acted pursuant to an order of a Government or of a superior shall not relieve him of criminal responsibility, but may be considered in mitigation of punishment if the International Tribunal determines that justice so requires.

Article 8

Territorial and temporal jurisdiction

The territorial jurisdiction of the International Tribunal shall extend to the territory of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia, including its land surface, airspace and territorial waters. The temporal jurisdiction of the International Tribunal shall extend to a period beginning on 1 January 1991.

Article 9

Concurrent jurisdiction

1. The International Tribunal and national courts shall have concurrent jurisdiction to prosecute persons for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia since 1 January 1991.

2. The International Tribunal shall have primacy over national courts. At any stage of the procedure, the International Tribunal may formally request national courts to defer to the competence of the International Tribunal in accordance with the present Statute and the Rules of Procedure and Evidence of the International Tribunal.

Article 10

Non-bis-in-idem

1. No person shall be tried before a national court for acts constituting serious violations of international humanitarian law under the present Statute, for which he or she has already been tried by the International Tribunal.

2. A person who has been tried by a national court for acts constituting serious violations of international humanitarian law may be subsequently tried by the International Tribunal only if:

(a) the act for which he or she was tried was characterized as an ordinary crime; or

(b) the national court proceedings were not impartial or independent, were designed to shield the accused from international criminal responsibility, or the case was not diligently prosecuted.

3. In considering the penalty to be imposed on a person convicted of a crime under the present Statute, the International Tribunal shall take into account the extent to which any penalty imposed by a national court on the same person for the same act has already been served.

Article 11

Organization of the International Tribunal

The International Tribunal shall consist of the following organs:

- (a) The Chambers, comprising two Trial Chambers and an Appeals Chamber;
- (b) The Prosecutor, and
- (c) A Registry, servicing both the Chambers and the Prosecutor.

Article 12

Composition of the Chambers

The Chambers shall be composed of eleven independent judges, no two of whom may be nationals of the same State, who shall serve as follows:

- (a) Three judges shall serve in each of the Trial Chambers;
- (b) Five judges shall serve in the Appeals Chamber.

Article 13

Qualifications and election of judges

1. The judges shall be persons of high moral character, impartiality and integrity who possess the qualifications required in their respective countries for appointment to the highest judicial offices. In the overall composition of the Chambers due account shall be taken of the experience of the judges in criminal law, international law, including international humanitarian law and human rights law.

2. The judges of the International Tribunal shall be elected by the General Assembly from a list submitted by the Security Council, in the following manner:

(a) The Secretary-General shall invite nominations for judges of the International Tribunal from States Members of the United Nations and non-member States maintaining permanent observer missions at United Nations Headquarters;

(b) Within sixty days of the date of the invitation of the Secretary-General, each State may nominate up to two candidates meeting the qualifications set out in paragraph 1 above, no two of whom shall be of the same nationality;

(c) The Secretary-General shall forward the nominations received to the Security Council. From the nominations received the Security Council shall establish a list of not less than twenty-two and not more than thirty-three candidates, taking due account of the adequate representation of the principal legal systems of the world;

(d) The President of the Security Council shall transmit the list of candidates to the President of the General Assembly. From that list the General Assembly shall elect the eleven judges of the International Tribunal. The candidates who receive an absolute majority of the votes of the States Members of the United Nations and of the non-Member States maintaining permanent observer missions at United Nations Headquarters, shall be declared elected. Should two candidates of the same nationality obtain the required majority vote, the one who received the higher number of votes shall be considered elected.

3. In the event of a vacancy in the Chambers, after consultation with the Presidents of the Security Council and of the General Assembly, the Secretary-General shall appoint a person meeting the qualifications of paragraph 1 above, for the remainder of the term of office concerned.

4. The judges shall be elected for a term of four years. The terms and conditions of service shall be those of the judges of the International Court of Justice. They shall be eligible for re-election.

Article 14

Officers and members of the Chambers

1. The judges of the International Tribunal shall elect a President.

2. The President of the International Tribunal shall be a member of the Appeals Chamber and shall preside over its proceedings.

3. After consultation with the judges of the International Tribunal, the President shall assign the judges to the Appeals Chamber and to the Trial Chambers. A judge shall serve only in the Chamber to which he or she was assigned.

4. The judges of each Trial Chamber shall elect a Presiding Judge, who shall conduct all of the proceedings of the Trial Chamber as a whole.

Article 15Rules of procedure and evidence

The judges of the International Tribunal shall adopt rules of procedure and evidence for the conduct of the pre-trial phase of the proceedings, trials and appeals, the admission of evidence, the protection of victims and witnesses and other appropriate matters.

Article 16The Prosecutor

1. The Prosecutor shall be responsible for the investigation and prosecution of persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia since 1 January 1991.

2. The Prosecutor shall act independently as a separate organ of the International Tribunal. He or she shall not seek or receive instructions from any Government or from any other source.

3. The Office of the Prosecutor shall be composed of a Prosecutor and such other qualified staff as may be required.

4. The Prosecutor shall be appointed by the Security Council on nomination by the Secretary-General. He or she shall be of high moral character and possess the highest level of competence and experience in the conduct of investigations and prosecutions of criminal cases. The Prosecutor shall serve for a four-year term and be eligible for reappointment. The terms and conditions of service of the Prosecutor shall be those of an Under-Secretary-General of the United Nations.

5. The staff of the Office of the Prosecutor shall be appointed by the Secretary-General on the recommendation of the Prosecutor.

Article 17The Registry

1. The Registry shall be responsible for the administration and servicing of the International Tribunal.

2. The Registry shall consist of a Registrar and such other staff as may be required.

3. The Registrar shall be appointed by the Secretary-General after consultation with the President of the International Tribunal. He or she shall serve for a four-year term and be eligible for reappointment. The terms and conditions of service of the Registrar shall be those of an Assistant Secretary-General of the United Nations.

4. The staff of the Registry shall be appointed by the Secretary-General on the recommendation of the Registrar.

Article 18

Investigation and preparation of indictment

1. The Prosecutor shall initiate investigations ex-officio or on the basis of information obtained from any source, particularly from Governments, United Nations organs, intergovernmental and non-governmental organizations. The Prosecutor shall assess the information received or obtained and decide whether there is sufficient basis to proceed.

2. The Prosecutor shall have the power to question suspects, victims and witnesses, to collect evidence and to conduct on-site investigations. In carrying out these tasks, the Prosecutor may, as appropriate, seek the assistance of the State authorities concerned.

3. If questioned, the suspect shall be entitled to be assisted by counsel of his own choice, including the right to have legal assistance assigned to him without payment by him in any such case if he does not have sufficient means to pay for it, as well as to necessary translation into and from a language he speaks and understands.

4. Upon a determination that a prima facie case exists, the Prosecutor shall prepare an indictment containing a concise statement of the facts and the crime or crimes with which the accused is charged under the Statute. The indictment shall be transmitted to a judge of the Trial Chamber.

Article 19

Review of the indictment

1. The judge of the Trial Chamber to whom the indictment has been transmitted shall review it. If satisfied that a prima facie case has been established by the Prosecutor, he shall confirm the indictment. If not so satisfied, the indictment shall be dismissed.

2. Upon confirmation of an indictment, the judge may, at the request of the Prosecutor, issue such orders and warrants for the arrest, detention, surrender or transfer of persons, and any other orders as may be required for the conduct of the trial.

Article 20Commencement and conduct of trial proceedings

1. The Trial Chambers shall ensure that a trial is fair and expeditious and that proceedings are conducted in accordance with the rules of procedure and evidence, with full respect for the rights of the accused and due regard for the protection of victims and witnesses.

2. A person against whom an indictment has been confirmed shall, pursuant to an order or an arrest warrant of the International Tribunal, be taken into custody, immediately informed of the charges against him and transferred to the International Tribunal.

3. The Trial Chamber shall read the indictment, satisfy itself that the rights of the accused are respected, confirm that the accused understands the indictment, and instruct the accused to enter a plea. The Trial Chamber shall then set the date for trial.

4. The hearings shall be public unless the Trial Chamber decides to close the proceedings in accordance with its rules of procedure and evidence.

Article 21Rights of the accused

1. All persons shall be equal before the International Tribunal.

2. In the determination of charges against him, the accused shall be entitled to a fair and public hearing, subject to article 22 of the Statute.

3. The accused shall be presumed innocent until proved guilty according to the provisions of the present Statute.

4. In the determination of any charge against the accused pursuant to the present Statute, the accused shall be entitled to the following minimum guarantees, in full equality:

(a) to be informed promptly and in detail in a language which he understands of the nature and cause of the charge against him;

(b) to have adequate time and facilities for the preparation of his defence and to communicate with counsel of his own choosing;

(c) to be tried without undue delay;

(d) to be tried in his presence, and to defend himself in person or through legal assistance of his own choosing; to be informed, if he does not have legal assistance, of this right; and to have legal assistance assigned to him, in any case where the interests of justice so require, and without payment by him in any such case if he does not have sufficient means to pay for it;

(e) to examine, or have examined, the witnesses against him and to obtain the attendance and examination of witnesses on his behalf under the same conditions as witnesses against him;

(f) to have the free assistance of an interpreter if he cannot understand or speak the language used in the International Tribunal;

(g) not to be compelled to testify against himself or to confess guilt.

Article 22

Protection of victims and witnesses

The International Tribunal shall provide in its rules of procedure and evidence for the protection of victims and witnesses. Such protection measures shall include, but shall not be limited to, the conduct of in camera proceedings and the protection of the victim's identity.

Article 23

Judgement

1. The Trial Chambers shall pronounce judgements and impose sentences and penalties on persons convicted of serious violations of international humanitarian law.

2. The judgement shall be rendered by a majority of the judges of the Trial Chamber, and shall be delivered by the Trial Chamber in public. It shall be accompanied by a reasoned opinion in writing, to which separate or dissenting opinions may be appended.

Article 24

Penalties

1. The penalty imposed by the Trial Chamber shall be limited to imprisonment. In determining the terms of imprisonment, the Trial Chambers shall have recourse to the general practice regarding prison sentences in the courts of the former Yugoslavia.

2. In imposing the sentences, the Trial Chambers should take into account such factors as the gravity of the offence and the individual circumstances of the convicted person.

3. In addition to imprisonment, the Trial Chambers may order the return of any property and proceeds acquired by criminal conduct, including by means of duress, to their rightful owners.

Article 25Appellate proceedings

1. The Appeals Chamber shall hear appeals from persons convicted by the Trial Chambers or from the Prosecutor on the following grounds:

- (a) an error on a question of law invalidating the decision; or
- (b) an error of fact which has occasioned a miscarriage of justice.

2. The Appeals Chamber may affirm, reverse or revise the decisions taken by the Trial Chambers.

Article 26Review proceedings

Where a new fact has been discovered which was not known at the time of the proceedings before the Trial Chambers or the Appeals Chamber and which could have been a decisive factor in reaching the decision, the convicted person or the Prosecutor may submit to the International Tribunal an application for review of the judgement.

Article 27Enforcement of sentences

Imprisonment shall be served in a State designated by the International Tribunal from a list of States which have indicated to the Security Council their willingness to accept convicted persons. Such imprisonment shall be in accordance with the applicable law of the State concerned, subject to the supervision of the International Tribunal.

Article 28Pardon or commutation of sentences

If, pursuant to the applicable law of the State in which the convicted person is imprisoned, he or she is eligible for pardon or commutation of sentence, the State concerned shall notify the International Tribunal accordingly. The President of the International Tribunal, in consultation with the judges, shall decide the matter on the basis of the interests of justice and the general principles of law.

Article 29Cooperation and judicial assistance

1. States shall cooperate with the International Tribunal in the investigation and prosecution of persons accused of committing serious violations of international humanitarian law.

2. States shall comply without undue delay with any request for assistance or an order issued by a Trial Chamber, including, but not limited to:

- (a) the identification and location of persons;
- (b) the taking of testimony and the production of evidence;
- (c) the service of documents;
- (d) the arrest or detention of persons;
- (e) the surrender or the transfer of the accused to the International Tribunal.

Article 30The status, privileges and immunities of the International Tribunal

1. The Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations of 13 February 1946 shall apply to the International Tribunal, the judges, the Prosecutor and his staff, and the Registrar and his staff.

2. The judges, the Prosecutor and the Registrar shall enjoy the privileges and immunities, exemptions and facilities accorded to diplomatic envoys, in accordance with international law.

3. The staff of the Prosecutor and of the Registrar shall enjoy the privileges and immunities accorded to officials of the United Nations under articles V and VII of the Convention referred to in paragraph 1 of this article.

4. Other persons, including the accused, required at the seat of the International Tribunal shall be accorded such treatment as is necessary for the proper functioning of the International Tribunal.

Article 31Seat of the International Tribunal

The International Tribunal shall have its seat at The Hague.

Article 32Expenses of the International Tribunal

The expenses of the International Tribunal shall be borne by the regular budget of the United Nations in accordance with Article 17 of the Charter of the United Nations.

Article 33Working languages

The working languages of the International Tribunal shall be English and French.

Article 34Annual report

The President of the International Tribunal shall submit an annual report of the International Tribunal to the Security Council and to the General Assembly.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ - ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Απόφαση 827/1993

Υιοθετηθείσα από το Συμβούλιο Ασφαλείας στην 3217η συνεδρίαση του στις 25 Μαΐου 1993

Το Συμβούλιο Ασφαλείας

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ την απόφασή του 713 (1991) της 25ης Σεπτεμβρίου 1991 και όλες τις μετέπειτα σχετικές αποφάσεις,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙ την έκθεση του Γενικού Γραμματέα (S/25704 και προσθήκη 1) της 3ης και 17ης Μαΐου 1993, σύμφωνα με την παράγραφο 2 της απόφασης 808 (1993),

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ για μία ακόμη φορά τη βαθειά ανησυχία του για τις συνεχείς εκθέσεις αναφορικά με τις εκτεταμένες και κατάφωρες παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που διαπράττονται στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας, και ιδιαίτερα στη Δημοκρατία της Βοσνίας Ερζεγοβίνης, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων αναφορικά με μαζικές δολοφονίες, μαζική, οργανωμένη και συστηματική κράτηση και βιασμό γυναικών, καθώς και σχετικά με τη συνέχιση της πρακτικής της "εθνικής κάθαρσης", συμπεριλαμβανομένης της κατάκτησης και διατήρησης του εδάφους,

ΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ότι η κατάσταση αυτή συνεχίζει να συνιστά απειλή για τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟ να θέσει τέρμα στη διάπραξη τέτοιων εγκλημάτων και να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για να προσαγάγει στη δικαιοσύνη τα πρόσωπα που ευθύνονται για τα εγκλήματα αυτά,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟ ότι, στις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν στην πρώην Γιουγκοσλαβία, η σύσταση ενός διεθνούς δικαστηρίου από το Συμβούλιο, ως ειδικό μέτρο που λαμβάνεται από αυτό, και η άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου θα δευκόλυναν την επίτευξη του στόχου αυτού και θα συνέβαλαν στην αποκατάσταση και διατήρηση της ειρήνης,

ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ότι η σύσταση ενός διεθνούς δικαστηρίου και η άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη των παραπάνω αναφερόμενων παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου θα συμβάλλουν στον τερματισμό αυτών των παραβιάσεων και στην αποτελεσματική επανόρθωση των συνεπειών τους,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ υπόψη τη σύσταση των Συμπροέδρων της Διευθύνουσας Επιτροπής της Διεθνούς Διάσκεψης για την πρώην Γιουγκοσλαβία σχετικά με τη σύσταση ενός τέτοιου δικαστηρίου (S/25221),

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ ως προς το θέμα αυτό την απόφασή του, στην απόφαση 808 (1993) να ιδρυθεί ένα Διεθνές Δικαστήριο για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από το 1991,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι, μέχρι το διορισμό του Εισαγγελέα του Διεθνούς Δικαστηρίου, η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων που συστάθηκε δυνάμει της αποφάσεως 780 (1992) πρέπει να συνεχίσει επείγοντως να συλλέγει πληροφορίες που αφορούν αποδεικτικά στοιχεία για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων των Συμβάσεων της Γενεύης και άλλων παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, όπως προτάθηκε στην προσωρινή της έκθεση,

ΕΝΕΡΓΩΝΤΑΣ σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,

1. ΕΓΚΡΙΝΕΙ την έκθεση του Γενικού Γραμματέα.

2. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ δια του παρόντος να συστήσει ένα Διεθνές Δικαστήριο που θα έχει ως μοναδικό σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από την 1η Ιανουαρίου 1991 μέχρι μια ημερομηνία την οποία θα καθορίσει το Συμβούλιο Ασφαλείας μετά την αποκατάσταση της ειρήνης και να υιοθετήσει προς το σκοπό αυτόν το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου που επισυνάπτεται στην έκθεση του Γενικού Γραμματέα.

3. ΖΗΤΕΙ από το Γενικό Γραμματέα να υποβάλει στους δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου, μετά την εκλογή τους, όλες τις προτάσεις που διατύπωσαν τα κράτη σχετικά με τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 15 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου.

4. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ότι όλα τα κράτη θα συνεργάζονται πλήρως με το Διεθνές Δικαστήριο και τα όργανά του, σύμφωνα με την παρούσα απόφαση και το Καταστατικό και ότι συνεπώς όλα τα κράτη θα λάβουν τα κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με την εσωτερική τους νομοθεσία για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης και του Καταστατικού, συμπεριλαμβανομένης της υποχρεώσεως των κρατών να συμμορφώνονται με αιτήσεις για παροχή δικαστικής συνδρομής ή εντολές που εκδίδει ένα Πρωτοβάθμιο Τμήμα, σύμφωνα με το άρθρο 29 του Καταστατικού.

5. ΠΡΟΤΡΕΠΕΙ τα κράτη και τις διακυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις να συνεισφέρουν στο Διεθνές Δικαστήριο κεφάλαια, εξοπλισμό και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης της προσφοράς ειδικευμένου προσωπικού.

6. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ότι ο καθορισμός της έδρας του Διεθνούς Δικαστηρίου υπόκειται στη συνομολόγηση των αναγκαίων διευθετήσεων μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και των Κάτω Χωρών, αποδεκτών από το Συμβούλιο, και ότι το Δικαστήριο μπορεί να εδρεύει αλλού αν το θεωρεί αναγκαίο για την αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων του.

7. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ επίσης ότι το έργο του Διεθνούς Δικαστηρίου θα πραγματοποιείται χωρίς αρνητική προκατάληψη απέναντι στο δικαίωμα των θυμάτων να ζητούν, με τα κατάλληλα μέσα, αποζημίωση για ζημιές που υπέστησαν ως αποτέλεσμα των παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

8. ΖΗΤΕΙ από το Γενικό Γραμματέα να εφαρμόσει την παρούσα απόφαση επείγοντως και συγκεκριμένα να προβεί σε πρακτικές διευθετήσεις για την αποτελεσματική λειτουργία του Διεθνούς Δικαστηρίου το ταχύτερο δυνατό και να αναφέρει τακτικά στο Συμβούλιο.

9. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ να παραμείνει ενεργά προσηλωμένο στο θέμα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Έχοντας συσταθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας, το οποίο ενήργησε σύμφωνα με τους όρους του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, το Διεθνές Δικαστήριο για την Ποινική Δίωξη των Προσώπων που Ευθύνονται για τη Διάπραξη Σοβαρών Παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στο Έδαφος της Πρώην Γιουγκοσλαβίας από το 1991 (και το οποίο θα καλείται στο εξής "Διεθνές Δικαστήριο") λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 1

Αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου

Το Διεθνές Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από το 1991, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 2

Σοβαρές παραβιάσεις των Συμβάσεων της Γενεύης του 1949

Το Διεθνές Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που διέπραξαν ή διέταξαν τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949, δηλαδή των ακόλουθων πράξεων κατά ανθρώπων ή περιουσιών που προστατεύονται υπό τους όρους των διατάξεων της σχετικής Σύμβασης της Γενεύης:

- α) ανθρωποκτονία εκ προθέσεως,
- β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη μεταχείριση, συμπεριλαμβανομένων των βιολογικών πειραμάτων,
- γ) εκ προθέσεως πρόκληση μεγάλου πόνου ή σοβαρής βλάβης της σωματικής ακεραιότητας ή της υγείας,
- δ) εκτεταμένη καταστροφή και ιδιοποίηση περιουσιακών αγαθών που δεν δικαιολογείται από στρατιωτικές ανάγκες και διαπράττεται παράνομα και ανάιτα,
- ε) εξαναγκασμός αιχμαλώτου πολέμου ή πολίτη να υπηρετεί στις ένοπλες δυνάμεις του εχθρού,
- στ) στέρηση από τους αιχμαλώτους πολέμου ή τους πολίτες του δικαιώματός τους σε δικαιοσύνη και κανονική δίκη,
- ζ) παράνομη απέλαση ή μεταφορά ή παράνομος περιορισμός πολίτη,
- η) ομηρεία πολιτών.

Άρθρο 3

Παραβιάσεις των νόμων ή εθίμων πολέμου

Το Διεθνές Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που παραβίασαν το δίκαιο ή τα έθιμα πολέμου. Οι παραβιάσεις αυτές περιλαμβάνουν ενδεικτικά:

- α) τη χρήση τοξικών ή άλλων όπλων που έχουν κατασκευαστεί για να προξενούν ανώφελο πόνο,
- β) την ανάιτα καταστροφή πόλεων ή χωριών ή την ερήμωση χωρίς να υπάρχει στρατιωτική ανάγκη,
- γ) την επίθεση ή τον βομβαρδισμό, με οποιοδήποτε μέσο, απροστάτευτων πόλεων, χωριών, κατοικιών ή κτιρίων,
- δ) την κατάσχεση, καταστροφή ή υπαίτια πρόκληση ζημιών σε οικοδομήματα που έχουν αφιερωθεί στη θρησκεία, αγαθοεργία, εκπαίδευση, τέχνες και επιστήμες, σε ιστορικά μνημεία, έργα τέχνης και επιστημών,
- ε) τη λεηλασία δημόσιας ή ιδιωτικής περιουσίας.

Άρθρο 4

Γενοκτονία

1. Το Διεθνές Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που διέπραξαν γενοκτονία, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, ή οποιαδήποτε από τις άλλες πράξεις που απαριθμούνται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

2. Ο όρος γενοκτονία αναφέρεται σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις που διαπράττονται με πρόθεση να καταστρέψουν, εν όλω ή εν μέρει, μια εθνική, εθνολογική, φυλετική ή θρησκευτική ομάδα, όπως:

- α) θανάτωση των μελών της ομάδας,
- β) πρόκληση σοβαρής βλάβης της σωματικής ή διανοητικής ικανότητας μελών της ομάδας,
- γ) σκόπιμη επιβολή της ομάδας σε συνθήκες διαβίωσης που μπορούν να επιφέρουν την πλήρη ή μερική φυσική εξόντωσή της,

δ) επιβολή μέτρων που αποσκοπούν στην παρεμπόδιση των γεννήσεων εντός της ομάδας,

ε) βίαιη μεταφορά παιδιών από μια ομάδα σε άλλη.

3. Οι ακόλουθες πράξεις είναι αξιόποινες:

- α) Γενοκτονία,
- β) Σύσταση και συμμετοχή με σκοπό τη διάπραξη γενοκτονίας,
- γ) Άμεση και δημόσια υποκίνηση με σκοπό τη διάπραξη γενοκτονίας,
- δ) Απόπειρα διάπραξης γενοκτονίας,
- ε) Συνέργεια σε γενοκτονία.

Άρθρο 5

Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

Το Διεθνές Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που ευθύνονται για τα ακόλουθα εγκλήματα, όταν αυτά διαπράττονται κατά τη διάρκεια διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης, και στρέφονται κατά οποιουδήποτε άμαχου πληθυσμού:

- α) ανθρωποκτονία εκ προθέσεως,
- β) εξόντωση,
- γ) δουλεία,
- δ) απέλαση,
- ε) φυλάκιση,
- στ) βασανιστήρια,
- ζ) βιασμός,
- η) διώξεις για πολιτικούς, φυλετικούς και θρησκευτικούς λόγους,
- θ) άλλες απάνθρωπες πράξεις.

Άρθρο 6

Δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων

Το Διεθνές Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 7

Ατομική ποινική ευθύνη

1. Όποιος σχεδίασε, υποκίνησε, διέταξε, διέπραξε ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο βοήθησε και παρακίνησε στο σχεδιασμό, την προετοιμασία ή την εκτέλεση ενός εγκλήματος, το οποίο αναφέρεται στα άρθρα 2-5 του παρόντος Καταστατικού, είναι προσωπικά υπεύθυνος για το έγκλημα.

2. Το αξίωμα οποιουδήποτε κατηγορουμένου, είτε ως αρχηγού Κράτους ή Κυβέρνησης είτε ως υπεύθυνου κρατικού αξιωματούχου, δεν τον απαλλάσσει από την ποινική του ευθύνη ούτε αποτελεί λόγο μείωσης της ποινής.

3. Το γεγονός ότι οποιαδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 2-5 του παρόντος Καταστατικού διαπράχθηκε από κατώτερο ιεραρχικά υπάλληλο δεν απαλλάσσει τον ανώτερό του από την ποινική του ευθύνη αν αυτός γνώριζε ή είχε λόγο να γνωρίζει ότι ο υφιστάμενός του επρόκειτο να διαπράξει τέτοιες πράξεις ή είχε προβεί στη διάπραξή τους και δεν έλαβε τα αναγκαία και έλλογα μέτρα για να εμποδίσει τις πράξεις αυτές ή να τιμωρήσει το δράστη τους.

4. Το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος ενήργησε κατόπιν εντολής Κυβέρνησης ή ανωτέρου του δεν τον απαλλάσσει από την ποινική του ευθύνη αλλά μπορεί να εκληφθεί ως λόγος μείωσης της ποινής, αν το Διεθνές Δικαστήριο κρίνει ότι τούτο επιβάλλεται για λόγους δικαιοσύνης.

Άρθρο 8

Αρμοδιότητα κατά τόπο και κατά χρόνο

Η κατά τόπο αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου εκτείνεται στο έδαφος της πρώην Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, συμπεριλαμβανομένων του εδαφικού χώρου, του εναέριου χώρου και των χωρικών της υδάτων. Η κατά χρόνο αρμοδιότητα του Διεθνούς

Δικαστηρίου εκτείνεται σε μια περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1991.

'Αρθρο 9

Συντρέχουσα αρμοδιότητα

1. Το Διεθνές Δικαστήριο και τα εθνικά δικαστήρια έχουν συντρέχουσα αρμοδιότητα για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που διέπραξαν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από την 1η Ιανουαρίου 1991.

2. Το Διεθνές Δικαστήριο υπερέχει των εθνικών δικαστηρίων. Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, το Διεθνές Δικαστήριο μπορεί να ζητήσει επισήμως από τα εθνικά δικαστήρια να σεβαστούν την αρμοδιότητά του σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό και τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες του Διεθνούς Δικαστηρίου.

'Αρθρο 10

Non bis in idem

1. Κανένας δεν μπορεί να δικάσσει ενώπιον εθνικού δικαστηρίου για πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό, για τις οποίες έχει ήδη δικάσει από το Διεθνές Δικαστήριο.

2. Όποιος έχει δικάσει ενώπιον εθνικού δικαστηρίου για πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου μπορεί στη συνέχεια να δικάσει ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου μόνον εφόσον:

α) η πράξη για την οποία δικάστηκε χαρακτηρίστηκε ως έγκλημα κοινού δικαίου, ή

β) οι διαδικασίες ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου δεν ήταν αμερόληπτες ή ανεξάρτητες, είχαν ως σκοπό να συγκαλύψουν τη διεθνή ποινική ευθύνη του κατηγορουμένου ή η δίωξη δεν ασκήθηκε επιμελώς.

3. Κατά την επιμέτρηση της ποινής που θα επιβάλει σε όποιον καταδικάστηκε για έγκλημα που αναφέρεται στο παρόν Καταστατικό, το Διεθνές Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του το χρόνο έκτισης οποιασδήποτε ποινής που έχει επιβληθεί από εθνικό δικαστήριο στο ίδιο πρόσωπο για την ίδια πράξη.

'Αρθρο 11

Οργάνωση του Διεθνούς Δικαστηρίου

Το Διεθνές Δικαστήριο αποτελείται από τα ακόλουθα όργανα:

α) τα Τμήματα, ήτοι δύο Πρωτοβάθμια Τμήματα και ένα Τμήμα Εφέσεων,

β) τον Εισαγγελέα και

γ) μια Γραμματεία κοινή για τα Τμήματα και τον Εισαγγελέα.

'Αρθρο 12

Σύνθεση των Τμημάτων

Τα Τμήματα αποτελούνται από έντεκα ανεξάρτητους δικαστές, έκαστος των οποίων είναι υπήκοος διαφορετικού κράτους, και οι οποίοι υπηρετούν ως εξής:

α) τρεις δικαστές εδρεύουν σε κάθε Πρωτοβάθμιο Τμήμα,

β) πέντε δικαστές εδρεύουν στο Τμήμα Εφέσεων.

'Αρθρο 13

Προσόντα και εκλογή των δικαστών

1. Οι δικαστές πρέπει να χαρακτηρίζονται από υψηλό ήθος, αμεροληψία και ακεραιότητα και να διαθέτουν τα προσόντα που απαιτούνται στις οικείες χώρες τους για το διορισμό τους σε υψηλά δικαστικά αξιώματα. Για την όλη σύνθεση των Τμημάτων λαμβάνεται υπόψη η πείρα των δικαστών σε θέματα ποινικού και διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένου του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και του δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

2. Οι δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση, βάσει καταλόγου που υποβάλλεται από το Συμβούλιο Ασφαλείας, κατά τον ακόλουθο τρόπο:

α) Ο Γενικός Γραμματέας καλεί τα κράτη μέλη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και τα κράτη μη μέλη που διατηρούν μόνιμους παρατηρητές στην έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών να υποβάλουν υποψηφιότητες για τη θέση του δικαστή στο Διεθνές Δικαστήριο.

β) Μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την ημερομηνία πρόσκλησης για υποβολή υποψηφιοτήτων από το Γενικό Γραμματέα, κάθε κράτος μπορεί να ορίσει μέχρι δύο υποψήφιους, διαφορετικής ιθαγένειας, που να συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παραπάνω παράγραφο 1.

γ) Ο Γενικός Γραμματέας προωθεί τις υποψηφιότητες στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Με βάση τις υποψηφιότητες, το Συμβούλιο Ασφαλείας καταρτίζει κατάλογο είκοσι δύο υποψηφίων το ελάχιστο και τριάντα τριών το μέγιστο, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλισθεί η κατάλληλη αντιπροσώπευση των κυριότερων δικαιοκτών συστημάτων του κόσμου.

δ) Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Ασφαλείας διαβιβάζει τον κατάλογο των υποψηφίων στον Πρόεδρο της Γενικής Συνέλευσης. Βάσει του καταλόγου αυτού, η Γενική Συνέλευση εκλέγει τους έντεκα δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου. Εκλέγονται οι υποψήφιοι που λαμβάνουν την απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων των κρατών μελών του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και των κρατών μη μελών που διατηρούν μόνιμους παρατηρητές στην έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών. Αν δύο υποψήφιοι της ίδιας ιθαγένειας λαμβάνουν την απόλυτη πλειοψηφία, θεωρείται ότι εκλέγεται αυτός που έχει λάβει το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων.

3. Σε περίπτωση ανάγκης πλήρωσης κενής θέσεως στα Τμήματα, ο Γενικός Γραμματέας, κατόπιν διαβουλεύσεων με τους Προέδρους του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνέλευσης, διορίζει όποιον συγκεντρώνει τα προσόντα που αναφέρονται στην παραπάνω παράγραφο 1 για το υπόλοιπο της εν λόγω θητείας.

4. Οι δικαστές εκλέγονται για περίοδο τεσσάρων ετών. Οι όροι και οι συνθήκες υπηρεσίας είναι αυτές που ισχύουν για τους δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου Δικαιοσύνης. Έχουν δικαίωμα επανεκλογής.

'Αρθρο 14

Σύσταση των Τμημάτων

1. Οι δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου εκλέγουν έναν Πρόεδρο.

2. Ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου είναι μέλος του Τμήματος Εφέσεων και προεδρεύει κατά τις διαδικασίες.

3. Κατόπιν διαβουλεύσεων με τους δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου, ο Πρόεδρος διορίζει τους δικαστές στο Τμήμα Εφέσεων και στα Πρωτοβάθμια Τμήματα. Οι δικαστές υπηρετούν μόνο στο Τμήμα στο οποίο διορίστηκαν.

4. Οι δικαστές κάθε Πρωτοβάθμιου Τμήματος εκλέγουν έναν προεδρεύοντα δικαστή, ο οποίος διευθύνει όλες τις διαδικασίες στο Τμήμα αυτό στο σύνολό τους.

'Αρθρο 15

Διαδικαστικοί και αποδεικτικοί κανόνες

Οι δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου υιοθετούν διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες που θα διέπουν την προδικαστική διαδικασία, τις δίκες και τις εφέσεις, το αποδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων, την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων και άλλα σχετικά θέματα.

'Αρθρο 16

Ο Εισαγγελέας

1. Ο Εισαγγελέας είναι υπεύθυνος για την προκαταρκτική έρευνα και την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του

διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από την 1η Ιανουαρίου 1991.

2. Ο Εισαγγελέας ενεργεί ανεξάρτητα ως αυτοτελές όργανο του Διεθνούς Δικαστηρίου. Δεν ζητεί ούτε λαμβάνει οδηγίες από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή οποιαδήποτε άλλη πηγή.

3. Το Γραφείο του Εισαγγελέα αποτελείται από τον Εισαγγελέα και το απαραίτητο ειδικευμένο προσωπικό.

4. Ο Εισαγγελέας διορίζεται από το Συμβούλιο Ασφαλείας με πρόταση του Γενικού Γραμματέα. Πρέπει να χαρακτηρίζεται από υψηλό ήθος και να διαθέτει υψηλό επίπεδο ικανότητας και πείρας στη διεξαγωγή ερευνών και στην άσκηση ποινικών διώξεων.

Ο Εισαγγελέας υπηρετεί για περίοδο τεσσάρων ετών, με δυνατότητα επαναδιορισμού. Οι όροι και οι συνθήκες της υπηρεσίας του Εισαγγελέα είναι αυτοί που ισχύουν για το Βοηθό Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

5. Το προσωπικό του Γραφείου του Εισαγγελέα διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν σύστασης του Εισαγγελέα.

Άρθρο 17

Η Γραμματεία

1. Η Γραμματεία είναι υπεύθυνη για τη διοίκηση και την εξυπηρέτηση του Διεθνούς Δικαστηρίου.

2. Η Γραμματεία αποτελείται από το Γραμματέα και το απαραίτητο προσωπικό.

3. Ο Γραμματέας διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν διαβουλεύσεων με τον Πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου για περίοδο τεσσάρων ετών, ανανεώσιμη.

Οι όροι και οι συνθήκες υπηρεσίας του Γραμματέα είναι αυτές που ισχύουν για το Βοηθό Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

4. Το προσωπικό της Γραμματείας διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν σύστασης του Γραμματέα.

Άρθρο 18

Έρευνα και προετοιμασία του κατηγορητηρίου

1. Ο Εισαγγελέας διενεργεί ανακρίσεις αυτεπάγγελα ή με βάση πληροφορίες που συγκέντρωσε από οποιαδήποτε πηγή, συγκεκριμένα από κυβερνήσεις, όργανα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, διακυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις. Ο Εισαγγελέας αξιολογεί τις πληροφορίες που έλαβε ή συγκέντρωσε και αποφασίζει αν υπάρχει νομική βάση για την άσκηση ποινικής δίωξης.

2. Ο Εισαγγελέας έχει την αρμοδιότητα να εξετάζει υπόπτους, θύματα και μάρτυρες, να συγκεντρώνει αποδεικτικά στοιχεία και να διεξάγει επιτόπιες έρευνες. Κατά την εκτέλεση των παραπάνω καθηκόντων του, ο Εισαγγελέας μπορεί, εφόσον είναι αναγκαίο, να ζητήσει τη συνδρομή των αρχών του ενδιαφερόμενου κράτους.

3. Κάθε ύποπτος που ανακρίνεται έχει το δικαίωμα παράστασης με συνήγορο της επιλογής του, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος δωρεάν νομικής βοήθειας σε κάθε περίπτωση, αν δεν διαθέτει επαρκή οικονομικά μέσα για να καταβάλει αμοιβή γι' αυτήν, καθώς και το δικαίωμα απαραίτητης μετάφρασης προς και από τη γλώσσα που μιλά και καταλαβαίνει.

4. Ο Εισαγγελέας, αν κρίνει ότι υπάρχουν επαρκή στοιχεία για την άσκηση ποινικής δίωξης, προετοιμάζει το κατηγορητήριο, το οποίο περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των πραγματικών περιστατικών και του εγκλήματος ή των εγκλημάτων που καταλογίζονται στον κατηγορούμενο σύμφωνα με το Καταστατικό. Το κατηγορητήριο διαβιβάζεται σε δικαστή του Πρωτοβάθμιου Τμήματος.

Άρθρο 19

Επανεξέταση του κατηγορητηρίου

1. Ο δικαστής του Πρωτοβάθμιου Τμήματος, στον οποίο διαβιβάστηκε το κατηγορητήριο, το εξετάζει. Αν εκτιμήσει ότι τα υπάρχοντα στοιχεία στηρίζουν την υπόθεση, επικυρώνει το κατηγορητήριο. Στην αντίθετη περίπτωση, το απορρίπτει.

2. Αν επικυρώσει το κατηγορητήριο, ο δικαστής μπορεί, με αίτηση του Εισαγγελέα, να εκδώσει διαταγές και εντάλματα σύλληψης, κράτησης, παράδοσης ή μεταφοράς προσώπων, καθώς και οποιαδήποτε άλλη διαταγή απαιτείται για τη διεξαγωγή της δίκης.

Άρθρο 20

Έναρξη και διεξαγωγή της ακροαματικής διαδικασίας

1. Τα Πρωτοβάθμια Τμήματα διασφαλίζουν την αμερόληπτη και ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, καθώς και τη διεξαγωγή της ακροαματικής διαδικασίας, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες, με πλήρη σεβασμό προς τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και εξασφαλίζοντας την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων.

2. Κάθε πρόσωπο κατά του οποίου έχει επικυρωθεί το κατηγορητήριο τίθεται υπό κράτηση, με διαταγή ή ένταλμα σύλληψης που εκδίδεται από το Διεθνές Δικαστήριο, ενημερώνεται αμέσως για τις κατηγορίες που του προσάπτονται και μεταφέρεται στο Διεθνές Δικαστήριο.

3. Το Πρωτοβάθμιο Τμήμα διαβάζει το κατηγορητήριο, βεβαιώνεται ότι γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και ότι ο κατηγορούμενος κατανοεί το κατηγορητήριο και καλεί τον κατηγορούμενο να απολογηθεί. Το Πρωτοβάθμιο Τμήμα ορίζει τότε την ημερομηνία της ακροαματικής διαδικασίας.

4. Οι συνεδριάσεις είναι δημόσιες, εκτός αν το Πρωτοβάθμιο Τμήμα αποφασίσει να διεξαγάγει τη δίκη κεκλεισμένων των θυρών, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες.

Άρθρο 21

Τα δικαιώματα του κατηγορουμένου

1. Όλοι είναι ίσοι ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου.

2. Ο κατηγορούμενος, κατά τη διατύπωση των κατηγοριών εναντίον του, έχει δικαίωμα σε δίκαιη και δημόσια δίκη, σύμφωνα με το άρθρο 22 του Καταστατικού.

3. Ο κατηγορούμενος θεωρείται αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

4. Ο κατηγορούμενος, κατά τη διατύπωση των κατηγοριών εναντίον του σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό, έχει δικαίωμα στις ακόλουθες ελάχιστες εγγυήσεις, υπό καθεστώς πλήρους ισότητας:

α) Να πληροφορείται αμέσως και λεπτομερώς, στη γλώσσα που καταλαβαίνει, τη φύση και την αιτιολογία της εναντίον του κατηγορίας.

β) Να έχει τον απαραίτητο χρόνο και τα μέσα για την προετοιμασία της υπεράσπισής του και να επικοινωνεί με συνήγορο της επιλογής του.

γ) Να δικάζεται χωρίς άσκοπη καθυστέρηση.

δ) Να παρίσταται στη δίκη αυτοπροσώπως και να υπερασπίζεται τον εαυτό του είτε αυτοπροσώπως είτε με συνήγορο της επιλογής του. Αν δεν έχει συνήγορο, να ενημερώνεται ότι έχει δικαίωμα να παρίσταται με συνήγορο και να έχει νομική συνδρομή κάθε φορά που το επιβάλλει το συμφέρον της δικαιοσύνης και δωρεάν, αν δεν διαθέτει επαρκή οικονομικά μέσα προς τούτο.

ε) Να εξετάζει ή να ζητά να εξεταστούν οι μάρτυρες κατηγορίας και να απαιτεί την παρουσία και την εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης με τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν και για τους μάρτυρες κατηγορίας.

στ) Να του παρέχεται δωρεάν συνδρομή διερμηνέως αν δεν κατανοεί ή δεν μιλά τη γλώσσα που χρησιμοποιείται στο Διεθνές Δικαστήριο.

ζ) Να μην υποχρεούται να καταθέσει εναντίον του εαυτού του ή να ομολογήσει την ενοχή του.

Άρθρο 22

Προστασία θυμάτων και μαρτύρων

Το Διεθνές Δικαστήριο προβλέπει στους διαδικαστικούς και

αποδεικτικούς κανόνες μέτρα για την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων. Τέτοια προστατευτικά μέτρα περιλαμβάνουν ενδεικτικά τη διεξαγωγή των διαδικασιών κεκλεισμένων των θυρών και την προστασία της ταυτότητας του θύματος.

Άρθρο 23

Απόφαση

1. Τα Πρωτοβάθμια Τμήματα απαγγέλλουν αποφάσεις και επιβάλλουν καταδικές και ποινές κατά των προσώπων που καταδικάζονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.
2. Η απόφαση εκδίδεται από την πλειοψηφία των δικαστών του Πρωτοβάθμιου Τμήματος και απαγγέλλεται δημόσια από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα. Συνοδεύεται από έγγραφη αιτιολόγηση, στην οποία μπορούν να αναφέρονται οι απόψεις των διαφωνούντων δικαστών.

Άρθρο 24

Ποινές

1. Οι ποινές που επιβάλλονται από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα περιορίζονται σε στερητικές της ελευθερίας ποινές. Για τον καθορισμό των όρων φυλάκισης, το Πρωτοβάθμιο Τμήμα καταφεύγει στη γενική πρακτική σχετικά με τις στερητικές της ελευθερίας ποινές που επιβάλλονται από τα δικαστήρια της πρώην Γιουγκοσλαβίας.
2. Κατά την επιβολή των ποινών, τα Πρωτοβάθμια Τμήματα λαμβάνουν υπόψη παράγοντες όπως είναι η βαρύτητα του αδικήματος και οι ατομικές περιστάσεις του καταδικασθέντος.
3. Εκτός των στερητικών της ελευθερίας ποινών, το Πρωτοβάθμιο Τμήμα μπορεί να διατάξει την επιστροφή στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους όλων των αγαθών και προϊόντων που αποκτήθηκαν με εγκληματικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένων πράξεων βίας.

Άρθρο 25

Κατ' έφεση διαδικασία

1. Το Τμήμα Εφέσεων εκδικάζει τις εφέσεις που ασκούν τα πρόσωπα που καταδικάστηκαν από τα Πρωτοβάθμια Τμήματα ή από τον Εισαγγελέα, για τους ακόλουθους λόγους:
 - α) νομική πλάνη που επιφέρει ακύρωση της απόφασης ή
 - β) πλάνη περί τα πράγματα που είχε ως αποτέλεσμα κακοδικία.
2. Το Τμήμα Εφέσεων μπορεί να επικυρώσει, ακυρώσει ή αναθεωρήσει τις αποφάσεις των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων.

Άρθρο 26

Διαδικασία αναθεώρησης

Αν ανακαλυφθεί κάποιο καινούργιο γεγονός, το οποίο δεν ήταν γνωστό κατά τις διαδικασίες ενώπιον των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων ή του Τμήματος Εφέσεων και θα μπορούσε να αποτελέσει αποφασιστικό παράγοντα για την έκδοση της απόφασης, ο καταδικασθείς ή ο Εισαγγελέας μπορεί να υποβάλει στο Διεθνές Δικαστήριο αίτηση για αναθεώρηση της απόφασης.

Άρθρο 27

Εκτέλεση των ποινών

Οι στερητικές της ελευθερίας ποινές εκτίονται στο κράτος που ορίζεται από το Διεθνές Δικαστήριο, βάσει του καταλόγου των κρατών που έχουν γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο Ασφαλείας την επιθυμία τους να αποδεχθούν καταδικασθέντες. Η έκτιση της ποινής πραγματοποιείται σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο του ενδιαφερόμενου κράτους και τελεί υπό την εποπτεία του Διεθνούς Δικαστηρίου.

Άρθρο 28

Χάρη ή μετατροπή των ποινών

Αν ο καταδικασθείς, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο του κράτους στο οποίο κρατείται, έχει δικαίωμα να ζητήσει χάρη ή μετατροπή της

ποινής του, το ενδιαφερόμενο κράτος ενημερώνει σχετικά το Διεθνές Δικαστήριο. Ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου, μετά από διαβουλεύσεις με τους δικαστές, αποφασίζει με βάση το συμφέρον της δικαιοσύνης και τις γενικές αρχές του δικαίου.

Άρθρο 29

Συνεργασία και δικαστική συνδρομή

1. Τα κράτη συνεργάζονται με το Διεθνές Δικαστήριο κατά την έρευνα και την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που κατηγορούνται ότι διέπραξαν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.
2. Τα κράτη συμμορφώνονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση με κάθε αίτηση δικαστικής συνδρομής ή εντολή που προέρχεται από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα και περιλαμβάνει ενδεικτικά:
 - α) την αναγνώριση και τον εντοπισμό προσώπων,
 - β) τη λήψη μαρτυρικών καταθέσεων και την προσαγωγή αποδεικτικών στοιχείων,
 - γ) την επίδοση εγγράφων,
 - δ) τη σύλληψη ή την κράτηση προσώπων,
 - ε) την παράδοση ή τη μεταφορά του κατηγορουμένου στο Διεθνές Δικαστήριο.

Άρθρο 30

Νομικό καθεστώς, προνόμια και ασυλίες του Διεθνούς Δικαστηρίου

1. Η Σύμβαση για τα Προνόμια και τις Ασυλίες του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών της 13ης Φεβρουαρίου 1946 εφαρμόζεται στο Διεθνές Δικαστήριο, στους δικαστές, στον Εισαγγελέα και το προσωπικό του και στο Γραμματέα και το προσωπικό του.
2. Οι δικαστές, ο Εισαγγελέας και ο Γραμματέας απολαμβάνουν των προνομίων και των ασυλιών, των εξαιρέσεων και των διευκολύνσεων που παρέχονται στους διπλωματικούς υπαλλήλους, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.
3. Το προσωπικό του Εισαγγελέα και του Γραμματέα απολαμβάνει των προνομίων και των ασυλιών που παρέχονται στους υπαλλήλους του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με τα άρθρα V και VII της Σύμβασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.
4. Τα άλλα πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένου του κατηγορουμένου, των οποίων η παρουσία απαιτείται στο Διεθνές Δικαστήριο, απολαμβάνουν εκείνης της μεταχείρισης που είναι αναγκαία για την καλή λειτουργία του Διεθνούς Δικαστηρίου.

Άρθρο 31

Έδρα του Διεθνούς Δικαστηρίου

Το Διεθνές Δικαστήριο εδρεύει στη Χάγη.

Άρθρο 32

Δαπάνες του Διεθνούς Δικαστηρίου

Οι δαπάνες του Διεθνούς Δικαστηρίου περικλείονται στον τακτικό προϋπολογισμό του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με το άρθρο 17 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 33

Γλώσσες εργασίας

Οι γλώσσες εργασίας του Διεθνούς Δικαστηρίου είναι τα αγγλικά και τα γαλλικά.

Άρθρο 34

Ετήσια έκθεση

Ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου υποβάλλει ετήσια έκθεση του Διεθνούς Δικαστηρίου στο Συμβούλιο Ασφαλείας και τη Γενική Συνέλευση.

UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL

/RES/955 Establishment and statute of International Tribunal for Rwanda

Date: 8 November 1994

The Security Council,

Reaffirming all its previous resolutions on the situation in Rwanda,

Having considered the reports of the Secretary-General pursuant to paragraph 3 of resolution 935 (1994) of 1 July 1994 (S/1994/879 and S/1994/906), and having taken note of the reports of the Special Rapporteur for Rwanda of the United Nations Commission on Human Rights (S/1994/1157, annex I and annex II),

Expressing appreciation for the work of the Commission of Experts established pursuant to resolution 935 (1994), in particular its preliminary report on violations of international humanitarian law in Rwanda transmitted by the Secretary-General's letter of 1 October 1994 (S/1994/1125),

Expressing once again its grave concern at the reports indicating that genocide and other systematic, widespread and flagrant violations of international humanitarian law have been committed in Rwanda,

Determining that this situation continues to constitute a threat to international peace and security,

Determined to put an end to such crimes and to take effective measures to bring to justice the persons who are responsible for them,

Convinced that in the particular circumstances of Rwanda, the prosecution of persons responsible for serious violations of international humanitarian law would enable this aim to be achieved and would contribute to the process of national reconciliation and to the restoration and maintenance of peace,

Believing that the establishment of an international tribunal for the prosecution of persons responsible for genocide and the other above-mentioned violations of international humanitarian law will contribute to ensuring that such violations are halted and effectively redressed,

Stressing also the need for international cooperation to strengthen the courts and judicial system of Rwanda, having regard in particular to the necessity for those courts to deal with large numbers of suspects,

Considering that the Commission of Experts established pursuant to resolution 935 (1994) should continue on an urgent basis the collection of information relating to evidence of grave violations of international humanitarian law committed in the territory of Rwanda and should submit its final report to the Secretary-General by 30 November 1994,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. Decides hereby, having received the request of the Government of Rwanda (S/1994/1115), to establish an international tribunal for the sole purpose of prosecuting persons responsible for genocide and other serious violations of international humanitarian law committed in the territory of Rwanda and Rwandan citizens responsible for genocide and other such violations committed in the territory of neighbouring States, between 1 January 1994 and 31 December 1994 and to this end to adopt the Statute of the International Criminal Tribunal for Rwanda annexed hereto;
2. Decides that all States shall cooperate fully with the International Tribunal and its organs in accordance with the present resolution and the Statute of the International Tribunal and that consequently all States shall take any measures necessary under their domestic law to implement the provisions of the present resolution and the Statute, including the obligation of States to comply with requests for assistance or orders issued by a Trial Chamber under Article 28 of the Statute, and requests States to keep the Secretary-General informed of such measures;
3. Considers that the Government of Rwanda should be notified prior to the taking of decisions under articles 26 and 27 of the Statute;
4. Urges States and intergovernmental and non-governmental organizations to contribute funds, equipment and services to the International Tribunal, including the offer of expert personnel;
5. Requests the Secretary-General to implement this resolution urgently and in particular to make practical arrangements for the effective functioning of the International Tribunal, including recommendations to the Council as to possible locations for the seat of the International Tribunal at the earliest time and to report periodically to the Council;
6. Decides that the seat of the International Tribunal shall be determined by the Council having regard to considerations of justice and fairness as well as administrative efficiency, including access to witnesses, and economy, and subject to the conclusion of appropriate arrangements between the United Nations and the State of the seat, acceptable to the Council, having regard to the fact that the International Tribunal may meet away from its seat when it considers it necessary for the efficient exercise of its functions; and decides that an office will be established and proceedings will be conducted in Rwanda, where feasible and appropriate, subject to the conclusion of similar appropriate arrangements;
7. Decides to consider increasing the number of judges and Trial Chambers of the International Tribunal if it becomes necessary;
8. Decides to remain actively seized of the matter.

AnnexStatute of the International Tribunal for Rwanda

Having been established by the Security Council acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, the International Criminal Tribunal for the Prosecution of Persons Responsible for Genocide and Other Serious Violations of International Humanitarian Law Committed in the Territory of Rwanda and Rwandan citizens responsible for genocide and other such violations committed in the territory of neighbouring States, between 1 January 1994 and 31 December 1994 (hereinafter referred to as "the International Tribunal for Rwanda") shall function in accordance with the provisions of the present Statute.

Article 1Competence of the International Tribunal for Rwanda

The International Tribunal for Rwanda shall have the power to prosecute persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of Rwanda and Rwandan citizens responsible for such violations committed in the territory of neighbouring States, between 1 January 1994 and 31 December 1994, in accordance with the provisions of the present Statute.

Article 2Genocide

1. The International Tribunal for Rwanda shall have the power to prosecute persons committing genocide as defined in paragraph 2 of this article or of committing any of the other acts enumerated in paragraph 3 of this article.

2. Genocide means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, as such:

- (a) Killing members of the group;
- (b) Causing serious bodily or mental harm to members of the group;
- (c) Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part;
- (d) Imposing measures intended to prevent births within the group;
- (e) Forcibly transferring children of the group to another group.

3. The following acts shall be punishable:

- (a) Genocide;
- (b) Conspiracy to commit genocide;

- (c) Direct and public incitement to commit genocide;
- (d) Attempt to commit genocide;
- (e) Complicity in genocide.

Article 3

Crimes against humanity

The International Tribunal for Rwanda shall have the power to prosecute persons responsible for the following crimes when committed as part of a widespread or systematic attack against any civilian population on national, political, ethnic, racial or religious grounds:

- (a) Murder;
- (b) Extermination;
- (c) Enslavement;
- (d) Deportation;
- (e) Imprisonment;
- (f) Torture;
- (g) Rape;
- (h) Persecutions on political, racial and religious grounds;
- (i) Other inhumane acts.

Article 4

Violations of Article 3 common to the Geneva Conventions and of Additional Protocol II

The International Tribunal for Rwanda shall have the power to prosecute persons committing or ordering to be committed serious violations of Article 3 common to the Geneva Conventions of 12 August 1949 for the Protection of War Victims, and of Additional Protocol II thereto of 8 June 1977. These violations shall include, but shall not be limited to:

- (a) Violence to life, health and physical or mental well-being of persons, in particular murder as well as cruel treatment such as torture, mutilation or any form of corporal punishment;
- (b) Collective punishments;
- (c) Taking of hostages;

(d) Acts of terrorism;

(e) Outrages upon personal dignity, in particular humiliating and degrading treatment, rape, enforced prostitution and any form of indecent assault;

(f) Pillage;

(g) The passing of sentences and the carrying out of executions without previous judgement pronounced by a regularly constituted court, affording all the judicial guarantees which are recognized as indispensable by civilized peoples;

(h) Threats to commit any of the foregoing acts.

Article 5

Personal jurisdiction

The International Tribunal for Rwanda shall have jurisdiction over natural persons pursuant to the provisions of the present Statute.

Article 6

Individual criminal responsibility

1. A person who planned, instigated, ordered, committed or otherwise aided and abetted in the planning, preparation or execution of a crime referred to in articles 2 to 4 of the present Statute, shall be individually responsible for the crime.

2. The official position of any accused person, whether as Head of State or Government or as a responsible Government official, shall not relieve such person of criminal responsibility nor mitigate punishment.

3. The fact that any of the acts referred to in articles 2 to 4 of the present Statute was committed by a subordinate does not relieve his or her superior of criminal responsibility if he or she knew or had reason to know that the subordinate was about to commit such acts or had done so and the superior failed to take the necessary and reasonable measures to prevent such acts or to punish the perpetrators thereof.

4. The fact that an accused person acted pursuant to an order of a Government or of a superior shall not relieve him or her of criminal responsibility, but may be considered in mitigation of punishment if the International Tribunal for Rwanda determines that justice so requires.

Article 7

Territorial and temporal jurisdiction

The territorial jurisdiction of the International Tribunal for Rwanda shall extend to the territory of Rwanda including its land surface and airspace as well as to the territory of neighbouring States in respect of serious violations of international humanitarian law committed by Rwandan citizens. The temporal jurisdiction of the International Tribunal for Rwanda shall extend to a period beginning on 1 January 1994 and ending on 31 December 1994.

Article 8Concurrent jurisdiction

1. The International Tribunal for Rwanda and national courts shall have concurrent jurisdiction to prosecute persons for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of Rwanda and Rwandan citizens for such violations committed in the territory of neighbouring States, between 1 January 1994 and 31 December 1994.

2. The International Tribunal for Rwanda shall have primacy over the national courts of all States. At any stage of the procedure, the International Tribunal for Rwanda may formally request national courts to defer to its competence in accordance with the present Statute and the Rules of Procedure and Evidence of the International Tribunal for Rwanda.

Article 9Non bis in idem

1. No person shall be tried before a national court for acts constituting serious violations of international humanitarian law under the present Statute, for which he or she has already been tried by the International Tribunal for Rwanda.

2. A person who has been tried by a national court for acts constituting serious violations of international humanitarian law may be subsequently tried by the International Tribunal for Rwanda only if:

(a) The act for which he or she was tried was characterized as an ordinary crime; or

(b) The national court proceedings were not impartial or independent, were designed to shield the accused from international criminal responsibility, or the case was not diligently prosecuted.

3. In considering the penalty to be imposed on a person convicted of a crime under the present Statute, the International Tribunal for Rwanda shall take into account the extent to which any penalty imposed by a national court on the same person for the same act has already been served.

Article 10Organization of the International Tribunal for Rwanda

The International Tribunal for Rwanda shall consist of the following organs:

(a) The Chambers, comprising two Trial Chambers and an Appeals Chamber;

(b) The Prosecutor; and

(c) A Registry.

Article 11Composition of the Chambers

The Chambers shall be composed of eleven independent judges, no two of whom may be nationals of the same State, who shall serve as follows:

- (a) Three judges shall serve in each of the Trial Chambers;
- (b) Five judges shall serve in the Appeals Chamber.

Article 12Qualification and election of judges

1. The judges shall be persons of high moral character, impartiality and integrity who possess the qualifications required in their respective countries for appointment to the highest judicial offices. In the overall composition of the Chambers due account shall be taken of the experience of the judges in criminal law, international law, including international humanitarian law and human rights law.

2. The members of the Appeals Chamber of the International Tribunal for the Prosecution of Persons Responsible for Serious Violations of International Law Committed in the Territory of the Former Yugoslavia since 1991 (hereinafter referred to as "the International Tribunal for the Former Yugoslavia") shall also serve as the members of the Appeals Chamber of the International Tribunal for Rwanda.

3. The judges of the Trial Chambers of the International Tribunal for Rwanda shall be elected by the General Assembly from a list submitted by the Security Council, in the following manner:

(a) The Secretary-General shall invite nominations for judges of the Trial Chambers from States Members of the United Nations and non-member States maintaining permanent observer missions at United Nations Headquarters;

(b) Within thirty days of the date of the invitation of the Secretary-General, each State may nominate up to two candidates meeting the qualifications set out in paragraph 1 above, no two of whom shall be of the same nationality and neither of whom shall be of the same nationality as any judge on the Appeals Chamber;

(c) The Secretary-General shall forward the nominations received to the Security Council. From the nominations received the Security Council shall establish a list of not less than twelve and not more than eighteen candidates, taking due account of adequate representation on the International Tribunal for Rwanda of the principal legal systems of the world;

(d) The President of the Security Council shall transmit the list of candidates to the President of the General Assembly. From that list the General Assembly shall elect the six judges of the Trial Chambers. The candidates who receive an absolute majority of the votes of the States Members of the United Nations and of the non-Member States maintaining permanent observer missions at United Nations Headquarters, shall be declared elected. Should two candidates of the same nationality obtain the required majority vote, the one who received the higher number of votes shall be considered elected.

4. In the event of a vacancy in the Trial Chambers, after consultation with the Presidents of the Security Council and of the General Assembly, the Secretary-General shall appoint a person meeting the qualifications of paragraph 1 above, for the remainder of the term of office concerned.

5. The judges of the Trial Chambers shall be elected for a term of four years. The terms and conditions of service shall be those of the judges of the International Tribunal for the Former Yugoslavia. They shall be eligible for re-election.

Article 13

Officers and members of the Chambers

1. The judges of the International Tribunal for Rwanda shall elect a President.
2. After consultation with the judges of the International Tribunal for Rwanda, the President shall assign the judges to the Trial Chambers. A judge shall serve only in the Chamber to which he or she was assigned.
3. The judges of each Trial Chamber shall elect a Presiding Judge, who shall conduct all of the proceedings of that Trial Chamber as a whole.

Article 14

Rules of procedure and evidence

The judges of the International Tribunal for Rwanda shall adopt, for the purpose of proceedings before the International Tribunal for Rwanda, the rules of procedure and evidence for the conduct of the pre-trial phase of the proceedings, trials and appeals, the admission of evidence, the protection of victims and witnesses and other appropriate matters of the International Tribunal for the Former Yugoslavia with such changes as they deem necessary.

Article 15

The Prosecutor

1. The Prosecutor shall be responsible for the investigation and prosecution of persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of Rwanda and Rwandan citizens responsible for such violations committed in the territory of neighbouring States, between 1 January 1994 and 31 December 1994.
2. The Prosecutor shall act independently as a separate organ of the International Tribunal for Rwanda. He or she shall not seek or receive instructions from any Government or from any other source.
3. The Prosecutor of the International Tribunal for the Former Yugoslavia shall also serve as the Prosecutor of the International Tribunal for Rwanda. He or she shall have additional staff, including an additional Deputy Prosecutor, to assist with prosecutions before the International Tribunal for Rwanda. Such staff shall be appointed by the Secretary-General on the recommendation of the Prosecutor.

Article 16The Registry

1. The Registry shall be responsible for the administration and servicing of the International Tribunal for Rwanda.
2. The Registry shall consist of a Registrar and such other staff as may be required.
3. The Registrar shall be appointed by the Secretary-General after consultation with the President of the International Tribunal for Rwanda. He or she shall serve for a four-year term and be eligible for reappointment. The terms and conditions of service of the Registrar shall be those of an Assistant Secretary-General of the United Nations.
4. The staff of the Registry shall be appointed by the Secretary-General on the recommendation of the Registrar.

Article 17Investigation and preparation of indictment

1. The Prosecutor shall initiate investigations ex-officio or on the basis of information obtained from any source, particularly from Governments, United Nations organs, intergovernmental and non-governmental organisations. The Prosecutor shall assess the information received or obtained and decide whether there is sufficient basis to proceed.
2. The Prosecutor shall have the power to question suspects, victims and witnesses, to collect evidence and to conduct on-site investigations. In carrying out these tasks, the Prosecutor may, as appropriate, seek the assistance of the State authorities concerned.
3. If questioned, the suspect shall be entitled to be assisted by counsel of his or her own choice, including the right to have legal assistance assigned to the suspect without payment by him or her in any such case if he or she does not have sufficient means to pay for it, as well as to necessary translation into and from a language he or she speaks and understands.
4. Upon a determination that a prima facie case exists, the Prosecutor shall prepare an indictment containing a concise statement of the facts and the crime or crimes with which the accused is charged under the Statute. The indictment shall be transmitted to a judge of the Trial Chamber.

Article 18Review of the indictment

1. The judge of the Trial Chamber to whom the indictment has been transmitted shall review it. If satisfied that a prima facie case has been established by the Prosecutor, he or she shall confirm the indictment. If not so satisfied, the indictment shall be dismissed.
2. Upon confirmation of an indictment, the judge may, at the request of the Prosecutor, issue such orders and warrants for the arrest, detention, surrender or transfer of persons, and any other orders as may be required for the conduct of the trial.

Article 19Commencement and conduct of trial proceedings

1. The Trial Chambers shall ensure that a trial is fair and expeditious and that proceedings are conducted in accordance with the rules of procedure and evidence, with full respect for the rights of the accused and due regard for the protection of victims and witnesses.
2. A person against whom an indictment has been confirmed shall, pursuant to an order or an arrest warrant of the International Tribunal for Rwanda, be taken into custody, immediately informed of the charges against him or her and transferred to the International Tribunal for Rwanda.
3. The Trial Chamber shall read the indictment, satisfy itself that the rights of the accused are respected, confirm that the accused understands the indictment, and instruct the accused to enter a plea. The Trial Chamber shall then set the date for trial.
4. The hearings shall be public unless the Trial Chamber decides to close the proceedings in accordance with its rules of procedure and evidence.

Article 20Rights of the accused

1. All persons shall be equal before the International Tribunal for Rwanda.
2. In the determination of charges against him or her, the accused shall be entitled to a fair and public hearing, subject to article 21 of the Statute.
3. The accused shall be presumed innocent until proved guilty according to the provisions of the present Statute.
4. In the determination of any charge against the accused pursuant to the present Statute, the accused shall be entitled to the following minimum guarantees, in full equality:
 - (a) To be informed promptly and in detail in a language which he or she understands of the nature and cause of the charge against him or her;
 - (b) To have adequate time and facilities for the preparation of his or her defence and to communicate with counsel of his or her own choosing;
 - (c) To be tried without undue delay;
 - (d) To be tried in his or her presence, and to defend himself or herself in person or through legal assistance of his or her own choosing; to be informed, if he or she does not have legal assistance, of this right; and to have legal assistance assigned to him or her, in any case where the interests of justice so require, and without payment by him or her in any such case if he or she does not have sufficient means to pay for it;
 - (e) To examine, or have examined, the witnesses against him or her and to obtain the attendance and examination of witnesses on his or her behalf under the same conditions as witnesses against him or her;

(f) To have the free assistance of an interpreter if he or she cannot understand or speak the language used in the International Tribunal for Rwanda;

(g) Not to be compelled to testify against himself or herself or to confess guilt.

Article 21

Protection of victims and witnesses

The International Tribunal for Rwanda shall provide in its rules of procedure and evidence for the protection of victims and witnesses. Such protection measures shall include, but shall not be limited to, the conduct of in camera proceedings and the protection of the victim's identity.

Article 22

Judgement

1. The Trial Chambers shall pronounce judgements and impose sentences and penalties on persons convicted of serious violations of international humanitarian law.

2. The judgement shall be rendered by a majority of the judges of the Trial Chamber, and shall be delivered by the Trial Chamber in public. It shall be accompanied by a reasoned opinion in writing, to which separate or dissenting opinions may be appended.

Article 23

Penalties

1. The penalty imposed by the Trial Chamber shall be limited to imprisonment. In determining the terms of imprisonment, the Trial Chambers shall have recourse to the general practice regarding prison sentences in the courts of Rwanda.

2. In imposing the sentences, the Trial Chambers should take into account such factors as the gravity of the offence and the individual circumstances of the convicted person.

3. In addition to imprisonment, the Trial Chambers may order the return of any property and proceeds acquired by criminal conduct, including by means of duress, to their rightful owners.

Article 24

Appellate proceedings

1. The Appeals Chamber shall hear appeals from persons convicted by the Trial Chambers or from the Prosecutor on the following grounds:

- (a) An error on a question of law invalidating the decision; or
- (b) An error of fact which has occasioned a miscarriage of justice.

2. The Appeals Chamber may affirm, reverse or revise the decisions taken by the Trial Chambers.

Article 25Review proceedings

Where a new fact has been discovered which was not known at the time of the proceedings before the Trial Chambers or the Appeals Chamber and which could have been a decisive factor in reaching the decision, the convicted person or the Prosecutor may submit to the International Tribunal for Rwanda an application for review of the judgement.

Article 26Enforcement of sentences

Imprisonment shall be served in Rwanda or any of the States on a list of States which have indicated to the Security Council their willingness to accept convicted persons, as designated by the International Tribunal for Rwanda. Such imprisonment shall be in accordance with the applicable law of the State concerned, subject to the supervision of the International Tribunal for Rwanda.

Article 27Pardon or commutation of sentences

If, pursuant to the applicable law of the State in which the convicted person is imprisoned, he or she is eligible for pardon or commutation of sentence, the State concerned shall notify the International Tribunal for Rwanda accordingly. There shall only be pardon or commutation of sentence if the President of the International Tribunal for Rwanda, in consultation with the judges, so decides on the basis of the interests of justice and the general principles of law.

Article 28Cooperation and judicial assistance

1. States shall cooperate with the International Tribunal for Rwanda in the investigation and prosecution of persons accused of committing serious violations of international humanitarian law.

2. States shall comply without undue delay with any request for assistance or an order issued by a Trial Chamber, including, but not limited to:

- (a) The identification and location of persons;
- (b) The taking of testimony and the production of evidence;
- (c) The service of documents;
- (d) The arrest or detention of persons;
- (e) The surrender or the transfer of the accused to the International Tribunal for Rwanda.

Article 29The status, privileges and immunities of the
International Tribunal for Rwanda

1. The Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations of 13 February 1946 shall apply to the International Tribunal for Rwanda, the judges, the Prosecutor and his or her staff, and the Registrar and his or her staff.

2. The judges, the Prosecutor and the Registrar shall enjoy the privileges and immunities, exemptions and facilities accorded to diplomatic envoys, in accordance with international law.

3. The staff of the Prosecutor and of the Registrar shall enjoy the privileges and immunities accorded to officials of the United Nations under articles V and VII of the Convention referred to in paragraph 1 of this article.

4. Other persons, including the accused, required at the seat or meeting place of the International Tribunal for Rwanda shall be accorded such treatment as is necessary for the proper functioning of the International Tribunal for Rwanda.

Article 30Expenses of the International Tribunal for Rwanda

The expenses of the International Tribunal for Rwanda shall be expenses of the Organization in accordance with Article 17 of the Charter of the United Nations.

Article 31Working languages

The working languages of the International Tribunal shall be English and French.

Article 32Annual report

The President of the International Tribunal for Rwanda shall submit an annual report of the International Tribunal for Rwanda to the Security Council and to the General Assembly.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ - ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

S/RES/955: Ίδρυση και Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου για την Ρουάντα

Ημερομηνία: 8 Νοεμβρίου 1994

Το Συμβούλιο Ασφαλείας,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ τις προηγούμενες αποφάσεις του σχετικά με την κατάσταση στη Ρουάντα,

ΕΧΟΝΤΑΣ εξετάσει τις εκθέσεις του Γενικού Γραμματέα, σύμφωνα με την παράγραφο 3 της απόφασης 935 (1994) της 1ης Ιουλίου 1994 (S/1994/879 και S/1994/906), και λαμβάνοντας υπόψη τις εκθέσεις του Ειδικού Εισηγητή για τη Ρουάντα της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών (S/1994/1157, παράρτημα Ι και παράρτημα ΙΙ),

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ την εκτίμησή του για την εργασία της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων, που συστάθηκε σύμφωνα με την απόφαση 935 (1994), και συγκεκριμένα για την προκαταρκτική της έκθεση σχετικά με τις παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στη Ρουάντα, που διαβιβάστηκε με την επιστολή της 1ης Οκτωβρίου 1994 του Γενικού Γραμματέα (S/1994/1125),

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ για μία ακόμη φορά τη βαθιά του ανησυχία για τις εκθέσεις, οι οποίες καταδεικνύουν ότι διαπράχθηκαν στη Ρουάντα γενοκτονία και άλλες συστηματικές, εκτεταμένες και κατάφωρες παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου,

ΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ότι η κατάσταση αυτή συνεχίζει να συνιστά απειλή για τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟ να θέσει τέρμα στη διάπραξη τέτοιων εγκλημάτων και να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για να προσαγάγει στη δικαιοσύνη τα πρόσωπα που ευθύνονται για τα εγκλήματα αυτά,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟ ότι στις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν στη Ρουάντα, η ποινική δίωξη των προσώπων που ευθύνονται για σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου θα διευκόλυνε την επίτευξη του στόχου αυτού και θα συνέβαλε στη διαδικασία της εθνικής συμφιλίωσης και στην αποκατάσταση και διατήρηση της ειρήνης,

ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ότι η σύσταση ενός διεθνούς δικαστηρίου για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη γενοκτονίας και των άλλων παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που αναφέρονται παραπάνω θα συμβάλει στον τερματισμό αυτών των παραβιάσεων και στην αποτελεσματική επανόρθωση των συνεπειών τους,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ επίσης την ανάγκη για διεθνή συνεργασία που θα αποσκοπεί στην ενίσχυση των δικαστηρίων και του δικαστικού συστήματος της Ρουάντα, λαμβανομένης ιδιαίτερα υπόψη της ανάγκης διεκπεραίωσης από τα παραπάνω δικαστήρια υποθέσεων όπου εμπλέκεται μεγάλος αριθμός υπόπτων,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων, που συστάθηκε δυνάμει της απόφασης 935 (1994) πρέπει να συνεχίσει επειγόντως να συλλέγει πληροφορίες που αφορούν αποδεικτικά στοιχεία για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της Ρουάντα και να υποβάλει την οριστική της έκθεση στο Γενικό Γραμματέα μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 1994,

ΕΝΕΡΓΩΝΤΑΣ σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών:

1. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ δια του παρόντος, αφού έλαβε το σχετικό αίτημα της Κυβερνήσεως της Ρουάντα (S/1994/1115), να συστήσει ένα Διεθνές Δικαστήριο που θα έχει ως μοναδικό σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη γενοκτονίας και άλλων σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της Ρουάντα και κατά πολιτών της Ρουάντα που ευθύνονται για τη διάπραξη γενοκτονίας και άλλων σοβαρών παραβιάσεων στο έδαφος των γειτονικών κρατών, από την 1η Ιανουαρίου 1994 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994 και να υιοθετηθεί προς το σκοπό αυτόν το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα που επισυνάπτεται στο παρόν,

2. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ότι όλα τα κράτη θα συνεργάζονται πλήρως με το Διεθνές Δικαστήριο και τα όργανά του, σύμφωνα με την παρούσα απόφαση και το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου και ότι συνεπώς όλα τα κράτη θα λάβουν τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με την εσωτερική τους νομοθεσία, για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης και του Καταστατικού, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης των κρατών να συμμορφώνονται με αιτήσεις για παροχή δικαστικής συνδρομής ή εντολές που εκδίδει ένα Πρωτοβάθμιο Τμήμα, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Καταστατικού, και ζητεί από τα κράτη να ενημερώνουν το Γενικό Γραμματέα σχετικά με τη λήψη τέτοιων μέτρων,

3. ΘΕΩΡΕΙ ότι η κυβέρνηση της Ρουάντα πρέπει να ενημερώνεται πριν από τη λήψη των αποφάσεων, σύμφωνα με τα άρθρα 26 και 27 του Καταστατικού,

4. ΠΡΟΤΡΕΠΕΙ τα κράτη και τις διακυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις να συνεισφέρουν στο Διεθνές Δικαστήριο κεφάλαια, εξοπλισμό και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης της προσφοράς ειδικευμένου προσωπικού,

5. ΖΗΤΕΙ από το Γενικό Γραμματέα να εφαρμόσει την παρούσα απόφαση επειγόντως και συγκεκριμένα να προβεί σε πρακτικές διευθετήσεις για την αποτελεσματική λειτουργία του Διεθνούς Δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένων προτάσεων στο Συμβούλιο αναφορικά με τους πιθανούς τόπους εγκατάστασης της έδρας του Διεθνούς Δικαστηρίου το ταχύτερο δυνατό και να αναφέρει κατά τακτά χρονικά διαστήματα στο Συμβούλιο,

6. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ότι η έδρα του Διεθνούς Δικαστηρίου θα αποφασιστεί από το Συμβούλιο, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της δικαιοσύνης και της ορθής και αμερόληπτης απονομής του δικαίου, καθώς και της διοικητικής αποτελεσματικότητας, συμπεριλαμβανομένης της πρό-σβασης σε μάρτυρες, καθώς και της αρχής της οικονομίας της δίκης, και θα υπόκειται στη συνολολόγηση των αναγκών διευθετήσεων μεταξύ του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και του κράτους της έδρας, αποδεκτών από το Συμβούλιο, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το Διεθνές Δικαστήριο μπορεί να συνεδριάζει μακριά από την έδρα του όταν το θεωρεί αναγκαίο για την αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων του. Αποφασίζει τη σύσταση γραφείου και τη διεξαγωγή δικαστικών πράξεων στη Ρουάντα, όταν τούτο είναι εφικτό και αρμόζον, οι οποίες θα υπόκεινται στη συνολολόγηση συναφών κατάλληλων διευθετήσεων,

7. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ να εξετάσει την αύξηση του αριθμού των δικαστών και των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, αν αυτό καταστεί αναγκαίο,

8. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ να παραμείνει ενεργά προσηλωμένο στο θέμα.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΡΟΥΑΝΤΑ

Έχοντας συσταθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας, το οποίο ενήργησε σύμφωνα με τους όρους του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για τη Δίωξη των Προσώπων που Ευθύνονται για τη Διάπραξη Γενοκτονίας και άλλων Σοβαρών Παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στο Έδαφος της Ρουάντα και κατά των υπηκόων της Ρουάντα που ευθύνονται για τη διάπραξη γενοκτονίας και άλλων παρόμοιων παραβιάσεων στο έδαφος γειτονικών κρατών από την 1η Ιανουαρίου 1994 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994 (και το οποίο θα καλείται στο εξής "Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα") λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 1

Αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της Ρουάντα και κατά υπηκόων της Ρουάντα που ευθύνονται για τη διάπραξη παρόμοιων παραβιάσεων στο έδαφος γειτονικών κρατών από την 1η Ιανουαρίου 1994 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 2

Γενοκτονία

1. Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που διέπραξαν γενοκτονία, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, ή οποιαδήποτε από τις πράξεις που απαριθμούνται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

2. Ο όρος γενοκτονία αναφέρεται σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις που διαπράττονται με πρόθεση να καταστρέψουν, εν όλω ή εν μέρει, μια εθνική, εθνολογική, φυλετική ή θρησκευτική ομάδα, όπως:

- α) θανάτωση των μελών της ομάδας,
 - β) πρόκληση σοβαρής βλάβης της σωματικής ή διανοητικής ικανότητας μελών της ομάδας,
 - γ) σκόπιμη επιβολή της ομάδας σε συνθήκες διαβίωσης που μπορούν να επιφέρουν την πλήρη ή μερική φυσική καταστροφή της,
 - δ) επιβολή μέτρων που αποσκοπούν στην παρεμπόδιση των γεννήσεων εντός της ομάδας,
 - ε) βίαιη μεταφορά παιδιών από μια ομάδα σε άλλη.
3. Οι ακόλουθες πράξεις είναι αξιόποινες:
- α) Γενοκτονία,
 - β) Σύσταση και συμμορία με σκοπό τη διάπραξη γενοκτονίας,
 - γ) Άμεση και δημόσια υποκίνηση με σκοπό τη διάπραξη γενοκτονίας,
 - δ) Αποποίηση διάπραξης γενοκτονίας,
 - ε) Συνέργεια σε γενοκτονία.

Άρθρο 3

Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που ευθύνονται για τα ακόλουθα εγκλήματα, όταν αυτά διαπράττονται ως μέρος μιας εκτεταμένης ή συστηματικής επίθεσης κατά οποιουδήποτε άμαχου πληθυσμού για εθνικούς, πολιτικούς, εθνολογικούς, φυλετικούς ή θρησκευτικούς λόγους:

- α) Ανθρωποκτονία εκ προθέσεως
- β) Εξόντωση
- γ) Δουλεία

δ) Απέλαση

ε) Φυλάκιση

στ) Βασανιστήρια

ζ) Βιασμός

η) Διώξεις για πολιτικούς, φυλετικούς και θρησκευτικούς λόγους

θ) Άλλες απάνθρωπες πράξεις.

Άρθρο 4

Παραβιάσεις του κοινού άρθρου 3 των Συμβάσεων της Γενεύης και του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου II

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που διέπραξαν ή διέταξαν τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του κοινού άρθρου 3 των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 για την Προστασία των Θυμάτων Πολέμου και του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου II της 8ης Ιουνίου 1977. Οι παραβιάσεις αυτές περιλαμβάνουν ενδεικτικά:

α) βία κατά της ζωής, της υγείας και της σωματικής ή πνευματικής κατάστασης των ατόμων, ιδιαίτερα την ανθρωποκτονία, καθώς και τη βάνausη μεταχείριση, όπως βασανιστήρια, ακρωτηριασμό ή οποιαδήποτε μορφή σωματικής τιμωρίας,

β) ομαδικές τιμωρίες,

γ) ομηρία,

δ) τρομοκρατικές πράξεις,

ε) προσβολές κατά της προσωπικής αξιοπρέπειας, ιδιαίτερα ταπεινωτική και μειωτική μεταχείριση, βιασμός, εξαναγκασμός σε πορνεία και οποιαδήποτε μορφή ανάρμοστης επίθεσης,

στ) λεηλασία,

ζ) επιβολή ποινών και διενέργεια εκτελέσεων χωρίς προηγούμενη καταδικαστική απόφαση, η οποία να απαγγέλλεται από τακτικά συγκροτημένο δικαστήριο και να παρέχει όλες τις δικονομικές εγγυήσεις που θεωρούνται αναγκαίες από τους πολιτισμένους λαούς,

η) απειλές διάπραξης οποιασδήποτε από τις παραπάνω πράξεις.

Άρθρο 5

Δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα έχει δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 6

Ατομική ποινική ευθύνη

1. Όποιος σχεδίασε, υποκίνησε, διέταξε, διέπραξε ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο βοήθησε και παρακίνησε στο σχεδιασμό, την προετοιμασία ή την εκτέλεση ενός εγκλήματος, το οποίο αναφέρεται στα άρθρα 2-4 του παρόντος Καταστατικού, είναι προσωπικά υπεύθυνος για το έγκλημα.

2. Το αξίωμα οποιουδήποτε κατηγορουμένου είτε ως αρχηγού κράτους ή κυβέρνησης είτε ως υπεύθυνου κρατικού αξιωματούχου δεν τον απαλλάσσει από την ποινική του ευθύνη ούτε αποτελεί λόγο μείωσης της ποινής.

3. Το γεγονός ότι οποιαδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 2-5 του παρόντος Καταστατικού διαπράχθηκε από κατώτερο ιεραρχικά υπάλληλο δεν απαλλάσσει τον ανώτερό του από την ποινική του ευθύνη, αν αυτός γνώριζε ή είχε λόγο να γνωρίζει ότι ο υφιστάμενός του επρόκειτο να διαπράξει τέτοιες πράξεις ή είχε προβεί στη διάπραξή τους και δεν έλαβε τα αναγκαία και έλλογα μέτρα για να εμποδίσει τις πράξεις αυτές ή να τιμωρήσει το δράστη τους.

4. Το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος ενήργησε κατόπιν εντολής κυβέρνησης ή ανωτέρου του δεν τον απαλλάσσει από την ποινική του ευθύνη αλλά μπορεί να εκληφθεί ως λόγος μείωσης της ποινής, αν το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα κρίνει ότι το επιβάλλουν οι επιταγές της δικαιοσύνης.

Άρθρο 7

Αρμοδιότητα κατά τόπο και κατά χρόνο

Η κατά τόπο αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα εκτείνεται στο έδαφος της Ρουάντα, συμπεριλαμβανομένων του εδαφικού χώρου και του εναέριου χώρου, καθώς και του εδάφους των γειτονικών κρατών, όσον αφορά σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που διαπράχθηκαν από υπηκόους της Ρουάντα. Η κατά χρόνο αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα εκτείνεται σε μια περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1994 και τελειώνει την 31η Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 8

Συντρέχουσα αρμοδιότητα

1. Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα και τα εθνικά δικαστήρια έχουν συντρέχουσα αρμοδιότητα για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που διέπραξαν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της Ρουάντα και κατά υπηκόων της Ρουάντα για άλλες παρόμοιες παραβιάσεις που διέπραξαν στο έδαφος γειτονικών κρατών από την 1η Ιανουαρίου 1994 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994.

2. Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα υπερέχει των εθνικών δικαστηρίων. Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα μπορεί να ζητήσει επισήμως από τα εθνικά δικαστήρια να σεβαστούν την αρμοδιότητά του σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό και τους Διαδικαστικούς και Αποδεικτικούς Κανόνες του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

Άρθρο 9

Non bis in idem

1. Κανένας δεν μπορεί να δικαστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου για πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό, για τις οποίες έχει ήδη δικαστεί από το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα.

2. Όποιος έχει δικαστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου για πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου μπορεί στη συνέχεια να δικαστεί ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα μόνο αν:

α) η πράξη για την οποία δικάστηκε χαρακτηρίστηκε ως έγκλημα κοινού δικαίου ή

β) οι διαδικασίες ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου δεν ήταν αμερόληπτες ή ανεξάρτητες, είχαν ως σκοπό να συγκαλύψουν τη διεθνή ποινική ευθύνη του κατηγορουμένου ή η δίωξη δεν ασκήθηκε επιμελώς.

3. Κατά την επιμέτρηση της ποινής που επιβάλλει σε όποιον καταδικάστηκε για έγκλημα που αναφέρεται στο παρόν Καταστατικό, το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα λαμβάνει υπόψη του το χρόνο έκτισης οποιασδήποτε ποινής που έχει επιβληθεί από εθνικό δικαστήριο στο ίδιο πρόσωπο για την ίδια πράξη.

Άρθρο 10

Οργάνωση του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα αποτελείται από τα ακόλουθα όργανα:

α) τα Τμήματα, ήτοι δύο Πρωτοβάθμια Τμήματα και ένα Τμήμα Εφέσεων,

β) τον Εισαγγελέα, και

γ) μια Γραμματεία.

Άρθρο 11

Σύνθεση των Τμημάτων

Τα Τμήματα αποτελούνται από έντεκα ανεξάρτητους δικαστές, έκαστος των οποίων είναι υπήκοος διαφορετικού κράτους, και οι οποίοι υπηρετούν ως εξής:

α) Τρεις δικαστές εδρεύουν σε κάθε Πρωτοβάθμιο Τμήμα <M^.

β) Πέντε δικαστές εδρεύουν στο Τμήμα Εφέσεων.

Άρθρο 12

Προσόντα και εκλογή των δικαστών

1. Οι δικαστές πρέπει να χαρακτηρίζονται από υψηλό ήθος, αμεροληψία και ακεραιότητα και να διαθέτουν τα προσόντα που απαιτούνται στις χώρες τους για το διορισμό τους στα υψηλότερα δικαστικά αξιώματα. Για την όλη σύνθεση των Τμημάτων λαμβάνεται υπόψη η πείρα των δικαστών σε θέματα ποινικού και διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένου του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και του δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

2. Τα μέλη του Τμήματος Εφέσεων του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Δίωξη των Προσώπων που ευθύνονται για τη Διάπραξη Σοβαρών Παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στο Έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από το 1991 (στο εξής θα καλείται "Διεθνές Δικαστήριο για την πρώην Γιουγκοσλαβία") υπηρετούν επίσης ως μέλη του Τμήματος Εφέσεων του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

3. Οι δικαστές των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση, βάσει καταλόγου που υποβάλλεται από το Συμβούλιο Ασφαλείας, κατά τον ακόλουθο τρόπο:

α) Ο Γενικός Γραμματέας καλεί τα κράτη μέλη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και τα κράτη μη μέλη που διατηρούν μόνιμους παρατηρητές στην έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών να υποβάλουν υποψηφιότητες για τη θέση του δικαστή στα Πρωτοβάθμια Τμήματα.

β) Μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την ημερομηνία πρόσκλησης για υποβολή υποψηφιοτήτων από το Γενικό Γραμματέα, κάθε κράτος μπορεί να ορίσει μέχρι δύο υποψήφιους, διαφορετικής ιθαγένειας, που να συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παραπάνω παράγραφο 1 και να έχουν διαφορετική ιθαγένεια από τους δικαστές του Τμήματος Εφέσεων.

γ) Ο Γενικός Γραμματέας προωθεί τις υποψηφιότητες στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Με βάση τις υποψηφιότητες, το Συμβούλιο Ασφαλείας καταρτίζει κατάλογο δώδεκα υποψηφίων το ελάχιστο και δεκαοκτώ το μέγιστο, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλισθεί στο Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα η κατάλληλη αντιπροσώπευση των κυριότερων δικαϊκών συστημάτων του κόσμου.

δ) Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Ασφαλείας διαβιβάζει τον κατάλογο των υποψηφίων στον Πρόεδρο της Γενικής Συνέλευσης. Βάσει του καταλόγου αυτού, η Γενική Συνέλευση εκλέγει τους έξι δικαστές των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων. Εκλέγονται οι υποψήφιοι που λαμβάνουν την απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων των κρατών μελών του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και των κρατών μη μελών που διατηρούν μόνιμους παρατηρητές στην έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών. Αν δύο υποψήφιοι της ίδιας ιθαγένειας λαμβάνουν την απαιτούμενη πλειοψηφία, θεωρείται ότι εκλέγεται αυτός που έχει λάβει το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων.

4. Σε περίπτωση ανάγκης πλήρωσης κενής θέσεως στα Πρωτοβάθμια Τμήματα, ο Γενικός Γραμματέας, κατόπιν διαβουλεύσεων με τους Προέδρους του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνέλευσης, διορίζει όποιον συγκεντρώνει τα προσόντα που αναφέρονται στην παραπάνω παράγραφο 1 για το υπόλοιπο της εν λόγω θητείας.

5. Οι δικαστές των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων εκλέγονται για περίοδο τεσσάρων ετών. Οι όροι και οι συνθήκες υπηρεσίας είναι αυτές που ισχύουν για τους δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία. Έχουν δικαίωμα επανεκλογής.

Άρθρο 13

Σύσταση των Τμημάτων

1. Οι δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα

εκλέγουν έναν Πρόεδρο.

2. Κατόπιν διαβουλεύσεων με τους δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, ο Πρόεδρος διορίζει τους δικαστές στα Πρωτοβάθμια Τμήματα. Οι δικαστές υπηρετούν μόνο στο Τμήμα στο οποίο διορίστηκαν.

3. Οι δικαστές κάθε Πρωτοβάθμιου Τμήματος εκλέγουν έναν προεδρεύοντα δικαστή, ο οποίος διευθύνει όλες τις διαδικασίες στο Τμήμα αυτό στο σύνολό τους.

'Αρθρο 14

Διαδικαστικοί και αποδεικτικοί κανόνες

Οι δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα υιοθετούν, για τη διεξαγωγή των διαδικασιών ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες που διέπουν την προδικαστική διαδικασία, τις δίκες και τις εφέσεις, το αποδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων, την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων και άλλα σχετικά θέματα του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία με τις αλλαγές που θεωρούν απαραίτητες.

'Αρθρο 15

Ο Εισαγγελέας

1. Ο Εισαγγελέας είναι υπεύθυνος για την προκαταρκτική έρευνα και την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της Ρουάντα και κατά των υπηκόων της Ρουάντα που ευθύνονται για τη διάπραξη τέτοιων παραβιάσεων στο έδαφος γειτονικών κρατών από την 1η Ιανουαρίου 1994 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994.

2. Ο Εισαγγελέας ενεργεί ανεξάρτητα ως αυτοτελές όργανο του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα. Δεν ζητεί ούτε λαμβάνει οδηγίες από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή οποιαδήποτε άλλη πηγή.

3. Ο Εισαγγελέας του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία υπηρετεί επίσης ως Εισαγγελέας του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα. Διαθέτει επιπρόσθετο προσωπικό, συμπεριλαμβανομένου πρόσθετου Αντεισαγγελέα, που τον βοηθά κατά την άσκηση ποινικής δίωξης ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα. Το προσωπικό αυτό διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν σύστασης του Εισαγγελέα.

'Αρθρο 16

Η Γραμματεία

1. Η Γραμματεία είναι υπεύθυνη για τη διοίκηση και την εξυπηρέτηση του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

2. Η Γραμματεία αποτελείται από το Γραμματέα και το απαραίτητο προσωπικό.

3. Ο Γραμματέας διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν διαβουλεύσεων με τον Πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα για περίοδο τεσσάρων ετών, ανανεώσιμη. Οι όροι και οι συνθήκες υπηρεσίας του Γραμματέα είναι αυτοί που ισχύουν για το Βοηθό Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

4. Το προσωπικό της Γραμματείας διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν σύστασης του Γραμματέα.

'Αρθρο 17

'Ερευνα και προετοιμασία του κατηγορητηρίου

1. Ο Εισαγγελέας διενεργεί ανακρίσεις αυτεπάγγελτα ή με βάση πληροφορίες που συγκέντρωσε από οποιαδήποτε πηγή, συγκεκριμένα από κυβερνήσεις, όργανα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, διακυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις. Ο Εισαγγελέας αξιολογεί τις πληροφορίες που έλαβε ή συγκέντρωσε και αποφασίζει αν υπάρχει νομική βάση για την άσκηση ποινικής δίωξης.

2. Ο Εισαγγελέας έχει την αρμοδιότητα να εξετάζει υπόπτους,

θύματα και μάρτυρες, να συγκεντρώνει αποδεικτικά στοιχεία και να διεξάγει επιτόπιες έρευνες. Κατά την εκτέλεση των παραπάνω καθηκόντων του, ο Εισαγγελέας μπορεί, εφόσον είναι αναγκαίο, να ζητήσει τη συνδρομή των αρχών του ενδιαφερόμενου κράτους.

3. Κάθε ύποπτος που ανακρίνεται έχει το δικαίωμα παράστασης με συνήγορο της επιλογής του, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος δωρεάν νομικής βοήθειας σε κάθε περίπτωση, αν δεν διαθέτει επαρκή οικονομικά μέσα για να καταβάλει αμοιβή γι' αυτήν, καθώς και το δικαίωμα απαραίτητης μετάφρασης προς και από τη γλώσσα που μιλά και καταλαβαίνει.

4. Ο Εισαγγελέας, αν κρίνει ότι υπάρχουν επαρκή στοιχεία για την άσκηση ποινικής δίωξης, προετοιμάζει το κατηγορητήριο, το οποίο περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των πραγματικών περιστατικών και του εγκλήματος ή των εγκλημάτων που καταλογίζονται στον κατηγορούμενο σύμφωνα με το Καταστατικό. Το κατηγορητήριο διαβιβάζεται σε δικαστή του Πρωτοβάθμιου Τμήματος.

'Αρθρο 18

Επανεξέταση του κατηγορητηρίου

1. Ο δικαστής του Πρωτοβάθμιου Τμήματος, στον οποίο διαβιβάστηκε το κατηγορητήριο, το εξετάζει. Αν εκτιμήσει ότι τα υπάρχοντα στοιχεία στηρίζουν την υπόθεση, επικυρώνει το κατηγορητήριο. Στην αντίθετη περίπτωση, το απορρίπτει.

2. Αν επικυρώσει το κατηγορητήριο, ο δικαστής μπορεί, με αίτηση του Εισαγγελέα, να εκδώσει διαταγές και εντάλματα σύλληψης, κράτησης, παράδοσης ή μεταφοράς προσώπων, καθώς και οποιαδήποτε άλλη διαταγή απαιτείται για τη διεξαγωγή της δίκης.

'Αρθρο 19

'Εναρξη και διεξαγωγή της ακροαματικής διαδικασίας

1. Τα Πρωτοβάθμια Τμήματα διασφαλίζουν την αμερόληπτη και ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, καθώς και τη διεξαγωγή της ακροαματικής διαδικασίας σύμφωνα με τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες, με πλήρη σεβασμό προς τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και εξασφαλίζοντας την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων.

2. Κάθε πρόσωπο κατά του οποίου έχει επικυρωθεί το κατηγορητήριο τίθεται υπό κράτηση, με διαταγή ή ένταλμα σύλληψης που εκδίδεται από το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα, ενημερώνεται αμέσως για τις κατηγορίες που του προσάπτονται και μεταφέρεται στο Διεθνές Δικαστήριο.

3. Το Πρωτοβάθμιο Τμήμα διαβάζει το κατηγορητήριο, βεβαιώνεται ότι γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και ότι ο κατηγορούμενος κατανοεί το κατηγορητήριο και καλεί τον κατηγορούμενο να απολογηθεί. Το Πρωτοβάθμιο Τμήμα ορίζει τότε την ημερομηνία της ακροαματικής διαδικασίας.

4. Οι συνεδριάσεις είναι δημόσιες, εκτός αν το Πρωτοβάθμιο Τμήμα αποφασίσει να διεξαγάγει τη δίκη κλεισμένων των θυρών, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες.

'Αρθρο 20

Τα δικαιώματα του κατηγορουμένου

1. Όλοι είναι ίσοι ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

2. Ο κατηγορούμενος, κατά τη διατύπωση των κατηγοριών εναντίον του, έχει δικαίωμα σε δίκαιη και δημόσια δίκη, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Καταστατικού.

3. Ο κατηγορούμενος θεωρείται αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

4. Ο κατηγορούμενος, κατά τη διατύπωση των κατηγοριών εναντίον του σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό, έχει δικαίωμα στις ακόλουθες ελάχιστες εγγυήσεις, υπό καθεστώς πλήρους ισότητας:

α) Να πληροφορείται αμέσως και λεπτομερώς, στη γλώσσα που καταλαβαίνει, τη φύση και την αιτιολογία της εναντίον του κατηγορίας.

β) Να έχει τον απαραίτητο χρόνο και τα μέσα για την προετοιμασία της υπεράσπισής του και να επικοινωνεί με συνήγορο της επιλογής του.

γ) Να δικάζεται χωρίς άσκοπη καθυστέρηση.

δ) Να παρίσταται στη δίκη αυτοπροσώπως και να υπερασπίζεται τον εαυτό του είτε αυτοπροσώπως είτε με συνήγορο της επιλογής του. Αν δεν έχει συνήγορο, να ενημερώνεται ότι έχει δικαίωμα να παρίσταται με συνήγορο και να έχει νομική συνδρομή, κάθε φορά που το επιβάλλει το συμφέρον της δικαιοσύνης και δωρεάν, αν δεν διαθέτει επαρκή οικονομικά μέσα προς τούτο.

ε) Να εξετάζει ή να ζητά να εξεταστούν οι μάρτυρες κατηγορίας και να απαιτεί την παρουσία και την εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης με τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν και για τους μάρτυρες κατηγορίας.

στ) Να του παρέχεται δωρεάν συνδρομή διερμηνείας αν δεν κατανοεί ή δεν μιλά τη γλώσσα που χρησιμοποιείται στο Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα.

ζ) Να μην υποχρεούται να καταθέσει εναντίον του εαυτού του ή να ομολογήσει την ενοχή του.

Άρθρο 21

Προστασία θυμάτων και μαρτύρων

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα προβλέπει στους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες μέτρα για την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων. Τέτοια προστατευτικά μέτρα περιλαμβάνουν ενδεικτικά τη διεξαγωγή των διαδικασιών κεκλεισμένων των θυρών και την προστασία της ταυτότητας του θύματος.

Άρθρο 22

Απόφαση

1. Τα Πρωτοβάθμια Τμήματα απαγγέλλουν αποφάσεις και επιβάλλουν καταδίκες και ποινές κατά των προσώπων που καταδικάζονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

2. Η απόφαση εκδίδεται από την πλειοψηφία των δικαστών του Πρωτοβάθμιου Τμήματος και απαγγέλλεται δημόσια από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα. Συνοδεύεται από έγγραφη αιτιολόγηση, στην οποία μπορούν να αναφέρονται οι απόψεις των διαφωνούντων δικαστών.

Άρθρο 23

Ποινές

1. Οι ποινές που επιβάλλονται από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα περιορίζονται σε στερητικές της ελευθερίας ποινές. Για τον καθορισμό των όρων φυλάκισης, το Πρωτοβάθμιο Τμήμα καταφεύγει στη γενική πρακτική σχετικά με τις ποινές φυλάκισης που επιβάλλονται από τα δικαστήρια της Ρουάντα.

2. Κατά την επιβολή των ποινών τα Πρωτοβάθμια Τμήματα λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως είναι η βαρύτητα του αδικήματος και οι ατομικές περιστάσεις του καταδικασθέντος.

3. Εκτός των στερητικών της ελευθερίας ποινών, το Πρωτοβάθμιο Τμήμα μπορεί να διατάξει την επιστροφή στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους όλων των αγαθών και προϊόντων που αποκτήθηκαν με εγκληματικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένων πράξεων βίας.

Άρθρο 24

Κατ' έφεση διαδικασία

1. Το Τμήμα Εφέσεων εκδικάζει τις εφέσεις που ασκούν τα πρόσωπα που καταδικάστηκαν από τα Πρωτοβάθμια Τμήματα ή από τον Εισαγγελέα, για τους ακόλουθους λόγους:

α) νομική πλάνη που επιφέρει ακύρωση της απόφασης ή

β) πλάνη περί τα πράγματα που είχε ως αποτέλεσμα κακοδικία.

2. Το Τμήμα Εφέσεων μπορεί να επικυρώσει, ακυρώσει ή αναθεωρήσει τις αποφάσεις των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων.

Άρθρο 25

Διαδικασία αναθεώρησης

Αν ανακαλυφθεί ένα καινούριο γεγονός το οποίο δεν ήταν γνωστό κατά τις διαδικασίες ενώπιον των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων ή του Τμήματος Εφέσεων και το οποίο θα μπορούσε να αποτελέσει αποφασιστικό παράγοντα για την έκδοση της απόφασης, ο καταδικασθείς ή ο Εισαγγελέας μπορεί να υποβάλει στο Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα αίτηση για αναθεώρηση της απόφασης.

Άρθρο 26

Εκτέλεση των ποινών

Οι στερητικές της ελευθερίας ποινές εκτίονται στη Ρουάντα ή στο κράτος που ορίζεται από το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα βάσει του καταλόγου των κρατών που έχουν γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο Ασφαλείας την επιθυμία τους να αποδεχτούν καταδικασθέντες. Η έκτιση της ποινής πραγματοποιείται σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο του ενδιαφερόμενου κράτους και τελεί υπό την εποπτεία του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

Άρθρο 27

Χάρη ή μετατροπή των ποινών

Αν ο καταδικασθείς, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο του κράτους στο οποίο κρατείται, έχει δικαίωμα να ζητήσει χάρη ή μετατροπή της ποινής του, το ενδιαφερόμενο κράτος ενημερώνει σχετικά το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα. Αποδίδεται χάρη ή μετατρέπεται η ποινή, αν το αποφασίσει ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, μετά από διαβουλεύσεις με τους δικαστές, με βάση το συμφέρον της δικαιοσύνης και τις γενικές αρχές του δικαίου.

Άρθρο 28

Συνεργασία και δικαστική συνδρομή

1. Τα κράτη συνεργάζονται με το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα κατά την έρευνα και την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που κατηγορούνται ότι διέπραξαν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

2. Τα κράτη συμμορφώνονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση με κάθε αίτηση δικαστικής συνδρομής ή εντολή που προέρχεται από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα και περιλαμβάνει ενδεικτικά:

α) την αναγνώριση και τον εντοπισμό προσώπων,

β) τη λήψη μαρτυρικών καταθέσεων και την προσαγωγή αποδεικτικών στοιχείων,

γ) την επίδοση εγγράφων,

δ) τη σύλληψη ή την κράτηση προσώπων,

ε) την παράδοση ή τη μεταφορά του κατηγορουμένου στο Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα.

Άρθρο 29

Νομικό καθεστώς, προνόμια και ασυλίες του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα

1. Η Σύμβαση για τα Προνόμια και τις Ασυλίες του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών της 13ης Φεβρουαρίου 1946 εφαρμόζεται στο Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα, στους δικαστές, στον Εισαγγελέα και το προσωπικό του και στο Γραμματέα και το προσωπικό του.

2. Οι δικαστές, ο Εισαγγελέας και ο Γραμματέας απολαμβάνουν των προνομίων και των ασυλιών, των εξαιρέσεων και των διευκολύνσεων που παρέχονται στους διπλωματικούς υπαλλήλους, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

3. Το προσωπικό του Εισαγγελέα και του Γραμματέα

απολαμβάνει των προνομίων και των ασυλιών που παρέχονται στους υπαλλήλους του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με τα άρθρα V και VII της Σύμβασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

4. Τα άλλα πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένου του κατηγορουμένου, των οποίων η παρουσία απαιτείται στην έδρα ή στον τόπο συνεδρίασης του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, απολαμβάνουν εκείνης της μεταχείρισης που είναι αναγκαία για την καλή λειτουργία του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

Άρθρο 30

Δαπάνες του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα

Οι δαπάνες του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα περικλείονται στον τακτικό προϋπολογισμό του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με το άρθρο 17 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 31

Γλώσσες εργασίας

Οι γλώσσες εργασίας του Διεθνούς Δικαστηρίου είναι τα αγγλικά και τα γαλλικά.

Άρθρο 32

Ετήσια έκθεση

Ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα υποβάλλει ετήσια έκθεση του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα στο Συμβούλιο Ασφαλείας και τη Γενική Συνέλευση.

Άρθρο δεύτερο

Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται σε κάθε πρόσωπο διωκόμενο για τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2-5 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώτη Γιουγκοσλαβία και στα άρθρα 2-4 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

Άρθρο τρίτο

Επέκταση εφαρμογής των ελληνικών ποινικών νόμων

Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και στα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 2-5 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώτη Γιουγκοσλαβία και στα άρθρα 2-4 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, ανεξάρτητα από το δικαιο του τόπου τέλεσής τους.

Στην περίπτωση αυτή ο παθών δικαιούται να παραστεί ως πολιτικώς ενάγων κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο τέταρτο

Non bis in idem

Ουδείς διώκεται ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων για πράξη για την οποία δικάσθηκε από το Διεθνές Δικαστήριο. Αν η ποινική διαδικασία έχει ήδη αρχίσει, το δικαστήριο ή το συμβούλιο κηρύσσει την ποινική δίωξη απαράδεκτη.

Άρθρο πέμπτο

Προτεραιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου

1. Αν το Διεθνές Δικαστήριο ή ο Εισαγγελέας του ζητήσει την παράδοση προσώπου, κατά του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη από τις αρμόδιες Ελληνικές Αρχές, η ποινική δίωξη κηρύσσεται απαράδεκτη και η υπόθεση παραπέμπεται στο Διεθνές Δικαστήριο εφόσον:

- α) ο κατηγορούμενος διώκεται από το Διεθνές Δικαστήριο για την ίδια πράξη για την οποία αυτός διώκεται και στην Ελλάδα και
- β) το Διεθνές Δικαστήριο έχει τοπική και χρονική δικαιοδοσία, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Καταστατικού του Διεθνούς

Δικαστηρίου για την πρώτη Γιουγκοσλαβία και το άρθρο 7 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

2. Για την ταυτότητα του προσώπου και της πράξης, καθώς και για την τοπική και χρονική δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου αποφασίζει το Τριμελές Εφετείο Αθηνών. Κατά της αποφάσεώς του επιτρέπεται έφεση στον Άρειο Πάγο με αντίστοιχη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 451 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο έκτο

Συντρέχουσα δικαιοδοσία

Η αίτηση παράδοσης για πρόσωπο που ήδη διώκεται ενώπιον των ελληνικών αρχών διαβιβάζεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, ο οποίος την εισάγει στο Δικαστικό Συμβούλιο, που αποφαινεται σε τριμελή σύνθεση και σε δημόσια συνεδρίαση για τις προϋποθέσεις του άρθρου πέμπτου.

Ο κατηγορούμενος καλείται προ δεκαπέντε ημερών για να εκφράσει τις απόψεις του αυτοπροσώπως ή δια συνηγόρου.

Κατά του βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών επιτρέπεται έφεση ενώπιον του Αρείου Πάγου.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο έβδομο

Οι αιτήσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου για παράδοση του κατηγορουμένου απευθύνονται στον Υπουργό Δικαιοσύνης, που τις διαβιβάζει στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών.

Σε περίπτωση που το Διεθνές Δικαστήριο ή ο Εισαγγελέας αυτού ζητεί τη διενέργεια ανακριτικών πράξεων, αυτή ανατίθεται από τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών σε ειδικό Εφέτη ανακριτή, ο οποίος ορίζεται από το όργανο που διευθύνει το Εφετείο.

Ο Εφέτης ανακριτής μπορεί να μεταβαίνει, μετά από άδεια του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, και εκτός της περιφέρειας του Εφετείου προς διενέργεια ανακριτικών πράξεων ή και να αναθέτει τη διεξαγωγή τους σε τακτικό ανακριτή του οικείου Πρωτοδικείου.

Οι ανακριτικές πράξεις διενεργούνται σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο.

Άρθρο όγδοο

Η αίτηση παράδοσης ή διενέργειας ανακριτικών πράξεων πρέπει να συνοδεύεται τουλάχιστον από τα ακόλουθα:

1. Στοιχεία που αποδεικνύουν την ταυτότητα του κατηγορουμένου, όπως ακριβή περιγραφή των χαρακτηριστικών του, φωτογραφία του, δακτυλικά αποτυπώματα ή οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο αποδεικτικό μέσο.
2. Το ένταλμα σύλληψης, συνοπτική περιγραφή της πράξης και όσα έγγραφα απαιτούνται για τη θεμελίωση επαρκών ενδείξεων ενοχής για παραπομπή σε δίκη.
3. Επικυρωμένο αντίγραφο του κατηγορητηρίου ή της καταδικαστικής απόφασης, καθώς και των μαρτυρικών καταθέσεων.

Άρθρο ένατο

Ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών μόλις παραλάβει την αίτηση διατάσσει αμέσως τη σύλληψη του κατηγορουμένου.

Αν ο συλληφθείς αμφισβητεί την ταυτότητά του, μπορεί να προσφύγει στο Συμβούλιο Εφετών εντός δύο εργάσιμων ημερών από τη σύλληψή του. Το Συμβούλιο Εφετών συνεδριάζει δημόσια σε τριμελή σύνθεση το αργότερο εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημέρα της προσφυγής και αποφαινεται εντός δέκα (10) ημερών.

Ο κατηγορούμενος καλείται ενώπιον του Συμβουλίου Εφετών προ τριών (3) ημερών.

Άρθρο δέκατο

1. Το Συμβούλιο Εφετών μετά την εξέταση του συλληφθέντος, αν εμφανίσθηκε, και αφού ακούσει τον Εισαγγελέα και

το συλληφθέντα ή το συνήγορό του, αποφασίζει αιτιολογημένα για την αίτηση της παράδοσης και αποφαίνεται: α) για το αν ο συλληφθείς είναι το ίδιο πρόσωπο με εκείνον του οποίου ζητείται η παράδοση, β) για την ύπαρξη των δικαιολογητικών εγγράφων που απαιτούνται από τον παρόντα νόμο για την παράδοση, γ) για το αν το έγκλημα που αποδίδεται στο συλληφθέντα ή αν υπάρχει αποδεικτική απόφαση, το έγκλημα για το οποίο καταδικάστηκε, είναι από εκείνα για τα οποία επιτρέπεται σύμφωνα με τον παρόντα νόμο η παράδοση.

2. Το Συμβούλιο Εφετών εξετάζει ακόμη αν, με βάση τα προσαγόμενα επίσημα αποδεικτικά στοιχεία, υπάρχουν ενδείξεις για τη βασιμότητα της κατηγορίας που αποδίδεται στο συλληφθέντα και αποφαίνεται αν αυτά θα επέτρεπαν τη σύλληψη και την παραπομπή του σε δίκη στην Ελλάδα, αν το έγκλημα είχε τελεστεί σε ελληνικό έδαφος. Το Συμβούλιο Εφετών μπορεί επίσης να προβεί με ένα από τα μέλη του στη συλλογή κάθε χρήσιμου αποδεικτικού υλικού, αναβάλλοντας την οριστική απόφαση το πολύ για δεκαπέντε (15) ημέρες. Η διάταξη του άρθρου 449 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας εφαρμόζεται και εδώ.

3. Κατά της οριστικής απόφασης του Συμβουλίου Εφετών επιτρέπεται σε αυτόν του οποίου ζητείται η παράδοση και στον Εισαγγελέα να ασκήσουν έφεση στο αρμόδιο ποινικό τμήμα του Αρείου Πάγου μέσα σε τρεις (3) ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης. Για την έφεση συντάσσεται έκθεση από το Γραμματέα Εφετών.

4. Ο Άρειος Πάγος αποφαίνεται σε συμβούλιο μέσα σε δέκα (10) ημέρες με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 448 και 450 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Ο κατηγορούμενος κλητεύεται αυτοπροσώπως ή μέσω του αντικλήτου του τουλάχιστον τρεις (3) ημέρες πριν από τη συζήτηση με τη φροντίδα του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

5. Αν ο Άρειος Πάγος αποφασίσει την παράδοση, η απόφαση εκτελείται το αργότερο εντός ενός (1) μηνός από την απαγγελία της. Στην περίπτωση αυτή ο Εισαγγελέας Εφετών υποβάλλει την απόφαση μαζί με το σχετικό φάκελο στον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος μεριμνά για την εκτέλεσή της.

6. Αν εντός τριών (3) μηνών από τη σύλληψη δεν εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση για την παράδοση, ο συλληφθείς απολύεται.

Άρθρο ενδέκατο

Κλήτευση μαρτύρων και πραγματογνωμόνων

Οι κλήσεις των μαρτύρων και των πραγματογνωμόνων διαβιβάζονται από το Διεθνές Δικαστήριο στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και επιδίδονται σε εκείνον στον οποίο απευθύνονται από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου της κατοικίας του.

Οι μάρτυρες και πραγματογνώμονες που καλούνται κατά τον ανωτέρω τρόπο και δεν εμφανίζονται αδικαιολόγητα, προσάγονται βιαίως στο Διεθνές Δικαστήριο, εφόσον ζητηθεί από αυτό και παραδίδονται στις ολλανδικές αρχές.

Οι διατάξεις των άρθρων 224-228 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και για τις αντίστοιχες πράξεις που τελέστηκαν ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου.

Άρθρο δωδέκατο

Πληροφόρηση Δικαστηρίου

Οι αρμόδιες ελληνικές αρχές χορηγούν στο Διεθνές Δικαστήριο πιστοποιητικά ποινικού μητρώου και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που θα ζητηθεί από αυτό για τις ανάγκες μιας ποινικής υπόθεσης, υπό τους ίδιους όρους που τα στοιχεία αυτά παρέχονται στις ελληνικές δικαστικές αρχές.

Άρθρο δέκατο τρίτο

1. Αν το Διεθνές Δικαστήριο ορίσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώτην Γιουγκοσλαβία και του άρθρου 26 του Καταστατικού του Διεθνούς

Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, ως τόπο εκτέλεσης της ποινής την Ελλάδα, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, μόλις παραλάβει τη σχετική ανακοίνωση, διαβιβάζει τη δικογραφία στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, ο οποίος την εισάγει στο Τριμελές Εφετείο προς αναγνώριση της απόφασης και προσαρμογή της ποινής.

2. Η απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου δεν αναγνωρίζεται, για τους σκοπούς της παραγράφου 1, αν:

α) δεν είναι ακόμη εκτελεστή,

β) η πράξη δεν είναι αξιόποινη κατά το ελληνικό δίκαιο,

γ) υπάρχει δεδικασμένο βάσει της ελληνικής καταδικαστικής απόφασης.

3. Το Εφετείο αναγνωρίζει την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου και μετατρέπει την επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας ποινή:

α) σε ισόχρονη φυλάκιση, αν αυτή δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) χρόνια και

β) σε ισόχρονη πρόσκαιρη ή σε ισόβια κάθειρξη, κατά περίπτωση, αν πρόκειται για μεγαλύτερες ποινές.

4. Η ποινή της πρόσκαιρης κάθειρξης δεν μπορεί να υπερβεί σε καμιά περίπτωση τα είκοσι πέντε (25) χρόνια.

5. Η ποινή εκτελείται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας.

Άρθρο δέκατο τέταρτο

Χάρη ή μετατροπή της ποινής

Αν ο Υπουργός Δικαιοσύνης εκτιμά ότι συντρέχει λόγος να απονεμηθεί χάρη ή να γίνει μετατροπή της ποινής σε πρόσωπο που εκτίει ποινή στην Ελλάδα, κατά το άρθρο δέκατο τρίτο του παρόντος, ειδοποιεί το Διεθνές Δικαστήριο, υποβάλλοντας μαζί και το σχετικό φάκελο.

Άρθρο δέκατο πέμπτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Παρασχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι:

α) Οι Υπουργοί Μεταφορών και Επικοινωνιών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου "Ρύθμιση θεμάτων του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος (ΟΣΕ)".

β) Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Εθνικής Άμυνας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Δαπάνες κίνησης υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΟΤΑ α' και β' βαθμού και των λοιπών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου εντός και εκτός της επικράτειας για εκτέλεση υπηρεσίας".

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Στο σημείο αυτό δέχεστε, κύριοι συνάδελφοι, να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.13' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 20 Νοεμβρίου 1998 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.